Basuin-klank vervatende eenige uitgelesen Psalmen Davids, lof en feest-gezangen, en geestelike liedekens

Tjaert Sonnema

bron

Tjaert Sonnema, *Basuin-klank vervatende eenige uitgelesen Psalmen Davids, lof en feest-gezangen, en geestelike liedekens*. Paulus Matthysz., Amsterdam 1662

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/sonn003basu01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

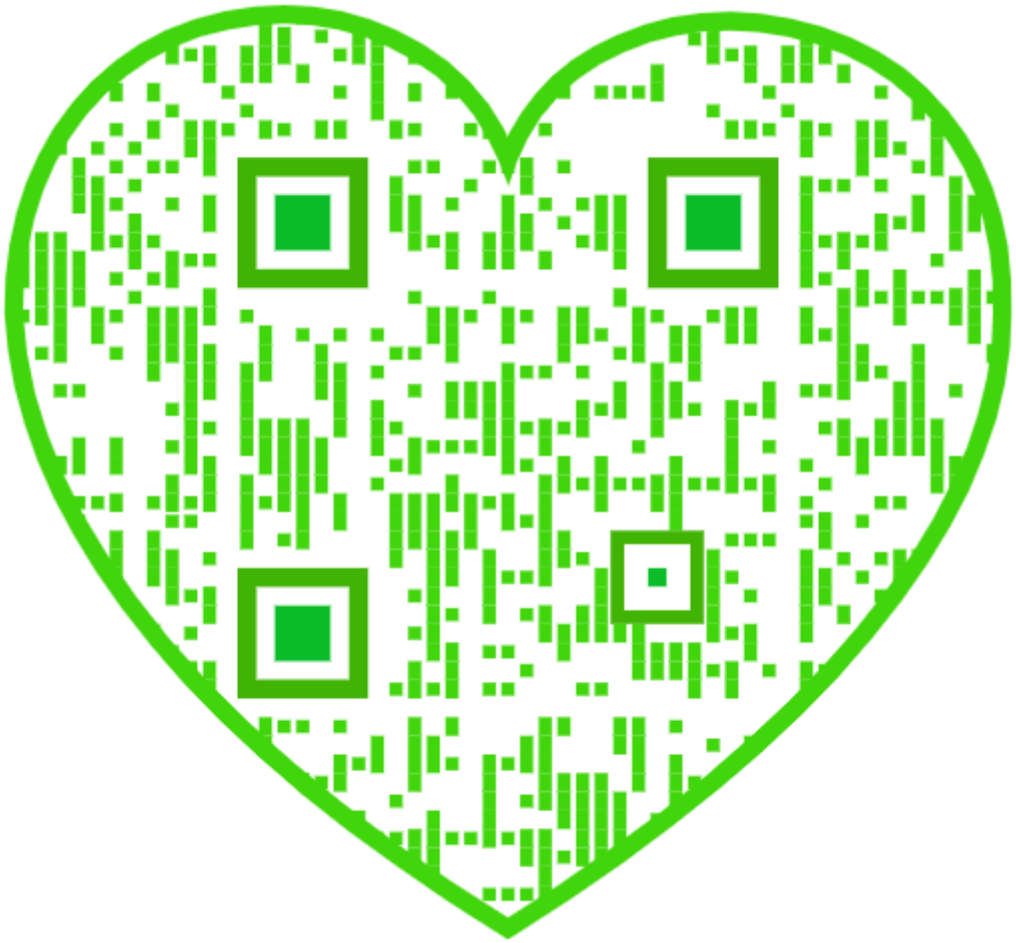

Coloss. 3. v. 16.

Leert ende vermaent malkanderen met Psalmen ende Lof-sangen ende geestelike Liedekens, singende den Heere met aengenaemheid in uw' herte.

Octroy.

DE Staten Generael der Vereenighde Nederlanden, allen den geenen, die desen sullen sien ofte hooren lesen, saluyt; Doen te weeten, dat wy geconsenteert, geaccordeert ende geoctroyeert hebben, gelyck wy conseniceren, accordeeren ende octroyeeren by desen, aen den Heer T J A E R T S O N N E M A , omme voor den tyd van vyftica naestkomende ende achtereen-volgende Jaeren, met seclusie van allen anderen, binnen dese Geunieerde Provincien, Landschappea, Steden, ende Leden van dien, te mogen doen drukken, venten, ende verkoopen seker Boek, geintituleert B A S U I N - K L A N K , vervatende eenige uitgelesen Psalmen Davids, Lof ende Feest-gesanghen, ende Geestelike Liedekens, tot dienst van de Christenheid in Nelerlandsche rijm gestelt, door hem T. S O N N E M A . Verbiedende allen ende cenen yegeliken ingesetenen van de voorsz. Vereenighde Nederlanden, Landschappen, Steden, ende Leden van dien, binnen de voorsz. tijt van vijftien naestkomende Jaeren 't voorsz. Boek in 't gheheel ofte ten deele nae te drukken, doen naedrukken, uitgeven ende verkoopen, ofte elders soo naegedrukt binnen d' opgemelte Landen te brengen, om verkoft te worden, op de verbeurte van alle de naegedrukte Exemplaren, en daer-en-boven van een somme van drie hondert Caroli guldens, t' appliceren daer van een derdendeel ten behoeve van den Officier, die de calangie doen sal, het tweede derdendeel ten behoeve van den armen, ende het resterende derdendeel ten behoeve van den voorsz. T. S O N N E M A .

Gedaen ter Vergaderinge van de Hoogh-gemelte Staten Generael, in den Hage den tweeden Februarii 1661.

Was geparaphreere

J. SCHULENBORGH, vt.

Onderstont

Ter Ordonnantie van de selve.

Geteikent

N. RUISCH.

Attache.

DE Staeten van Holland ende West-Vriesland, geexamineert hebbende het Octroy van de Heeren Staeren Generael der Vereenighde Nederlanden, van dato den tweeden Februarii 1661, daer by haer Hengh Mogende aen den Heer T J A E R T S O N N E M A gheconsenteert, gheaccordeert ende gheoctroyeert hebben, omme voor dewtyd van vijftien Jaeren naestkomende ende achter-een-volgende, met exclusie van allen anderen binnen de Ceunieerde Provincien, Landschappen, Steden ende Leden van dien te moghen deen drukken, venten ende verkoopen seker Boek, geintituleert B A S U I N - K L A N K , vervatende eenige uitgelesen Psalmen Davids, Lof en Feest-Gesangen, ende Geestelike Liedekens, tot dienst van de Christenheid in Nederlandsche rijm gestelt door hem T. S O N N E M A , versoekende tot het voorsz. Octroy onse Brieven van Attache in behoorlike forme, hebben wy den voornoemden Octroye goed gevonden, en dienvolgens geconsenteert ende geaccordeert, gelijk wy consenteren ende accorderen by desen, dat de voorsz. T. S O N N E M A voor den tijd van vijftien naestkomende ende achter-een-volgende Jaeren alleene ende met exclusie van allen anderen, binnen dese Provincie van Holland ende West-Vriesland, sal moghen doen drukken ende venten het opghemelte Boek, met verbot aen allen ende eenen jegeliken het voorsz. binnen den tijd van vijftien Jaeren in 't geheel ofte deel nae te drukken nochte doen nae drukken ende uitgeven, ofte elders nae-gedrukt in de voorsz. Provincie te brengen noch te doen brengen om verkoft ende uitgegeven te werden sonder consent van den voornoemden T. S O N N E M A , op poene ende verbeurte by den voorsz. Octroy gestatueert, die wy verstaen ende ordonneren, dat teghens de contraventeurs geexecuteert ende geappliceert sullen werden naer behooren. Gedaen in den Hage onder 't kleyre Zegel van den voorsz. Lande den een-en-twintighsten November 1661.

Onderstont

Ter Ordonnantie van den Staeten.

H. van B E A U M O N T .

Opdraght aen den *Doorluchtigen*, *Hoogh-geboren Furst en Heere*, Mijn Heere Prins Wilhelm Frederik,

Furst tot Nassau, Graeve tot Catzenellebog, Vianden, Dietz en Spiegelberg. Heere tot Bylsteen, Baron tot Liesfeld; Stadhouder en Capitain Generael van Friesland, Stad Groningen en Ommelanden en Drenthe. en *Haer Hoogheid* albertina agneta, Princesse van Orangien, &c. Sijn waerde Gemalinne.

DE Christenheid heeft vreede, en de oorloogen zijn gestaekt; waer door de herten der Christenen, hoewel inde maniere van Godsdienst verschelende, schijnen niet soo seer te zijn verbittert, noch malkander so lichtvaerdigh verdoemende; gedenkende, dat sy meer als vyand hebben aen den Turk met sijn Mahometh, die de Christenheid pooght te verslinden;

aen de Joden, dien het licht van bekeeringe als noch niet en is opgegaen, ende aen den inwendighen vyand den Sathan met sijn veelvoudige verleidingen.

Het selve overdenkende, heb ik tot dienst van de Christenheid, om de gemoederen te versachten en tot onderlinghe liefde te verwekken, eenige PSALMEN, GESANGEN en GEESTELIKE LIEDEKENS, alle aenstootelikheid daer in, soo veel mogelik, gemydet, in Nederlandsche rijm gestelt. Het welke om iemant op te dragen heb ik beslooten te doen aen Uw Vorstelike Doorluchtigheid, en Haer Hoogheid; om reden dat ik versekert ben, dat Geestelike materien U behagen; daer-en-boven dat Uw Doorluchtigheid altyd een goedgonstigh gemoed mywaers heeft gedraegen, waer door een hertelike genegenheid in my is gegrondvest, die ik door werken nooit en heb konnen openbaeren. Wenschende hier mede Uw Vorstelike Doorluchtigheid en haer Hoogheid vrede, gesondheid en een langhduirigh leven op deser aerden, ende hier naemaels het Ryke des Allerhooghsten.

T. SONNEMA.

Moderata aurant.

Register.

A Lleen God in der hooght zy eer.	fol. 108
Alleen op God uw hoope bouwt.	13
Als wy zijn in den hooghste nood.	124
B.	
Behoud ons, Heere, by Uw woord.	131
C.	
Christus is opgestanden.	95
Christ lagh in doodes hechtenis.	93
D.	
Daer is geen God, in haer gemoed.	5
Dat Israël gansch onbevreest.	35
De Heere wil genadigh zijn.	21
De helre Son so wijdt en breedt.	78
Des Heeren wil geschiê altijd.	147
D'Heer Christus by d' Jordaene quam.	56
D'Heer Christus, die ons' Heyland is.	97
D'Heer Christus onse Saligheid.	58
D'Heer Christ is van Sijn schaeren.	98
Die Gode houden raed.	24
Die in de schuilplaets stelt sich neer.	25
Die op den Heere stellen haer.	36
Doe Israël door Gods vermogen.	29
Door Adams val verdorven is.	109
E.	
Een Bloemken aengenaem en soet.	135
Een Kind, dat lof en eere draeght.	76
Een Kind geboor'n tot Bethlehem.	79
En wilt my doch niet straffen, Heer.	120
Erbarm U over my, ô Heer.	19
G.	
Gedankt zijt, Christe, dat Gy zijt.	99

Geeft vreed, *ô Heer*, *in onse tijd*. 133

Gelijk een hart, verflaeut geheel. 16
Gelooft zy God van Israël. 47
Gelooft zijt, Christe, dat Gy zijt. 75
Gy, Christe, zijt het licht en dagh. 71
Gy, Heere, my doorgrondt, en siet. 42
Gy Heydenen te saem den Heer wilt loven. 34
God de Vader woon ons by. 106
Gods eer niet zy verswegen. 137
H.
Halleluja, looft God de Heer. 44
Heer Christ, Gy uitverkooren. 111
Heer Christe, waere mensch en God. 152
Heer Jesu Christ, ik roep tot U. 114
Heer Jesu Christ, Gy hooghste goed. 127
Heil'ge Geest, Gy Trooster dael. 104
Helpt my Gods goedheid prijsen. 81
Het doode lijf laet ons besteên. 159
Hoe langh wilt Gy vergeten mijn. 4
Hoe schoon de Morgen-sterre straelt. 141
I.
Jesus Christus onse Heyland. 94
Ik dank U lieve Heere. 66
Ik heb aen Godt gestelt mijn saek. 153
Ik hef tot U, mijn ziel, ô Heer. 9
Ik koom van hoogen Hemels Sael. 73
Ik hef den Heer uit al mijn kracht. 32
Ik trouw op mijnen God. 151
In eenen God gelooven wy te saem. 59
K.
Komt Gy Heyl der Heydenen. 72
Komt Heylige Geest, God de Heer. 101
Komt Schepper Heyl'ge Geest en dael. 100

Komt vry tot my, *Gods Soone spreekt*. 116

M.

Mijn God mijn trouwen Herder is. 7
Mijn ooghen nae 't geberghte sien. 34
Mijn vast geloof in God den Vader leeft. 52
Mijn ziel, *den Heer wilt prijsen*. 27
Mijn ziel maekt groot den Heer. 48

N.

Niet lichtelik u doch ontsteekt. 13
Niet ons, *niet ons*, *ô God en Heer*. 30
Nu bidden wy den Heil'gen Geest. 103
Nu juight en vroilik singht. 80

O.

Och God en Heer! hoe groot en seer. 115
Och God! hoe velerley verdriet. 125
Och! hoe elendigh is de tijd. 150
Och! lieve Christenen schept moed. 148
Och! wy arme sondaers. 86
O God, *den Koningh in Sijn throon*. 22
O God en Heer, *Uw Woord en Leer* 134
O God, *keer onswaers Uw aenschijn*. 3
O God, *wy danken Uwer goed*. 65
O God, *wy zijn albier te saem*. 60
O Heer, *genadighlik verleen*. 132
O Heer, *Gy laet voortaen*. 50
O Heer, *op Uw vertrouw ik my*. 10
O Jesu Christe, *die Gy zijt*. 82
O Jesu Christ, *mijn levens licht*. 155
O Lam Godes onschuldigh. 83
O mensch, *beween uw sond en straf*. 87
Op U, *Heer Jesu Christ*, *alleen*. 122
Ons toevlucht, *en ons seker slot*. 18
O Vader, *zijt gebeden*. 64

S.

Siet, hoe ten hooghsten goed. 40

So God de Heer 't huis niet en maekt. 37

T.

't Is hooge tijd maekt u bereidt. 160

Toen Jesus aen het kruitse hingh. 84

Tot U uit diepen anghst, ô God. 39

V.

Van Hemel quam der Eng'len schaer. 74

Van herten liev' ik U, ô Heer. 145

Vergeeft ons, goedertieren Heer. 69

Verheft uw hert, ontsluit uw ooren. 46

Verheught u Christenen gemeen. 112

Verhoort, ô Vader, ons gebed. 51

U, Heere, zy lof, prijs en eer. 62

Uit mijnes herten gronde. 68

Uwe toorn, Heere, Doch van ons afweere. 119

W.

Waeket op, Sijn stem laet hooren. 143

Waerom bedroeft ghy u, mijn hert. 121

Waerom de Heydenen verbaest. 2

Wanneer mijn uur voor handen staet. 157

Weest niet mistrootigh in uw strijd. 128

Wel saligh, die daer vreest den Heer. 38

Wel saligh, die niet in den raed. 1

Wie sal die man zijn, die, ô Heer? 7

Wy danken U, genadigh' Heer. 62

Wy loven U, God in den Hooghen. 23

Wy saeten met een swaer gemoed. 40

N O T A . Als een regel op een zyd' ophoudt, daer een □ achter staet, sal men moeten vervolgen op de overzyd daer een □ voor staet; en als tusschen de Nooten dubbelde regels staen, sullen de bovensten eerft moeten gelesen worden, daer nae de onderstens ende voorts vervolgens.

Eerste deel.
Uit-gelesen Psalmen Davids.

Boven-sangh. Psalm I.

WEl saeligh, die niet in den raed
En wandelt der godloosen, Noch op den wegh der sondaers staet, Noch plaets neemt by de boosen; Maer die altoos in Godes Wet Sijn lust en sijn gepeynsen set, En heeft dit een verkoosen.
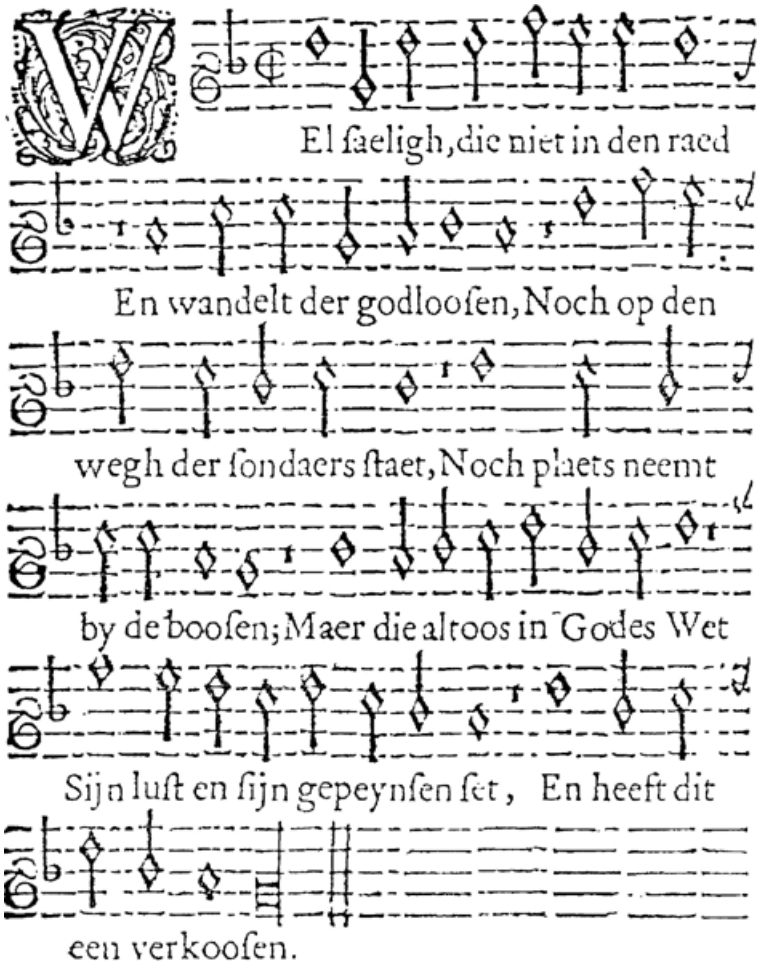
El ſaeligh, die niet in den raed
En wandelt der godlooſen, Noch op den
wegh der ſondaers ſtaet, Noch plaets neemt
by de booſen; Maer die altoos in Godes Wet
Sijn luſt en ſijn gepeynſen ſet, En heeft dit
een verkooſen.

2.

Hy sal, gelyk een boom geplant
Aen water-beek, beklyven,
Die op sijn tyd brenght vrucht ter hand
Wiens bladen vaste blyven,
Al wat hy doet na wil geschiet,
Maer dus en zijn godloose niet,
Als kaf voor wind sy dryven.

Grond-stem.
Psalm I.

WEl saeligh, die niet in den raed
En wandelt der godloosen, Noch op den
wegh der sondaers staet, Noch plaets neemt
by de boosen; Maer die altoos in Godes Wet
Sijn lust en sijn gepeynsen set, En heeft dit
een verkoosen.
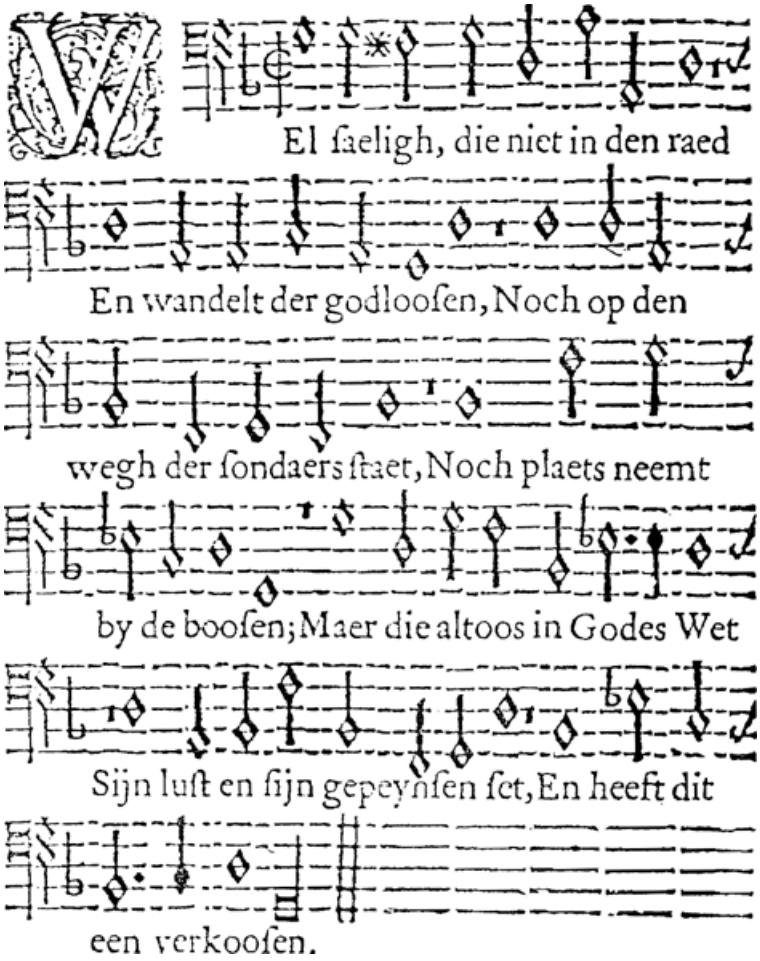
El ſaeligh, die niet in den raed
En wandelt der godlooſen, Noch op den
wegh der ſondaers ſtaet, Noch plaets neemt
by de booſen; Maer die altoos in Godes Wet
Sijn luſt en ſijn gepeynſen ſet, En heeft dit
een verkooſen.

3.

Dies sullen niet voor Gods aenschijn
Bestaen godloose schaeren,
Ook sullen, daer d'oprechte zijn,
De sondaers niet vergaeren,
Want God der vroomen wandel weet,
En ook der boosen weghen siet,
Die quaelik sullen vaeren.

Psalm II.

WAerom de Heydenen verbaest
Sich dus te saemen rotten?
Waerom het blinde volk dus raest
En ydel is als sotten?
De Konin-
gen sich stellen op, De Vorsten steken
t'saem den kop, En d'heylighe bespotten.
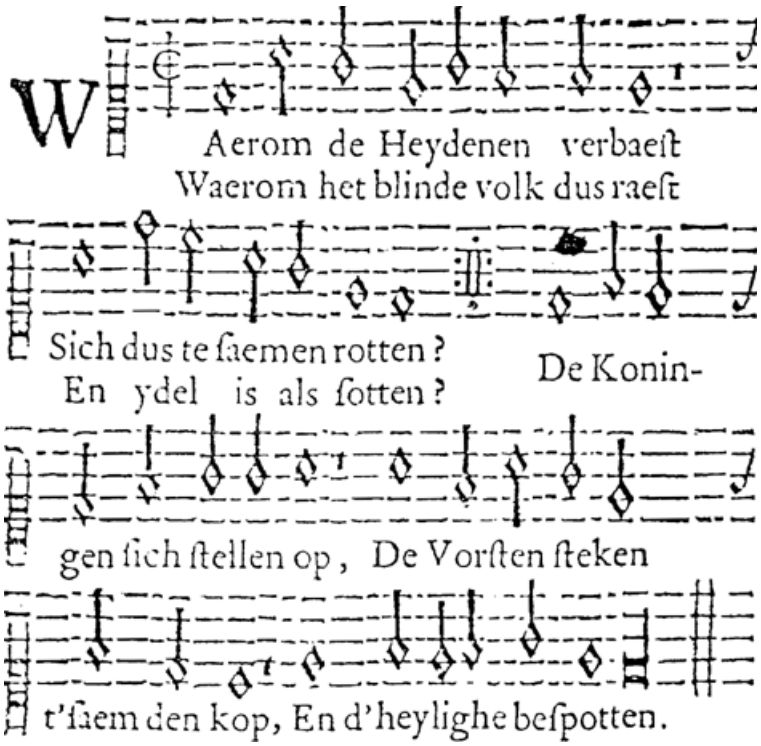
Aerom de Heydenen verbaeſt
Waerom het blinde volk dus raeſt
Sich dus te ſaemen rotten?
En ydel is als ſotten?
De Konin-
gen ſich ſtellen op, De Vorſten ſteken
t'ſaem den kop, En d'heylighe beſpotten.

2.

Van God en Sijn Gesalfden eer
Sy smaedelik dus spreken:
Laet ons haer touwen werpen neêr,
Laet ons de banden breeken,
Die boven inden Hemel woont
Sal lacchen, als haer doen sich toont,
En ydel is gebleeken.

3.

De Groote God in d'hooge throon
Van heeten toorn ontsteeken
Die sal wel voor den smaed en hoon
Behoorelik sich wreeken,
Hy salse sonder onderscheid
Verschrikken in syn grimmigheid,
Die haestigh komt door breeken.

Psalm II.

WAerom de Heydenen verbaest
Sich dus te saemen rotten?
Waerom het blinde volk dus raest
En ydel is als sotten?
De Konin-
gen sich stellen op, De Vorsten steken
t'saem den kop, En d'heylighe bespotten.
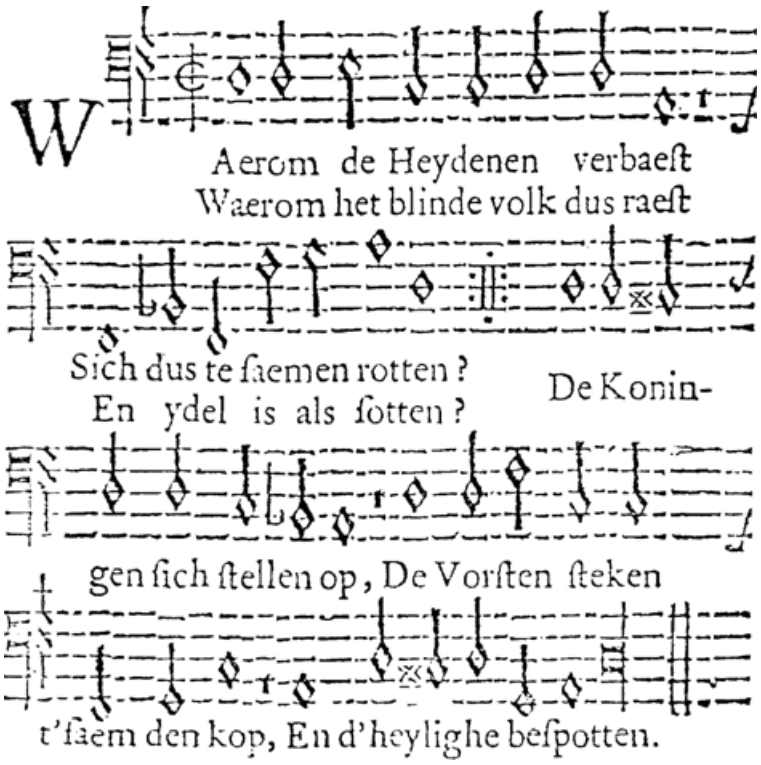
W
Aerom de Heydenen verbaeſt
Waerom het blinde volk dus raeſt
Sich dus te ſaemen rotten?
En ydel is als ſotten?
De Konin-
gen ſich ſtellen op, De Vorſten ſteken
t'ſaem den kop, En d'heylighe beſpotten.

4.

De Heere spreekt tot Sijnen Soon;
Gy zyt van Sion Koningh,
Gy zyt gesalft, U is de kroon
Gegeven tot belooningh,
'T geberghte Mijner heyligheid,
Het welk ik U heb toegeseit,
Sal zijn Uw vaste wooningh.

5.

Gy zyt Mijn Soon, dus sprak de Heer,
Van eeuwigheid gebooren,
Ik geef U alles nae begeer,
In U heb ik verkooren
Mijn erven uit het Heydendom,
Van 't eind der aerd en om en om,
U sal de werelt hooren.

6.

Dit is de wille van den Heer,
Daer jeder moet op letten,
Want wie sich tegen Uwe Leer
Wil wederspannigh setten,
Die sult Gy met Uw ysre staf
Na haere wel-verdiende straf
Als potten doen verpletten.

7.

Daerom betracht Hem met verstand,
Gy Koningen der aerde,
En ook gy Richteren van 't Land,
Sijn tucht sult gy aenvaerden, □

Psalm XII.

OGod, keer onswaers Uw aenschijn,
En recht doch eens betrach-te,
Hoe weynigh dat de vroome zijn
Van 't menschelik geslach-te.
De waerheid
is by haer in haet, Geloof en trouw dient
voor de praet, Dat niemant meer wil ach- ten.
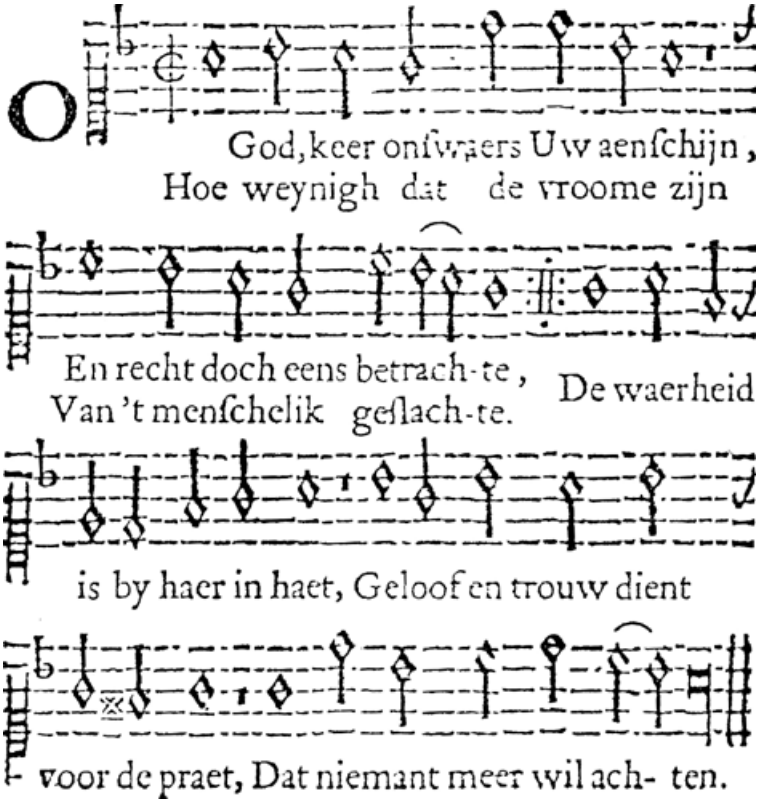
God, keer onſwaers Uw aenſchijn,
Hoe weynigh dat de vroome zijn
En recht doch eens betrach-te,
Van 't menſchelik geſlach-te.
De waerheid
is by haer in haet, Geloof en trouw dient
voor de praet, Dat niemant meer wil ach- ten.

Psalm II. [Vervolg]

Den Heere dient eerbiedelik,
En u verheught met vrees en schrik,
En houdt Sijn woordt in waerden.

8.

Nu kust den Soon, dat niet Sijn toorn
Zy over u ontsteken,
Op dat gy niet en gaet verloor'n
Als gy zyt afgeweeken,
Daerom u op Sijn weghen houdt,
Wel saeligh die op Hem vertrout,
Geen dingh sal hem ontbreeken.

Psalm XII. [Vervolg]

OGod, keer onswaers Uw aenschijn,
En recht doch eens betrach-te,
Hoe weynigh dat de vroo- me zijn
Van 't menschelik geslach- te.
De waerheid
is by haer in haet, Geloof en trouw dient
voor de praet, Dat niemant meer wil ach- ten.
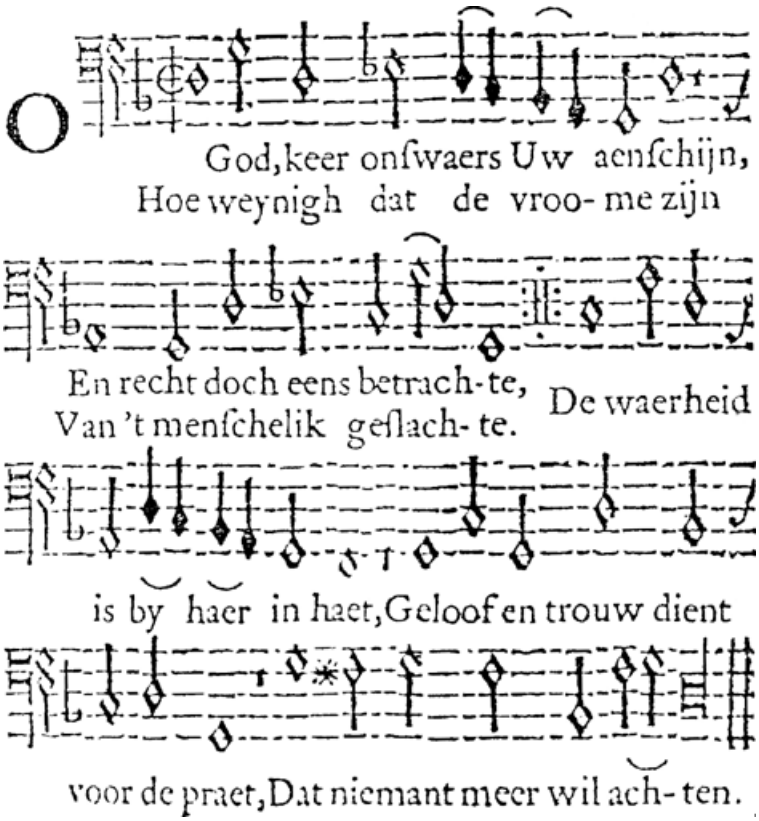
O God, keer onſwaers Uw aenſchijn,
Hoe weynigh dat de vroo- me zijn
En recht doch eens betrach-te,
Van 't menſchelik geſlach- te.
De waerheid
is by haer in haet, Geloof en trouw dient
voor de praet, Dat niemant meer wil ach- ten.

2.

Sy zijn ter loosheid afgericht
Met valsch en slinxe treken,
En voor des menschen aengesicht
Met huichelye spreken;
De mond met schoone woorden vleit,
Bedrogh en list in 't herte leit,
Als adderen sy steken.

3.

Snyd af den tongh van gal en roet
Daer 't hert is hoogh geresen,
En spreken derft met trotse moed;
Een jeder moet ons vreesen,
Ons tonghe heeft den overhand,
En heeftse tot ons dienst vermant,
Wie sou ons meester wesen?

4.

'K stae op, spreekt God, ik sie omringht
D'onnosele met plaeghen,
Haer suchten My in 't herte dringht, □

Psalm XIII.

HOe langh wilt Gy vergeeten mijn
In druk en swaer ellenden? Och God! hoe
lang U gonstig schyn Wilt Gy vã my afwendē?

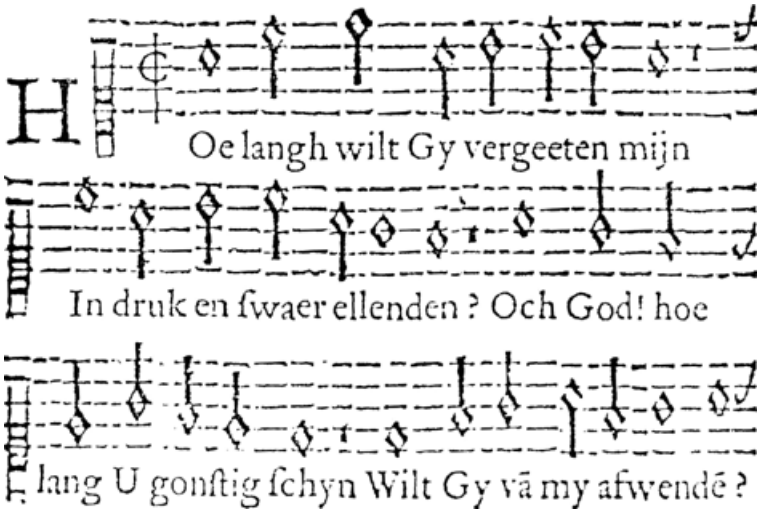

Psalm XII. [Vervolg]

En ik verhoor haer klaeghen;
Sy sullen door Mijn krachtigh woord
So haesteliken zijn verstoort
Die d'arme leggen laeghen.

5.

Het silver sevenmael in 't vuir
Geloutert kryght sijn klaerheid,
Gods woordt geduert ter laetster uir,
En heeft sijn kracht en waerheid,
Als iemant ongeval bedroeft,
Dan wert hy in sijn kruis beproeft,
Maer God ontlast sijn swaerheid.

6.

O Heere, doch Uw volk bewaer
Voor listighe geslachten,
Sy sweeven, draven om uw schaer,
En trotsen met gedachten,
Om dat het snoodste schuim der aerd
Meer als de kinderen van waerd
Verheven zijn in machten.

Psalm XIII. [Vervolg]

HOe langh wilt Gy vergeeten mijn
In druk en swaer ellenden? Och God! hoe
lang U gonstig schijn Wilt Gy vã my afwendē?
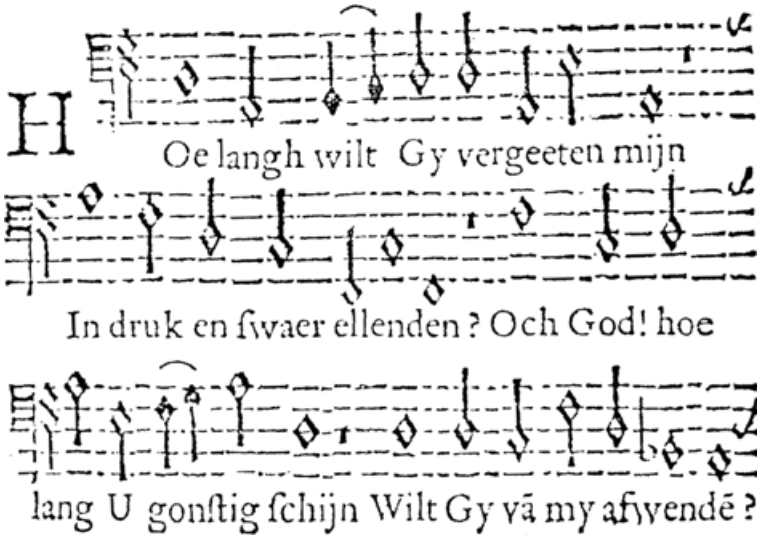
Hoe langh moet ik self raedsman zijn? En
daeghlix moet van kruis en pyn Mijn inge-
wanden schenden?

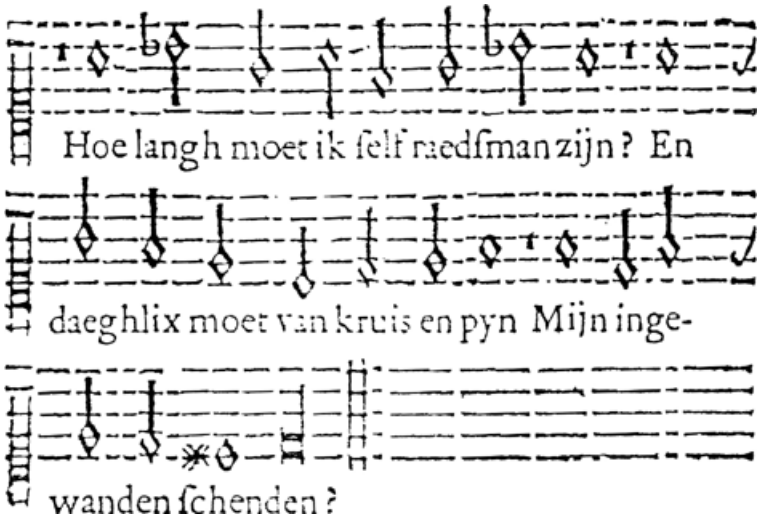

2.

Hoe langh doch, Heer, mijn vyand sal
Sich over my verhooghen?
Mijn God, aensiet mijn ongeval,
My hoort, verlicht mijn ooghen,
Op dat ik niet ontslaep den dood,
En hy niet seg; mijn moed is groot,
Ik heb hem neer-gebooghen.

3.

Op dat ook niet sich over al
En roemen mijn partyen,
So ik geraeken mocht ten val, □

Psalm XIV.

DAer is geen God, in haer ghemoed,
Het brengt verderf, en grousaem woed,

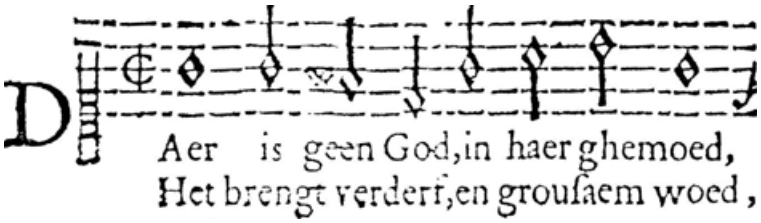

Psalm XIII. [Vervolg]

Hoe langh moet ik self raedsman zijn? En
daeghlix moet van kruis en pyn Mijn inge-
wanden schenden?

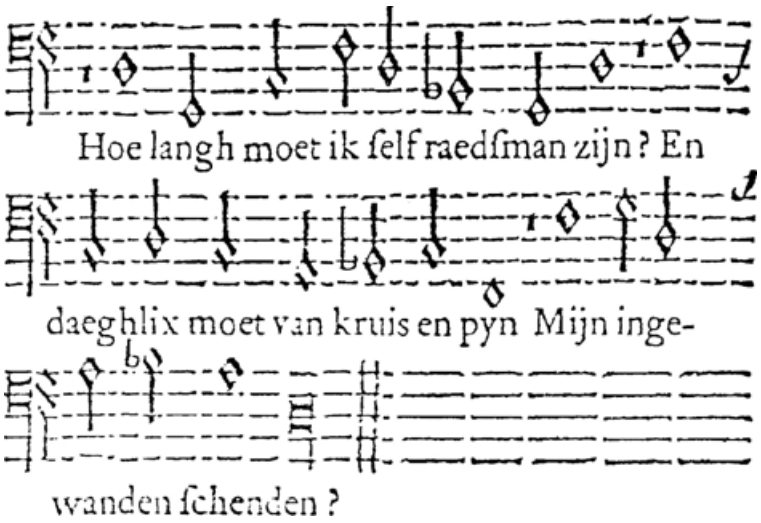

Dat sy sich dan verblyen;
Maer God Uw Goedertierenheid,
Waer op al mijn vertrouwen leit,
Die sal my wel bevryen.

4.

Dieswegen is mijn geest verheught
En pryst Gods groote dinghen,
Uw heil in my schept nieuwe vreugd,
En doet mijn herte springen.
De Heere heeft my wel gedaen,
Daeromme sal ik nu voortaen
Hem Lof-gesangen singen.

Psalm XIV. [Vervolg]

DAer is geen God, in haer ghemoed,
Het brengt verderf, en grousaem woed,

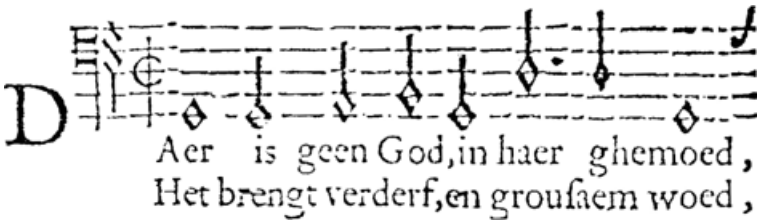

Het dwaese volk derft spreeken,
Haer werken zijn ghebleeken,
Een jege-
lik bedryft het quaed, Niet een en doet een
goede daed, Sy al zijn afgeweeken.

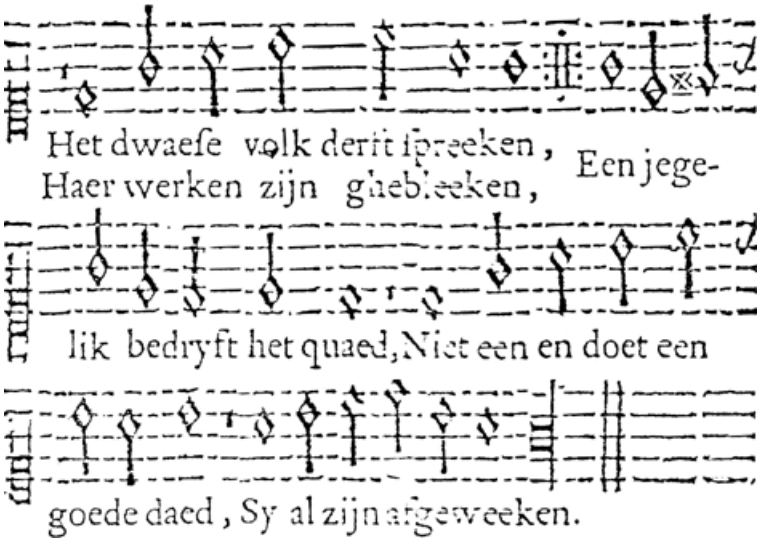
Het dwaeſe volk derft ſpreeken,
Een jege-
Haer werken zijn ghebleeken,
lik bedryft het quaed, Niet een en doet een
goede daed, Sy al zijn afgeweeken.

2.

De Heer heeft uit den hooghen throon
Syn oogen neêrgeslaghen,
Om eens te sien, hoe sich ten toon
De menschen kind'ren draghen,
Of wie verstandigh wesen mocht
Die vlytelik den Heere socht,
En woud syn Leer naejaghen.

3.

Sy alle zijn van d'effen baen
Geweken uit haer paelen,
En volgen dus haer blinde waen,
En eighen doen verhaelen,
Sy zijn geworden wrak en wrot,
Niet een doet goed of denkt op God,
Maer alle gaen sy dwaelen.

4.

Sy zijn noch sonder onderscheid
In duisternis geseten,
Elk een werkt ongerechtigheid,
Gelyk als brood sy eeten

Het dwaese volk derft spreeken,
Haer werken zijn ghebleeken,
Een jege-
lik bedryft het quaed, Niet een en doet een
goede daed, Sy al zijn afgeweeken.

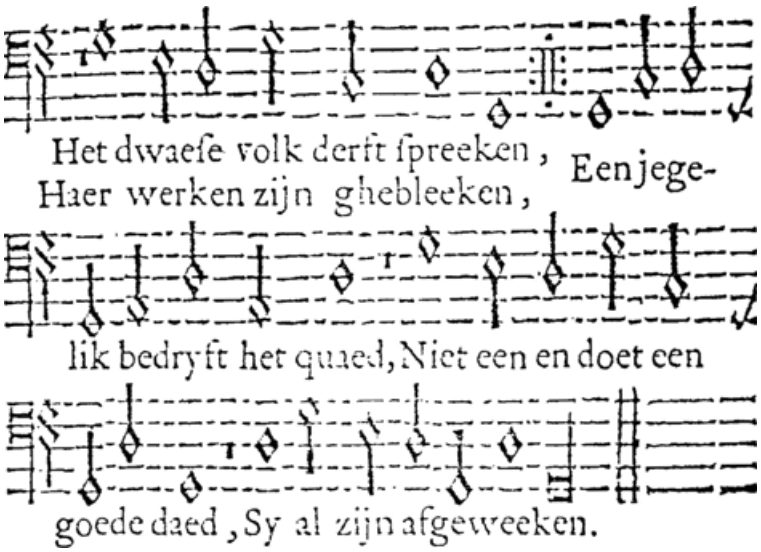
Het dwaeſe volk derft ſpreeken, Een jege-
Haer werken zijn ghebleeken,
lik bedryft het quaed, Niet een en doet een
goede daed, Sy al zijn afgeweeken.

Mijn volk, mijn uitgelesen schaer
Moet dus verslonden zijn van haer,
God hebben sy vergeten.

5.

Sy zijn aldaer met schrik vervaert,
Want God is by de vroomen,
De Heere Sijn geslacht bewaert,
Op dat sy niet en schroomen,
Maer gy beschaemt met tegenweer
Der armen raed, om dat de Heer
Haer wil te hulpe komen.

6.

Och! dat uit Sion Israël
Haer vryigheid eens quame;
Als d' Heer verlost uit haer gequel
'T gevangen volk te saeme,
Hoe sou dan Jacob zijn verheught!
Hoe sou dan Israel met vreughd
Verkonden Godes Naeme!

Psalm XV.

WIe sal die man zijn, die ô Heer, Uw
Tempel sal bekleeden?
Wie sal bewoonen U ter eer Den
bergh der heiligheeden?
Die oprecht in sijn
wandel gaet, Wiens werk rechtvaerdelik be-
staet, Wiens mond spreekt waere reeden.
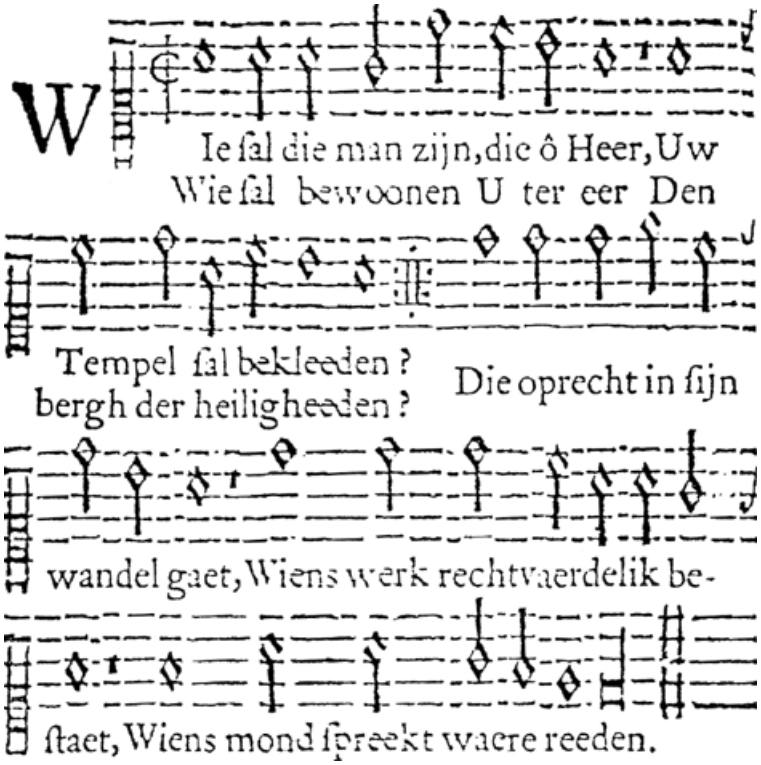
Ie ſal die man zijn, die ô Heer, Uw
Wie ſal bewoonen U ter eer Den
Tempel ſal bekleeden?
bergh der heiligheeden?
Die oprecht in ſijn
wandel gaet, Wiens werk rechtvaerdelik be-
ſtaet, Wiens mond ſpreekt waere reeden.

2.

Die met sijn tongh geen laster praet,
Noch metgesel wil schaeden,
Noch tot sijn naesten hoon en smaed
Sijn woorden draeit ten quaeden,
Wiens oogh de slechten niet verwerpt,
Maer die op God sijn sinnen scherpt,
Hem eert en pryst Sijn daeden. □

Psalm XXIII.

MYn God mijn trouwen herder is,
In anghst en in bekommernis

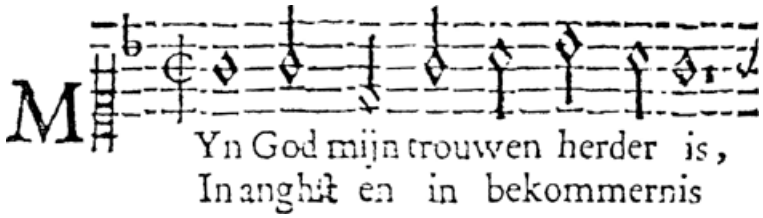
M
Yn God mijn trouwen herder is,
In anghst en in bekommernis

Psalm XV. [Vervolg]

WIe sal die man zijn, die ô Heer, Uw
Tempel sal beklee- den?
Wie sal bewoonen U ter eer Den
bergh der heilighee- den?
Die oprecht in sijn
wandel gaet, Wiens werk rechtvaerdelik be-
staet, Wiens mond spreekt waere reeden.

Ie ſal die man zijn, die ô Heer, Uw
Wie ſal bewoonen U ter eer Den
Tempel ſal beklee- den?
bergh der heilighee- den?
Die oprecht in ſijn
wandel gaet, Wiens werk rechtvaerdelik be-
ſtaet, Wiens mond ſpreekt waere reeden.

□ 3.

Die houdt wat hy geswooren heeft,
Al sou 't sijn welvaert krenken,
Die nooit sijn gelt op woeker geeft,
Die niet en neemt geschenken,
Die sal niet wankelen ten val,
Maer d' Heere hem verheffen sal
En in Sijn Ryk gedenken.

Psalm XXIII. [Vervolg]

MYn God mijn trouwen herder is,
In anghst en in bekommernis

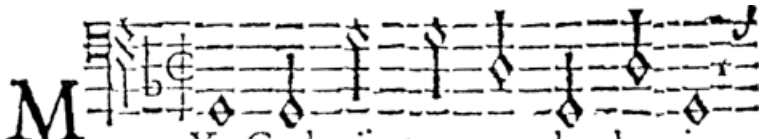

Yn God mijn trouwen herder is,
In anghſt en in bekommernis

Dies sal my niet ontbree-ken,
En is Hy nooit gewee-ken,
In 't graesigh
groen de Heez my weidt, En my wel sacht en
soetjes leidt Aen stille waterbee- ken.

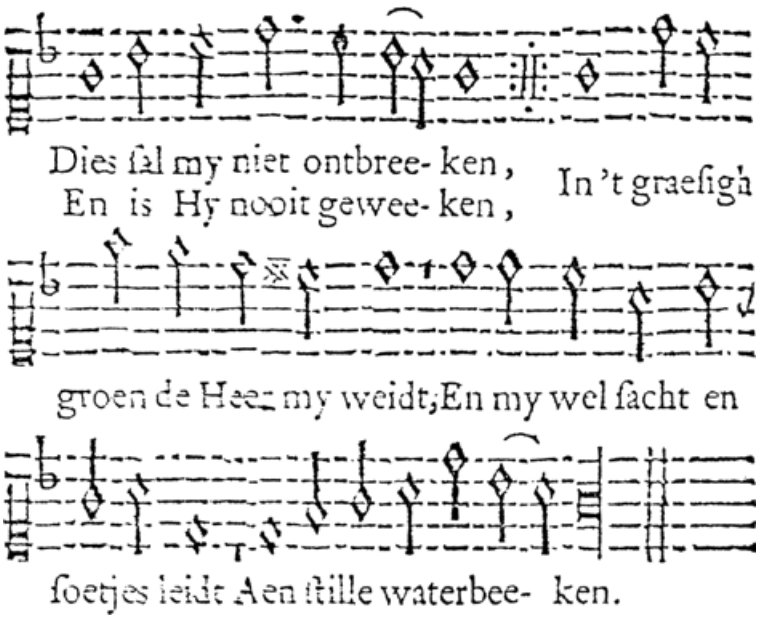
Dies sal my niet ontbree- ken,
En is Hy nooit gewee- ken,
In 't graesigh
groen de Heez my weidt; En my wel sacht en
soetjes leidt Aen stille waterbee- ken.

2.

En schoon mijn herte my verschrikt
Van mijne swarigheden,
Mijn God mijn droeve ziel verquikt,
En komt tot my weêr treden;
In 't spoor van Sijn gerechtigheid
Om Sijnes Naemes wille leidt
De goede God mijn schreden.

3.

Al gingh ik in des doodes dal
En most omschaeduwt wesen,
Voor eenigh quaed of ongeval
Geensins en sou ik vreesen,
Want met en neffens my zyt Gy;
Uw stok en staf die steunen my,
Mijn ziel met troost genesen.

Dies sal my niet ontbree- ken,
En is hy nooit gewee- ken,
In 't graesigh
groen de Heer my weidt, En my wel sacht en
soetjes leidt Aen stille waterbee- ken.

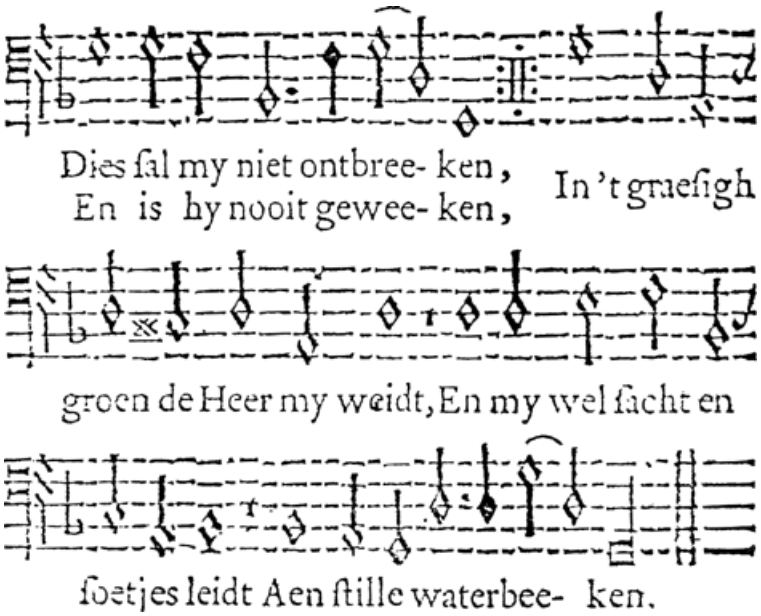
Dies ſal my niet ontbree- ken,
En is hy nooit gewee- ken,
In 't graeſigh
groen de Heer my weidt, En my wel ſacht en
ſoetjes leidt Aen ſtille waterbee- ken.

4.

Gy, Heere, voor mijn aengesicht,
Tot smaedheid der benyders
Den taefel gonstelik aenricht
Voor Uwes Naems belyders;
Gy salft mijn hooft, so dat het kleeft
Van Oly, vol den beker geeft
In 't oog der weêr-partyders.

5.

Met gonst en goedertieren heid
Sal my de Heer behaegen,
Die sullen my hier doen geleid
So langh my d' aerd sal draegen;
En ik, ontlast van alle kruis,
Verblyven sal in Godes huys
De lenghte mijner daegen.

IK heff tot U, mijn ziel, ô Heer,
Die stell ik in Uw handen,
Ik steun op U, ô God, doch keer
Van my al schaemt en schanden,
Op dat sich
niet van herten bly Verheugen mogen over
my Mijn moedighe vyanden.
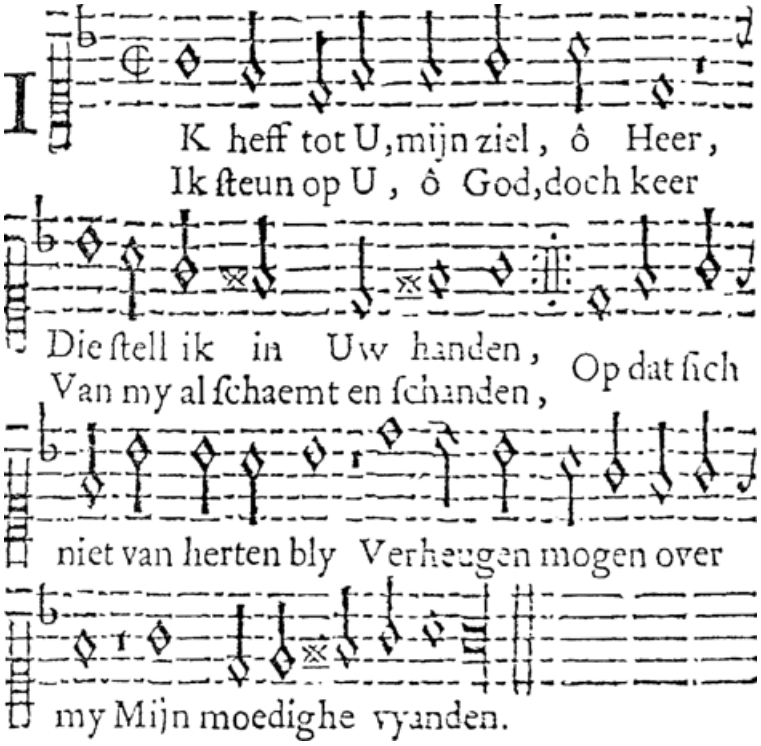
IK heff tot U, mijn ziel, ô Heer,
Ik steun op U, ô God, doch keer
Die stell ik in Uw handen,
Van my al schaemt en schanden,
Op dat sich
niet van herten bly Verheugen mogen over
my Mijn moedighe vyanden.

2.

Laet niet zijn schaemrood, die, ô Heer
Op Uwe weghen treden,
En U opwachten meer en meer
Met trouwe dienstbaerheden,
Maer laet veel liever zijn beschaemt,
En van oneere zijn befaemt
Trouloose sonder reden.

3.

Mijn God en Heer, maek my bekent
Uw paeden en Uw weghen,
Uw Wet my zy in't hert geprent,
En maek mijn geest geneghen,
O God! my in Uw waerheid leid,
In U sich grondt mijn saligheid,
Mijn heil en al mijn seghen.

IK heff tot U, mijn ziel, ô Heer,
Die stell ik in Uw handen,
Ik steun op U, ô God, doch keer
Van my al schaemt en schanden,
Op dat sich
niet van herten bly Verheugen mogen over
my Mijn moedige vyanden.
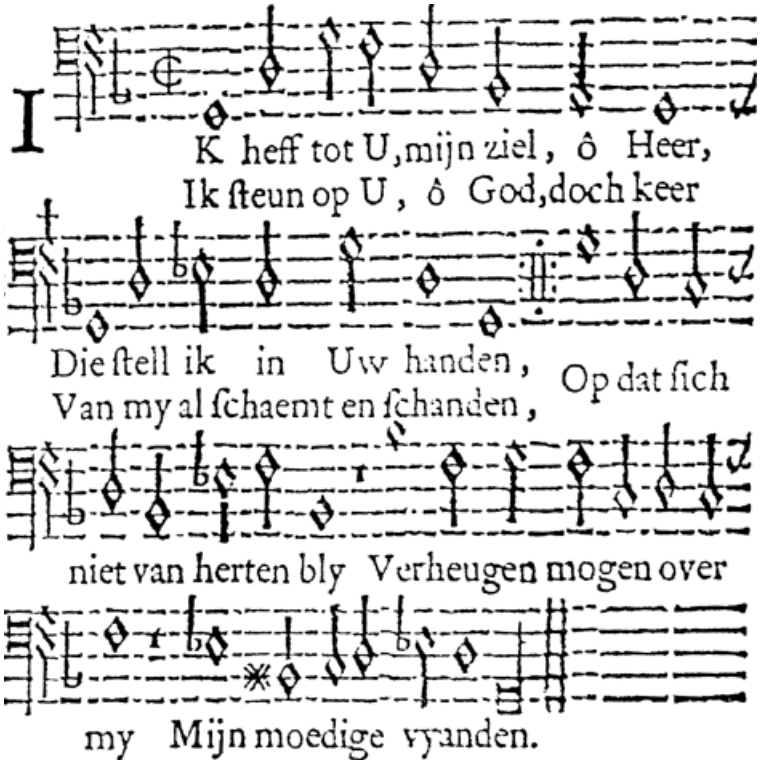
IK heff tot U, mijn ziel, ô Heer,
Ik steun op U, ô God, doch keer
Die stell ik in Uw handen, Op dat sich
Van my al schaemt en schanden,
niet van herten bly Verheugen mogen over
my Mijn moedige vyanden.

4.

O Heer, ik U met smert verbeid
By daeghen en by nachten,
Wilt doch Uw goedertierenheid
Genaedighlik betrachten,
Gedenk aen Uw barmhertigheid
Die nimmermeer van ons en scheidt,
Maer eeuwigh is in krachten.

5.

O Heere wilt my schenken quijt,
En niet gedachtigh wesen,
De sonden van mijn jonge tijd,
Mijn schult is hoogh geresen,
Gedenk doch mijner nae genae,
Uw goedheid U ter herten gae,
Die zy van ons gepresen.

6.

De Heer is goed, Syn doen bestaet
In billikheid en reden,
Het volk, dat sich te buiten gaet,
Stiert op den wegh der seden;
Hy sal geleiden in het recht
Al die sachtmoedigh zijn en slecht,
Dien sal de Heer voor-treden.

7.

Die op de paeden van den Heer
Syn schreden gaet begeven,
En volght alsoo Sijn waere Leer,
Hy sal Syn goedheid geven
Hem die met God verbonden is
En houdet Syn getuigenis,
Die mensch sal eeuwigh leven.

8.

Om Uwes Naemes eer wilt mijn
Ong'rechtigheid vergeven,
Want overgroot mijn sonden zijn,
Die ik, Heer, heb bedreven,
Wie is de man, die vreest den Heer?
Hy sal hem wysen Syne Leer,
Die hem is voorgeschreven.

9.

Sijn ziel vernachtet in het goed,
Die sal de Heer bewaeren,
Den aerd beërft Sijn saed en bloed, □

Psalm XXXI.

O Heer, op U vertrouw ik my,

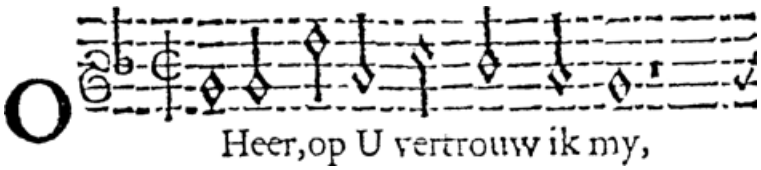

Psalm XXV. [Vervolg]

De Heere wil verklaeren
'T geheim aen Sijn verkooren schaer,
En Sijn verbond dat sal Hy klaer
Den Sijnen openbaeren.

10.

Mijn ooghen sich tot aller tyd
Tot mijnen God uit-strekken,
Want uit de netten van mijn stryd
Sal Hy mijn voeten trekken,
O Heer, tot my Uw aenschyn wend
En wilt mijn hertseer en ellend
Met Uw genaê bedekken.

11.

Mijn hert wert my geheel benaut,
Help uit de nood mijn leven,
Mijn geest van smert en moeit verflaut,
Mijn sonden wilt vergeven,
Wilt mijn vyanden eens aensien,
Hoe sterk sy komen op de been,
En met een wrevel streven.

12.

Bewaer mijn ziel, en my behoud,
Dat ik niet raek ter schanden,
Want ik op U alleen betrouw,
Laet bieden my de handen
De vroomheid en oprechtigheid,
Mijn God en Heer ik U verbeid;
Ontsluit Israëls banden.

Psalm XXXI. [Vervolg]

O Heer, op U vertrouw ik my,

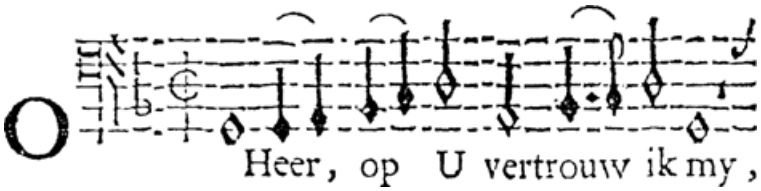

Maek dat ik niet beschaemt en zy, Noch
eeuwighlik ter schan- den, Uw recht be-
vry, En redde my Van spotters en vyan- den.

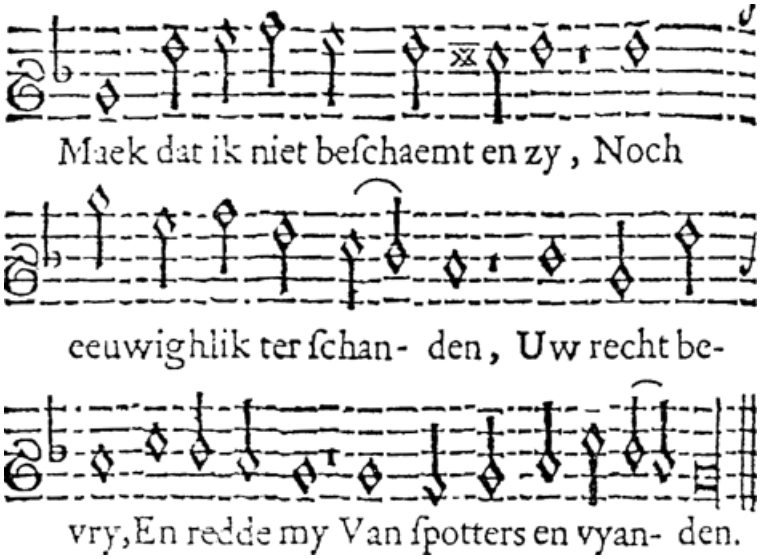

2.

Neight mywaers Uwe gonstigh oor,
Help spoedigh, Heer; mijn beê verhoor,
Weest Gy tot mijn verschooningh,
Mijn rots zyt, God,
Mijn seker slot,
Mijn sterkt' en vaste wooningh.

3.

Om Uwen Naem my leid uit 't net,
Dat my verborgen is geset,
Uw kracht ontsluit de banden,
O God mijn geest
Gansch onbevreest
Beveel ik in Uw handen.

4.

Gy God mijn vaste toeverlaet
Hebt my verlost, ik vlied en haet
Die geene die daer letten
Op ydle leer,
Maer op den Heer
Gae ik mijn hoope setten.

Maek dat ik niet beschaemt en zy, Noch
eeuwighlik ter schan- den, Uw recht be-
vry, En redde my Van spotters en vyan-den.

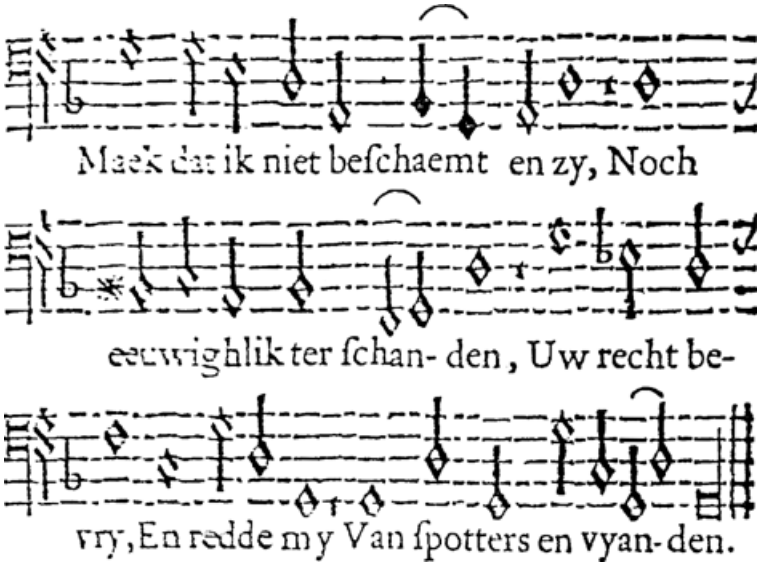

5.

Mijn vreugd en al mijn blydschap leit
In Uwe goedertierenheid,
Want Gy hebt mijn verleden
Smert en ellend
Gedacht, gekent
Mijn ziel in bangigheden.

6.

Gy hebt my niet in vyands hand
Gestelt, mijn voeten hielden stand
In breede ruimt gestaedigh,
Ik ben benaut,
Mijn geest verflaut,
O Heer, zyt my genaedigh.

7.

Mijn oogh, mijn lichaem en mijn ziel
Is van verdriet doorknaeght geheel,
Verteert is ook mijn leven
Van smert en pyn,
Mijn jaeren zijn
Van suchten swak gedreven.

8.

Mijn kracht door ongerechtheids straf
Vervalt, mijn beenen gaen nae 't graf,
Mijn haeters, jae nabueren
Tot smaed ben ik,
By my van schrik
Bekende niet en dueren.

9.

En die my op de straeten sien
Uit mijn gesichte verre vlièn,
Ik ben uit 't hert vergeten
Gelijk een doò:
Jae eeven soo
Als 't vat, 't welk is gesleten.

10.

Want veeler menschen nae-spraek moet
Ik hooren, my de vreese doet
Omringen en verdrukken,
Nu raedslaen sy
Al tegen my,
Mijn ziel sy willen rukken:

11.

Maer ik vertrouw op U te meer,
En seg, Gy zyt mijn God en Heer,
In Uw hand zijn mijn tyden,
God, my bevry
Van haer, die my
Vervolgen en bestryden.

12.

Laet gonstigh lichten Uw aenschijn
Op Uwen knecht, en laet ik zijn
Verlost door Uw goedheden;
Beschaemtheid, Heer,
Doch van my keer,
Tot U gaen mijn gebeden.

13.

Laet zijn godloose tot haer straf
Beschaemt, en swijgen in het graf,
Wilt valsche lippen toomen,
Die trots en quaed
Tot hoon en smaed
Hard spreken tegen vroomen.

14.

Hoe groot is Uwe goedigheid!
Die Gy voor die hebt wegh-geleit,
Die U van herten vreesen;
Dit doet Gy dien,
Die op U sien
In 't volkeren by-wesen.

15.

Uw aengesichts goedgonstigheid
Verberght haer voor het snood beleit
En hooghmoed der godloosen,
En geeftse schuil
In hut en kuil
Voor tongen-twist der boosen.

16.

Gelooft en ook gesegent zy
De Heer, die wonderlik aen my
Betoont heeft zijn genaede,
In stad my leidt
Van sekerheid,
En my bewaert voor schaede.

17.

Ik heb wel haestelik geseit;
Van Uwe goedertierenheid
Ben ik gansch afgesneden:
Maer Gy verhoord
Myn klachtigh woord
En smeekende gebeden.

18.

Lieft God, Gy uitverkoren schaer;
Want Hy behoudt in Sijn bewaer
Die tot Hem zijn genegen;
Maer weder-staet,
En boven maet
Vergelt, die hooghmoed plegen. □

Psalm XXXVII.

NIet lichtelik U doch ontsteekt
Van weghen de godloose;
Benydtse niet; maer U verbreekt,
Als onrecht doen de boose:
Want alsoo ras
Als kruid of gras Sy werden af-gesneden;
En al haer doen Als scheutjes groen Ver-
welkt, en valt benee- den.
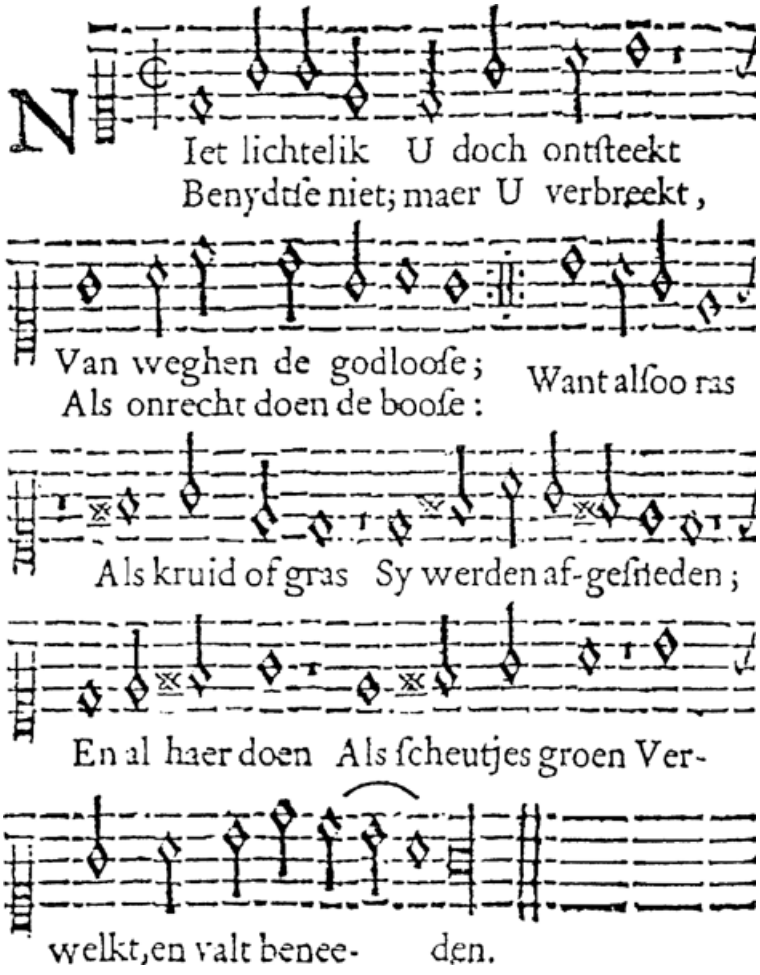
Niet lichtelik U doch ontſteekt
Benydtſe niet; maer U verbreekt,
Van weghen de godlooſe;
Als onrecht doen de booſe:
Want alſoo ras
Als kruid of gras Sy werden af-geſneden;
En al haer doen Als ſcheutjes groen Ver-
welkt, en valt benee- den.

Psalm XXXI. [Vervolg]

□ 19.

Gy alle die den Heer verwacht,
Nae Wien uw vaste hoope tracht,
Wilt vlytelik op-merken,
Zijt sterk in al
En d' Heere sal
U lieder hert versterken.

Psalm XXXVII.

NIet lichtelik U doch ontsteekt
Van weghen de godloose;
Benydtse niet; maer U verbreekt,
Als onrecht doen de boose:
Want alsoo ras
Als kruid of gras Sy werden af-gesneden;
En al haer doen Als scheutjes groen Ver-
welkt, en valt benee- den.
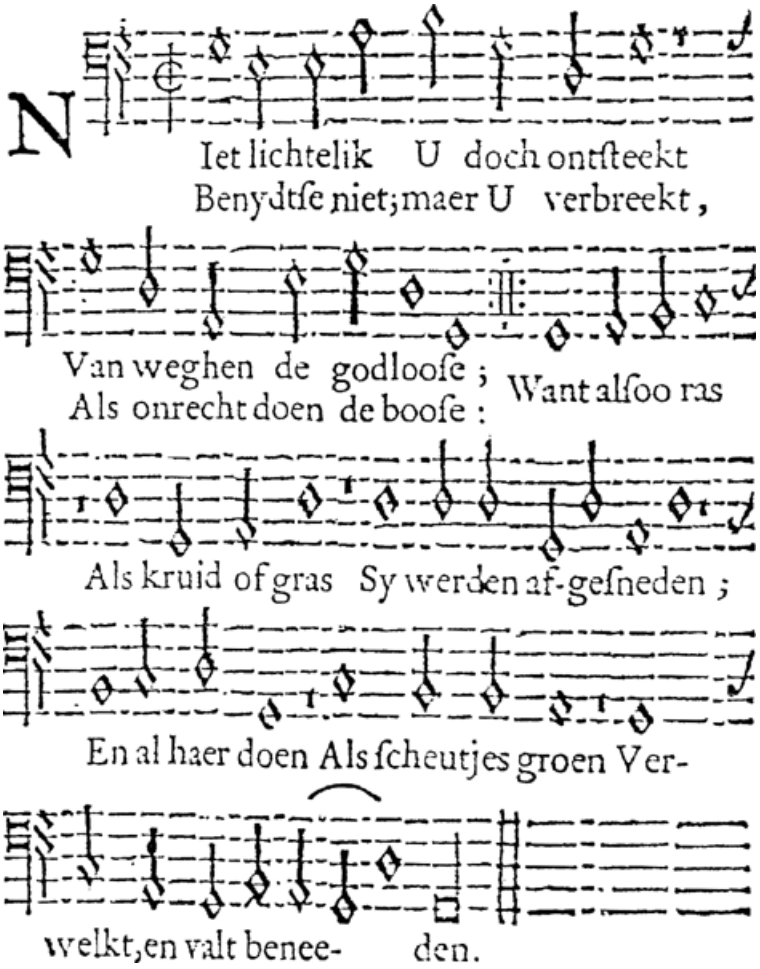
Niet lichtelik U doch ontsteekt
Benydtse niet; maer U verbreekt,
Van weghen de godlooſe;
Als onrecht doen de booſe:
Want alſoo ras
Als kruid of gras Sy werden af-geſneden;
En al haer doen Als ſcheutjes groen Ver-
welkt, en valt benee- den.

2.

Op God uw gansch vertrouwen set
En wilt het goed uitwerken,
Bewoont den aerd, en wilt u met
Getrouwigheid versterken;
Stelt op den Heer
Al uw begeer,
Uw lusten van uw leven,
Hy alles sal
Nae uw geval
U op der aerden geven.

3.

Rolt uwen wegh op God den Heer,
Op Hem vertrout uw saeken,
Werpt alle moeit' en sorge neêr,
De Heere sal 't wel maeken,
Uw goede recht
Sal zijn geslecht
En schynen sal in waerheid,
Als op den dagh
De Sonne magh
Hier glinsteren in klaerheid.

4.

Uw toorn en wraek doch wederslaet,
Verlaet de grimmigheden,
Onsteekt U niet om eenigh quaed;
Want die haer tydt besteden
Tot boosheydt meer,
Die sal de Heer
Uitroejen en verderven;
Maer die God wacht
En nae hem tracht
Den aerde sal beerven,

5.

De boose voor een weynigh tyd
Alhier de vroome plaegen,
Sy wankelen daer-nae ter zyd,
Gy sult haer plaetse vraegen;
Als gy dan siet,
Gy vindtse niet;
Sachtsinnige nae reede
Tot prys en waerd
Besitten d'aerd
In lust en goeden vreede.

6.

De goddeloos de vroome perst
En listigh peinst aenslaegen,
Van spyt hy op sijn tanden knerst,
Hoe hy sijn eer mach knaegen;
Maer God belacht
Sijn ydle kracht;
Want Hy den dagh siet naeken,
Hoe hy ten val
Geraeken sal
Met sijne quaede saeken.

7.

De boose lieden hebben 't sweert
Uit haeren scheê getooghen,
Op dat de slechte zy verheert
Sy spannen haere booghen,
En dreigen slaen
Die oprecht gaen;
Maer self haer sweert sal steken
Haer eigen hert
Met pyn en smert;
Haer boogen salmen breken.

8.

Het weynigh so verkregen is
Met recht van vroom' gemoed'ren
Is beter en ook meer gewis
Als overvloed van goed'ren,
So zijn geraept
En t' saem geschraept:
God sal den arm verpletten
Der boosen al;
Maer voor den val
Den vroomen steunsel setten.

9.

De daeghen weet de Heer gewis
Van die het goed bedryven;
Daeromme sal haer erfenis
In eeuwigheid vast blyven:
Sy sullen niet
Zijn in verdriet
Schoon dreight den tyd ten quaeden,
In hongers nood
Met spys en brood
Sal haer de Heer versaeden.

10.

Het boose volk sal zijn verplett,
En Gods vyanden quynen,
Sy sullen als het lam'ren vet
En als de rook verdwynen:
De boos' ontleent
En wert gedient,
Maer wil niet weder geven;
De goed' ontfermt
En sich erbermt,
Ook mild geeft om te leven.

11.

'T gesegent volk, Gods eigen schaer
Besit den aerd' haer daegen;
'T vervloekt gebroedt de Heer te gaer
Wil uit Sijn ryk verjaegen:
De gangen van
D'oprechte man
De Heere vast doet setten;
Want hy sich draeght
Dat 't God behaeght,
Wiens hand den val sal letten.

12.

Ik ben geweest wel jongh en kleen,
Ook ben ik nu gekomen
Tot jaeren, maer heb nooit gesien,
Dat God verlaet de vroomen;
Noch dat van nood
Haer zaed socht brood,
Hy laetse niet verlegen;
Hy leent en geeft
Waer van men leeft,
God is Sijn zaed tot seghen.

13.

Wykt af van 't quaed, en werkt het goed,
En woont de lenght' van daegen:
God lieft die hier gerechtheid doet,
Aen 't recht heeft hy behaeghen.
Hy die vergaert,
En wel bewaert
Syn bond en gonst-genooten;
Maer d' Heere laet
Het boose zaed
Uit-roejen en verstooten.

14.

D' oprechte tot in eeuwigheid
Sal erflik d'aerd bekleeden;
Sijn mond verhaelt met wys beleid,
Sijn tongh spreekt recht en reden,
Des Heeren Wet
Is vast geset
In 't hert tot allen tyden,
Sijn gangh en sal
Niet tot den val
Uit-slibberen ter zyden.

15.

Een schalk op een oprechte loert
En soekt hem te vernielen;
Maer d' Heer sijn graege handen snoert
't Recht kan hem niet ontzielen,
Wacht op den Heer
En houdt Sijn Leer,
En gy sult zijn verheven;
Maer gy sult sien
De boose liên
Van deser aerd verdreven. □

Psalm XLII.

GElyk een hart, verflaeut geheel,
Schreewt nae de versche stroomen,
Alsoo ook mijn vermoeyde ziel
Dorst om by Godt te koomen;

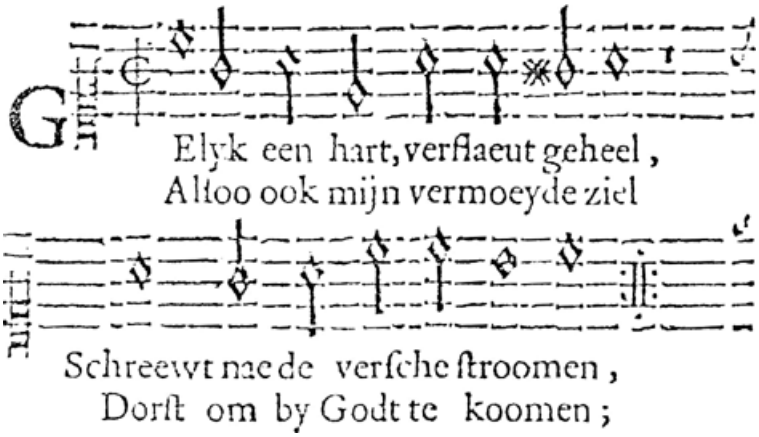
Elyk een hart, verflaeut geheel,
Alſoo ook mijn vermoeyde ziel
Schreewt nae de verſche ſtroomen,
Dorſt om by Godt te koomen;

Psalm XXXVII. [Vervolg]

□ 16.

Ik heb gesien, dat een Tyran
Heeft groot gewelt bedreven,
Wydt heeft sich die godloose man
Verspreidt en breed gegeven,
En in sijn doen
Gelyk een groen'
Inlandse boom hy stonde;
Maer hy gingh heen
En gansch verdween,
Dat niemant hem meêr vonde.

17.

Let op den vroom, sijn eind is vreê;
Maer God verdelght de quaede,
En haer uitroeit uit haef en steê;
D' oprechte haer genaede
En heil is God
Haer sterke slot,
Sy zijn in Hem behouwen,
God haer bevrydt
Uit anghst en stryd,
Want sy op Hem vertrouwen.

Psalm XLII. [Vervolg]

GElyk een hart, verflaeut geheel,
Schreewt nae de versche stroomen,
Alsoo ook mijn vermoeyde ziel
Dorst om by Godt te koomen;
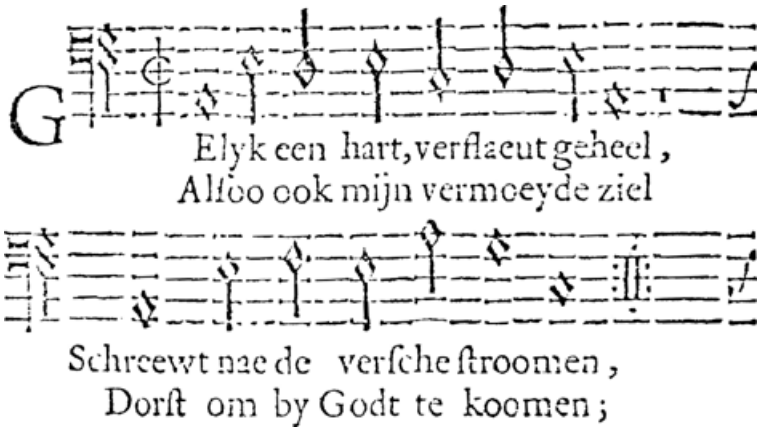
Elyk een hart, verflaeut geheel,
Alſoo ook mijn vermoeyde ziel
Schreewt nae de verſche ſtroomen,
Dorſt om by Godt te koomen;

Wanneer sal my op-gaen het licht, Dat ik sal
voor Uw aengesicht Verschynen sonder
schroomen?

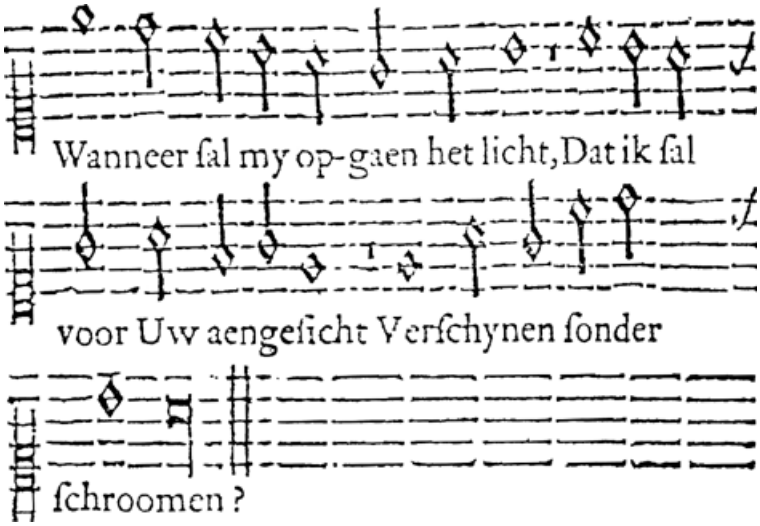

2.

Mijn traenen zijn my tot een spys
By nachten en by daegen,
Om dat altoos sy spotserwys,
Waer is uw God? my vraegen;
Wanneer mijn geest dit overdenkt
So wert sy innerlik gekrenkt,
Mijn herte smelt van klaegen.

3.

Te vooren sonder eenigh kruis
Ik heen gingh met de schaeren,
Wy pleghen t' saem in Godes huis
Met menighte vergaeren,
En op dit algemeene Feest
Is onse God gelooft geweest
Met stemmen en met snaeren.

4.

Waer toe, mijn ziel, buight gy u neêr,
En wilt onrustigh wesen?
Uw hoope stelt op God den Heer,
Hy zy geroemt, gepresen;
Sijn aengesicht u voor den val

Wanneer sal my op-gaen het licht, Dat ik sal
voor Uw aengesicht Verschynen sonder
schroomen?

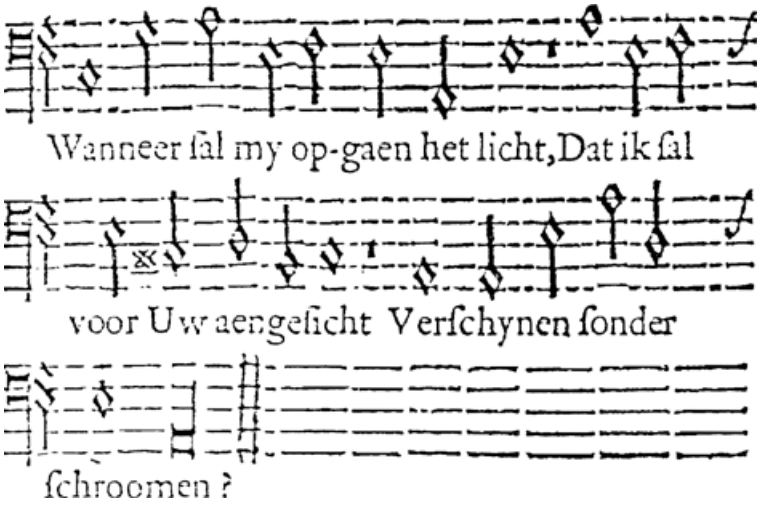

Genaedighlik verlossen sal,
Dies wilt so seer niet vresen.

5.

O God! in my mijn ziele knielt,
Als ik met mijn gedachten
Eens overpeins; ik scheen ont zielt
Toen Gy aen my Uw krachten
Betoonden in 't Jordaense landt,
By Hermon en aen alle kant,
Ik moste schier versmachten.

6.

My bracht gestaedigh in 't gevaer
'T gedruis der water-gooten,
De holle golven voor en naer
Zijn over my gevlooten;
Ik was in swaeren angst en nood,
Mijn vreese die was over-groot,
Ik scheen te zijn verstooten.

7.

Maer d' Heer Sijn goedertierenheid
Des daeghes sal gebieden,
Sijn lof van my sal zijn verbreidt

Des nachts met schoone lieden;
Met mijn gebeden ik dan gae
Tot God mijns levens, dat genaè
My arme mach geschieden.

8.

Ik seggen sal van herten vry
Tot God met goed vertrouwen,
Mijn rots, waerom vergeet Gy my?
Waerom moet ik nu rouwen?
En zijn gekleedt met swart gewaet?
Van moeylikheid mijn lyf vergaet
Door's vyands swaer benouwen.

9.

Ik word door schimp en hoon verkleent,
Sy trachten my nae't leven, □

Psalm XLVI.

ONs toevlucht en ons see- - ker slot,
Waer in wy vry ons stel- - len,
En vaste rots is on- - se Godt,
Als druk en angst ons quel- - len;
Wy
zijn gansch niet vervaert, Al zitterde den aerd',
Al namen bergen steê In't midden van de zee,
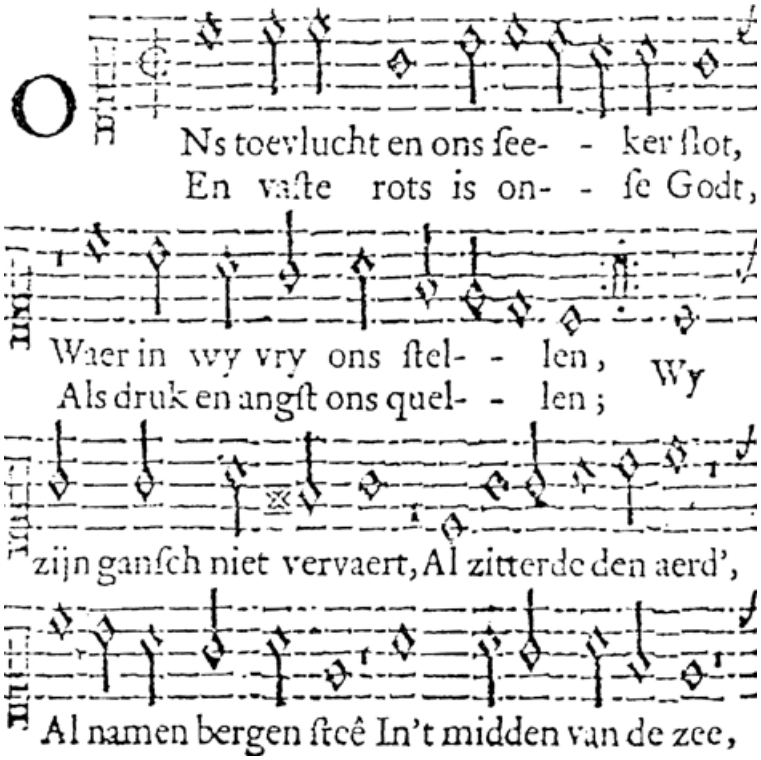
ONs toevlucht en ons ſee- - ker ſlot,
En vaſte rots is on- - ſe Godt,
Waer in wy vry ons ſtel- - len,
Als druk en angſt ons quel- - len;
Wy
zijn ganſch niet vervaert, Al zitterde den aerd',
Al namen bergen ſteê In't midden van de zee,

Psalm XLII. [Vervolg]

 Sy soeken in mijn swak gebeent
Den doodsteek my te geven;
Als smaedelik tot aller stond
Sy spreeken met een losse mond;
Waer is uw God gebleven?

10.

Waer toe mijn ziel, buight gy u neêr,
En wilt onrustigh weesen?
Uw hoope stelt op God den Heer,
Hy zy geroemt, gepresen;
Sijn aengesicht u voor den val
Genaedighlik verlossen sal,
Dies wilt so seer niet vreesen.

Psalm XLVI. [Vervolg]

ONs toevlucht, en ons see- - ker slot,
Waer in wy vry ons stel- - len,
En vaste rots is on- - se Godt,
Als druk en angst ons quel- - len;
Wy
zijn gansch niet vervaert, Al zitterde den aerd',
Al namen bergen steê In't midden van de zee,
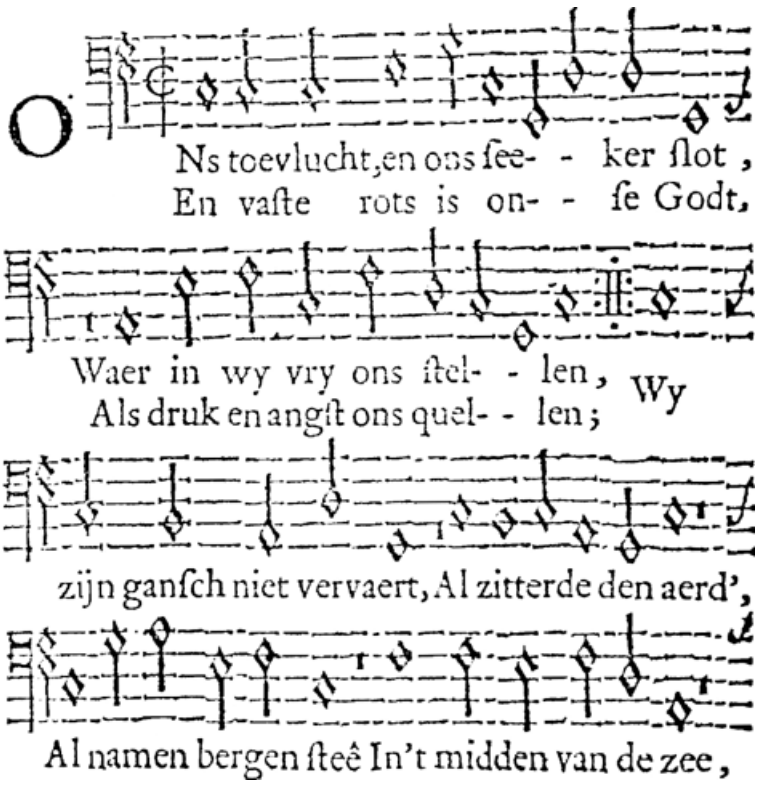
Ons toevlucht, en ons see- - ker slot,
En vaste rots is on- - se Godt,
Waer in wy vry ons stel- - len,
Wy
Als druk en angst ons quel- - len;
zijn gansch niet vervaert, Al zitterde den aerd',
Al namen bergen steê In't midden van de zee,

Laet vry de waet'ren swel- - len.

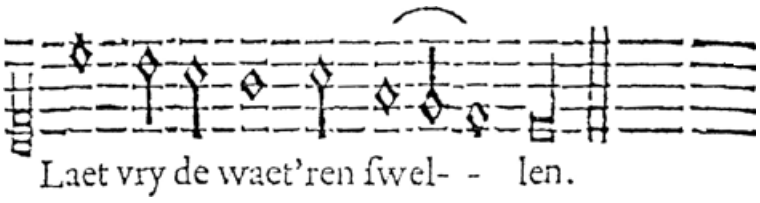

2.

Laet door 't verheffen en 't gebruis
Der zee de bergen beven,
Gods Stadt van beexkens sacht geruis
Tot vreugd sal zijn gedreven;
God 't Heylighdom bewoont
En sich in 't midden toont;
Hy keert haer val en sond,
Hy helpt, als d' Morgen-stond
Haer klaere schyn komt geven.

3.

De Heyd'nen maekten groot gewoel,
De Ryken sich bewooghen;
Als God sprak donder uit Sijn Stoel,
Den aerde smolt voor ooghen: □

Psalm LI.

ERbarm U over my, ô Heer,
Nae Uwe goeder- tierenheidt,
Wasch af mijn schult, en my bekeer,
Ik ken mijn sond, mijn hert my schreit;
Ik

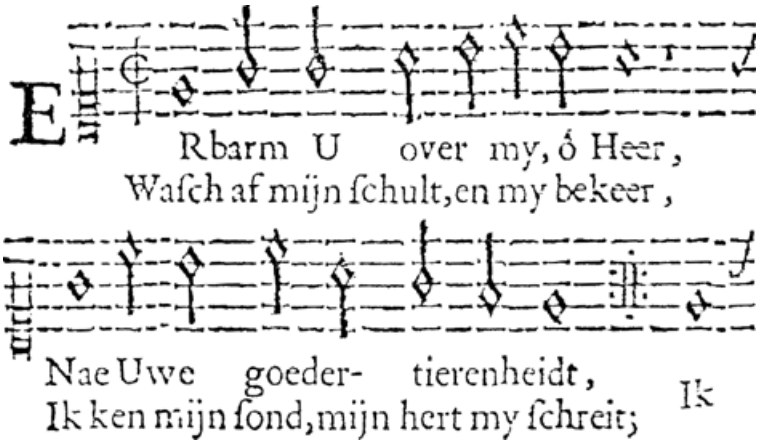

Psalm XLVI. [Vervolg]

Laet vry de waet'ren swel- - len.
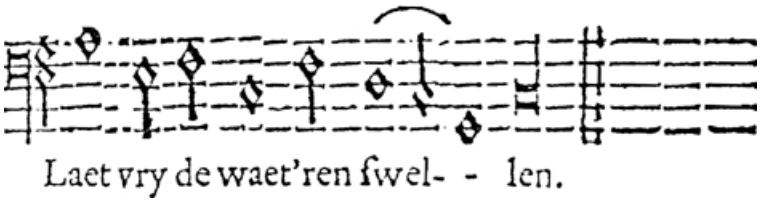
Met ons God Jacobs is
Ons' hooge vestenis;
Bemerkt Sijn doen te recht,
Verwoesting Hy aenrecht,
En staeken doet d'oorlooghen.

4.

De Heer den booghe maekt te schand,
En doet de spietse breken,
De wapenen met vier verbrandt:
Laet af, begint Hy spreken,
En weet dat ik God ben,
Ik sal by d' Heydenen
Verhooght zijn op der aerd;
God Jacobs ons bewaert,
En nooit is afgeweken.

Psalm LI. [Vervolg]

ERbarm U over my, ô Heer,
Nae Uwe goeder- tierenheidt,
Wasch af mijn schult, en my bekeer,
Ik ken mijn sond, mijn hert my schreit;
Ik

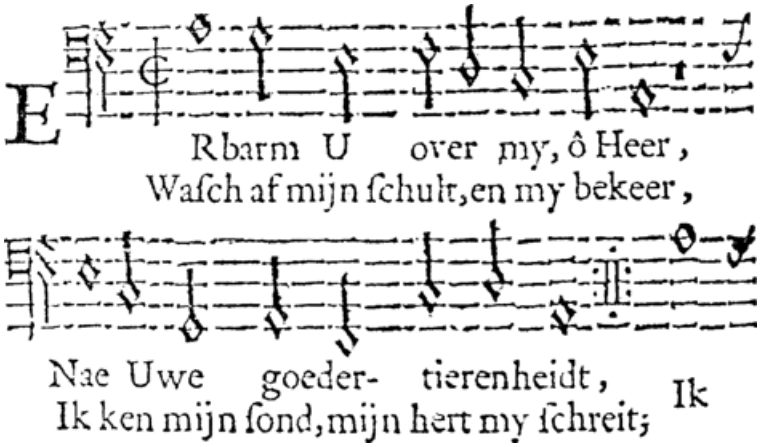
ERbarm U over my, ô Heer,
Waſch af mijn ſchult, en my bekeer,
Nae Uwe goeder- tierenheidt,
Ik ken mijn ſond, mijn hert my ſchreit;
Ik

heb gesondight U alleen, Dat swaer op
mijn gewee- ten leit; Uw oogen konnen
't quaed niet sien, Gy oordeelt nae gerech-tigheld.

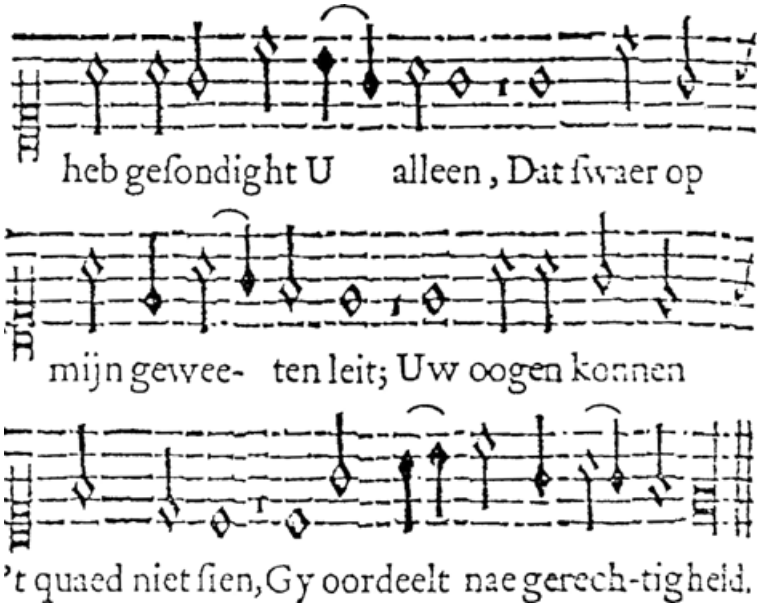

2.

In sond ben ik gebooren Heer,
In sond ontfing mijn moeder my;
Tot waerheid hebt Gy groot begeer,
Ook my Uw wysheid opent Gy:
Laet ik besprengt met ysop zijn,
My wascht, 'k sal reyner zijn dan sneeuw;
En doet my hooren vreughd, dat mijn
Verplett gebeent mach werden nieuw.

3.

O God! van sonden my bevry,
Verdelgh all' ongerechtigheid,
En schept een suiver hert in my,
Een nieuwen geest in my bereid;
Verwerp my niet van Uw gesicht,
Uw Heyl'ge Geest niet van my wend;
De vreughd Uws heyls, Heer, in my sticht,
Den geest des vryheids mywaers send.

heb gesondight U alleen, Dat swaer op
mijn gewee- ten leit; Uw oogen konnen
't quaed niet sien, Gy oordeelt na gerech-tigheid.

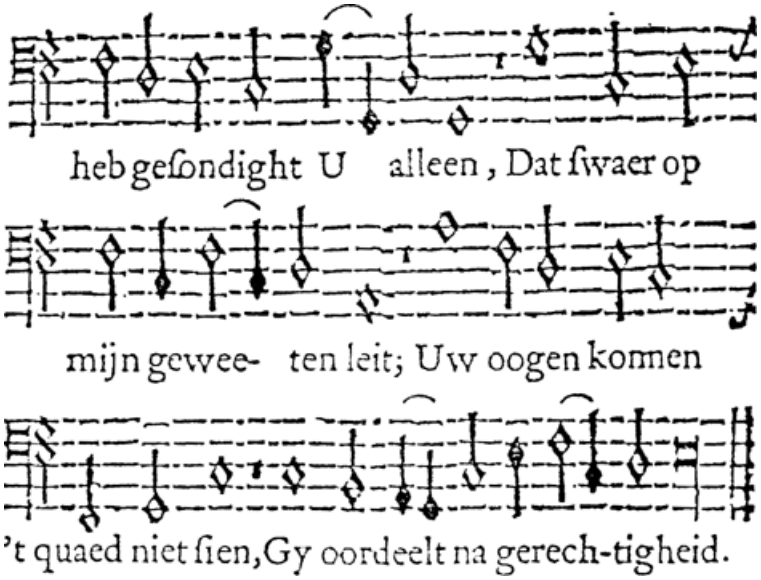

4.

Die Uw gebod ten buiten gaen
Wil ik geleiden met Uw Leer,
Dus sullen sy van 't quaed af-staen,
En sich tot U bekeeren, Heer;
O God mijns heils! my doch bevry
Van bloedschult en van quaed beleid,
Mijn tonge dan van herten bly
Sal roemen Uw gerechtigheid.

5.

Met offer zijt Gy niet geëert,
Ik had U zulx wel toegebracht;
Een hert gebrooken Gy begeert,
Een neêrgeslaegen geest Gy acht.
Nae Uw geval doet Sion goed
En bouwt Jerusalem, ô Heer,
Men sal U met een rein gemoed
Doen offerhande meer en meer.

Psalm LXVII.

DE Heere wil genaedigh zijn,
En geven ons Sijn see- gen,
En met Sijn gonstelik aenschyn
Ons lichten op Sijn wee-gen;
Op dat al-
hier op deser aerd Wy kennen Uwe Leere,
Uw eer verbreidt zy en vermaert, De Heyde-
nen bekeere, En dus Uw heil vermee- re.
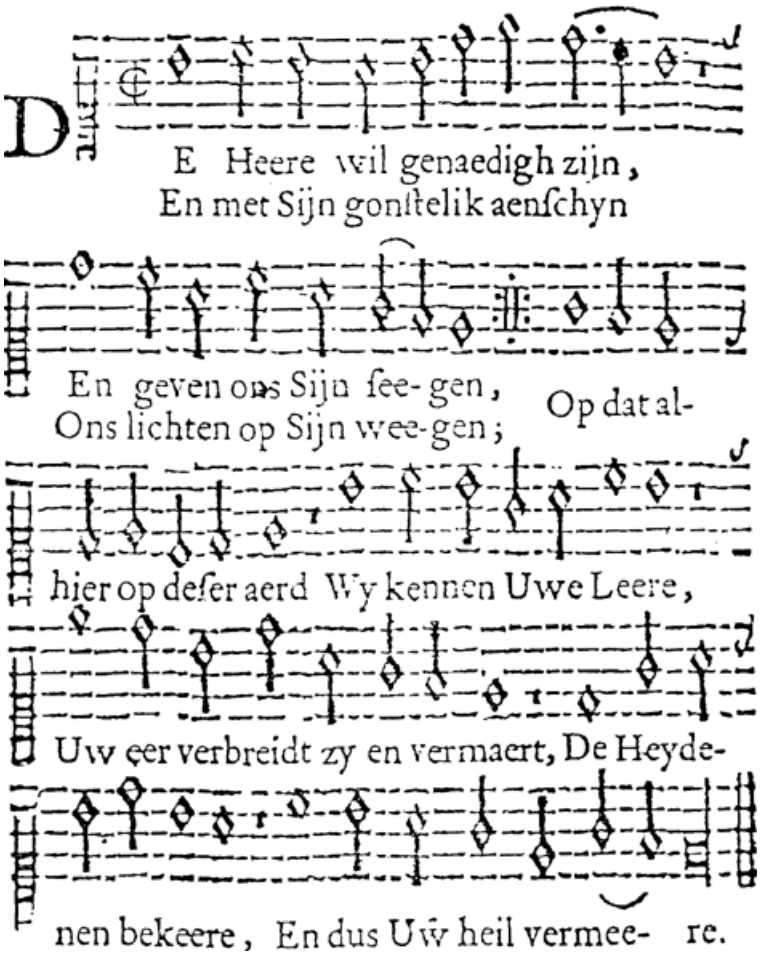
DE Heere wil genaedigh zijn,
En met Sijn gonſtelik aenſchyn
En geven ons Sijn ſee- gen,
Op dat al-
Ons lichten op Sijn wee-gen;
hier op deſer aerd Wy kennen Uwe Leere,
Uw eer verbreidt zy en vermaert, De Heyde-
nen bekeere, En dus Uw heil vermee- re.

2.

De volken sullen al te saem
U loven t' allen tyden,
En sullen sich om Uwe Naem
De natien verblyden;
Om dat Gy sonder onderscheid
De volkeren sult richten
Nae recht en in gerechtigheid,
De natien voor-lichten
En op der aerden stichten.

DE Heere wil ge- naedigh zijn,
En geven ons Sijn see- gen,
En met Sijn gonste- lik aenschyn
Ons lichten op Sijn wee-gen;
Op dat al-
hier op deser aerd Wy kennen Uwe Leere,
Uw eer verbreidt zy en vermaert, De Heyde-
nen bekeere, En dus Uw heil vermee- re.
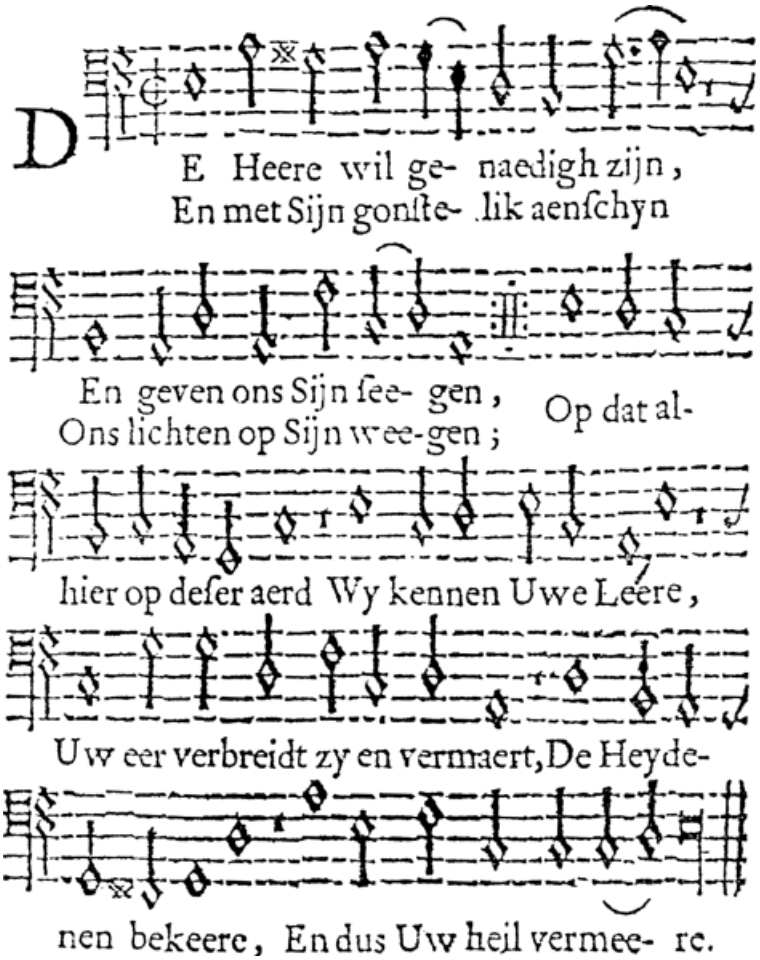
D
E Heere wil ge- naedigh zijn,
En met Sijn gonſte- lik aenſchyn
En geven ons Sijn ſee- gen,
Ons lichten op Sijn wee-gen;
Op dat al-
hier op deſer aerd Wy kennen Uwe Leere,
Uw eer verbreidt zy en vermaert, De Heyde-
nen bekeere, En dus Uw heil vermee- re.

3.

O Heer, de volken over al
Te saem U sullen loven,
Het aerdryk vruchten brengen sal;
De Groote God hier boven
Sal ons in overvloedigheid
Genaed en seghen geven;
Het volk aen 't eind der aerd verspreidt
Door nieuwen geest gedreven
In Godes vrees sal leven.

Psalm LXXII.

O God, den Koning in Sijn throon
Geeft Uwe Wetten, en den Soon Des Konings
Uw gerechtigheid, Dat Hy daer door de
volken scheid Rechtvaerdighlik, en dat nae
recht D'elendighe mach zijn gestecht.
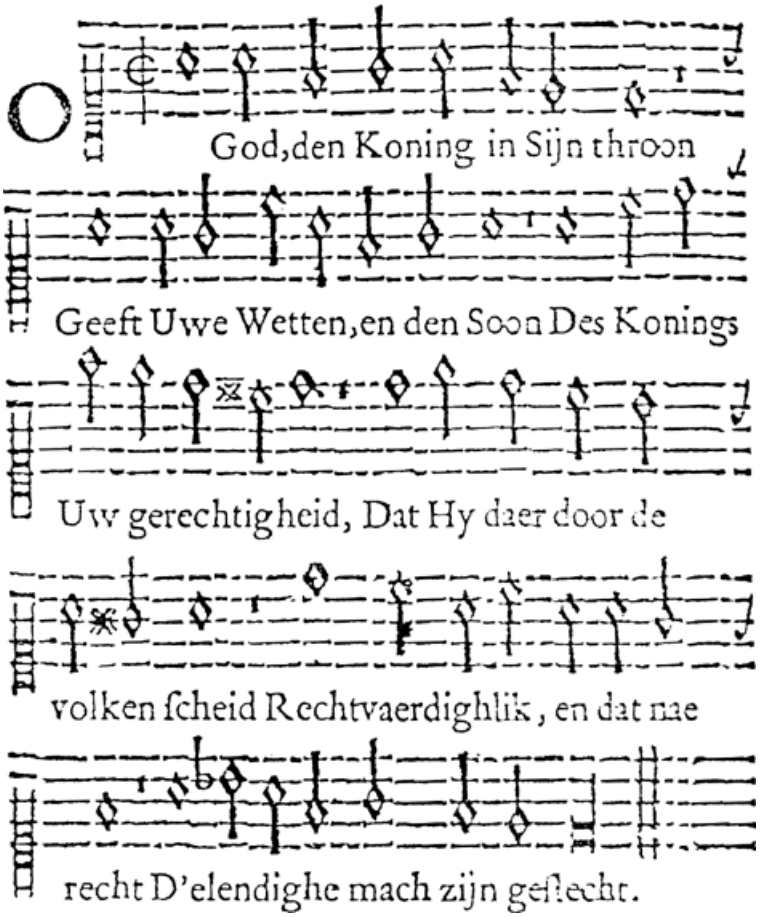
God,den Koning in Sijn throon
Geeft Uwe Wetten,en den Soon Des Konings
Uw gerechtigheid, Dat Hy daer door de
volken ſcheid Rechtvaerdighlik, en dat nae
recht D'elendighe mach zijn geſtecht.

2.

Dan sullen draegen recht en vreè
De bergen en de heuv'len meè,
Het slecht onnosel volk sal Hy
Van swaerigheden maeken vry;
En die den arm' verdrukt in nood
Sal Hy verbryselen ter dood.

3.

Gy, Heer, so lang gevreest sult zijn
Als Son en Maene geven schyn,
Van Stam tot Stammen meer en meer,

OGod, den Koning in Sijn throon
Geeft Uwe Wetten, en den Soon Des Konings
Uw' gerechtigheid, Dat Hy daer door de
vol- ken scheid Rechtvaerdighlik, en dat nae
recht D'elendighe mach zijn geslecht.
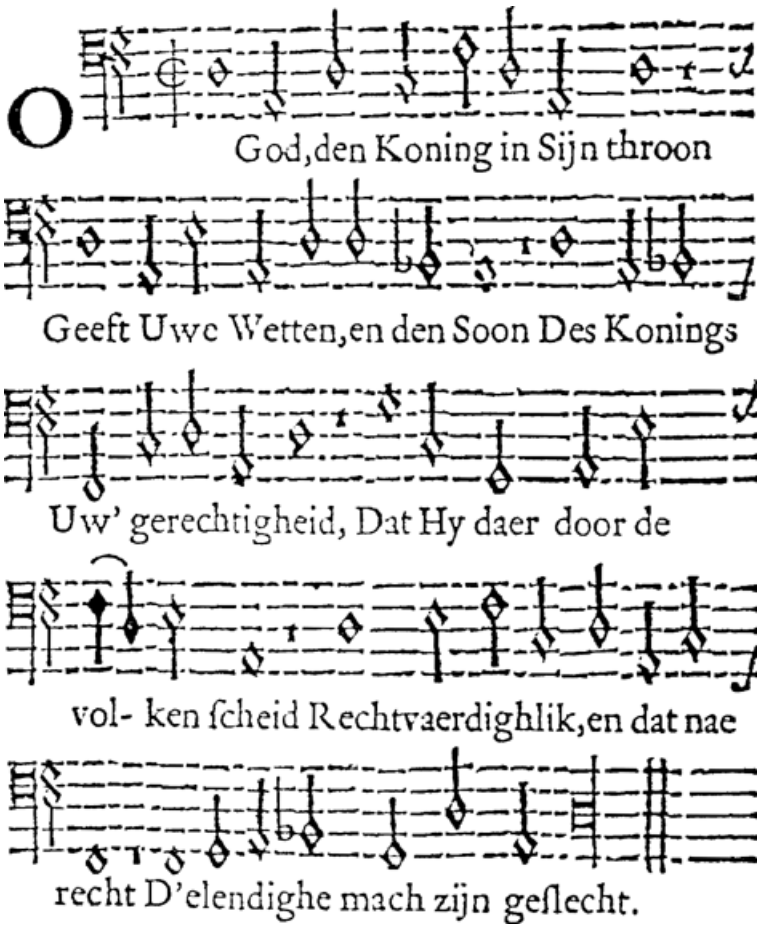
O God, den Koning in Sijn throon
Geeft Uwe Wetten, en den Soon Des Konings
Uw' gerechtigheid, Dat Hy daer door de
vol- ken ſcheid Rechtvaerdighlik, en dat nae
recht D'elendighe mach zijn geſlecht.

Hy sal op 't nae-gras daelen neêr
Als regen uit een warme locht,
Als dauw die 't dorre land bevocht.

4.

D' oprechte man in sijnen tyd
Sal bloejen vreedigh sonder stryd,
Tot dat de Maen niet meer en zy;
Sijn uitgespande heerschappy
Van zee tot zee sal zijn vermaert,
Van Euphrates tot 't eind der aerd.

5.

Het volk van 't dorr' en woeste land
Sal voor Hem knielen, Sijn vyand
Sal nedrigh d'aerde kussen gaen;
De Koningen aen d' Oceaen,
Van Oost en Westen, op haer knien
Geschenken sullen Hem aenbiên.

6.

Elk Koning sal Hem bidden aen,
En d' Heydenen ter dienste staen;
Want uit de nood Hy redden sal
Die Hem aenroept in ongeval,
En Hy sal helpen uit verdriet
Die by de mensch geen hulpe siet.

7.

Hy sal verschoonen arm' en bloot',
Verlossen zielen uit de nood,
Die sullen uit het sterk gewelt
En list in vrydom zijn gestelt;
Ook haer vergooten bloed sal hoogh
En dierbaer wesen in Sijn oogh. □

Psalm LXXV.

WY loven U, God in dé hoogen, 't Be-
loofde, soo Gy hebt bepaelt Door Uwen Naem,
sie ik voor oogé, Men Uwe wonderé verhaelt.
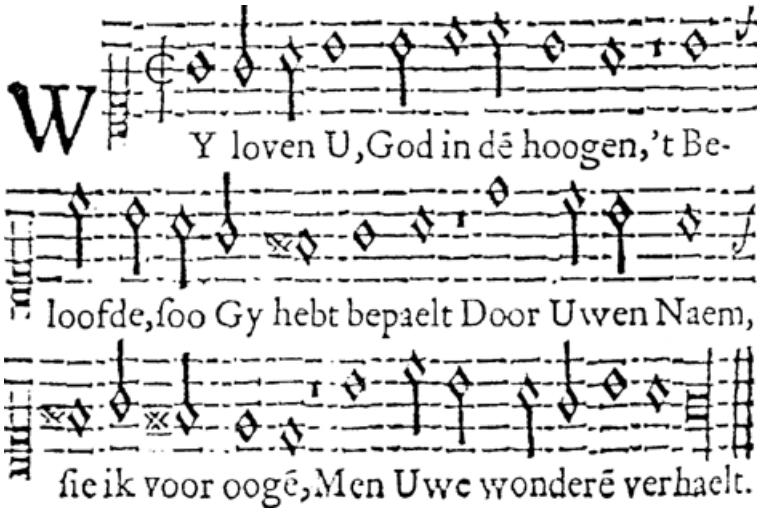
Psalm LXXII. [Vervolg]

□ 8.

Hy leeft, ontfangt van Scheba goud,
Gestaegh voor Hem men d'handen voudt,
Men segent ook Sijn heyl'ge stand;
En is een hand vol koorn in 't land
Op berg, de vrucht daer over al
Als Libanon voortkomen sal.

9.

De Stad sal bloejen in haer stand
Gelyk het kruid op 't groene land;
Sijn Naem sal in der eeuwen zijn
So lang de Son sal geeven schyn,
En sal aen alle werelts kant
Van kind tot kind zijn voort-geplant.

10.

Hy segent 't al, jae 't Heydendoem
Sal spreken niet als heil en roem.
Gelooft zy God van Israël,
Die alles doet so wonder wel;
De Naeme Sijner heerlikheid
Zy op den ganschen aerd verbreidt.

Psalm LXXV. [Vervolg]

WY loven U God in dé hoogen, 't Be-
loofde, soo Gy hebt bepaelt Door Uwen Naem,
sie ik voor oogé, Men Uwe wonderé verhaelt.
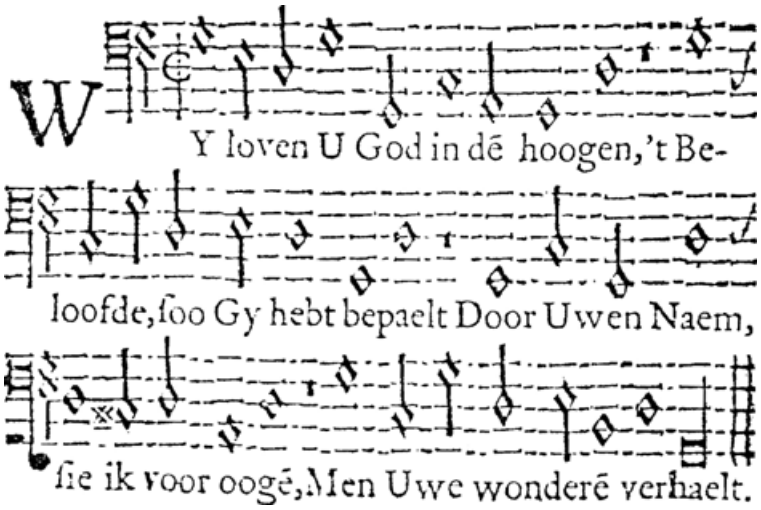
2.

Als ik ontfang het Ambt en plichten,
Gelyk het my is toegeseit,
De volkeren sal ik dan richten
Nae recht en in gerechtigheid.

3.

d' Inwoonders gins en verre waeren
Verstrooit, versmolten was het land;
Maer ik de gronden en pilaeren
Herstelt heb in een goeden stand.

4.

Ik heb gesproken tot de dwaesen;
Van Uwe dwaesheid U verbreekt:
En tot de trots' en opgeblaesen;
Uw hoorn om hoogh niet op en steekt.

5.

En wilt met styven hals niet spreken;
Want heerlik zijn en hoogh van stand
Uit Oost of West niet komt door-breken,
Noch uit woestyn en verre land.

6.

Maer God, den Opper-vooghd in allen
Die hoogh geklommen zijn in eer □

Psalm LXXXII.

DIe Gode houden raed God in die
Vierschaer staet; In 't midden van de Goden

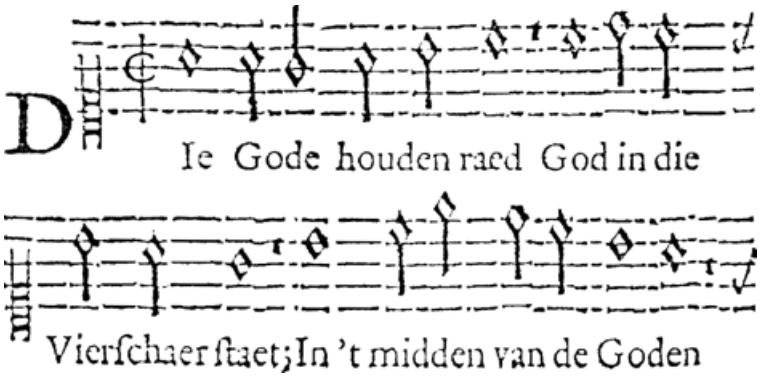

Psalm LXXV. [Vervolg]

In eenen oogenblik laet vallen,
En Hy verhooght de kleenen weêr.

7.

Een kelk is in de hand des Heeren,
Waer in bedroesemt is de wyn,
Hy schenkt daer uit hun die Hem eeren
En die met Hem verbonden zijn.

8.

De droesem die daer is gesonken
Is voor godloose toebereidt,
Het welk van haer moet zijn gedronken
Met d'uit-geperste bitterheid.

2.

Ik sal al deese groote dingen
Verkondigen in eeuwigheid,
Den Jacobs God sal ik Psalm-singen
So lang ik op der aerd verbeid;

10.

En ik de hoornen sal af kappen
Van valsch en goddeloose liên:
Maer stellen sal op hooghe trappen
De hoornen van den vroom en kleen.

Psalm LXXXII. [Vervolg]

DIe Gode houden raed God in die
Vierschaer staet; In 't midden van de Goden

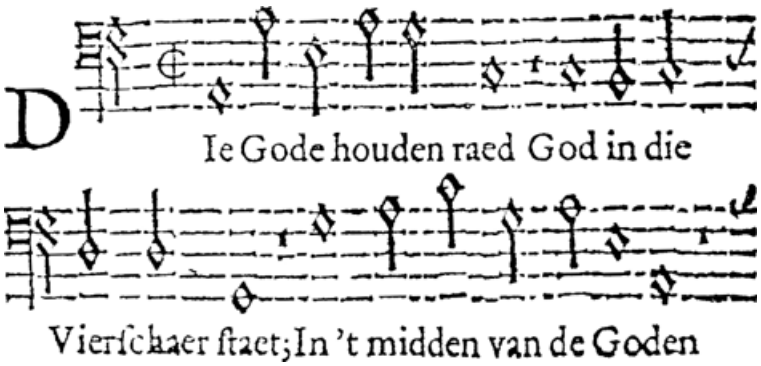

Sijn oordeel d'Heere velt; Den Richteren Hy
stelt Voor oogen Sijn geboden.

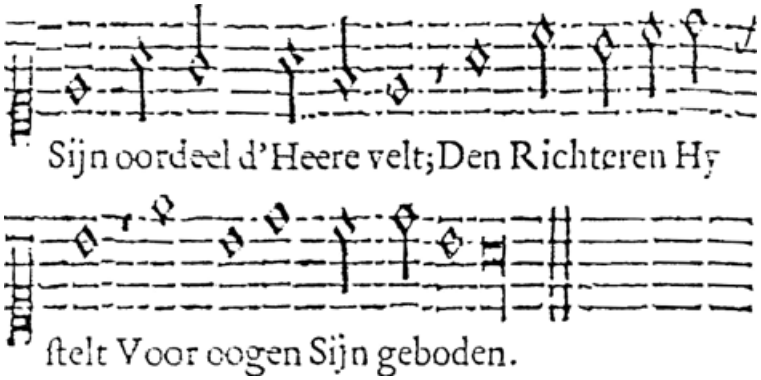

2.

Hoe lange sult gy liên
Quaed richten, en omsien
Nae valscher menschen saeken?
Doet weeuw en weesen recht,
Haer saek laet zijn geslecht,
Dat die ten eind mach raeken.

3.

Rechtvaerdight, so gy siet,
Dat kracht den arm' geschiet,
Als gier hem wil verdrukken;
Verlost den slecht' in stand,
En wilt hem uit de hand
Der goddeloosen rukken.

4.

Doch al vergeefs geschiet;
Want sy en weeten niet,
Sy zijn noch onbevonden, □

Psalm XCI.

DIe in de schuil-plaets stelt sich neêr
Is in de schaeduw van den Heer:

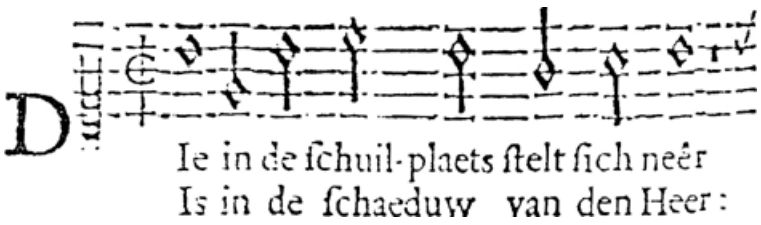

Psalm LXXXII. [Vervolg]

Sijn oordeel d'Heere velt, Den Richteren Hy
stelt Voor ooghen Sijn geboden.

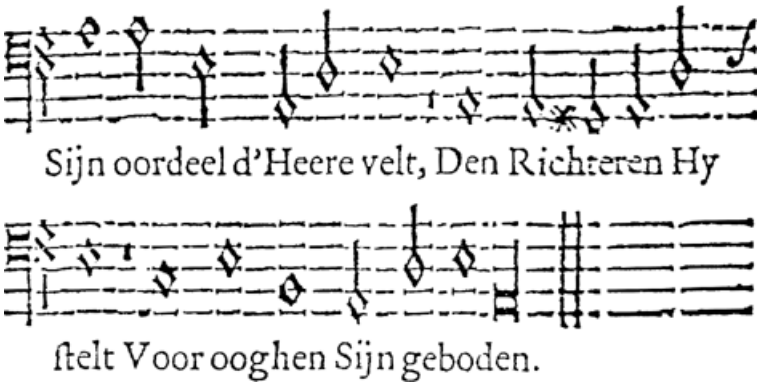

 Verduistert in 't verstand,
Dies wankelen van 't Land
De vastigheên en gronden.

5.

Gy zyt, ik heb 't geseit,
Wel Goôn en Overheid,
En kinderen des Heeren,
Des Hooghsten Sijn geslacht,
Op aerden hebt gy macht
En zyt wel hoogh in eeren.

6.

Nochtans gy trots' van bloed
Als menschen sterven moet,
En met de Vorsten vallen.
Staet op, en toont Uw macht,
O God! want gy 't geslacht
Des aerdryks richt in allen.

Psalm XCI. [Vervolg]

DIe in de schuil-plaets stelt sich neêr
Is in de schaeduw van den Heer:

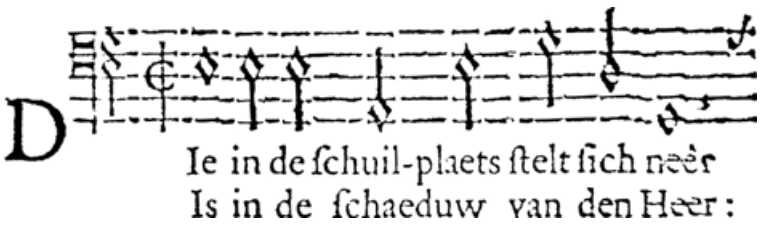

Van Godes wil en wet- ten
Sijn hoope moet men set- ten
Op God ons
toevlucht, borght en wal; Want Hy de
mensch verlossen sal Van pest en Sathans
net- ten.
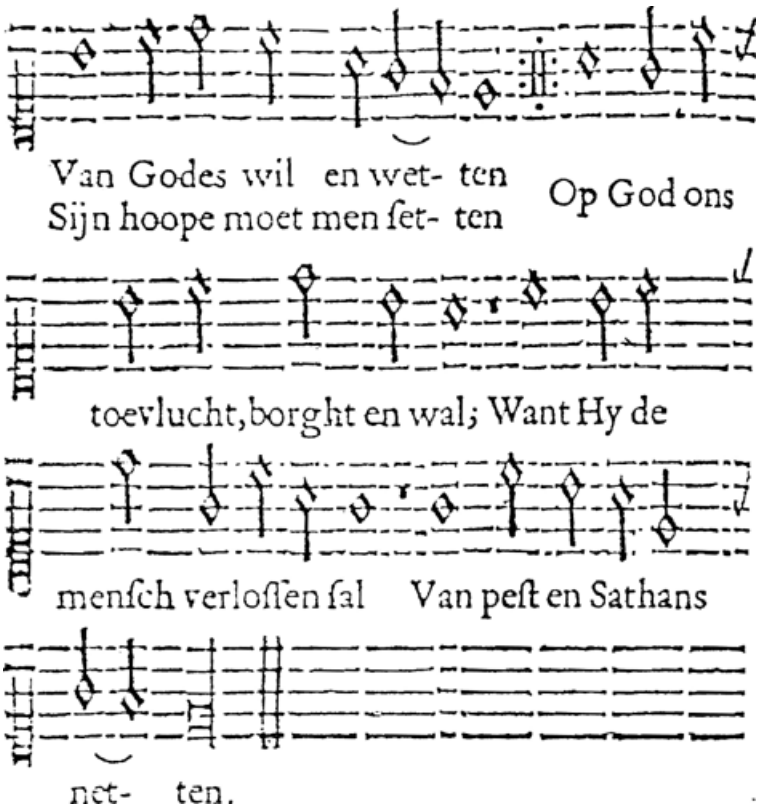
Van Godes wil en wet- ten
Op God ons
Sijn hoope moet men ſet- ten
toevlucht, borght en wal; Want Hy de
menſch verloſſen ſal
Van peſt en Sathans
net- ten.

2.

Met Sijne vlerken Hy u dekt,
Dies sult gy Hem begeven,
Die over u Sijn vleug'len strekt,
Met schilt bewaert uw leven;
Daerom des nachts niet angstigh weest,
Noch ook so seer de pylen vreest
De welk by daege sweven.

3.

De pest, die in het donker broedt,
En sal u niet aen-raeken;
'T verderf, dat op de middagh woedt,
Sal u geen vreese maeken;
Daer sullen duisenden met schand

Psalm XCI.

Van Godes wil en wet- ten
Sijn hoope moet men set- ten
Op God ons
toevlucht, borght en wal; Want Hy de
mensch verlossen sal Van pest en Sathans
net- ten.

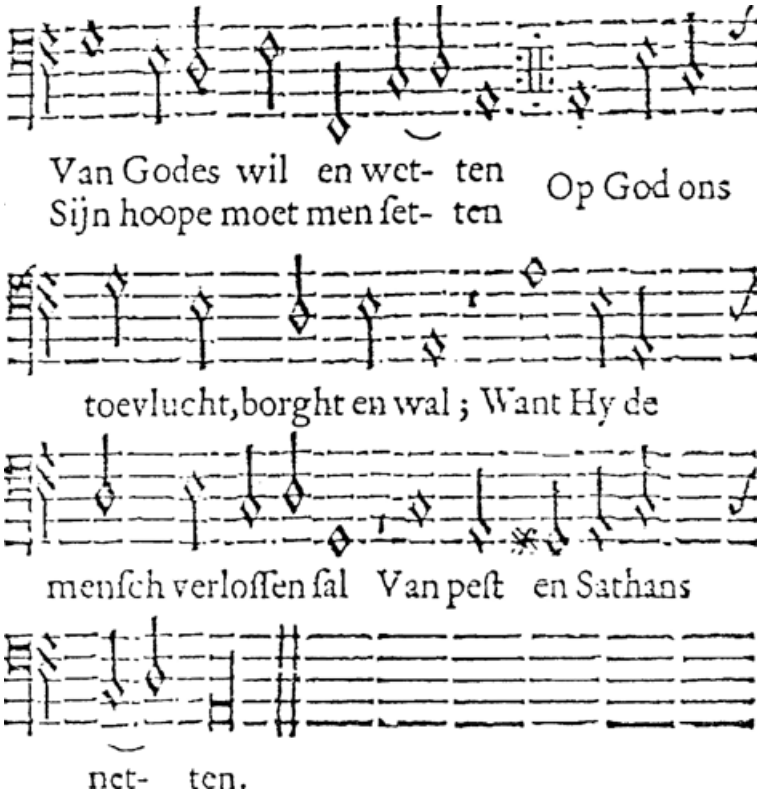
Van Godes wil en wet- ten Op God ons
Sijn hoope moet men ſet- ten
toevlucht,borght en wal ; Want Hy de
menſch verloſſen ſal Van peſt en Sathans
net- ten.

Neêr-vallen aen uw rechterhand,
En 't sal tot u niet naeken.

4.

En gy alleeneliken sult
Aenschouwen met uw ooghen,
Dat boose nae verdienst voor schult
Geen straf ontvlieden moghen.
Want Gy, Heer, zijt mijn toeverlaet:
Tot uw vertrek bereidt Hy staet
Die heerschet in den hooghen.

5.

U sal geschiên geen ongeval,
Geen plaegh uw tente naeken;
Sijn Eng'len Hy bevelen sal,

Dats' op uw wegen waeken:
Op handen sullen sy met een
U draeghen, dat niet aen een steen
Uw voeten moghen raeken.

6.

Op Leeuw en Adder sonder quaed
Sult gy uw voeten setten,
Den jonge Leeuwe sonder schaed
En Draek sult gy verpletten.
Dewyl hy My bemint soo seer,
So sal Ik hem (spreekt God de Heer)
Verlossen uit sijn netten:

7.

Ik sal hem in een vaste tent
Op eenen hooghte stellen, □

Psalm CIII.

MYn ziel den Heer wilt pry- sen,
Siet wat genaed u nu geschiet;
Sijn Naem wilt eer bewy- sen;
Vergeet doch Sijn weldaeden niet.
Hy heeft de sond vergee- ven, Uw
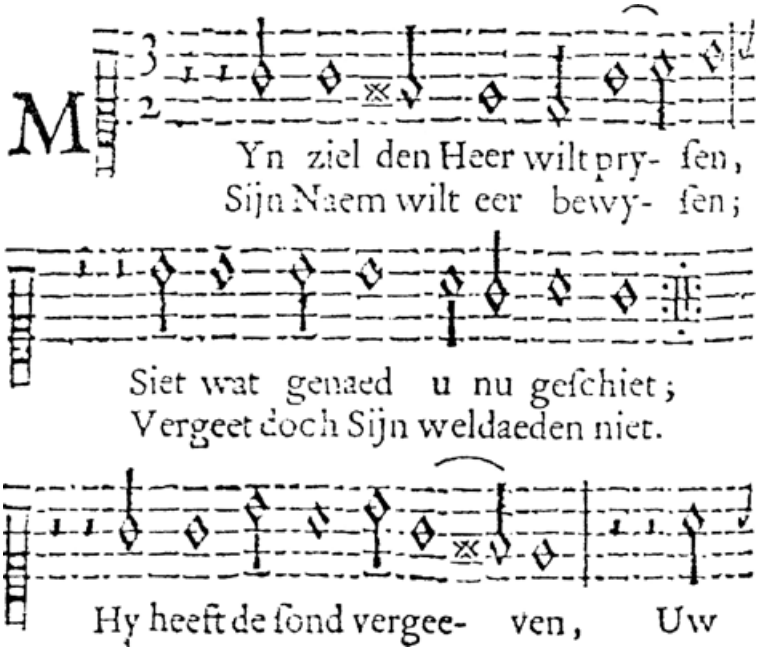
M
Yn ziel den Heer wilt pry- ſen,
Sijn Naem wilt eer bewy- ſen;
Siet wat genaed u nu geſchiet;
Vergeet doch Sijn weldaeden niet.
Hy heeft de ſond vergee- ven, Uw

Psalm XCI. [Vervolg]

Want hy mijn Naem te rechte kent,
En gaet mijn lof vertellen.
Hy sal My roepen aen met stem,
Daerom sal Ik verhooren hem
En helpen uit sijn quellen:

8.

In angsten sal Ik by hem zijn,
En sal sijn smert genesen;
Ik sal hem rukken uit de pyn,
Hy sal verheerlikt wesen.
'K sal hem met daeghen lengt' versaên,
En hy sal sien dat hem voortaen
Mijn heil sal zijn bewesen.

Psalm CIII. [Vervolg]

MYn ziel den Heer wilt pry- sen,
Siet wat genaed u nu geschiet;
Sijn Naem wilt eer bewy- sen;
Vergeet doch Sijn weldaeden niet.
Hy heeft de sond vergee- ven, Uw
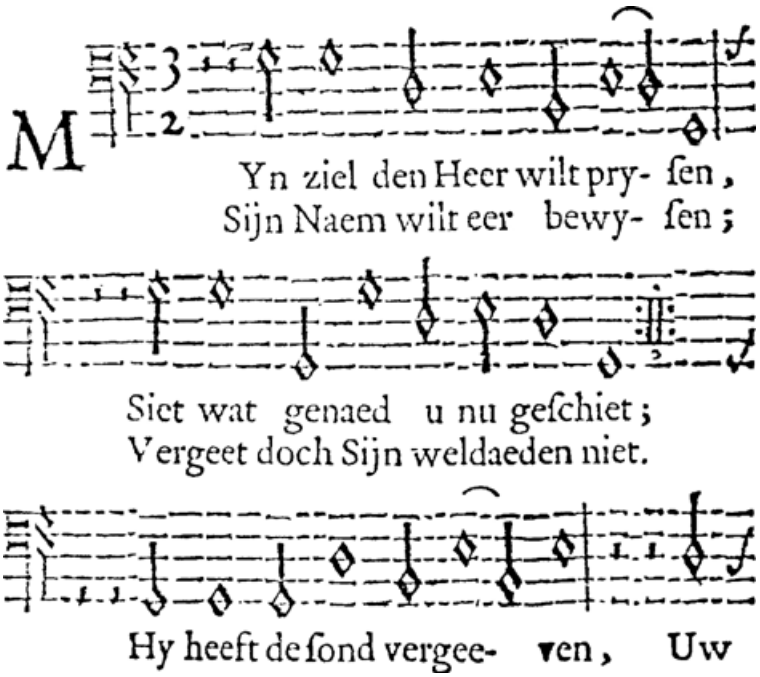
M
Yn ziel den Heer wilt pry- ſen,
Sijn Naem wilt eer bewy- ſen;
Siet wat genaed u nu geſchiet;
Vergeet doch Sijn weldaeden niet.
Hy heeft de ſond vergee- ven, Uw

druk en quael geheelt, Hy heeft ver-
lost uw leeven, Sijn troost u meê gedeelt;
Met 't goed uw mond versa- - - dight;
Als d'Arent u herstelt; Met recht Hy
begenae- dight, Die t'onrecht wert gequelt.
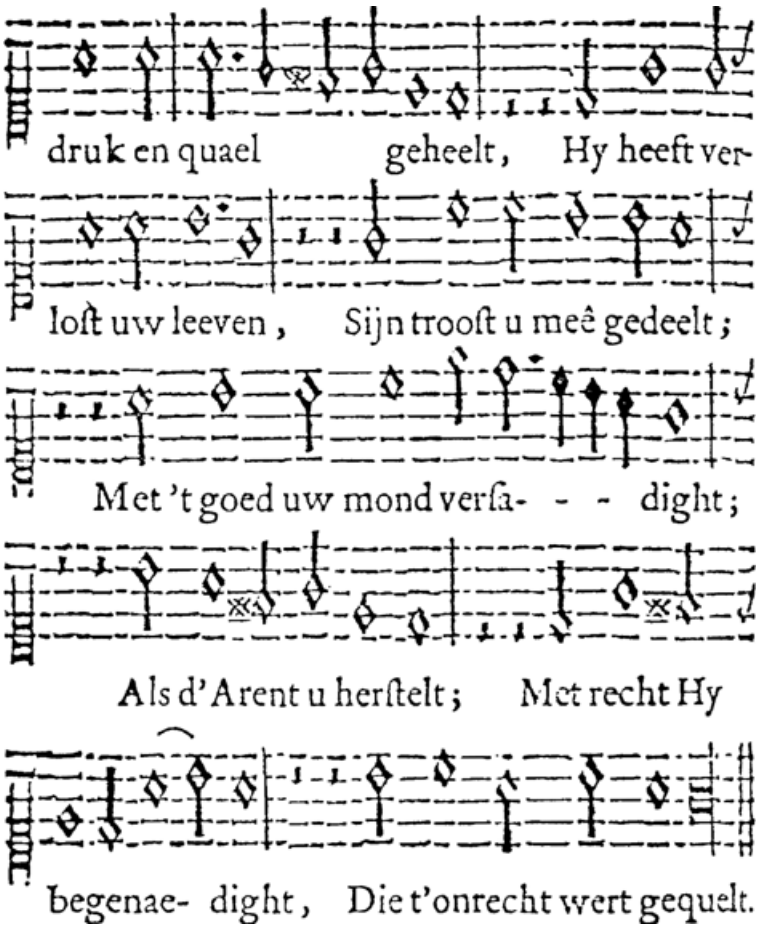
druk en quael geheelt, Hy heeft ver-
loſt uw leeven, Sijn trooſt u meê gedeelt;
Met 't goed uw mond verſa- - - dight;
Als d'Arent u herſtelt; Met recht Hy
begenae- dight, Die t'onrecht wert gequelt.

2.

God Mosi toond Sijn wegen,
En Israël Sijn daeden al;
De Heer is ons genegen,
Langmoedigh Hy ook blyven sal;
Sijn gramschap laet Hy vaeren
En wert ons tot een vriend,
De Heer wil ons noch spaeren,
Wy hadden straf verdient.
Voor die de Heere vreesen

druk en quael geheelt, Hy heeft ver-
lost uw leeven, Sijn troost u meê gedeelt;
Met 't goed uw mond versaedight;
Als d' Arent u herstelt; Met recht Hy
begenae- dight, Die t'onrecht wert gequelt.
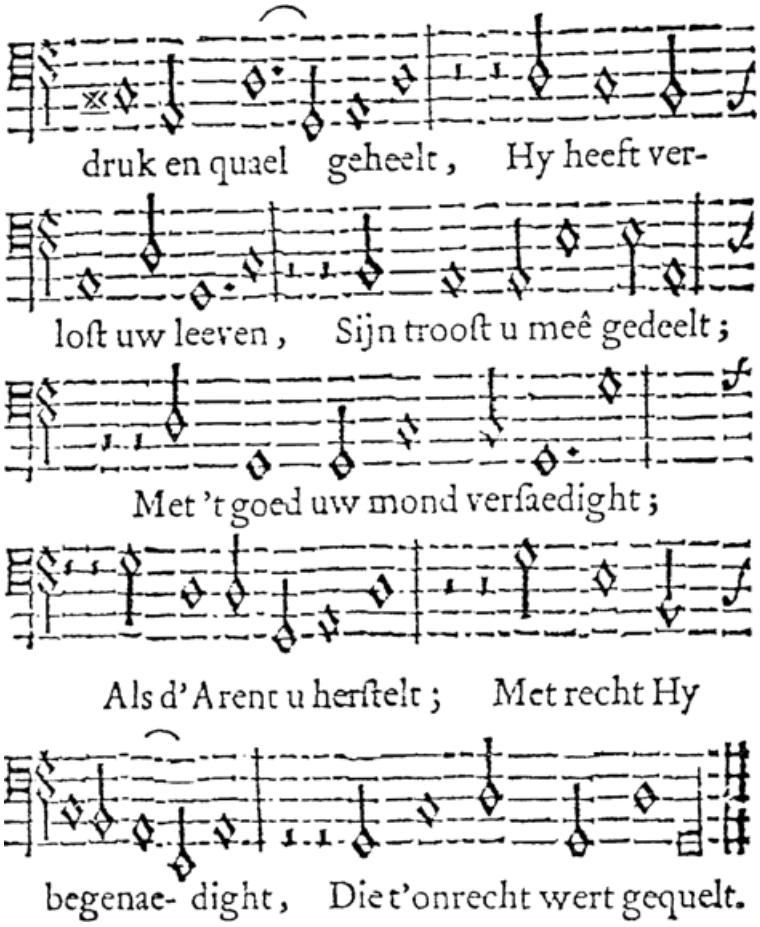
druk en quael geheelt, Hy heeft ver-
loſt uw leeven, Sijn trooſt u meê gedeelt;
Met 't goed uw mond verſaedight;
Als d' Arent u herſtelt; Met recht Hy
begenae- dight, Die t'onrecht wert gequelt.

Sijn gonst en hulpe blyft;
Hy wil genaedigh wesen,
God onse sond verdryft.

3.

Een Vader gaet erbermen
Sich over sijn geliefde kint,
So doet de Heer ons arme,
Voor die God vreest en Hem bemint;
Sijn maeksel kent de Heere:
Stof is des menschen roem;

Sijn staet is swak en teere
Gelyk het gras of bloem;
Wat is des menschen leven?
Niet anders als de wind
Van plaets tot plaets gedreven,
Die nergens rust en vindt.

4.

Gods goedheid duert gestaedigh
Op hem en op sijn gansch geslacht;
De Heere blyft genaedigh □

Psalm CXIV.

DOe Israël door Gods vermogen
Met Jacobs Huis was uit-getoogen
Wierd Juda van den Heer verkooren
Ter heil'gdom, I- sra- ël gebooren
Uit vreemd-taels slavernye; De zee het
sagh en vluchtigh wierd,
Vol- komen heerschappye. De Jordaen
ook te rugghe keerd,
De bergen met haer
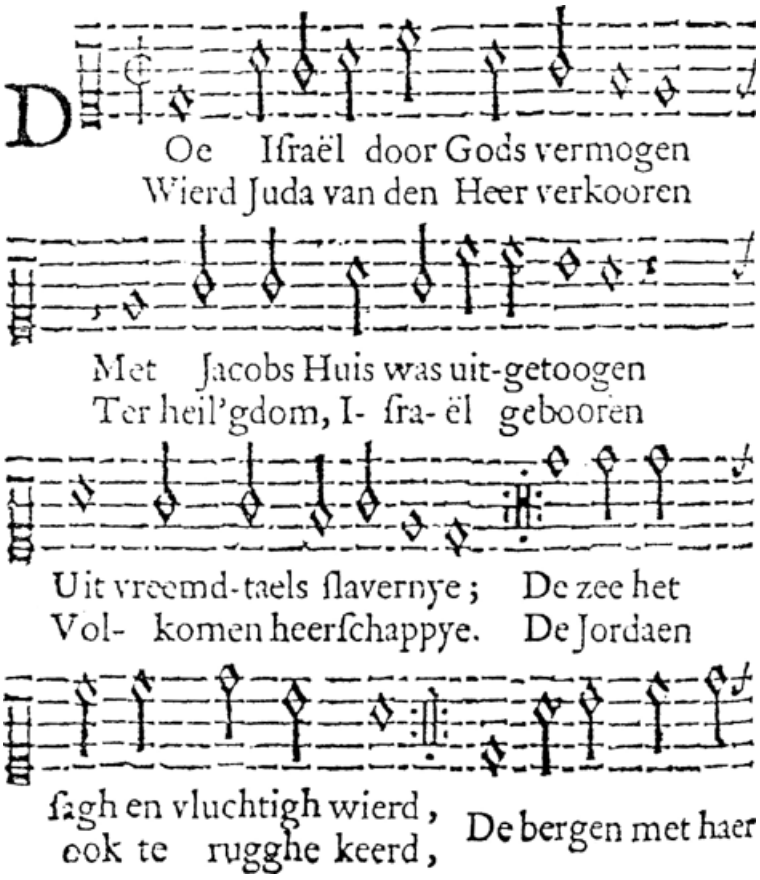
Oe Iſraël door Gods vermogen
Wierd Juda van den Heer verkooren
Met Jacobs Huis was uit-getoogen
Ter heil'gdom, I- ſra- ël gebooren
Uit vreemd-taels ſlavernye; De zee het
Vol- komen heerſchappye. De Jordaen
ſagh en vluchtigh wierd,
ook te rugghe keerd,
De bergen met haer

Psalm CIII. [Vervolg]

Die sijn verbond en wetten acht.
God heeft Sijn throon hier boven
En heerschet over al;
Gy Eng'len wilt Hem loven,
Hem dient nae Sijn geval.
Pryst God al Sijn heirschaeren,
Gy dienaers toont Hem eer,
En gaet Sijn lof verklaeren:
Mijn ziele looft den Heer.

Psalm CXIV. [Vervolg]

DOe Israël door Gods vermogen
Met Jacobs Huis was uit-getoogen
Wierd Juda van den Heer verkooren
Ter heil'gdom, I- sra- ël gebooren
Uit vreemd-taels slavernye; De zee het
sagh en vluchtigh wierd,
Vol- komen heerschappye. De Jordaen
ook te rugghe keerd,
De bergen met haer
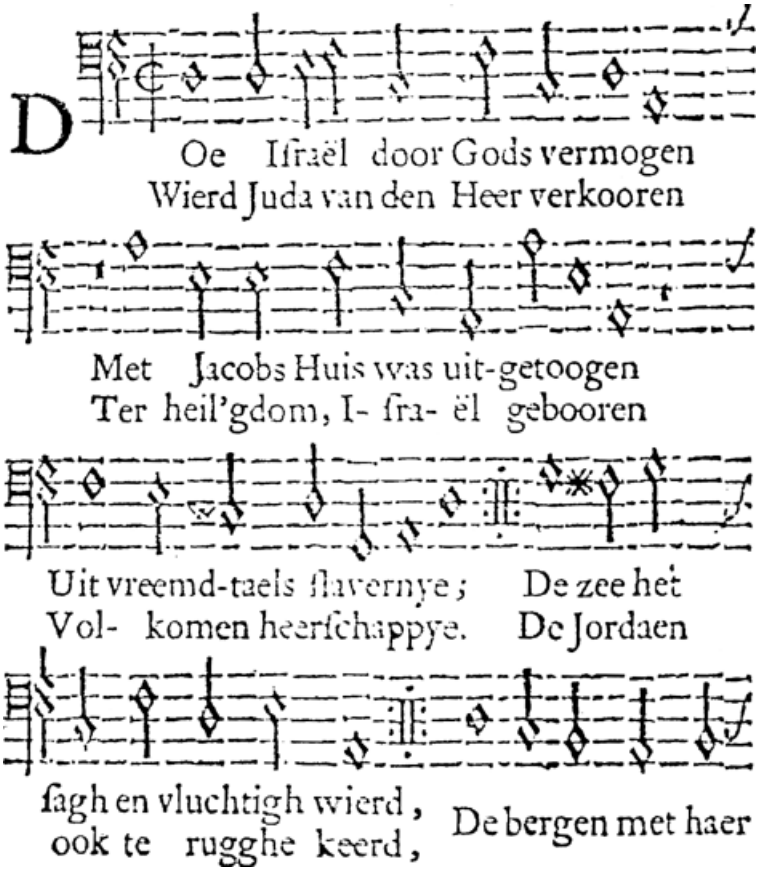
D
Oe Iſraël door Gods vermogen
Wierd Juda van den Heer verkooren
Met Jacobs Huis was uit-getoogen
Ter heil'gdom, I- ſra- ël gebooren
Uit vreemd-taels ſlavernye; De zee het
Vol- komen heerſchappye. De Jordaen
ſagh en vluchtigh wierd,
ook te rugghe keerd,
De bergen met haer

hooge top Die sprongen als de rammen op,
De heuvelen, gelyk daer doen De lamme-
ren in't grasigh groen. *Hal- leluja*, *Hal- leluja*.

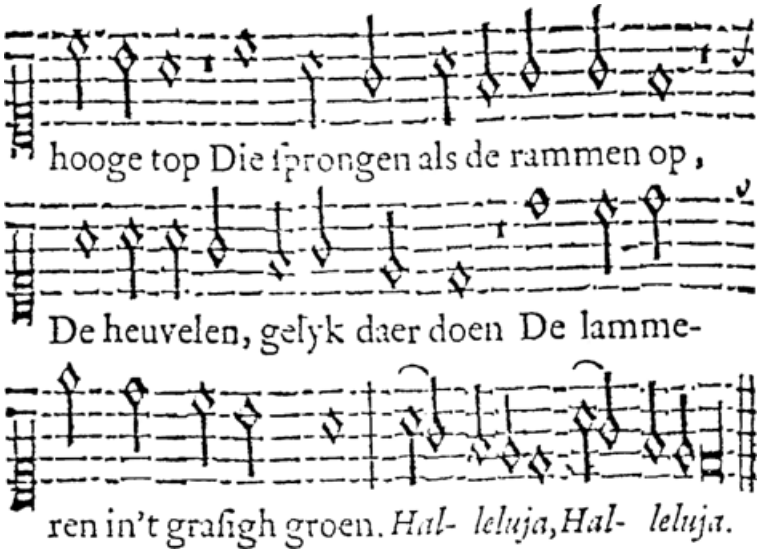

2.

Wat wast, gy zee, dat gy most vlieden?
Jordaen, wat konden u gebieden,
Dat gy most rugwaers keeren?
Wat deed u berg en heuvel dwingen,
Dat gy als ram en lam most springen?
Een wonder werk des Heeren! □

Psalm CXV.

NIet ons, niet ons, ô God en Heere,
Maer Uwen Naeme geeft den eere Om
Waeromme souden d'Heid'nen spreken;
Waer is haer God? is Hy geweken? Het

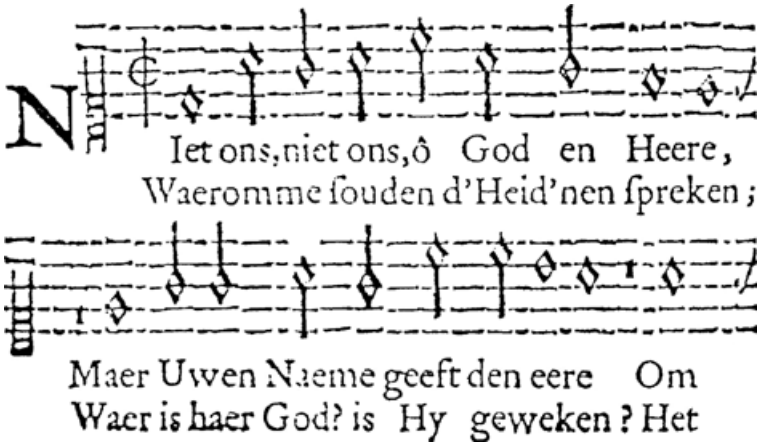
Niet ons, niet ons, ô God en Heere,
Waeromme ſouden d'Heid'nen ſpreken;
Maer Uwen Naeme geeft den eere Om
Waer is haer God? is Hy geweken? Het

Psalm CXIV. [Vervolg]

hoo- ge top Die sprongen als de rammen op,
De heuvelen, gelyk daer doen De lamme-
ren in't grasigh groen. *Hal- leluja*, *Hal- leluja*.

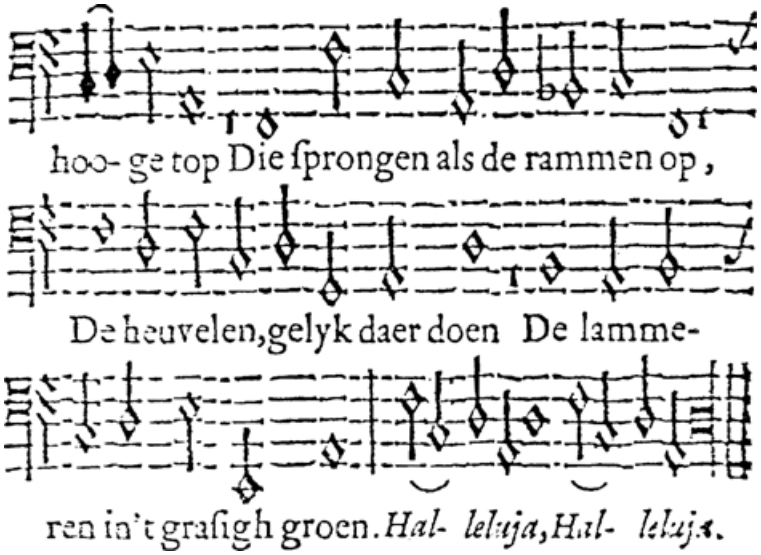

 Gy aerde, beeft met angst gebeer
Voor 't aengesichte van den Heer,
En zittert voor het aenschyn Gods.
God Jacobs, die den harde rots
In watervloed verand'ren liet,
 En keerd den steen in watervliet.
Halleluja, *Halleluja*.

Psalm CXV. [Vervolg]

NIet ons, niet ons, ô God en Heere,
Maer Uwen Naeme geeft den eere Om
Waeromme souden d'Heid'nen spreken;
Waer is haer God? is Hy geweken? Het

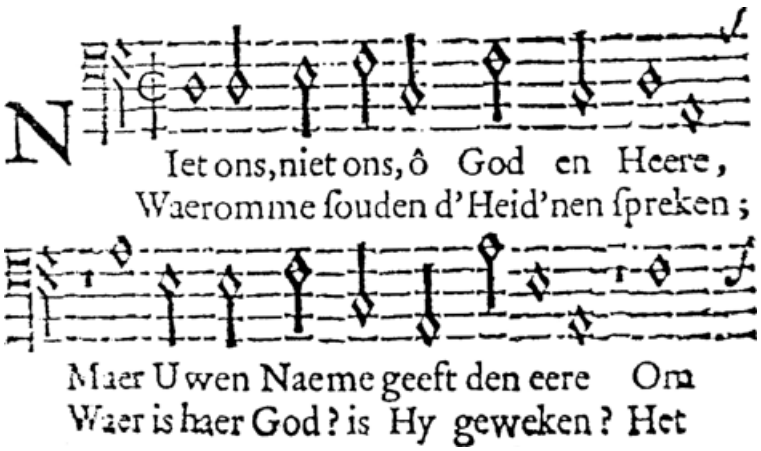
Niet ons,niet ons,ô God en Heere,
Waeromme ſouden d'Heid'nen ſpreken;
Maer Uwen Naeme geeft den eere Om
Waer is haer God? is Hy geweken? Het

Uw genaê en waerheid:
is of Hy van haer scheidt.
In d'Hemel
is den Opper-al,
Daer heerscht Hy
nae Sijn welgeval:
Maer haer Afgoden
zijn van hout, Of ook van silver of van goud,
Een werk van menschen hand gemaekt, Dat
U, ô Heere, niet en raekt. *Hal- leluja*, *Hal-*
leluja.
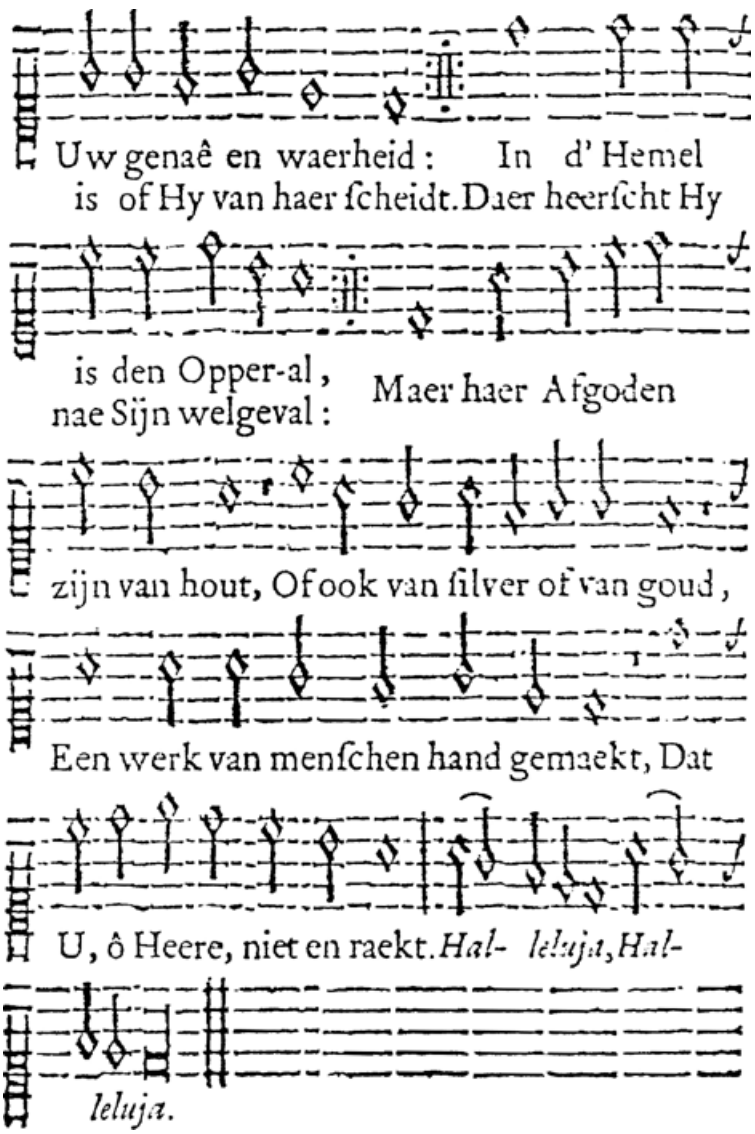
Uw genaê en waerheid : In d' Hemel
is of Hy van haer ſcheidt. Daer heerſcht Hy
is den Opper-al,
nae Sijn welgeval :
Maer haer Afgoden
zijn van hout, Of ook van ſilver of van goud,
Een werk van menſchen hand gemaekt, Dat
U, ô Heere, niet en raekt. *Hal- leluja, Hal-*
leluja.

2.

Sy hebben monden, maer vermoghen
Niet spreken: ook sy hebben ooghen,
Maer niet en sien of straelen:
Met ooren sy niet konnen hooren:
Haer neus gemaekt, en niet geboren,

Psalm CXV.

Uw genaê en waerheid:
is of Hy van haer scheidt.
In d'Hemel
is den Opper-al,
Daer heerscht Hy
nae Sijn welgeval:
Maer haer Afgoden
zijn van hout, of ook van silver of van goud,
Een werk van menschen hand gemaekt, Dat
U, ô Heere, niet en raekt. *Hal- leluja*, *Hal-*
leluja.
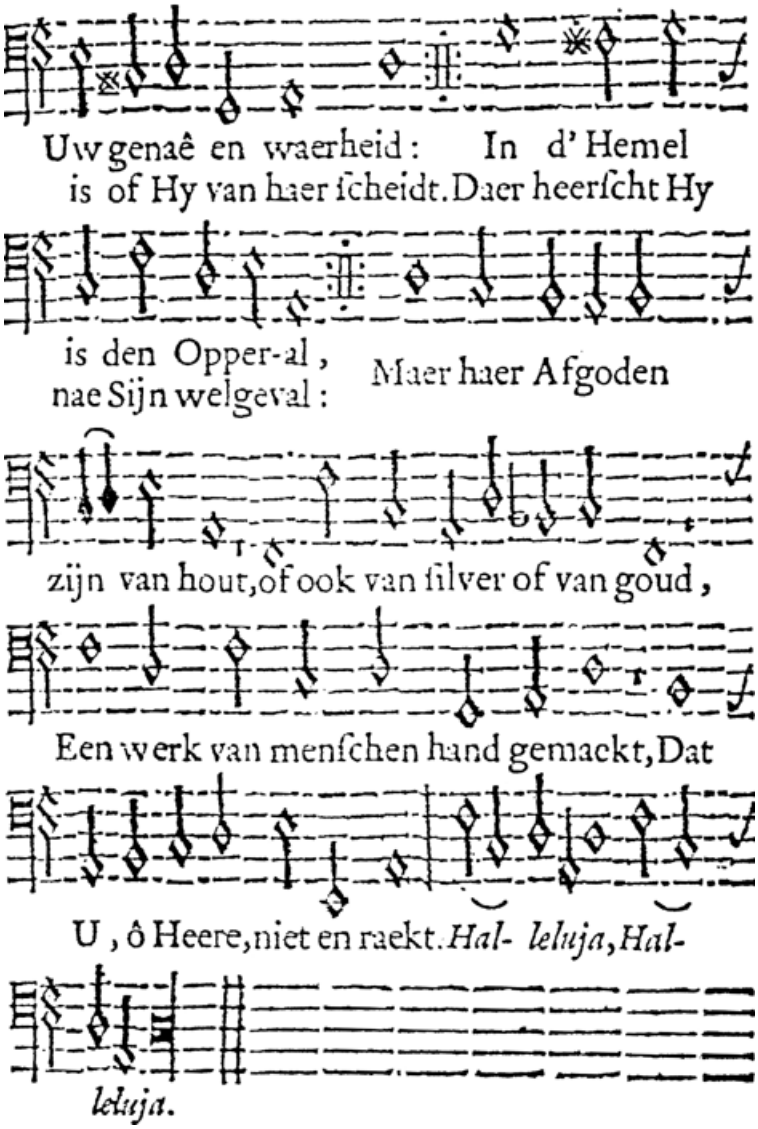
Uw genaê en waerheid: In d' Hemel
is of Hy van haer ſcheidt. Daer heerſcht Hy
is den Opper-al,
nae Sijn welgeval:
Maer haer Afgoden
zijn van hout, of ook van ſilver of van goud,
Een werk van menſchen hand gemaekt, Dat
U, ô Heere, niet en raekt. *Hal- leluja*, *Hal-*
leluja.

Geen reuk en kan behaelen:
Haer handen niet en tasten aen:
Haer voeten niet en konnen gaen:
Haer keele geeft geen woorden uit
Noch galm laet hooren of geluit.

Hy dien gelykt, die 't maekt of bouwt,
En die op deesen sich vertrouwt.
Halleluja, *Halleluja*.

3.

Gy Israël trouwt op den Heere;
Huis Aärons trouwt op den Heere;
En gy die d' Heere vreesen,
Hy is haer hulp, trouwt op den Heere;
Hy is haer schilt, betoont hem eere;
Sijn Naeme zy gepresen.
De Heere heeft gedacht aen ons;
't Huis Israëls, 't huis Aärons,
En die God vreesen groot en kleen
De Heer sal seeg'nen in't gemeen,
En geven u en uwen zaed
Voortaen meer segen en genaed.
Halleluja, *Halleluja*.

Psalm CXVI.

IK lief den Heer uit al mijn kracht,
Want hy mijn stem wil hoo- ren,
Mijn smekinghen Hy niet veracht,
Hy neight tot my Sijn oo- ren,
Dies
ik den Heer sal roepen aen In mijn benaude

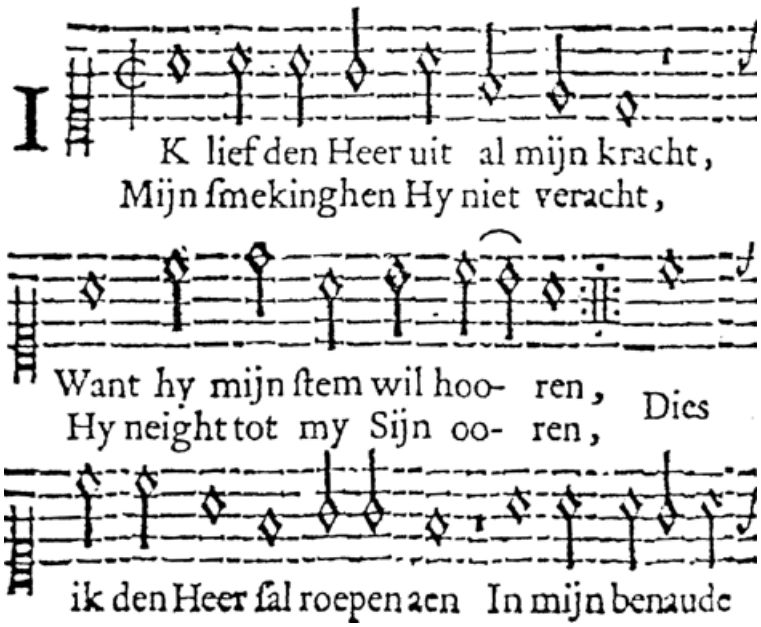
I K lief den Heer uit al mijn kracht,
Mijn ſmekinghen Hy niet veracht,
Want hy mijn ſtem wil hoo- ren,
Hy neight tot my Sijn oo- ren,
Dies
ik den Heer ſal roepen aen In mijn benaude

Psalm CXV. [Vervolg]

□ 4.

Gy zyt gesegende des Heeren,
De welk gemaekt heeft Hem ter eeren
Den hemel, d'aerd daer neven;
In d' Hemel God Sijn macht gaet toonen;
Maer Hy den aerd, om te bewoonen,
Den menschen heeft gegheven;
De dooden sullen God den Heer
Niet prysen noch bewysen eer,
Sijn roem en sal niet zijn verhaelt,
Van die in stilt zijn neêrgedaelt.
Van ons Sijn lof sal zijn verbreidt
Van nu tot in der eeuwigheid.
Halleluja, *Halleluja*. □

Psalm CXVI. [Vervolg]

IK lief den Heer uit al mijn kracht,
Want Hy mijn stem wil hoo- ren,
Mijn smekinghen Hy niet veracht,
Hy neight tot my Sijn oo- ren,
Dies
ik den Heer sal roepen aen In mijn benaude
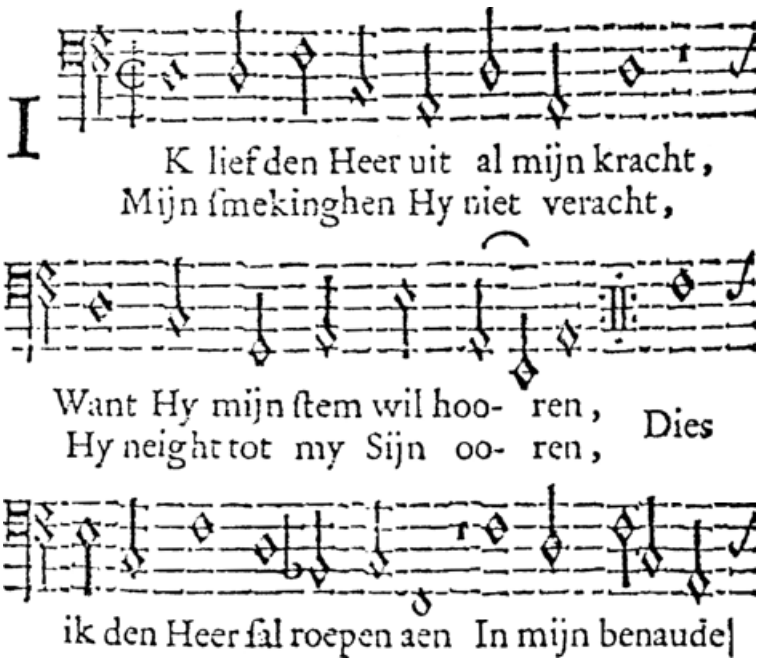
I K lief den Heer uit al mijn kracht,
Mijn ſmekinghen Hy niet veracht,
Want Hy mijn ſtem wil hoo- ren,
Hy neight tot my Sijn oo- ren,
Dies
ik den Heer ſal roepen aen In mijn benaude

dae- gen. De strik des doods had my omvaên
Met angst der helsche plaegen.

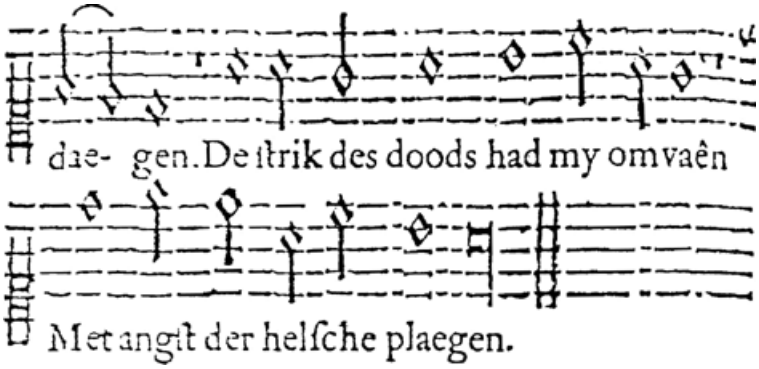

2.

Ik was benaut en seer bedroeft;
Maer riep tot God in 't lyden,
En seid: mijn God, doch niet vertoeft;
Mijn ziele wilt bevryden.
De Heere goedertieren is
Den vroomen en oprechten;
Ontfermt, en in behoudenis
De Heere neemt de slechten.

3.

Ik was gansch mat en uit-geteert,
Ik ben verlost van schaede;
Mijn ziel, weêr tot uw ruste keert,
U is geschiet genaede.
Gy, Heer, mijn ziel hebt van de dood
Geredt, mijn oogh van traenen;
Mijn voeten hebt Gy van aenstoot
Gestiert op rechte baenen.

4.

Ik sal voor Godes aengesicht
Hier wandelen op aerden;
'K heb mijn geloof op Hem gesticht,
Daerom ik dus verklaerde;
Op God alleen mijn hoope leit
In druk en swaer benouwen:
En seyde met een vaerdigheid;
Op mensch is geen vertrouwen.

dae- gen. De strik des doods had my omvaên
Met angst der helsche plaegen.

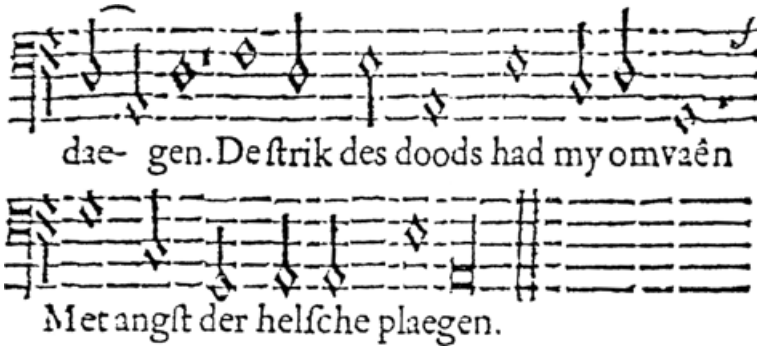

5.

Hoe sal ik doch voldoen den Heer
Voor alle Sijn weldaeden!
Ik sal op-nemen Hem ter eer
Den beker der genaeden;
Sijn Naeme sal ik roepen aen,
Ik sal den Heer betaelen
Beloften die ik heb gedaen,
En zulx voor 't volk verhaelen.

6.

In Godes oogh is dier en waerd
De dood der gonst-genooten,
Wanneer Hy siet, dat op der aerd
Godloose haer verstooten.
O Heer! 'k ben sekerlik Uw knecht,
Een dienstmaeghds Soon; in handen
Des vyands als ik was gehecht,
Hebt Gy gelost de banden.

7.

Ik sal u offeren ter eer
Dankseggingh offerhanden;
De Naem aenroepen van den Heer;
Ik sal 't beloofd' ontpanden,
Terstont, voor al het volk van Hem
In Sijnes Huis voor-hooven;
In 't midden van Jerusalem,
Sal ik den Heere loven.

Psalm CXVII.

GY Heydenen te saem den Heer wilt
loven, En ook Gy natien pryst God hier bo-
ven; Sijn goedertierenheid is groot en mach-
tigh, En in der eeuwen blyft Sijn waerheid
krach-tigh.
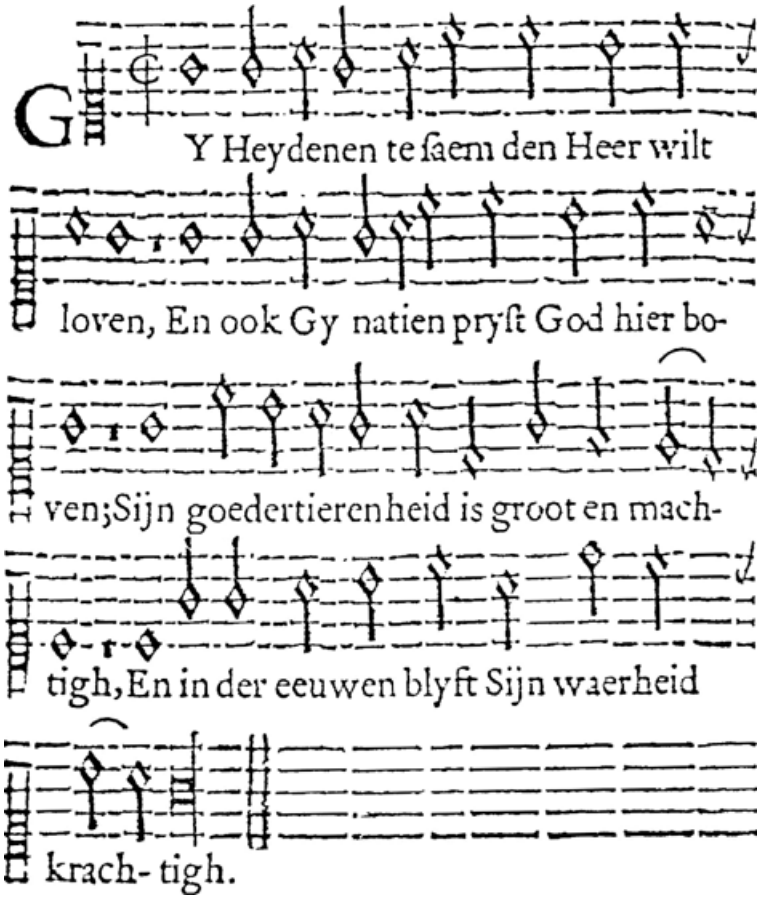
GY Heydenen te ſaem den Heer wilt
loven, En ook Gy natien pryſt God hier bo-
ven;Sijn goedertierenheid is groot en mach-
tigh,En in der eeuwen blyft Sijn waerheid
krach- tigh.

Psalm CXXI.

MYn oogen nae 't gheberghte sien,
Waer van mijn hulp komt naeken,
Die is van God, wiens woord alleen
Kon aerd en Hemel maeken;
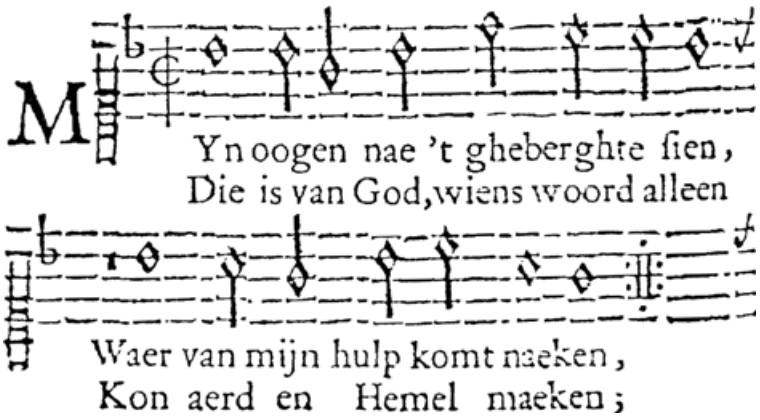
M
Yn oogen nae 't gheberghte ſien,
Die is van God, wiens woord alleen
Waer van mijn hulp komt naeken,
Kon aerd en Hemel maeken;

Psalm CXVII. [Vervolg]

GY Heydenen te saem den Heer wilt
loven, En ook Gy natien pryst God hier bo-
ven; Sijn goedertierenheid is groot en mach-
tigh, En in der eeuwen blyft Sijn waerheid
krachtigh.
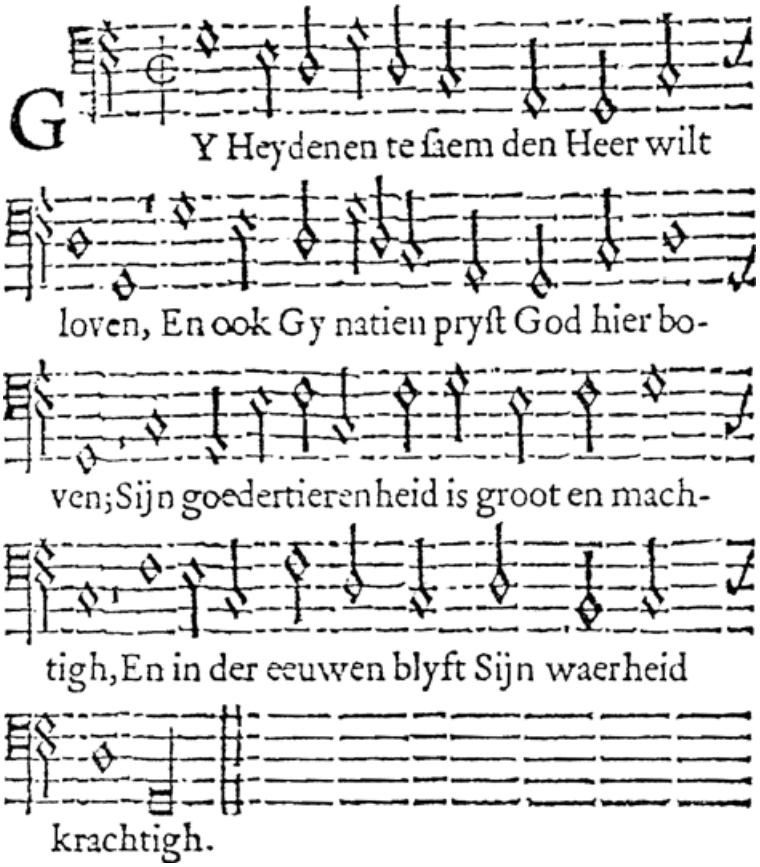
GY Heydenen te ſaem den Heer wilt
loven, En ook Gy natien pryſt God hier bo-
ven;Sijn goedertierenheid is groot en mach-
tigh,En in der eeuwen blyft Sijn waerheid
krachtigh.

Psalm CXXI. [Vervolg]

MYn oogen nae 't gheberghte sien,
Waer van mijn hulp komt naeken,
Die is van God, wiens woord alleen
Kon aerd en Hemel maeken;
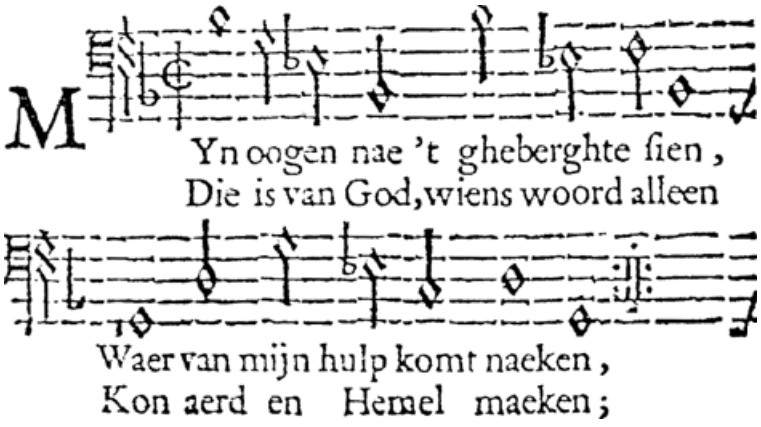
M
Yn oogen nae 't gheberghte ſien,
Die is van God, wiens woord alleen
Waer van mijn hulp komt naeken,
Kon aerd en Hemel maeken;

De Heere niet toelaten sal, Dat uwen voet sou
tot den val Aen 't struikelen geraeken.

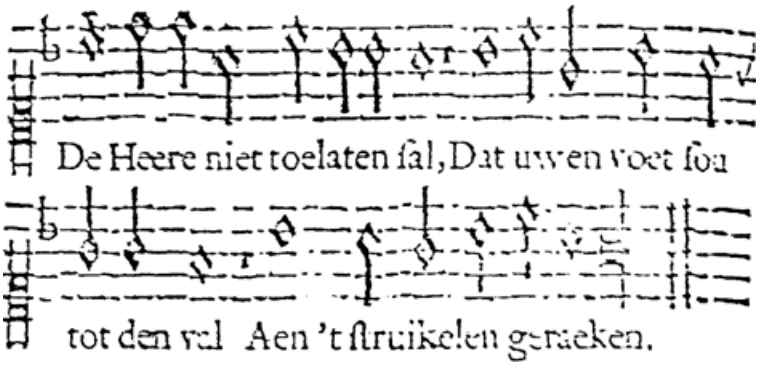

2.

Hy slaept noch Hy en sluimert niet,
Die Israël in 't stryden
Behoedet, en Sijn hulpe biedt,
Hy kan in kruis verblyden;
De Heer is uw behoudenis,
En u tot schilt en schaeduw is
Aen uwe rechter zyde. □

Psalm CXXIV.

DAt I- sraël gansch onbevreest Nu
spreek met vrye monden,
So God by ons niet had geweest, Als
teghen ons op stonden
De menschen,
doe haer toorn ontstak, Sy souden hebben
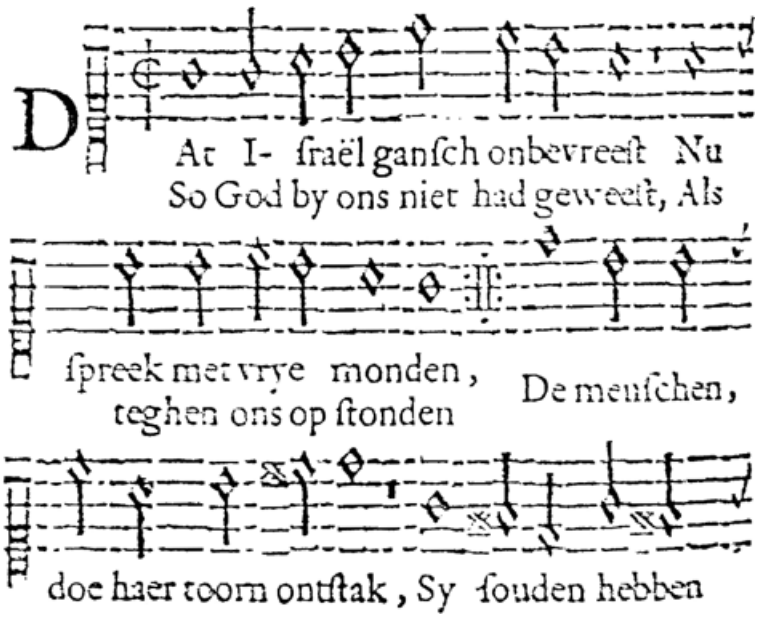
D
At I- ſraël ganſch onbevreeſt Nu
So God by ons niet had geweeſt, Als
ſpreek met vrye monden,
teghen ons op ſtonden
De menſchen,
doe haer toorn ontſtak, Sy ſouden hebben

Psalm CXXI. [Vervolg]

De Heere niet toelaten sal, Dat uwen voet sou
tot den val Aen 't struikelen geraeken.

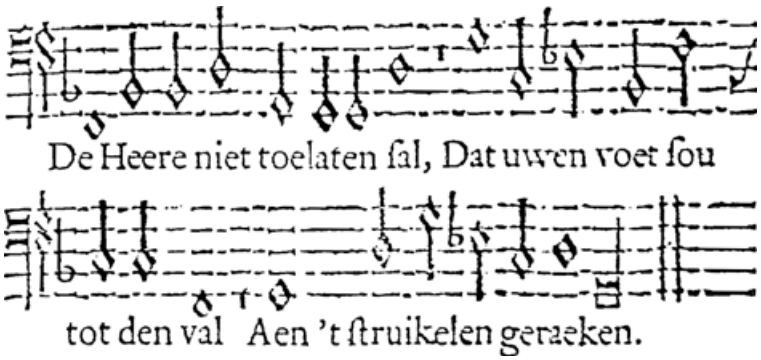

□ 3.

Gy sult des daegs of 's nachts geen schaed
Van Son of Maene lyden,
De Heer sal u van alle quaed
Genaedighlik bevryden;
Hy sal uw ziele nemen aen,
Uw uit- en in-gang gaede slaen
Nu en tot allen tyden.

Psalm CXXIV. [Vervolg]

DAt I- sraël gansch onbevreest Nu
spreek met vrye monden,
So God by ons niet had geweest Als
teghen ons op stonden
De menschen,
doe haer toorn ontstak, Sy souden hebben

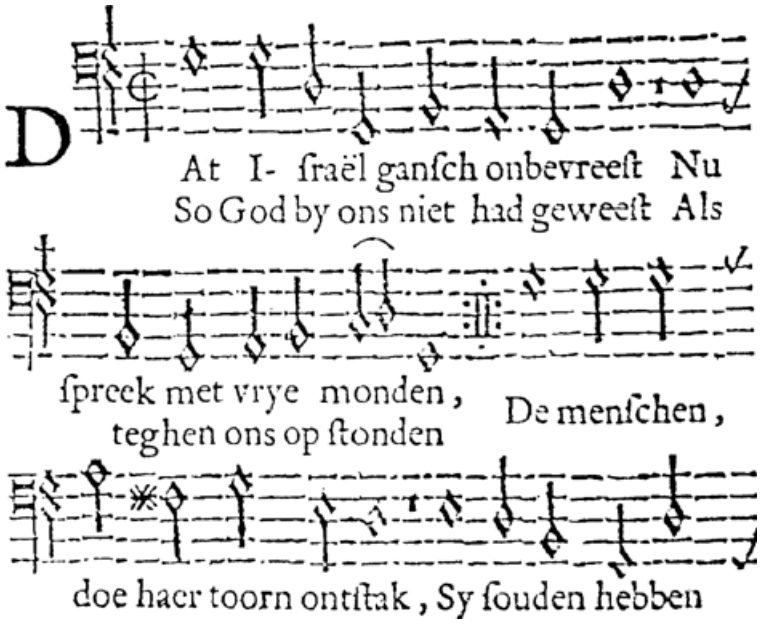
D
At I- ſraël ganſch onbevreeſt Nu
So God by ons niet had geweeſt Als
ſpreek met vrye monden,
teghen ons op ſtonden
De menſchen,
doe haer toorn ontſtak, Sy ſouden hebben

met gemak Ons levendigh verslonden.

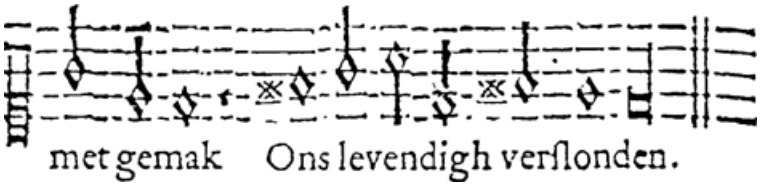

2.

Een groote watervloed geheel
Had over ons gedreven,
Een stroom soud over onse ziel
Sich hebben opgeheven;
God zy gesegent en gelooft,
Dat wy van haer niet zijn gerooft,
Noch in haer macht gegheven. □

Psalm CXXV.

DIe op den Heere stellen haer Vertrouwen, Hem be- lyden,
Als Sions bergh onwankelbaer Sy blyven t' allen tyden;
't Geberght omvat De heil'ge Stad, En doetse wel bewaren,
Alsoo de Heer Is meer en meer
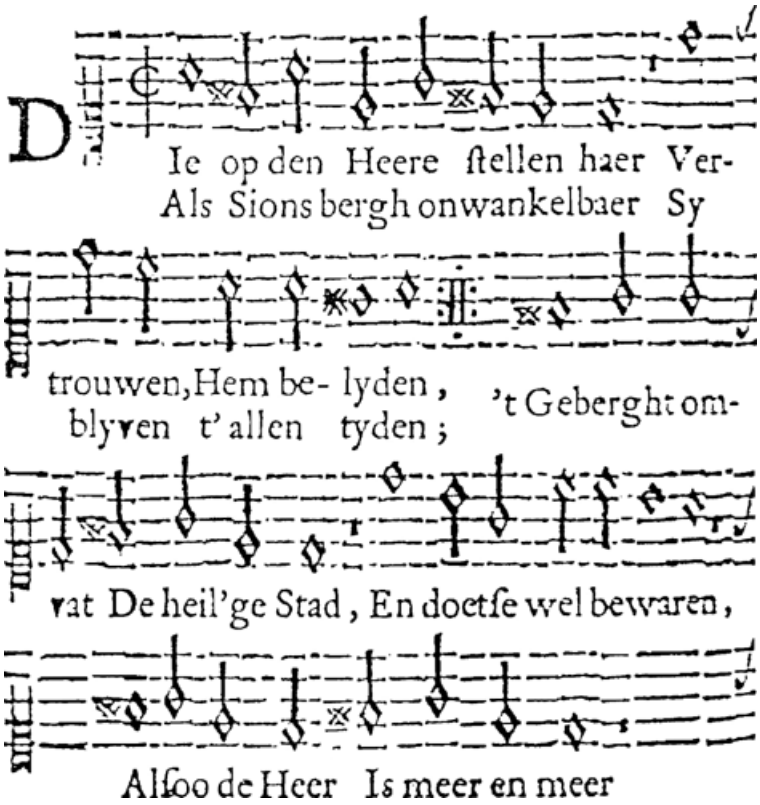
Die op den Heere ſtellen haer Ver-
Als Sions bergh onwankelbaer Sy
trouwen, Hem be- lyden,
blyven t' allen tyden;
't Geberght om-
vat De heil'ge Stad, En doetſe wel bewaren,
Alſoo de Heer Is meer en meer

Psalm CXXIV. [Vervolg]

met gemak Ons levendigh verslonden.

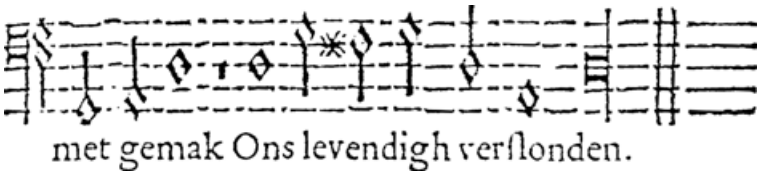

3.

Wy zijn des vogel-vangers strik
Ontkomen al te saemen,
Sy is gebroken wonderlik;
Ons' hulp is in de Naeme
Des Heeren, die geschaepen heeft
Den Hemel, aerd en wat daer leeft.
Hy zy gepresen. *Amen*.

Psalm CXXV. [Vervolg]

DIe op den Heere stellen haer Vertrouwen, Hem belyden,
Als Sions bergh onwankelbaer Sy blyven t' allen tyden;
't Geberght omvat De heil'ge Stad, En doetse wel bewaren,
Alsoo de Heer Is meer en meer
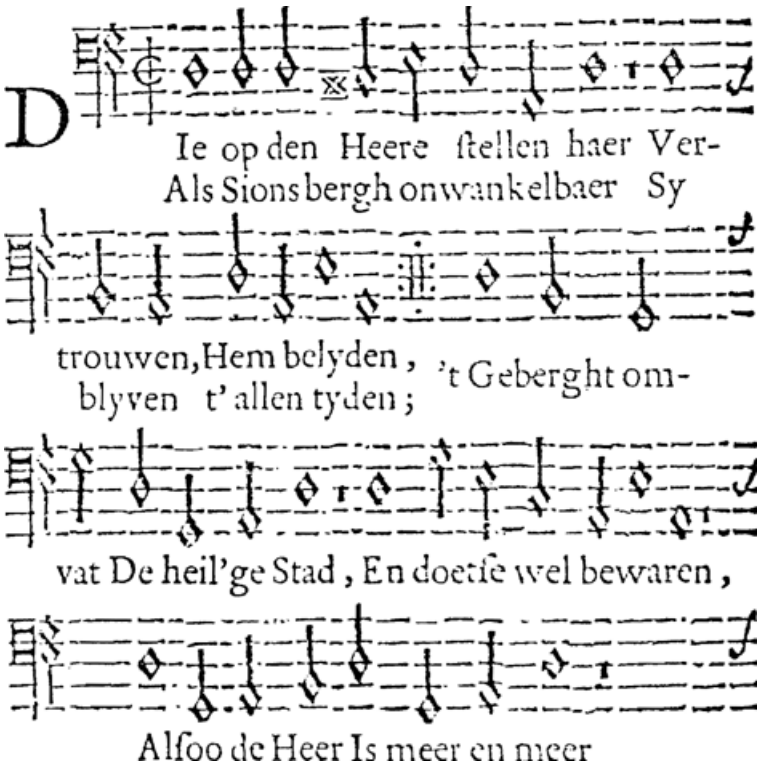
Die op den Heere ſtellen haer Ver-
Als Sions bergh onwankelbaer Sy
trouwen, Hem belyden,
blyven t' allen tyden;
't Geberght om-
vat De heil'ge Stad, En doetſe wel bewaren,
Alſoo de Heer Is meer en meer

Rondom by Sijne schaeren.

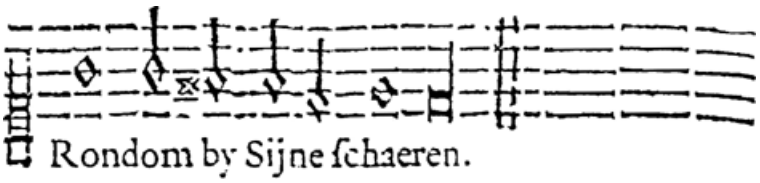

2.

Want der godloosheid roed en staf
Sal niet langduirigh weesen,
God sal die plaeghen nemen af
Van die den Heere vreesen;
Op dat sy niet
Van swaer verdriet
Haer hand tot onrecht strekken.
O Heere, doet
Den vroomen goed,
Wiens herten t' Uwaers trekken.

Psalm CXXVII.

SO God de Heer 't huis niet en maekt,
Vergeefs de bouwers werken daer, So
God niet self neemt in bewaer De Stadt, ver-
geefs de wach- terwaekt.
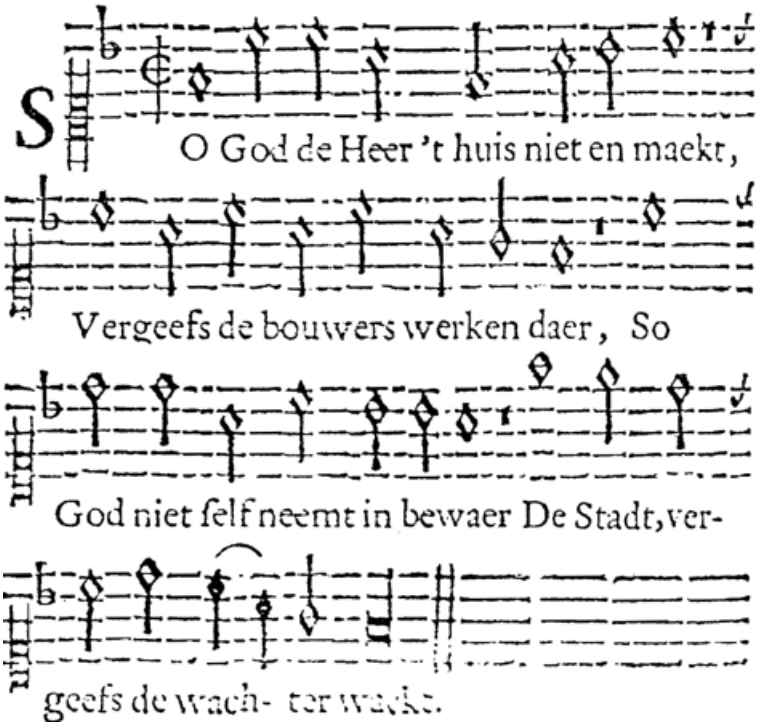
S O God de Heer 't huis niet en maekt,
Vergeefs de bouwers werken daer, So
God niet ſelf neemt in bewaer De Stadt, ver-
geefs de wach- ter waekt.

Psalm CXXV. [Vervolg]

Rondom by Sijne schaeren.

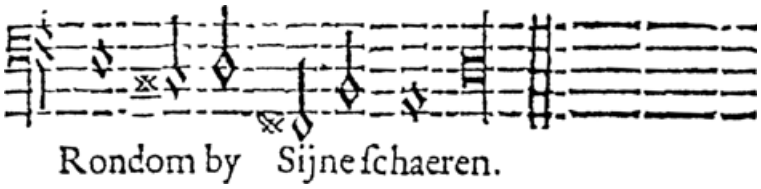

3.

Maer die daer gaen op kromme paên
Tot alle quaed genegen,
Die sal de Heer doen heene gaen
En stooten van haer weghen
Met al die geen
De welk besteên
Haer tyd tot boose werken:
Maer, Heer, doet wel
Aen Israël,
Haer vrede wilt versterken.

Psalm CXXVII.

SO God de Heer 't huis niet en maekt,
Vergeefs de bouwers werken daer, So
God niet self neemt in bewaer De Stad, ver-
geefs de wach- ter waekt.
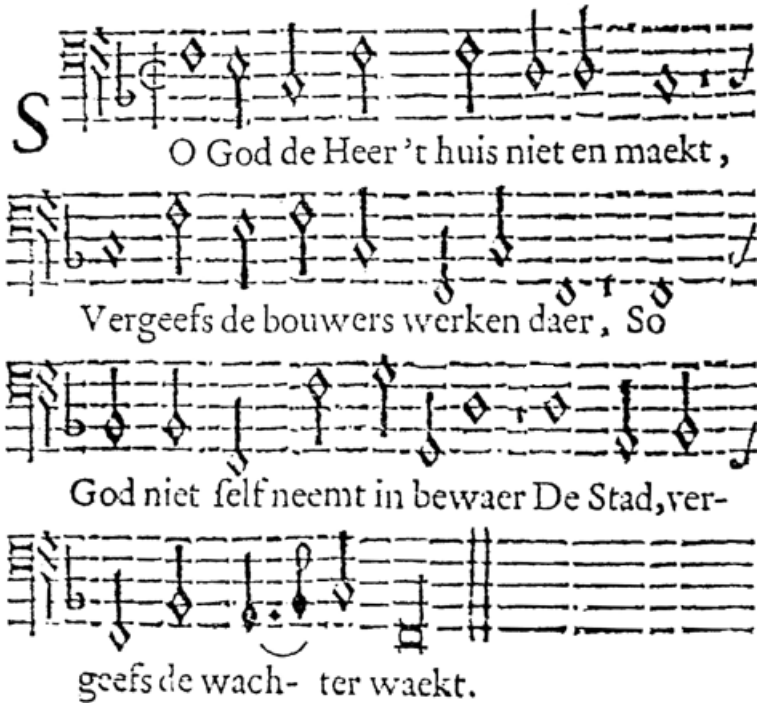
O God de Heer 't huis niet en maekt,
Vergeefs de bouwers werken daer, So
God niet ſelf neemt in bewaer De Stad, ver-
geefs de wach- ter waekt.

2.

Vergeefs is 't dat gy vroegh op-staet,
Laet rust, en eet der smerten brood:
't Is soo, dat God Sijn bond-genoot
Gelyk als in den slaep versaedt.

3.

Tot segen en tot erfdeel geeft
De Heere kinders veel en schoon,
De vrucht des buiks die is een loon
Voor die in Godes vreese leeft. □

Psalm CXXVIII.

WElsaeligh, die daer vreest den
Heer, En volgt Sijn wegen en Sijn Leer:
Dies eet den arbeid u - - wer hand,
En gy sult zijn in goe- - - den stand.
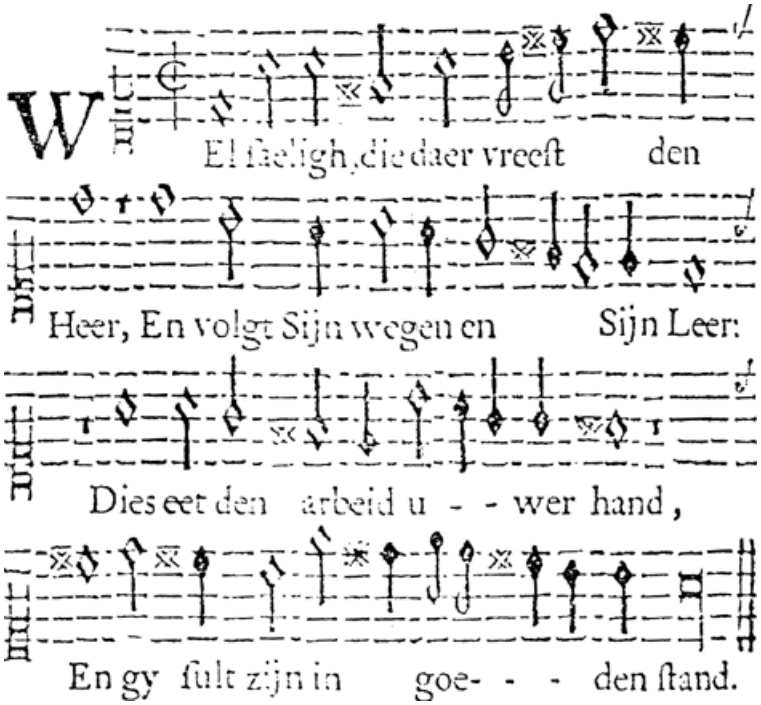
El ſaeligh, die daer vreeſt den
Heer, En volgt Sijn wegen en Sijn Leer:
Dies eet den arbeid u - - wer hand,
En gy ſult zijn in goe- - - den ſtand.

2.

Uw huisvrouw sal voor uw aenschyn
Als een vruchtbaere wyn-stok zijn:
Uw kinders sullen wesen frisch
Als olyf-planten aen uw disch.

3.

Siet dus ontfangt hy meer en meer

Gods segen die daer vreest den Heer;

Psalm CXXVII. [Vervolg]

4.

Als pylen in eens Helden hand,
So zijn de Soonen van de jeughd.
Die man heeft groot geluk en vreugd,
Die met de selv' sijn booge spant:

5.

Sy sullen niet in haere saek
Beschaemt zijn, of bevreest voor 't recht;
Maer sullen 't geen partye secht
Bejegenen met tegen-spraek.

Psalm CXXVIII. [Vervolg]

WEl saeligh, die daer vreest den
Heer, En volgt Sijn wegen en Sijn Leer:
Dies eet den arbeid u - - wer hand,
En gy sult zijn in goe - - - den stand.
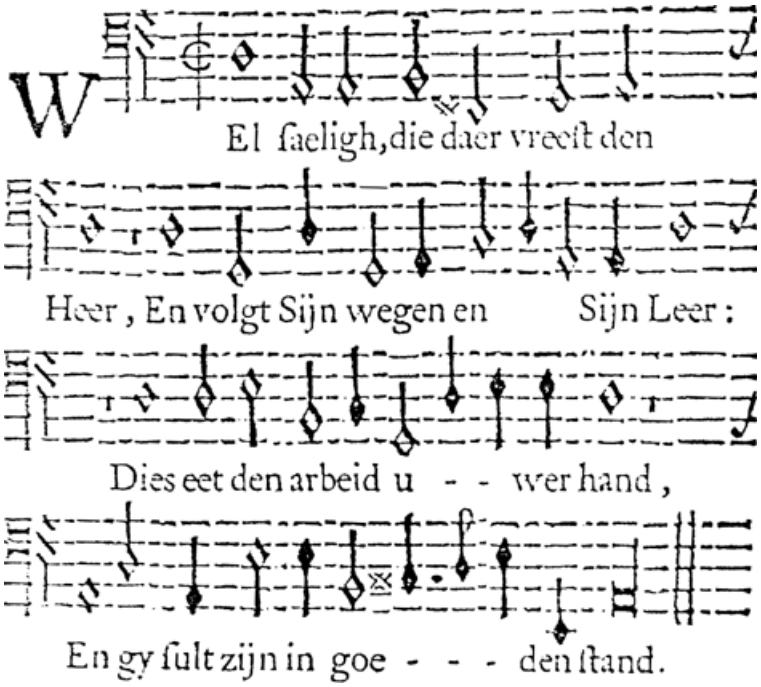
W
El ſaeligh, die daer vreeſt den
Heer, En volgt Sijn wegen en Sijn Leer:
Dies eet den arbeid u - - wer hand,
En gy ſult zijn in goe - - - den ſtand.

En gy ontlast van smert en pyn
Uit Sion sult gesegent zyn,

4.

Gy sult aenschouwen nu voortaen,
Hoe wel 't Jerusalem sal gaen:
Gy sult van u kinds kind'ren sien,

En Israël sal vreê geschiên.

Psalm CXXX.

TOt U uit diepen angst, ô God,
Ik roep met droe- ve reeden;
O Heere keert Uw ooren tot
Mijn smekende gebeeden.
Wie
kan voor Uw Gericht bestaen, Als Gy nae
recht wilt gaede slaen Mijn ongerech- tigheden?
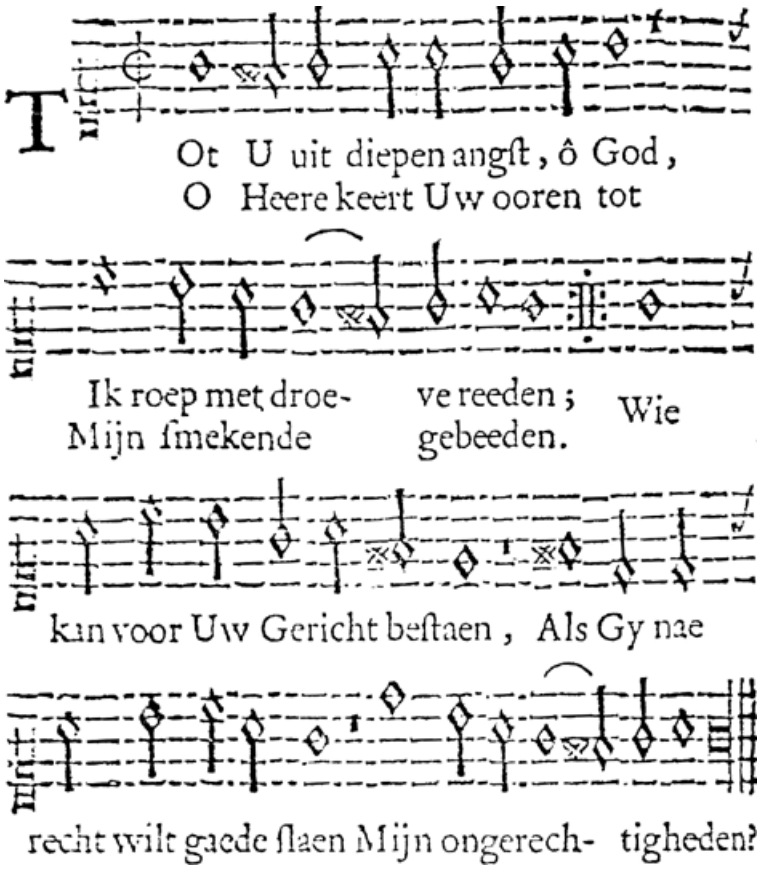
TOt U uit diepen angſt, ô God,
O Heere keert Uw ooren tot
Ik roep met droe- ve reeden;
Mijn ſmekende gebeeden.
Wie
kan voor Uw Gericht beſtaen, Als Gy nae
recht wilt gaede ſlaen Mijn ongerech- tigheden?

2.

Maer Uwe goedertierenheid
Is tot genae genegen,
Op dat de mensch van 't quaede scheid
En gae op Uwe weghen.
Op Godes woord mijn hoope leit,
Mijn ziel de Heere meer verbeidt
Als wachters 's morgens plegen.

TOt U uit diepen angst, ô God,
Ik roep met droe- ve reeden;
O Heere keert Uw ooren tot
Mijn smekende gebeeden.
Wie
kan voor Uw Gericht bestaen, Als Gy nae
recht wilt gade slaen Mijn ongerech-tigheden?
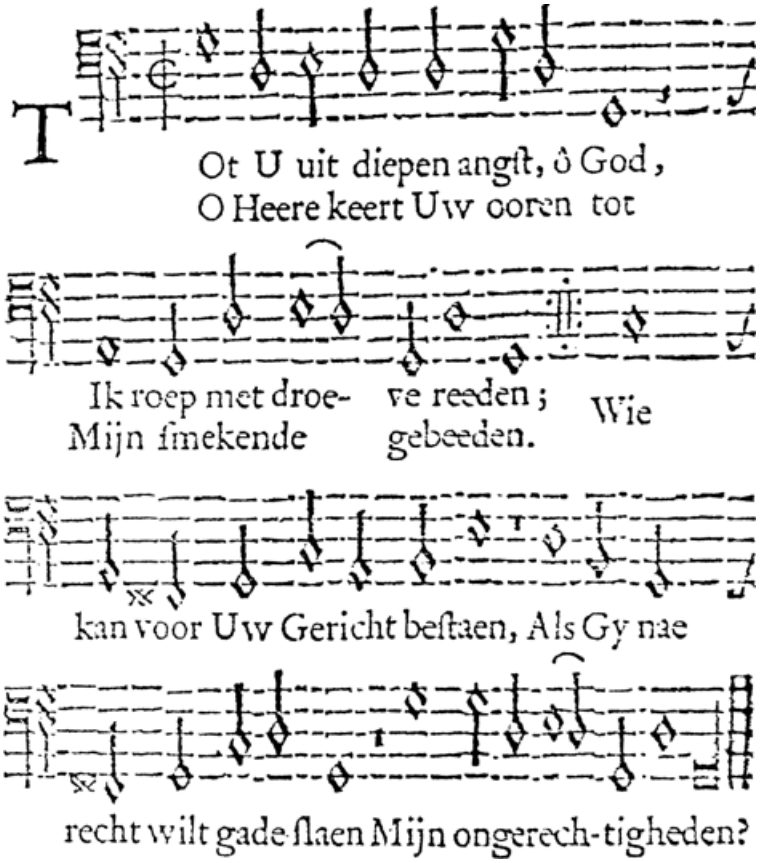
Ot U uit diepen angſt, ô God,
O Heere keert Uw ooren tot
Ik roep met droe- ve reeden;
Mijn ſmekende gebeeden.
Wie
kan voor Uw Gericht beſtaen, Als Gy nae
recht wilt gade ſlaen Mijn ongerech-tigheden?

3.

Uw hoope wilt, ô Israël,
Vast op den Heere bouwen,
Hy is 't, die u uit nood en quel
Heeft menighmael behouwen.
De Heer Sijn volk verlossen sal
Van alle quaed en ongeval
In al haer swaer benouwen.

Psalm CXXXIII.

SIet, hoe ten hooghsten goed, Hoe
lieflik is 't en soet, Als Broeders t'saemen
woonen In vreed' en eenigheid, Dat haer geen
quaed en scheid, Maer liefd met liefd beloonen.
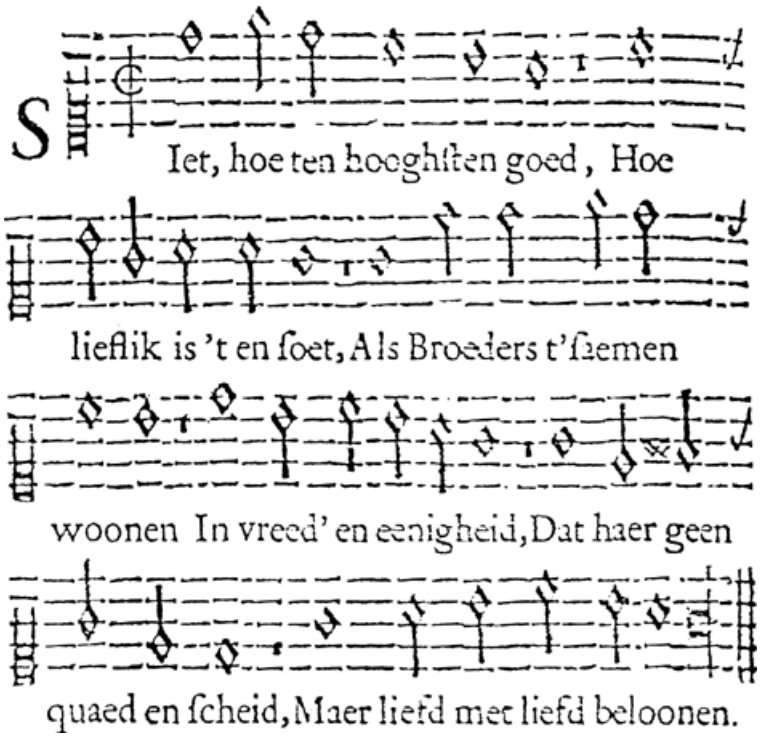
Iet, hoe ten hooghſten goed, Hoe
lieflik is 't en ſoet, Als Broeders t'ſaemen
woonen In vreed' en eenigheid, Dat haer geen
quaed en ſcheid, Maer liefd met liefd beloonen.

2.

Sulx is als 't balsem nat
Dat Aäron bespatt',
Als 't op sijn hooft gegoten
Daeld' op sijn baert, en voort
Was op den soom en boord
Van 't Priester-kleed gevloten. □

Psalm CXXXVII.

WY saeten met een swaer gemoed
Aen Sion, daer met traenen-vloed

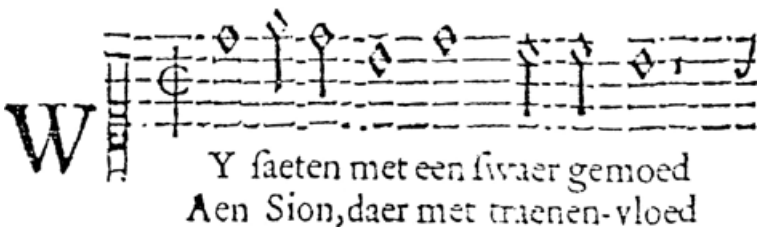

Psalm CXXXIII. [Vervolg]

SIet, hoe ten hooghsten goed, Hoe
lieflik is 't en soet, Als Broeders t'saemen
woonen In vreed' en eenigheid, Dat haer geen
quaed en scheid, Maer liefd met liefd beloo- nen.

Iet, hoe ten hooghſten goed,Hóe
lieflik is 't en ſoet, Als Broeders t'ſaemen
woonen In vreed' en eenigheid,Dat haer geen
quaed en ſcheid,Maer liefd met liefd beloo- nen.

3.

't Is ook als Hermons vocht,
't Welk wiert met warme locht
Op Sions berg gedreven:
God hem die vreedigh leeft
Op aerd Sijn segen geeft,
Daer nae het eeuwigh leven.

Psalm CXXXVII. [Vervolg]

WY saeten met een swaer gemoed
Aen Sion, daer met traenen-vloed

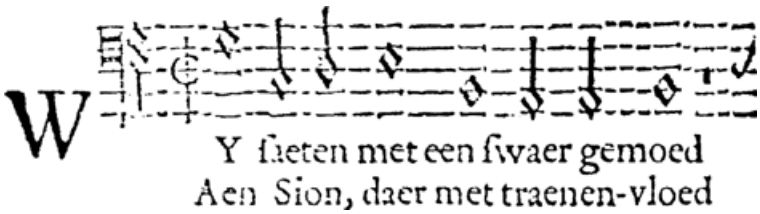

Aen Babels stroom, en dachten
Wy deeden on - - se klachten;
In 't midden
van het wilgen hout Ons' harpen, luiten
menighfout Die hingen wy ter zyden,
Wy mosten daeghlix in het land Van Babylon
veel smaed en schand Van haer ghe-
dul - - - - digh lyden.
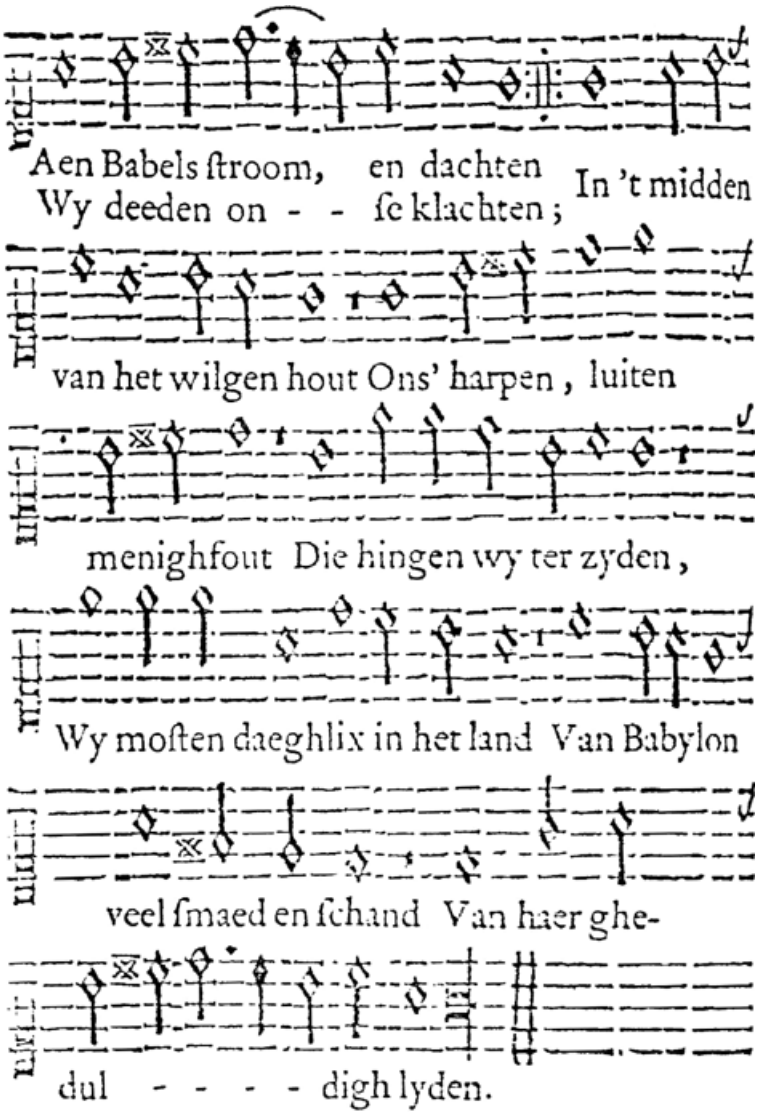
Aen Babels ſtroom, en dachten
Wy deeden on - - ſe klachten;
In 't midden
van het wilgen hout Ons' harpen, luiten
menighfout Die hingen wy ter zyden,
Wy moſten daeghlix in het land Van Babylon
veel ſmaed en ſchand Van haer ghe-
dul - - - - digh lyden.

2.

Sy die daer hadden wegh-gevoert,
En hielden ons gevangen,
Die seiden: za! uw harpen roert,
Sy moghen nu niet hangen;
Laet hooren eens uw snaeren-spel,

Aen Babels stroom, en dachtē
Wy deeden on - - - se klachté;
In't midden
van het wilgen hout Ons' harpen, luiten
menighfout Die hingen wy ter zyden,
Wy mosten daeghlix in het land Van Babylon
veel smaed en schand Van haer ghe-
dul - - - - - digh lyden.
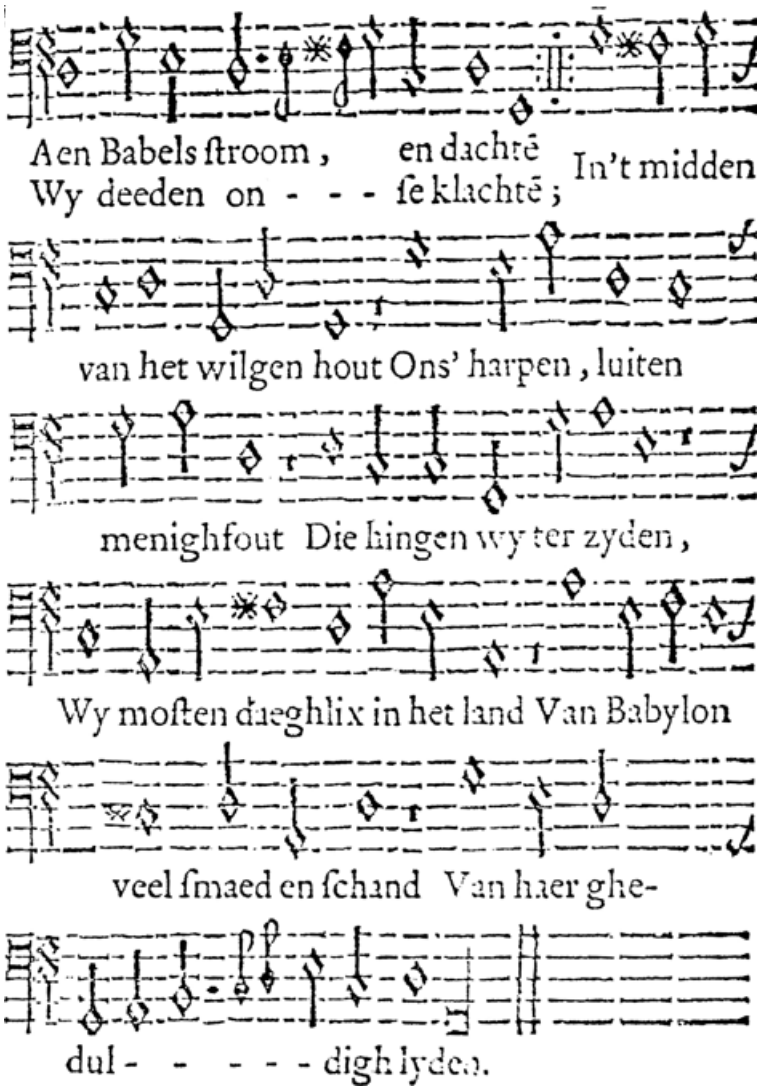
Aen Babels ſtroom, en dachtē
Wy deeden on - - - ſe klachtē;
In't midden
van het wilgen hout Ons' harpen, luiten
menighfout Die hingen wy ter zyden,
Wy moſten daeghlix in het land Van Babylon
veel ſmaed en ſchand Van haer ghe-
dul - - - - - digh lyden.

Wy g'looven, dat gy kont so wel
Bevroiliken ons' ooren,
En singen eens een Lof-gesang,
Op dat wy van uw stemmen klang
Een lied van Sion hooren.

3.

Wy seiden; souden wy uit dwang
In Babels Landen singen
Van onsen God een Lof-gesang
Ter wil van vreemdelingen:
So 'k u vergeet Jerusalem,
Mijn rechter-hand zy in de klem
Vernaeghelt al mijn leven,
So gy uit mijn gedachtenis
Geraekt, so moet mijn tong gewis
Vast aen 't gehemelt kleven.

4.

Van Sion sal mijn mond en pen
Verbreiden lof en deugde,
Jerusalem ik meest erken
De hooghte myner vreughde:
O Heer, gedenk op Edoms zaedt, □

Psalm CXXXIX.

GY, Heere, my door-grondt, en siet
Mijn hert, en kent mijn krachten;
Mijn sitten en op-staen Gy weet:
Mijn sinnen en ghedachten
Kont
Gy van verre wel verstaen, En Gy, ô

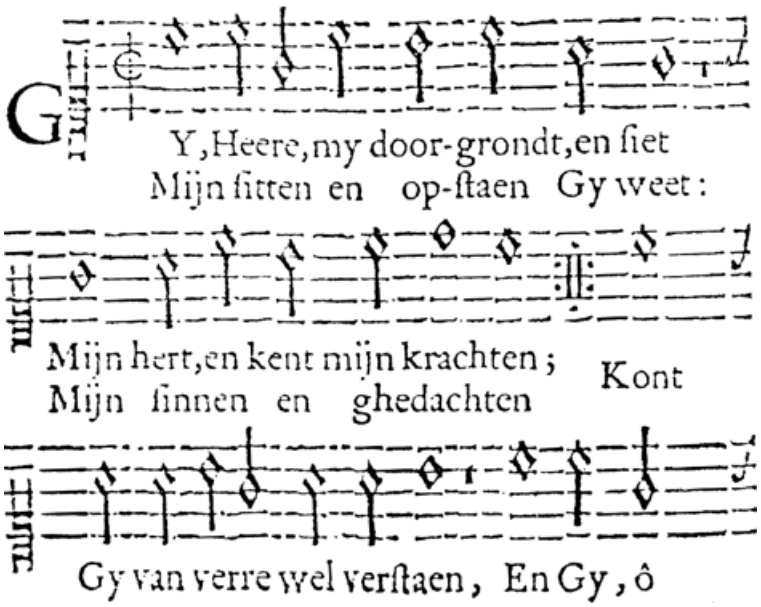
GY, Heere, my door-grondt, en siet
Mijn sitten en op-staen Gy weet:
Mijn hert, en kent mijn krachten;
Mijn sinnen en ghedachten
Kont
Gy van verre wel verstaen, En Gy, ô

[Psalm CXXXVII. [Vervolg]

Die op Jerusalem verhaett
Durf deese woorden spreken;
Verdelgh, verdelgse deser stond,
En wilt tot aen den diepen grond
Jerusalem af-breken.

5.

Gy snoode Dochter Babylon,
Verwoest moet gy noch wesen,
Wel saeligh! die vergelden kon
't Geen gy ons hebt bewesen;
En die voor alle smaed en hoon
Aen ons gedaen u ook ten toon
Mocht voor de werelt setten.
Wel hem! die voor uw stout bestaen
Uw kinderen sal grypen aen
En tegen steen verpletten.

Psalm CXXXIX. [Vervolg]

GY, Heere, my door-grondt, en siet
Mijn hert, en kent mijn krachten;
Mijn sitten en op-staen Gy weet:
Mijn sinnen en ghedachten
Kont
Gy van verre wel verstaen, En Gy, ô
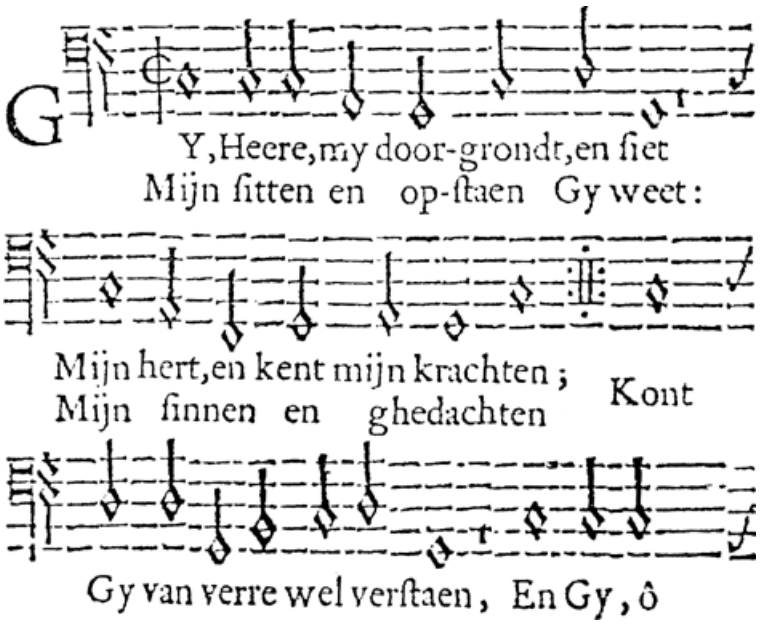
GY, Heere, my door-grondt, en siet
Mijn ſitten en op-ſtaen Gy weet:
Mijn hert, en kent mijn krachten;
Mijn ſinnen en ghedachten
Kont
Gy van verre wel verſtaen, En Gy, ô

Psalm CXXXIX.

Heer omringt mijn gaen En ook mijn neder-
leggen; Mijn weghen ook zyt Gy gewent:
Jae alles is U wel bekent, Wat woord mijn
tong wil seggen.
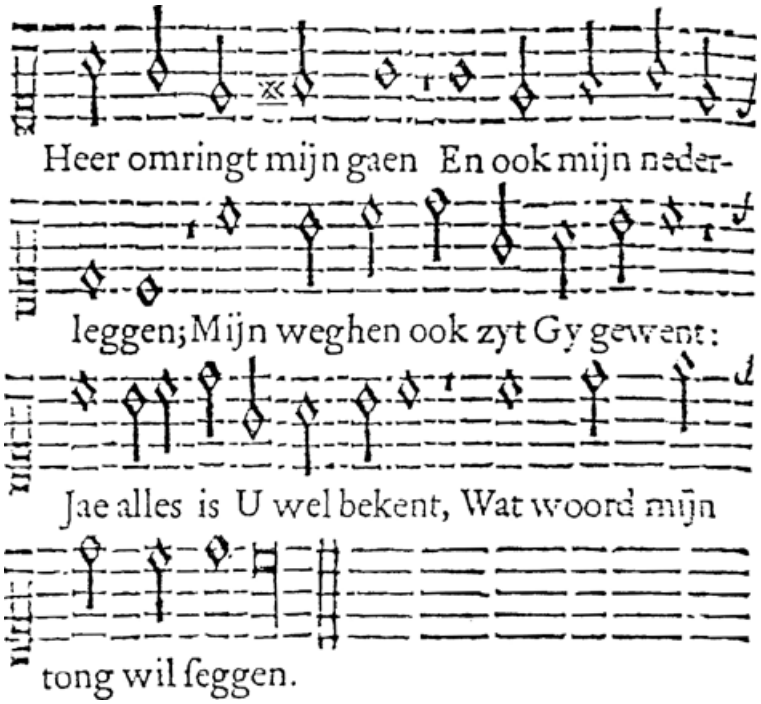
Heer omringt mijn gaen En ook mijn neder-
leggen; Mijn weghen ook zyt Gy gewent:
Jae alles is U wel bekent, Wat woord mijn
tong wil seggen.

2.

Gy, Heer, omset my voor en naer,
Uw hand houdt my gebonden;
Uw kennis is te wonderbaer,
Waer door Gy 't al kont gronden;
Ik kan de selve niet verstaen.
Voor Uwen Geest waer sal ik gaen?
Voor U waer sal ik sweeven
Of vlieden? soo ik opwaers naek
Ten Hemel, of in d' Helle maek
Mijn bed, Gy zyt daer eeven.

3.

So ik des daegraeds vleugels nam
En ging aen 't einde woonen
Der zee, Uw hand ik niet ontquam,
Uw rechterhand sou toonen,
Dat Gy zyt daer en over-al;

Heer omringt mijn gaen En ook mijn neder-
leggen; Mijn weghen ook zyt Gy gewent:
Jae alles is U wel bekent, Wat woord mijn
tong wil seggen.
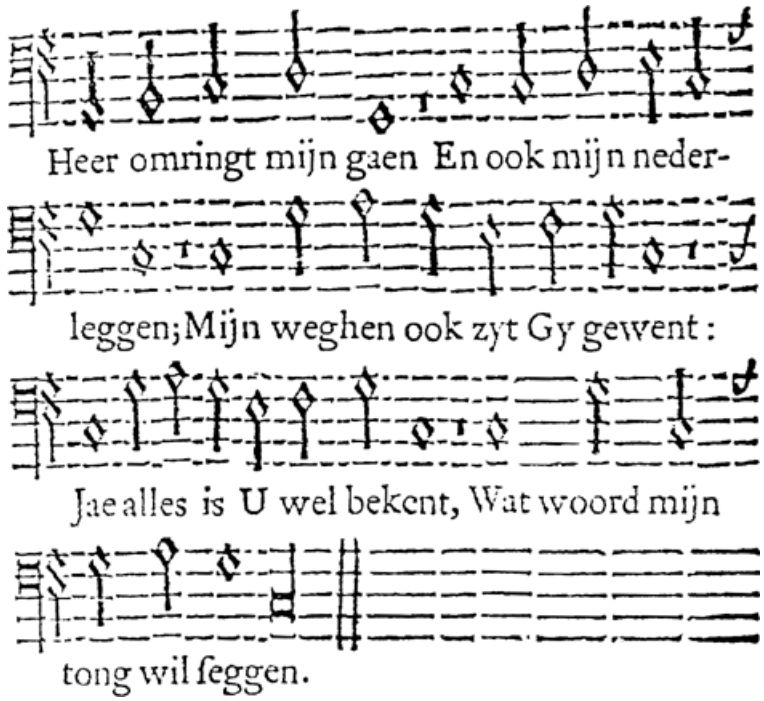
Heer omringt mijn gaen En ook mijn neder-
leggen;Mijn weghen ook zyt Gy gewent:
Jae alles is U wel bekent, Wat woord mijn
tong wil seggen.

Seid ik, my 't duister dekken sal,
Dan sal de nacht verdwynen;
Het duister niet verduist'ren magh,
Voor U de nacht licht als den dagh,
De duisternis sal schynen.

4.

Want Gy mijn nieren, Heer, door-trekt,
En als een trouw behoeder
Hebt my voor mijn geboort bedekt
In 't lichaem van mijn Moeder;
Ik loov' U Heer, om dat ik ken,
Dat ik op vreemde wyse ben
Geschaepen wonderbaerlik;
Uw doen soo wonderlik geschiet,
Ook zulx seer wel mijn ziele weet,
't Is my bekent so klaerlik.

5.

Gy mijn gebeente weeten mocht,
Die in 't geheim vergaerde,
Als een borduersel t' saem gewrocht
In 't laeghste deel der aerde;
Gy hebt gesien, mijn gansche romp
Was eenen ongevormde klomp,
Zulx stond in 't boek geschreven,
Waer in Gy 't al voor-siet en weet,
Als noch de daeghen waeren niet
Gevormt in 't aerdsche leven.

6.

Daerom hoe kostelik en eèl
Voor my zijn Uw gedachten!
Haer sommen zijn so machtigh veel,
Als ik eens woud betrachten
't Getal, sy zyn veel meer als sand. □

Psalm CL.

HAlleluja. Looft God den Heer In 't
Heilighdom, En in 't uit-spansel Sijner sterkt'.
Looft over-al Sijn kracht met eer En waerde
roem Van dat Hy groote dingen werkt.
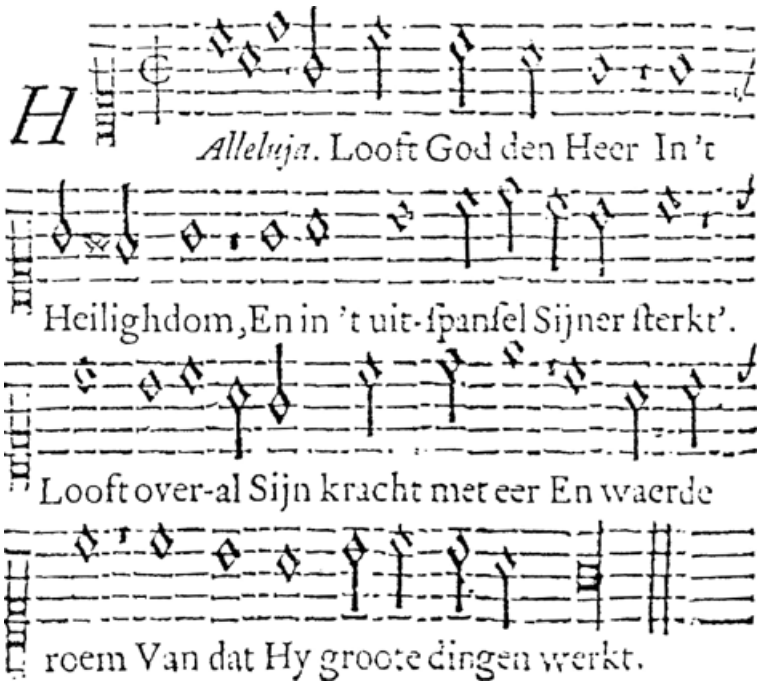
Alleluja. Looft God den Heer In 't
Heilighdom, En in 't uit-ſpanſel Sijner ſterkt'.
Looft over-al Sijn kracht met eer En waerde
roem Van dat Hy groote dingen werkt.

Psalm CXXXIX. [Vervolg]

 Ontwaek ik, 'k ben noch in Uw hand:
Ombrengt de goddeloose;
Gy bloed-vergieters wykt van my;
Van U, Heer, schendlik spreken sy,
Verheffende de boose.

7.

Waerom en sou ik haeten niet
Die U, ô God, benyden?
En hebben eenen swaer verdriet
In haer, die U bestryden?
Ik haete die vyanden seer:
Doorgrondt, beproeft mijn herte, Heer,
En kent mijn sin daer neven;
En siet of my ook zy bereidt
Een schaedelike wegh, en leid
My in het eeuwigh leven.

Psalm CL. [Vervolg]

HAlleluja. Looft God den Heer In 't
Heilighdom, En in 't uit-spansel Sijner sterkt'.
Looft over-al Sijn kracht met eer En waerde
roem, Om dat Hy groote din- gen werkt.
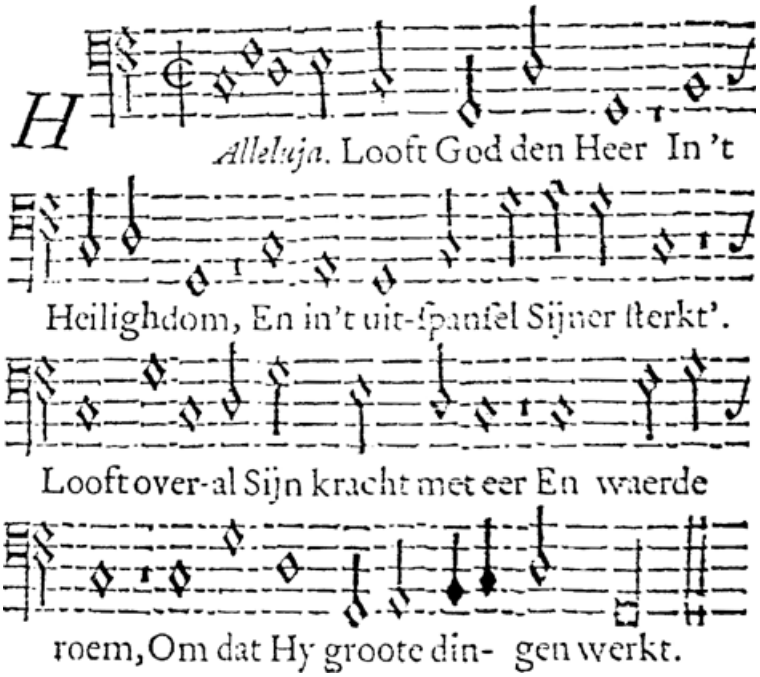
H
Alleluja. Looft God den Heer In 't
Heilighdom, En in't uit-ſpanſel Sijner ſterkt'.
Looft over-al Sijn kracht met eer En waerde
roem, Om dat Hy groote din- gen werkt.

2.

Looft d' Heere met basuinen-klank
Met harp en luit,
Dat trommel, fluit en orgel gae;
Met Cymbalen spreekt lof en dank;
Geeft vreughd-geluit
Wat aedem heeft. *Halleluja*.

Tweede deel.
Lof en feest-gesangen.

Boven-sangh. De 10 Geboden des Heeren.
Exod. 20. *vers* 2.

VErheft uw hert, ontsluit uw
ooren, Gy die verstokt God tegen-streeft,
Merkt op, en wilt met vlyt aen-hooren,
Wat Godes Wet geboden heeft.
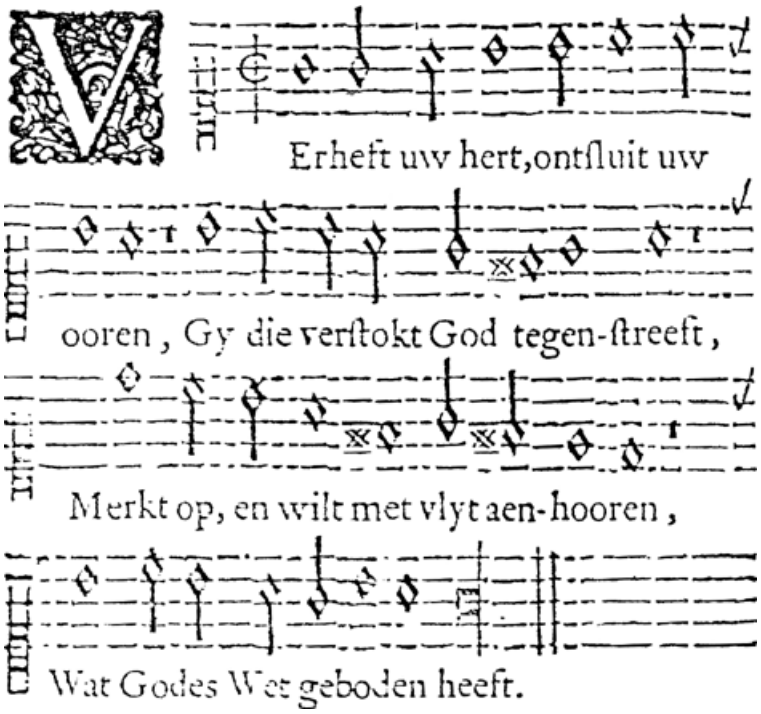
Erheft uw hert,ontſluit uw
ooren , Gy die verſtokt God tegen-ſtreeft ,
Merkt op, en wilt met vlyt aen-hooren ,
Wat Godes Wet geboden heeft.

2.

Hy spreekt; Ik ben u God en Heere,
Die u heb uit den slaverny
Gevoert, My komt alleen den eere,
Geen vreemde Goden hebt voor My.

3.

Geen beeldenis en sult gy maeken,
En buight u noch en dientse niet;
Ik sou daer door in toorn geraeken,
Want sulk een doen My seer verdriett.

4.

Niet ydelik de Naem des Heeren
En sult gy nemen in uw mond,

Grond-stem.
De 10 Geboden des Heeren.
Exod. 20. *vers* 2.

VErheft uw hert, ontsluit uw
ooren, Gy die verstokt God tegen-streeft,
Merkt op, en wilt met vlyt aen-hooren,
Wat Godes Wet geboden heeft.
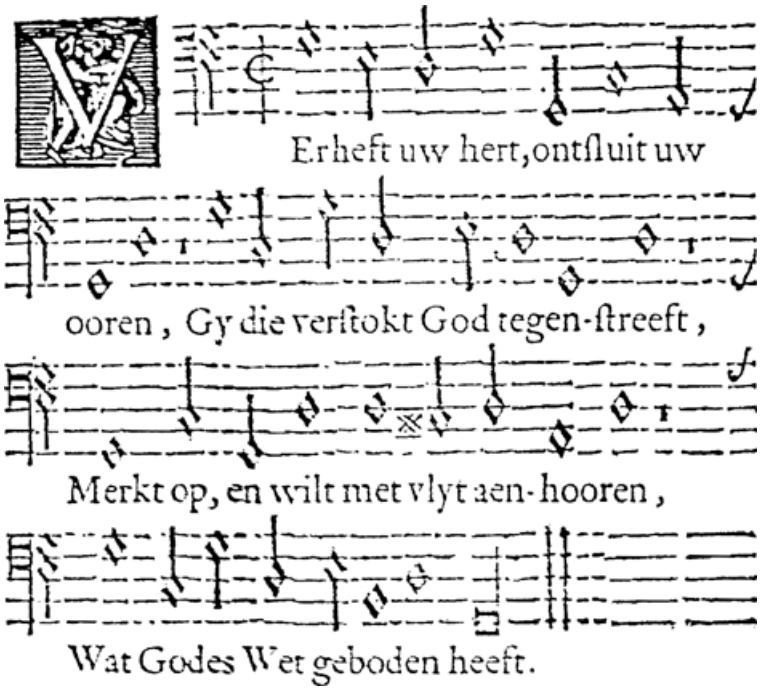
Erheft uw hert, ontſluit uw
ooren, Gy die verſtokt God tegen-ſtreeft,
Merkt op, en wilt met vlyt aen-hooren,
Wat Godes Wet geboden heeft.

Want dus lichtvaerdigh Hem t' onteeren
De Heere straft voor swaere sond.

5.

Ses daeghen sult gy doen uw saeken,
De sevende den Heer behoirt,
Dan sult gy all' uw werken staeken,
Op Sabbath hoort Gods Heiligh Woort.

6.

Uw Ouders sult gy eer betoonen
Op dat gy langh voorspoedigh leeft,
En vreedsaem mooght het Land-bewoonen,
Dat God u tot een erfdeel geeft.

7.

Gy sult niet dooden noch echt-breken:
Noch steelen door bedrogh of schyn.
Gy sult uw naesten niet verspreken
Noch ook geen valsch getuige zijn.

8.

Uws naesten huis wilt niet begeeren,
En weest niet tot sijn wyf bekoort, □

Lof-sangh Zachariae.
Lucae 1. *vers* 68.

GElooft zy God van Israël,
Des Heeren Naem zy groot gheacht,
Hy heeft Sijn volk uit haer gequel
Verlost, en heyl te weegh gebracht:
Hy heeft in Davids Huis bereidt Voor ons een
hoorn ter saeligheid, Gelyk Hy openbaerde
En over-al den werelt maekte kond
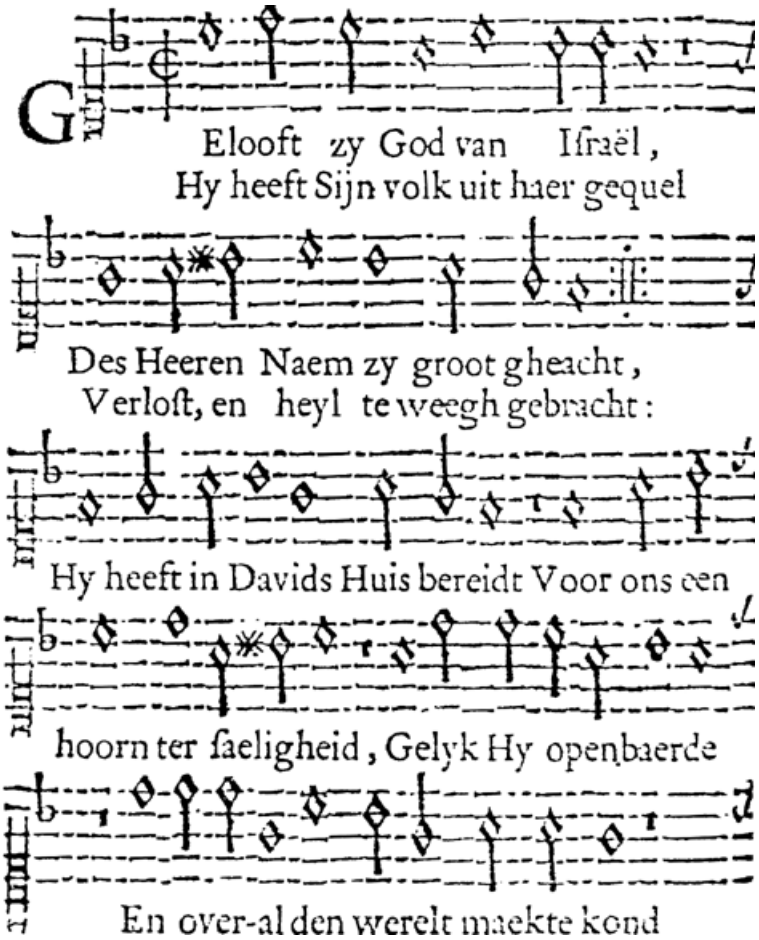
Elooft zy God van Iſraël,
Hy heeft Sijn volk uit haer gequel
Des Heeren Naem zy groot gheacht,
Verloſt, en heyl te weegh gebracht:
Hy heeft in Davids Huis bereidt Voor ons een
hoorn ter ſaeligheid, Gelyk Hy openbaerde
En over-al den werelt maekte kond

De thien Geboden des Heeren. [Vervolg]

Sijn knecht of maeght wilt hem niet weeren,
Noch eenig ding dat hem behoort.

9.

O God, dit zijn Uw klaere Wetten,
Die als metael ons' herten slaen;
Geeft ons de krachten, dat wy letten,
Dat wyse niet ten buiten gaen.

Lof-sangh Zachariae. [Vervolg]
Lucae 1. *vers* 68.

GElooft zy God van Israël,
Des Heeren Naem zy groot gheacht,
Hy heeft Sijn volk uit haer gequel
Verlost, en heyl te weegh gebracht:
Hy heeft in Davids Huis bereidt Voor ons een
hoorn ter saeligheid, Gelyk Hy openbaerde
En over-al den werelt maekte kond
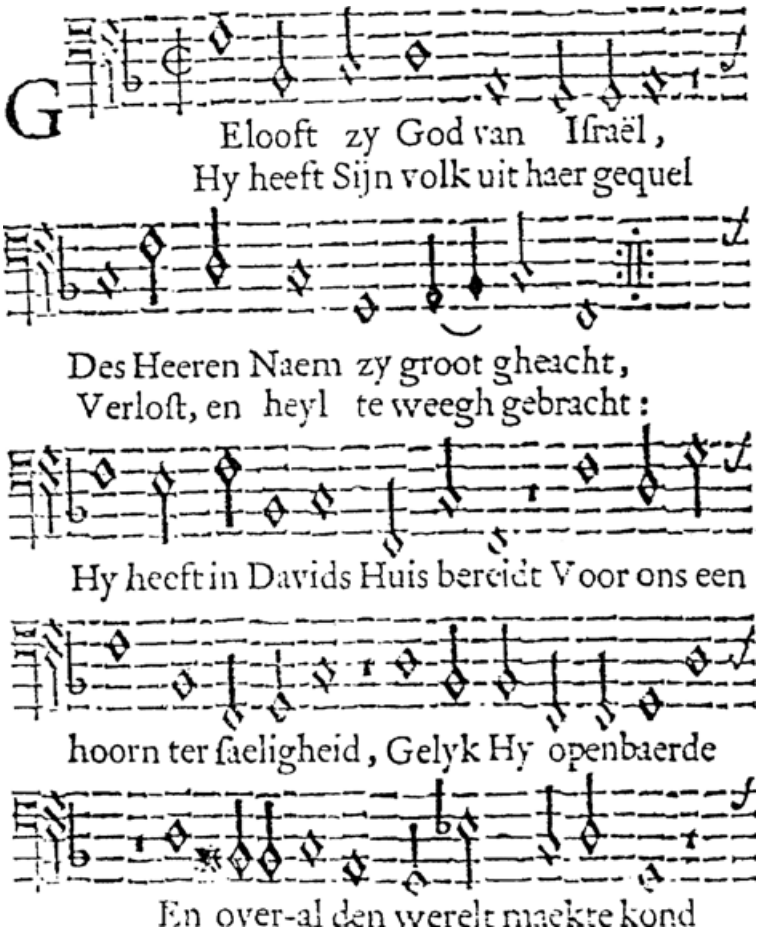
G
Elooft zy God van Iſraël,
Hy heeft Sijn volk uit haer gequel
Des Heeren Naem zy groot gheacht,
Verloſt, en heyl te weegh gebracht:
Hy heeft in Davids Huis bereidt Voor ons een
hoorn ter ſaeligheid, Gelyk Hy openbaerde
En over-al den werelt maekte kond

Door Heilighe Propheten mond, Alsoo ge-
weest van aen-begin der aerde.
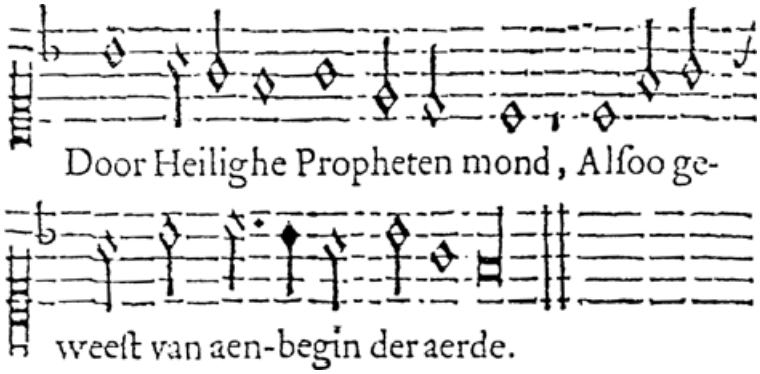
2.

Waer door wy werden vry gestelt,
Verlost uit der vyanden hand,
Die plaegden ons met groot gewelt,
En deeden ons veel smaed en schand,
Dees' groote goedertierenheid
De Groote God heeft toegeseit
Ons' Vaederen te vooren,
Hy heeft gedacht aen Sijn verbond en eedt
Aen Abraham voor lang geschiet,
Dien had de Heer om onsent wil geswooren.

3.

De groote God door Sijn beleid
Heeft dus des vyands macht getoomt,
Op dat wy in gerechtigheid
En heiligheid vry onbeschroomt
Hem dienst en eere doen met vlyt; □

Lof-sangh Mariae.
Lucae 1. *vers* 46.

MYn ziel maekt groot den Heer,

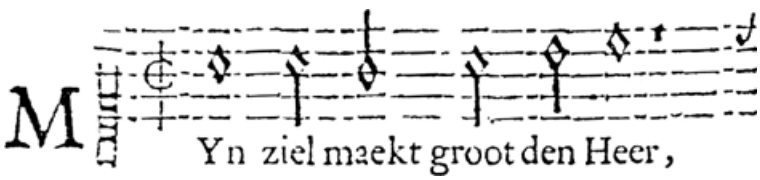

Lof-sangh Zachariae. [Vervolg]

Door Heilighe Propheten mond, Alsoo ge-
weest van aen-begin der aerde.
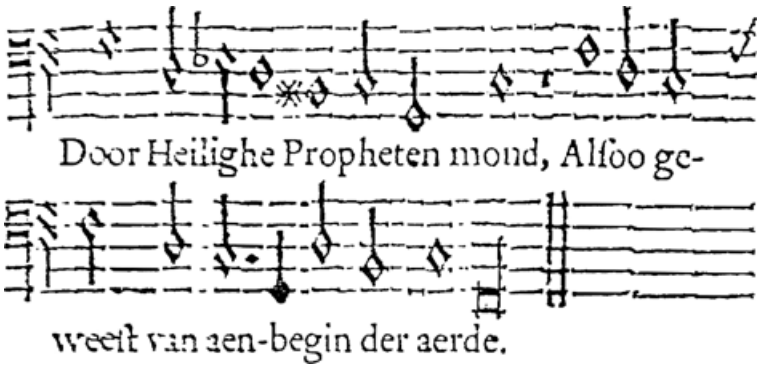
Tot dat wy scheiden uit de tyd,
En gy mijn Soon sult heeten
Des Hooghsten een Propheet, die met Uw Licht
Gy gaen sult voor Sijn aengesicht,
Op dat Hy mach Sijn wegh bereidt genieten.

4.

Waer door Sijn volk onfeilbaer weet
De wegh ter heil en saligheid,
't Welk door vergevinge geschiet
En in genaê gegrondet leit.
Gods goedheid konnen wy verstaen,
Dat ons dit Licht is opgegaen,
't Schiet wydt en breedt Sijn straelen,
Die hier in duisternis geseten zijn,
Dien geeft dit Licht een helre schijn,
En leidtse dat sy niet en konnen dwaelen.

Lof-sangh Mariae. [Vervolg]
Lucae 1. *vers* 46.

MYn ziel maekt groot den Heer,
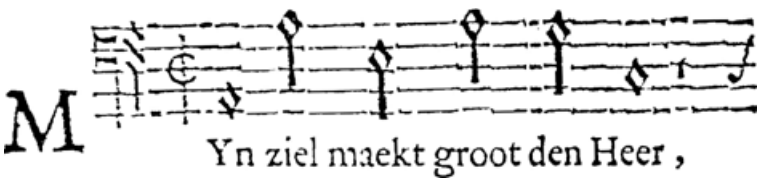
Mijn geest verheught sich seer In God mijns heils vertrouwen, Want 't heeft Hem niet mis-haeght Van my Sijn slechte Maeghd De ne-drigheid t'aenschouwen.
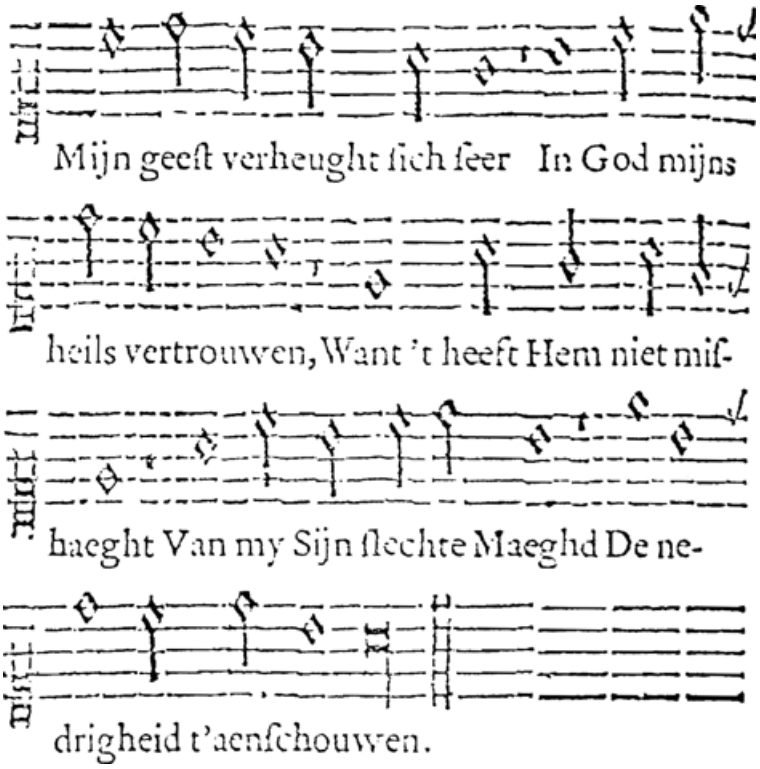
Mijn geeſt verheught ſich ſeer In God mijns
heils vertrouwen, Want 't heeft Hem niet miſ-
haeght Van my Sijn ſlechte Maeghd De ne-
drigheid t'aenſchouwen.

2.

Siet, jegelik geslacht,
Die My voortaen betracht,
Sal My wel-saeligh achten;
Want groot die dingen zijn,
De welk de Heer aen Mijn
Gedaen heeft door Sijn krachten.

3.

Sijn Naem ook Heiligh is,
En Sijn genaè gewis
Van Stam tot Stam sal wesen;
Want Sijn barmhertigheid
Tot geenen tyd en scheidt
Van die, die d' Heere vreesen.

Mijn geest verheught sich seer In God mijns
heils vertrouwen, Want 't heeft Hem niet mis-
haeght Van my Sijn slechte Maeghd De ne-
drigheid t'aenschouwen.
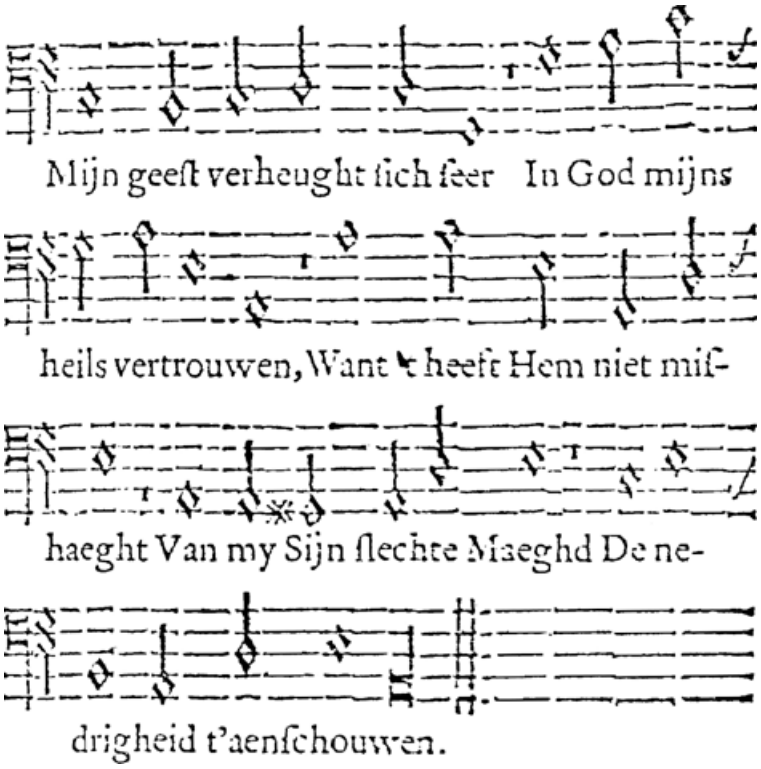
Mijn geeſt verheught ſich ſeer In God mijns
heils vertrouwen, Want t heeft Hem niet miſ-
haeght Van my Sijn ſlechte Maeghd De ne-
drigheid t'aenſchouwen.

4.

De Heere wonder sterk
Die heeft een krachtigh werk
Door Sijnen arm bedreven,
Hy heeft verstrooit 't geslacht
Die in haer herts gedacht
Hooghmoedigh zijn verheven.

5.

Die machtigh op haer throon
Den vroomen deeden hoon
Heeft Hy ter neêr gedreven;
De kleenen heeft Hy meest
Om haer verslaeghen geest
Tot eeren op-geheven.

6.

Wien was haer herten jank
Nae Godes spys en drank
Heeft Hy vervult met gaeven.
Wiens schatten waeren groot
Die heeft Hy los en bloot
Verwesen uit haer haeven. □

Lof-sangh Simeonis.
Lucae 2. *vers* 29.

OHeer, Gy laet voortaen Uw knecht in vreede gaen; Uw Woord blyft vast in waerden; Want my is toe-geseit, Dat ik Uw Saligheid Noch sien sou op der aerden.
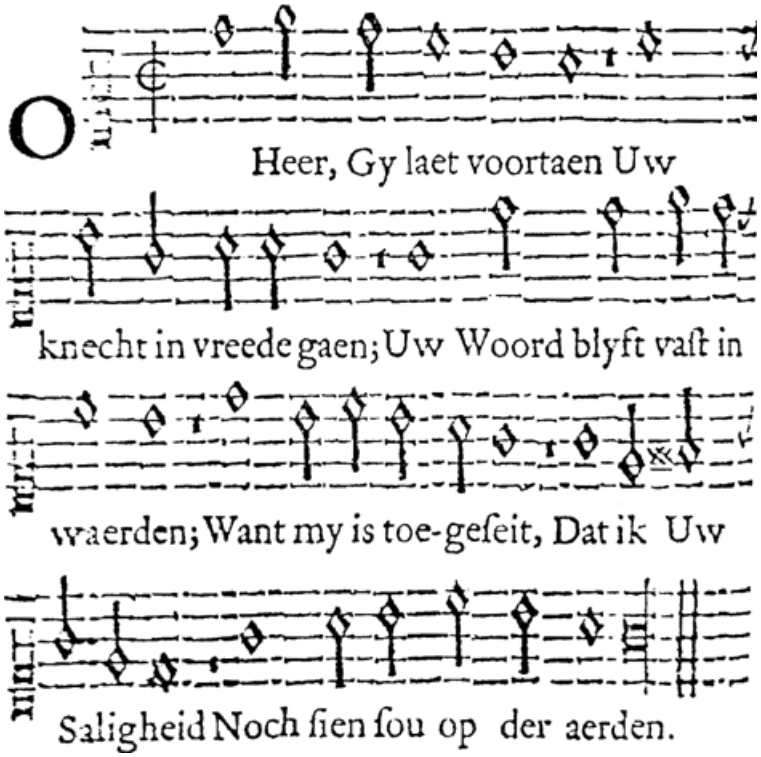
O Heer, Gy laet voortaen Uw
knecht in vreede gaen; Uw Woord blyft vaſt in
waerden; Want my is toe-geſeit, Dat ik Uw
Saligheid Noch ſien ſou op der aerden.

2.

Gy, Heer, hebt opgericht
Voor 's werelts aengesicht
Dit Heil, om te verlichten

Lof-sangh Marin. [Vervolg]

□ 7.

En Israël Sijn knecht
Die heeft Hy opgerecht,
Hy dacht aen Sijn genaede,
So Hy met sekerheid
Voor desen had geseit
Tot Abram en sijn Saede.

Lof-sangh Simeonis. [Vervolg]
Lucae 2. *vers* 29.

OHeer, Gy laet voortaen Uw
knecht in vreede gaen; Uw Woord blyft vast in
waerden; Want my is toe-geseit, Dat ik Uw
Saligheid Noch sien sou op der aer- den.
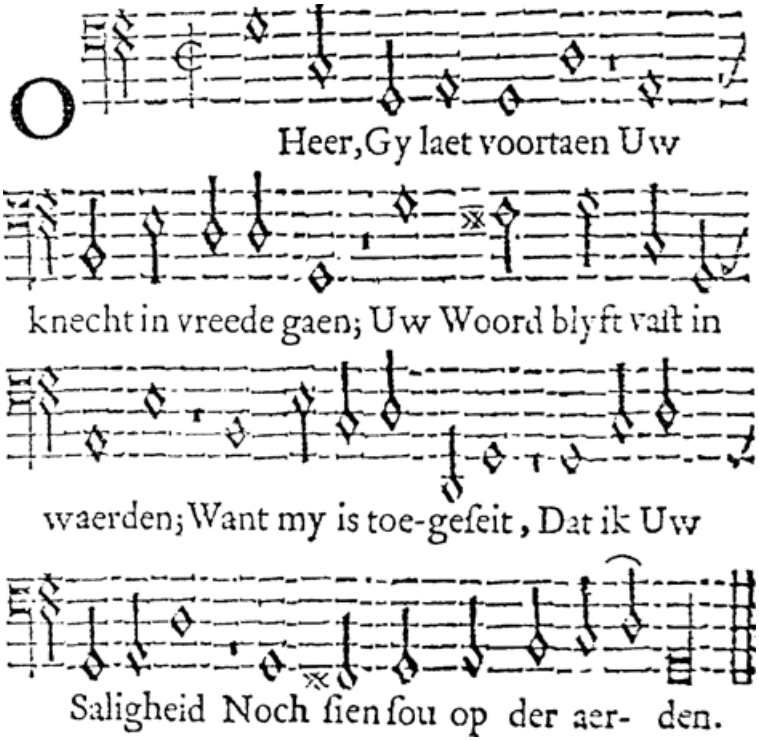
O Heer, Gy laet voortaen Uw
knecht in vreede gaen; Uw Woord blyft vaſt in
waerden; Want my is toe-geſeit, Dat ik Uw
Saligheid Noch ſien ſou op der aer- den.

De volkeren der aerd,
En om een Kerk van waerd
Voor Israël te stichten.

't Gebed onses Heeren.
Matth. 6. *vers* 9.

VErhoort, ô Vader, ons gebed, Dat
Gy ons self hebt in-gesett, Gy die de Heme-
len bewoont, En ons Uw kinderen verschoont;
Geeft dat niet bid een losse mond, Maer
dat het zy in 't hert gegrondt.
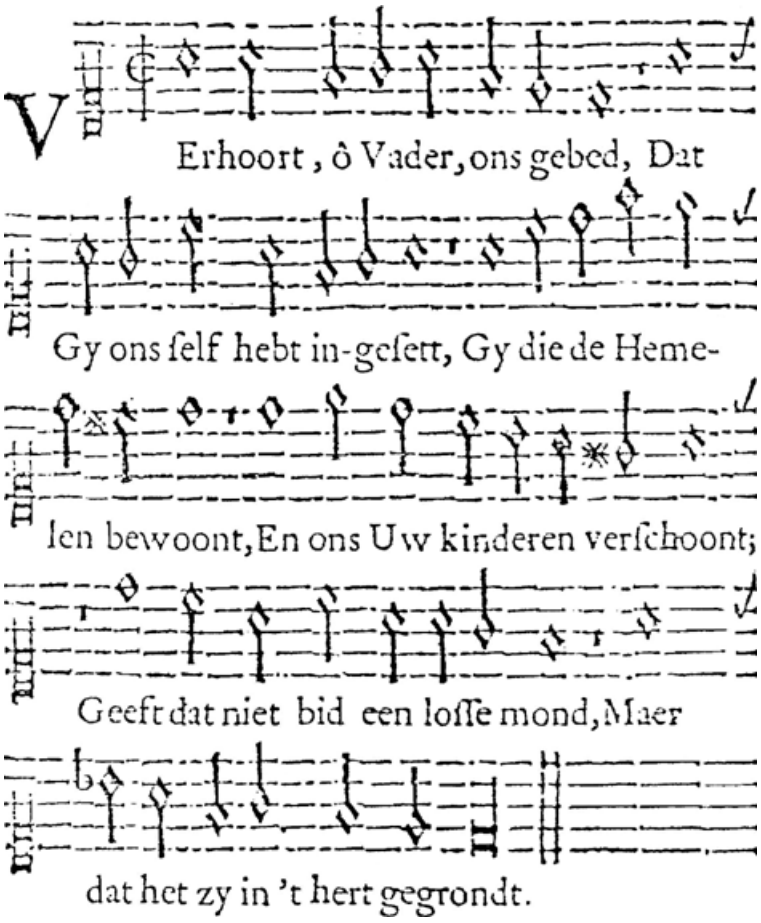
Erhoort, ô Vader, ons gebed, Dat
Gy ons ſelf hebt in-geſett, Gy die de Heme-
len bewoont, En ons Uw kinderen verſchoont;
Geeft dat niet bid een loſſe mond, Maer
dat het zy in 't hert gegrondt.

2.

Uw Naem van 't menschelik geslacht
Geheilight zy en groot-geacht,
En zy van ons altyd geroemt
En met eerbiedigheid genoemt;
Want diese lastert of onteert
Hy sijn rampsaeligheid vermeert.

VErhoort, ô Vader, ons gebed, Dat
Gy ons self hebt in-gesett, Gy die de Heme-
len bewoont, En ons Uw kinderen verschoont;
Geeft dat niet bid een losse mond, Maer
dat het zy in 't hert gegrondt.
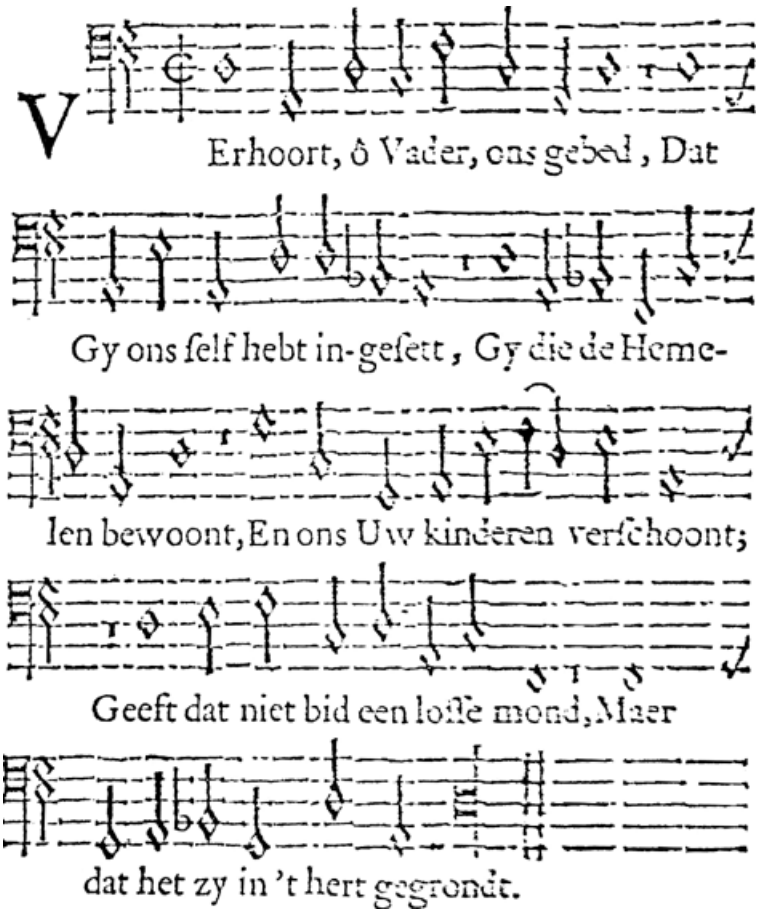
V
Erhoort, ô Vader, ons gebed, Dat
Gy ons ſelf hebt in-geſett, Gy die de Heme-
len bewoont, En ons Uw kinderen verſchoont;
Geeft dat niet bid een loſſe mond, Maer
dat het zy in 't hert gegrondt.

3.

Uw Koninghryk, ô Heer, toekoom,
Des werelts macht en raed betoom,
Geeft dat des Aller-hooghsten Leer
Mach groejen, bloejen meer en meer;
Verbryselt Sathans groot geweld,
Dat tegen Christi Kerk sich stelt.

4.

Uw will geschiê op aerd, gelyk
De selv' geschiet in Hemelryk,
Geeft ons gedult in kruis en pyn,
Op dat wy U gehoorsaem zyn,
Ons' wille met haer quaed begeer
Gebreidelt zy van U, ô Heer.

5.

Geeft huiden ons ons' daeghlix brood,
Behoed ons, Heer, voor hongers nood,
Ons lichaem wilt op aerden voên
Als wy tot nooddruft zijn van doen;
En soo ons toevalt overvloed,
Dat niet daer aen en kleef 't gemoed.

6.

Vergeeft ons onse schulden, Heer,
Sy werden alle daeghen meer;
Wy hebben tegen U misdaen,
Wie kan voor Uw Gericht bestaen;
Ontslaet gelyk wy ook ontslaen
De welk ons hebben quaed gedaen.

7.

En leid ons in versoeking niet,
Als ons de Boose stryd aen-biedt;
De Vorst des Lochts rondom ons sweeft, □

De Articulen des Christeliken Geloofs.

MYn vast geloof in God den Vader leeft,

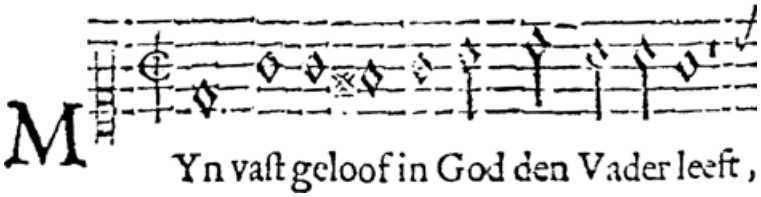

't Gebed onses Heeren. [Vervolg]

 En over-al sijn strikken heeft;
Beschut ons door Uw rechterhand,
Uw Engel doe hem tegen-stand.

8.

Verlost ons, Heer, voor alle quaed,
Dat nae ons' arme ziele staet;
Des werelts en des vleesches lust
In ons laet werden uitgeblust;
Den Sathan in sijn krachten ring,
Dat hy ons nimmermeer bespring.

9.

Want U behoirt het Koningryk,
In macht is niemant Uws gelyk,
Van Hemel en van d' aerd 't gewelt
Is in Uw hand alleen gestelt;
Gy hebt U heerlikheid bereidt
Altoos en in der eeuwigheid.

10.

Wy seggen *Amen* tot besluit,
Het werde waer, het self beduit;
Want wy vertrouwen, dat dit al
Nae onse beê geschieden sal:
In Christi Naem wert zulx begeert,
Die ons heeft dit gebed geleert.

De Articulen des Christeliken Geloofs. [Vervolg]

MYn vast geloof in God den Vader leeft,
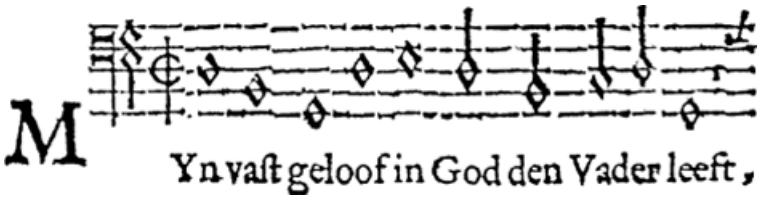
Die Hemel en den aerd geschapen heeft:
In Jesum Christ Sijn Een-gebooren Soon,
Ontfangē van Gods Geest uit 's Hemels throon,
Ghebooren uit Maria reine Maeghd,
En onder 't recht van Pontio gheplaeght,
Gekruist, en met Sijn dood voor ons betaelt,
Begraven, en ter Hellen neêr-gedaelt;
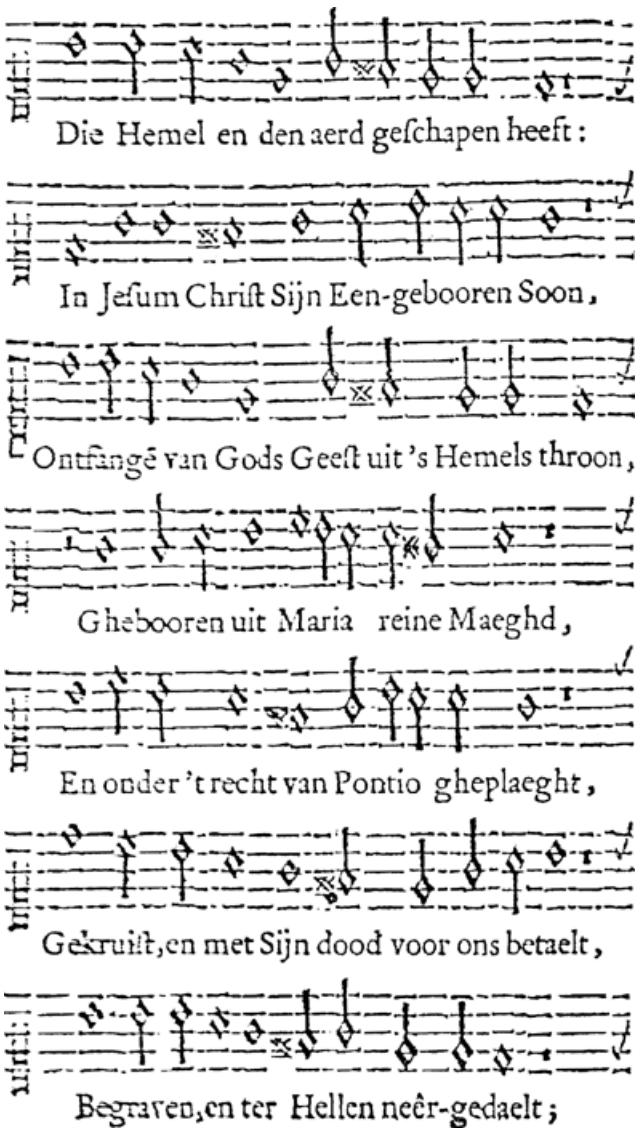
Die Hemel en den aerd geſchapen heeft:
In Jeſum Chriſt Sijn Een-gebooren Soon,
Ontfangē van Gods Geeſt uit 's Hemels throon,
Ghebooren uit Maria reine Maeghd,
En onder 't recht van Pontio gheplaeght,
Gekruist,en met Sijn dood voor ons betaelt,
Begraven,en ter Hellen neêr-gedaelt;

Die Hemel en den aerd geschapen heeft:
In Jesum Christ Sijn Een-gebooren Soon,
Ontfangē van Gods Geest uit 's Hemels throon,
Ghebooren uit Maria reine Maeghd,
En onder 't recht van Pon- tio geplaeght,
Gekruist, en met Sijn dood voor ons betaelt,
Begraven, en ter Hellen neêr-gedaelt:
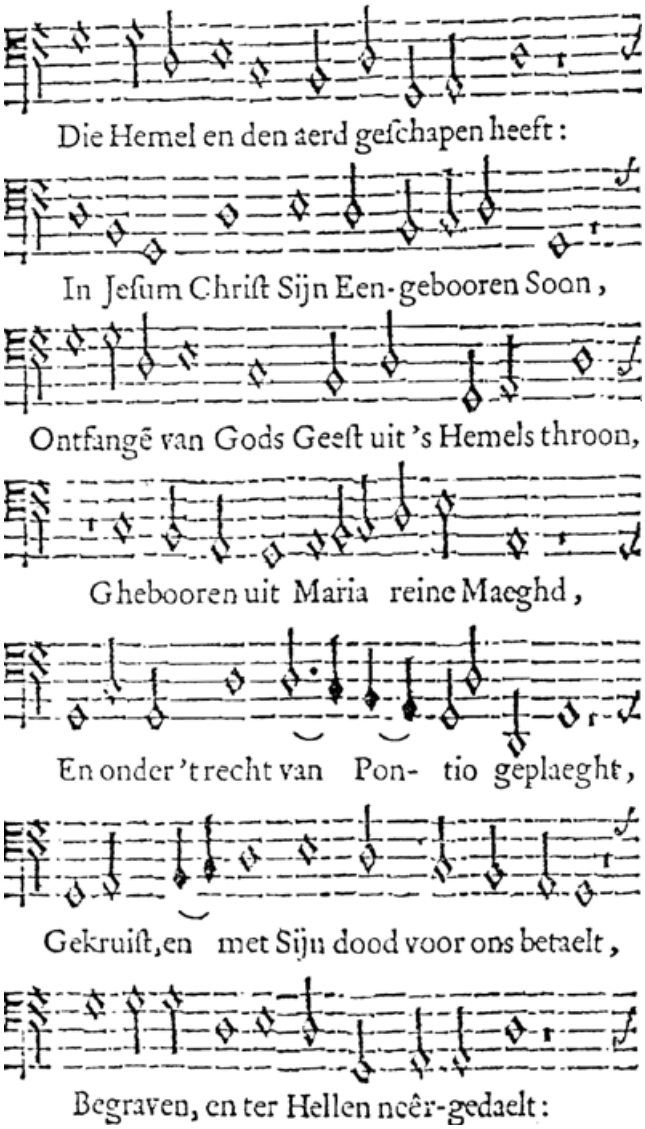
Die Hemel en den aerd geſchapen heeft:
In Jeſum Chriſt Sijn Een-gebooren Soon,
Ontfangē van Gods Geeſt uit 's Hemels throon,
Ghebooren uit Maria reine Maeghd,
En onder 't recht van Pon- tio geplaeght,
Gekruiſt, en met Sijn dood voor ons betaelt,
Begraven, en ter Hellen neêr-gedaelt:

Maer van de doon verresen uit der aerd
Ten derden dagh; geklommen Hemelwaert,
Alwaer Hy heeft by God Sijn plaets genomen
Ter rechter hand; van daer Hy weêr sal komen
Te richten beid de levenden en doôn,
En jeder nae sijn werken geven loon.
2. In d'Heil'ge Geest geloof ik dat Hy werke;
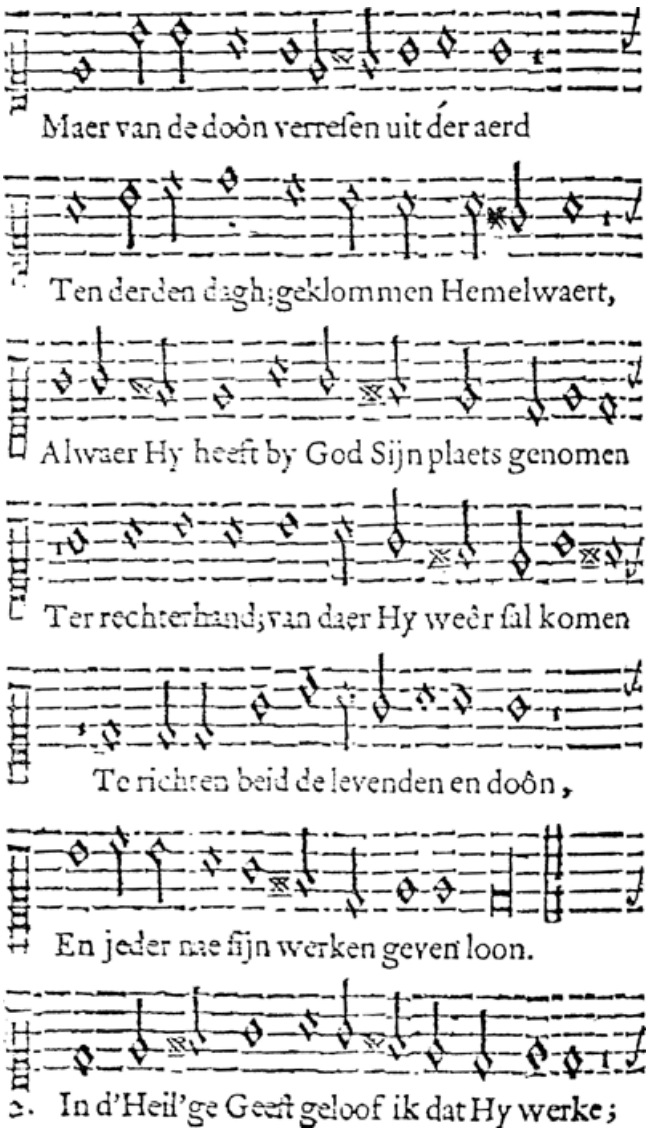
Maer van de doôn verreſen uit der aerd
Ten derden dagh;geklommen Hemelwaert,
Alwaer Hy heeft by God Sijn plaets genomen
Ter rechterhand;van daer Hy weêr ſal komen
Te richten beid de levenden en doôn,
En jeder nae ſijn werken geven loon.
2. In d'Heil'ge Geeſt geloof ik dat Hy werke;

Maer van de doòn verresen uit der aerd
Ten derden dagh; geklommen Hemelwaert,
Alwaer Hy heeft by God Sijn plaets geno-men
Ter rechterhand; van daer Hy weêr sal komen
Te richten beid de levenden en doôn,
En jeder nae sijn werken geven loon.
2. In d'Heil'ge Geest geloof ik dat Hy wer- ke;
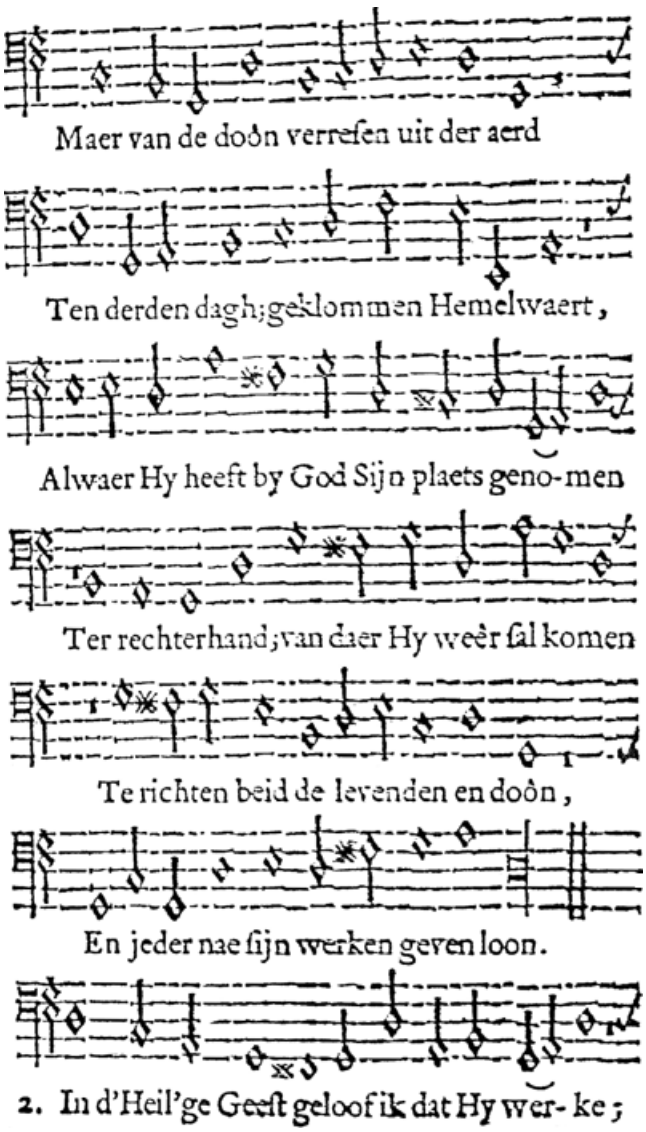
Maer van de doòn verresen uit der aerd
Ten derden dagh; geklommen Hemelwaert,
Alwaer Hy heeft by God Sijn plaets geno-men
Ter rechterhand; van daer Hy weêr sal komen
Te richten beid de levenden en doôn,
En jeder nae sijn werken geven loon.
2. In d'Heil'ge Geest geloof ik dat Hy wer- ke;

En dat daer zy een al-gemeene Kerke;
Dat d'Heiligen door eenen Geest gedreven
Haer gaven in gemeenschap zijn gegheven;
Dat ook de Heer vergeeft mijn sonden al;
Dat uit der aerd mijn vleesch verrysen sal;
En dat ik sal het eeuwigh leeven erven:
Dit ik geloof in leeven en in sterven.
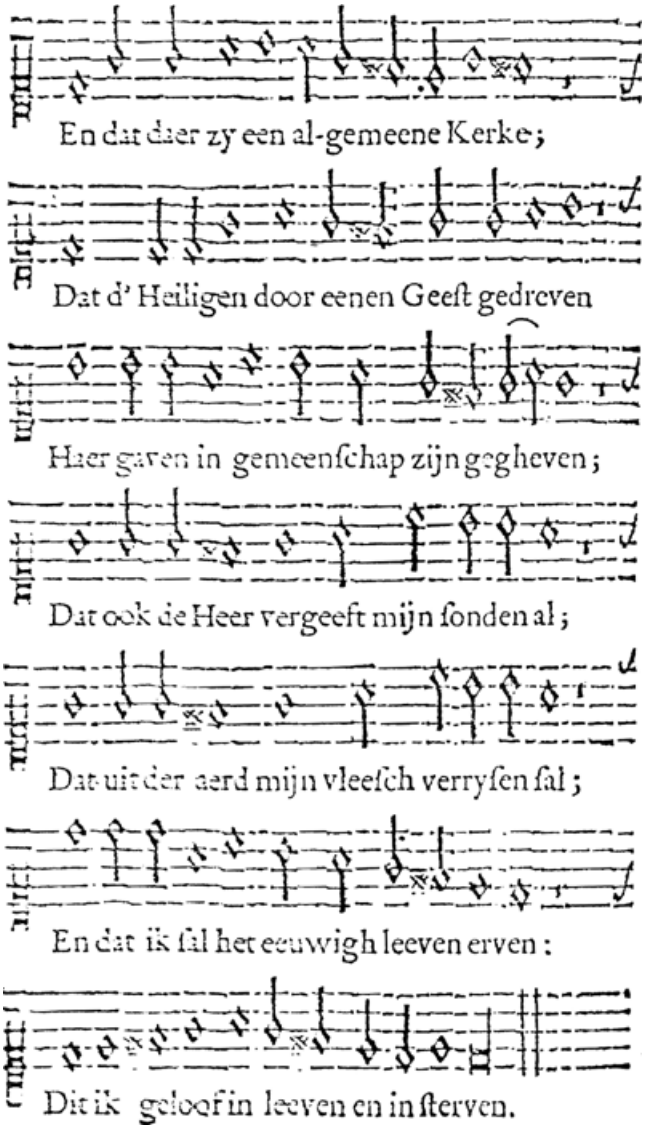
En dat daer zy een al-gemeene Kerke;
Dat d' Heiligen door eenen Geeſt gedreven
Haer gaven in gemeenſchap zijn gegheven;
Dat ook de Heer vergeeft mijn ſonden al;
Dat uit der aerd mijn vleeſch verryſen ſal;
En dat ik ſal het eeuwigh leeven erven:
Dit ik geloof in leeven en in ſterven.

En dat daer zy een al-gemeene Kerke;
Dat d'Heiligen door eenen Geest gedreven
Haer gaven in gemeenschap zijn geghe-ven;
Dat ook de Heer vergeeft mijn sonden al;
Dat uit der aerd mijn vleesch verrysen sal;
En dat ik sal het eeuwigh leven erven:
Dit ik geloof in leven en in sterven.
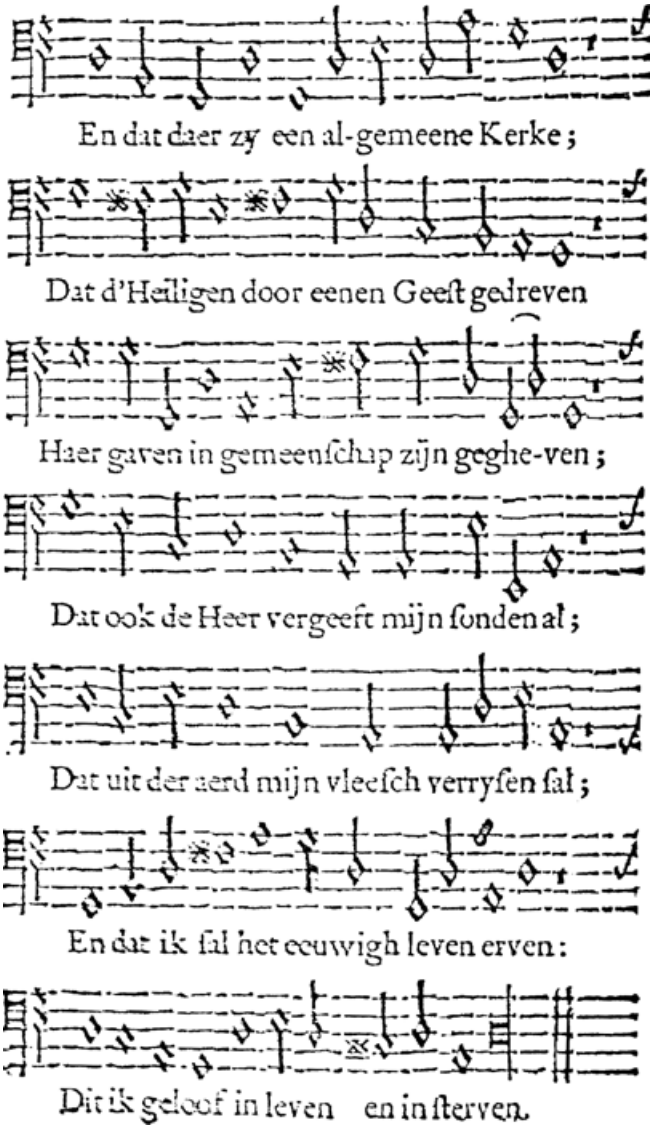
En dat daer zy een al-gemeene Kerke;
Dat d'Heiligen door eenen Geeſt gedreven
Haer gaven in gemeenſchap zijn geghe-ven;
Dat ook de Heer vergeeft mijn ſonden al;
Dat uit der aerd mijn vleeſch verryſen ſal;
En dat ik ſal het eeuwigh leven erven:
Dit ik geloof in leven en in ſterven.

Van de Doop.

D'Heer Christus by d' Jordaene quam
Om Godes wil te ster- ken,
Van Sint Johan den doop aen-nam,
Sijn Ambt most Hy uit wer- ken;
Waer
door een Bad Hy stichten doet, Te wasschen
ons van son- den, De Dood daer in verdrinken
moet; Door Christi bloed en won- den
Zijn wy op 't nieu verbon- den.
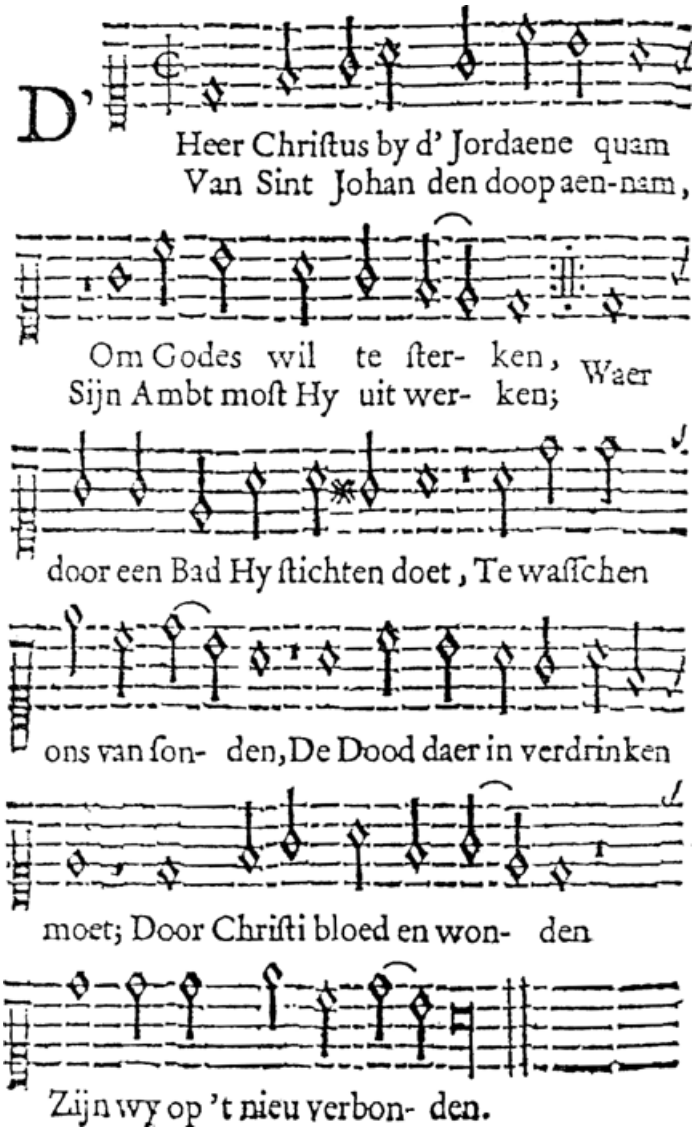
D'
Heer Chriſtus by d' Jordaene quam
Van Sint Johan den doop aen-nam,
Om Godes wil te ſter- ken, Waer
Sijn Ambt moſt Hy uit wer- ken;
door een Bad Hy ſtichten doet, Te waſſchen
ons van ſon- den, De Dood daer in verdrinken
moet; Door Chriſti bloed en won- den
Zijn wy op 't nieu verbon- den.

D'Heer Christus by d'Jordaene quam
Om Godes wil te ster- ken,
Van Sint Johan den doop aen-nam,
Sijn ambt most Hy uitwer- ken;
Waer
door een Bad Hy stichten doet, Te wasschen
ons van son- den, De Dood daer in verdrinken
moet; Door Christi bloed en won- den
Zijn wy op 't nieu verbon- den.
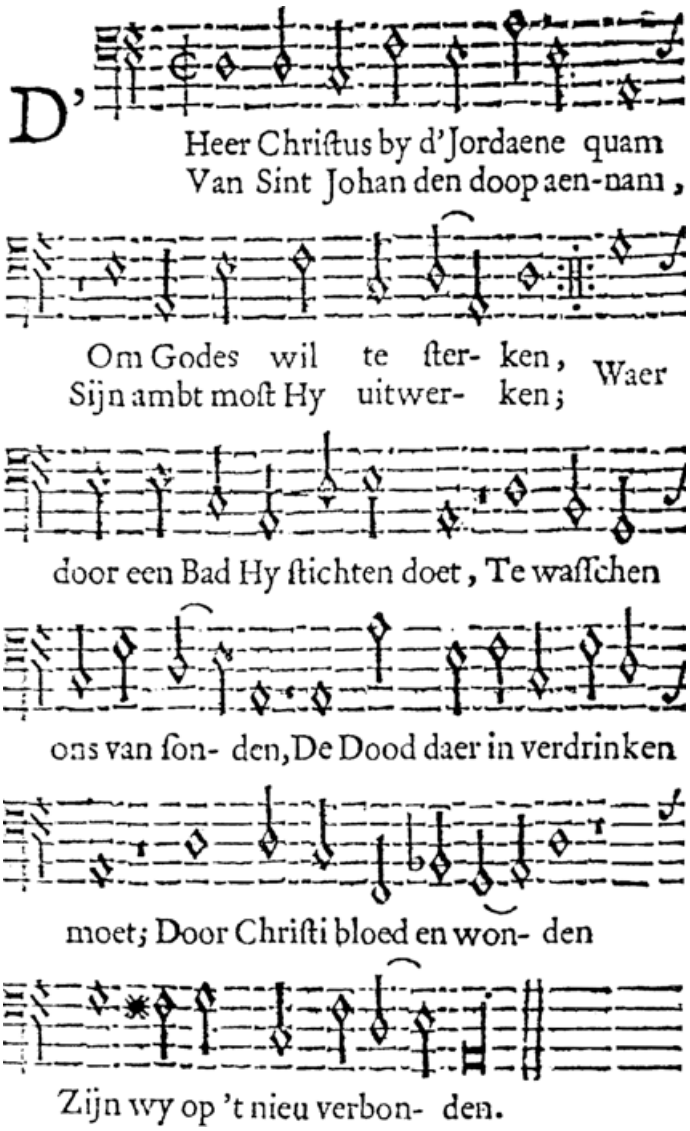
D'
Heer Chriſtus by d'Jordaene quam
Van Sint Johan den doop aen-nam,
Om Godes wil te ſter- ken,
Sijn ambt moſt Hy uitwer- ken;
Waer
door een Bad Hy ſtichten doet, Te waſſchen
ons van ſon- den, De Dood daer in verdrinken
moet; Door Chriſti bloed en won- den
Zijn wy op 't nieu verbon- den.

2.

So hoort en merkt gy Christ'nen al,
Gods woorden self verhaelen
De waere Doop, daerom en sal
In desen niemant dwaelen;
God spreekt en wil dat 't water zy,
Dit moet gy recht betrachten,
Sijn Heiligh Woord is ook daer by
Met Godes Geest in krachten,
Wy Hem den Dooper achten.

3.

Zulx heeft Hy ons bewesen klaer
Met tekenen en woorden,
Des Vaders Stem in 't openbaer
Self aen d' Jordaen men hoorden,
Hy sprak; Dit is Mijn lieve Soon,
In Hem is Mijn behaeghen,
Die Ik u gonstelik vertoon,
Dat gy Hem hoort uw daeghen,
En sult Sijn Leer nae-jaeghen.

4.

God Vader Sijn beminde Soon
Eens menschen aerd deed haelen,
De Heil'ge Geest uit d' hooghe throon
Gelyk een Duif quam daelen,
Op dat daer aen wy twyslen niet;
Als wy den Doop aenvaerden,
Dat in die drie den Doop geschiet,
Dat sy zijn groot in waerden,
En helpen ons op aerden.

5.

D' Heer Christus spreekt Sijn jong'ren aen
Gaet alle volken leeren,
En Dooptse; die daer zijn belaên,
Dat sy tot God sich keeren;
Die g'looft, en die sich doopen laet
De saeligheid sal erven;
Hy kryght een nieuw-gebooren staet,
Waer in hy niet sal sterven,
Maer Godes Ryk verwerven.

6.

Wie sorgeloos in desen is
En steken blyft in sonden,
Sijn eind sal zijn verdoemenis,
Hy sinkt ter hellen gronden;
Waen-heiligheid hem niet en baet,
Sijn doen is al verlooren,
In sonden hy te niete gaet
Waer in hy is gebooren,
Hy moet in 't quaed versmooren.

7.

Het oogh alleen op 't water siet,
Dat menschen sprengen, gieten;
't Geloof de kracht des Geestes weet
Van Christi bloedigh vlieten;
So wie met dit vergooten bloed
Bestreken wert bevonden,
Het niet alleen genesen doet
Geërfde Adams wonden,
Maer ook bedreven sonden.

Van het Nachtmael.

D'Heer Chri- - stus onse Saligheid,
Die Godes toorn heeft neêr- - geleit, Die
heeft ons door Sijn bitt're dood Geholpen
uit der hel - - - len nood.
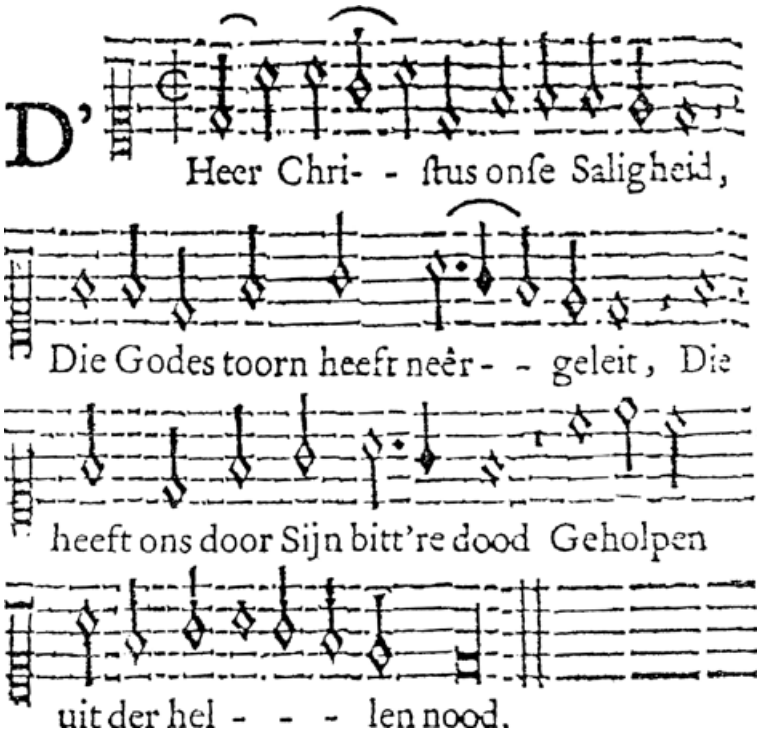
D'
Heer Chri- - ſtus onſe Saligheid,
Die Godes toorn heeft neêr- - geleit, Die
heeft ons door Sijn bitt're dood Geholpen
uit der hel - - - len nood.

2.

Op dat wy zulx gedachtigh zijn,
Deswegen ons de Heere Sijn
Gebrooken lichaem eeten doet,
En drinken Sijn vergooten bloed.

3.

So wie tot deesen Tafel gaet,
Bedenk, hoe dat Sijn saeke staet;
Want die onwaerdigh hier van smaekt,
By God in ongenaede raekt.

4.

Een jeder God den Vader prys,
Die ons versiet met sulken spys,

D'Heer Chri- - stus onse Saligheid,
Die Godes toorn heeft neêr- - geleit, Die
heeft ons door Sijn bitt're dood Geholpen
uit der hel - - - len nood.
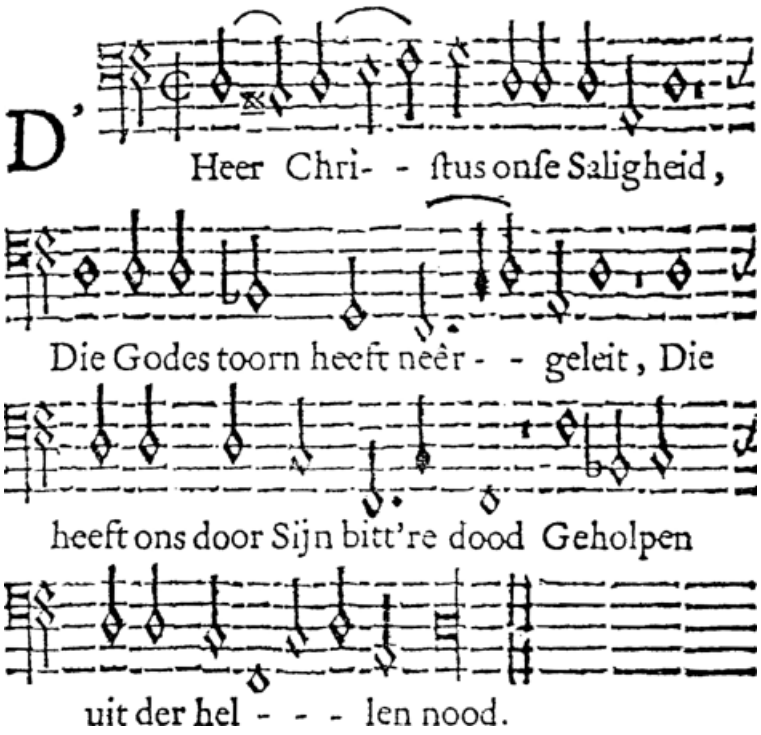
D'
Heer Chri- - ſtus onſe Saligheid,
Die Godes toorn heeft neêr - - geleit, Die
heeft ons door Sijn bitt're dood Geholpen
uit der hel - - - len nood.

Die voor ons' sonden swaer en groot
Sijn Soon gegeven heeft ter dood.

5.

Daerom, ô mensch, gelooft het vry,
Dat dit een spys der kranken zy,
Wiens hert door sonden schult beproeft
Van angst sich innerlik bedroeft.

6.

Sulk een genaede soekt een hert,
Met stryd als 't aengevochten wert;
Een quaed geweeten blyf daer af,
Dat hy niet krygh der boosen straf.

Het Algemeene Christelyke Geloof.

IN ee - - nen God ghe- looven
wy te saem, Die schiep den Hemel en den
aer- de, Die door des Vaders waerde Naem
Ons Sijne kinderen verklaer - de; Hy wil
altyd ons lichaem voen, So wy tot nood-
druft zijn van doen, Hy houdt ons' ziel in
Sijn bewaer Voor al- le leet en voor gevaer;
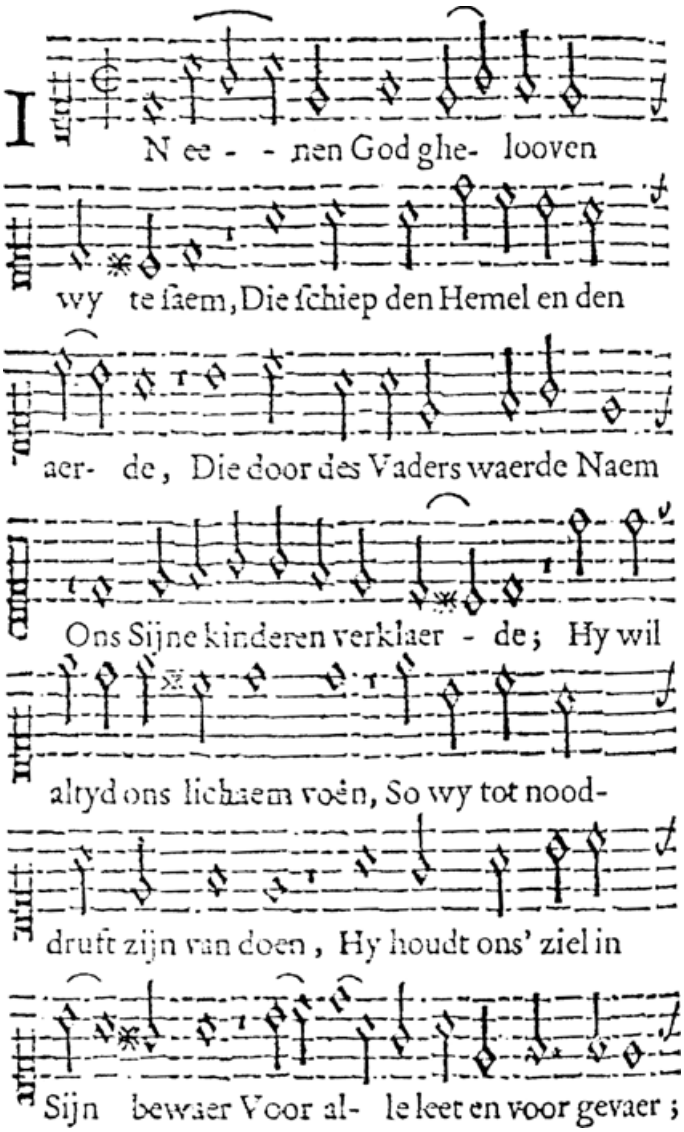
I
N ee - - nen God ghe- looven
wy te ſaem, Die ſchiep den Hemel en den
aer- de, Die door des Vaders waerde Naem
Ons Sijne kinderen verklaer - de; Hy wil
altyd ons lichaem voën, So wy tot nood-
druft zijn van doen, Hy houdt ons' ziel in
Sijn bewaer Voor al- le leet en voor gevaer;

IN ee - - nen God ghe- looven
wy te saem, Die schiep den Hemel en den
aer- - de, Die door des Vaders waerde Naem
Ons Sijne kinderen verklaer- de; Hy wil
altyd ons lichaem voên, So wy tot nood-
druft zijn van doen, Hy houdt ons' ziel in
Sijn be-waer Voor al- le leet en voor gevaer;

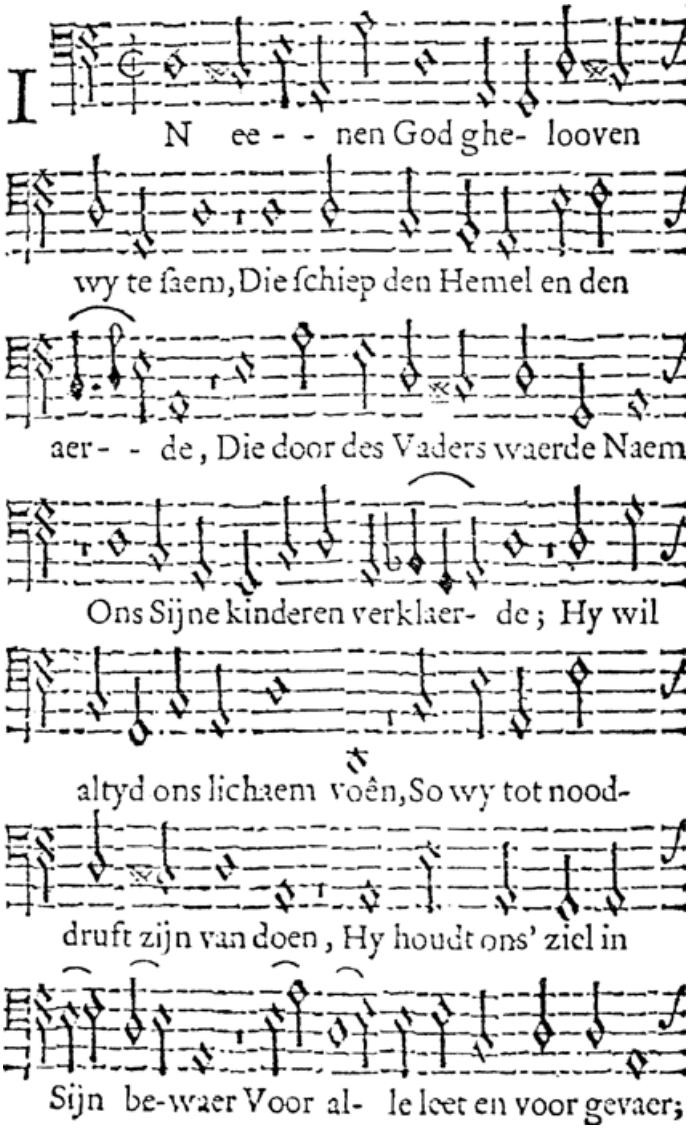
I
N ee - - nen God ghe- looven
wy te ſaem, Die ſchiep den Hemel en den
aer- - de, Die door des Vaders waerde Naem
Ons Sijne kinderen verklaer- de; Hy wil
altyd ons lichaem voên, So wy tot nood-
druft zijn van doen, Hy houdt ons' ziel in
Sijn be-waer Voor al- le leet en voor gevaer;

Hy sorgt voor ons, en houdt alsoo de wacht,
Dat alles staet in Sijne macht:

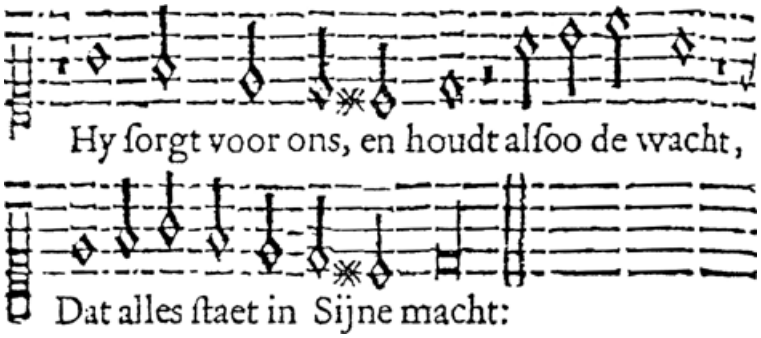

2.

Wy g'looven ook in Christum, Godes Soon
En onsen Heer voor lang verkooren,
Gesonden van den hooghen throon;
Ontfangen van den Geest, gebooren
Uit eenen onbevlekte Maeghd,
En onder Pontio geplaeght,
Aen 't hout des kruices vast gehecht,
Gestorven en in 't graf gelecht,
Ter Hell gedaelt; maer aen den derden dagh
Weêr opgestaen van daer Hy lagh.

3.

Wy g'looven ook dat Christus van der aerd
Daer nae is Hemelwaert gevaeren,
Dit is genoegh geopenbaert
Aen Sijn Apostelen en schaeren,
Alwaer Hy sit ter rechterhand □

Kort Gebed voor de Predicatie.

OGod, wy zijn alhier te saem
Verhoort ons doch tot deser stond,

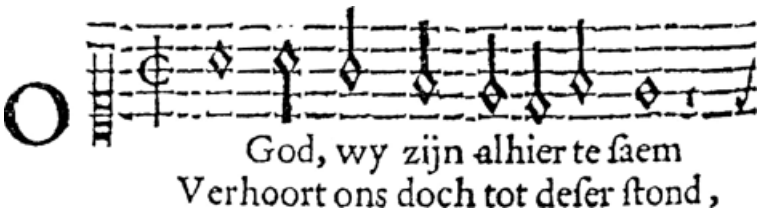

Het Al-gemeene Christelyke Geloof. [Vervolg]

Hy sorgt'voor ons, en houdt alsoo de wacht,
Dat alles staet in Sij- ne macht.

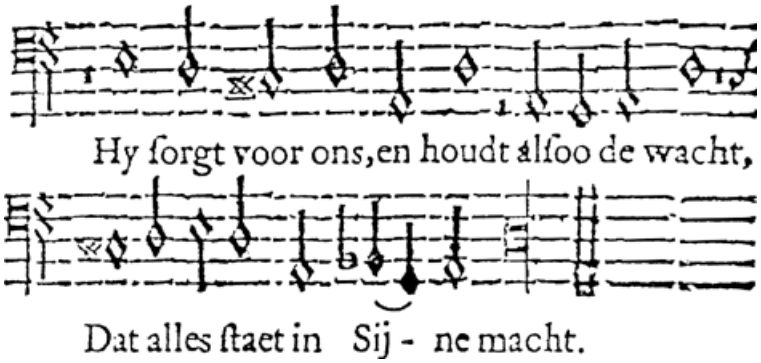

Van God den Vader, die Hem sand;
Van daer Hy naemaels komen sal
Met een basuinen groot geschal,
Te vonnissen de levenden en doôn,
En nae verdienst elk geven loon.

4.

Ook in den Heil'gen Geest gelooven wy,
Dat Hy Sijn driften in ons werke,
En van den Sathan ons bevry;
Wy g'looven een gemeene Kerke;
Gemeenschap van Gods Heil'ge schaer;
Vergevinge van sond te gaer;
En dat ons' vleesch sal weèr op-staen,
En in het eeuwigh leven gaen,
Het welk God de Heere heeft bereidt
Sijn uitverkooren Christenheid.

Kort Gebed voor de Predicatie: [Vervolg]

OGod, wy zijn alhier te saem
Verhoort ons doch tot deser stond,

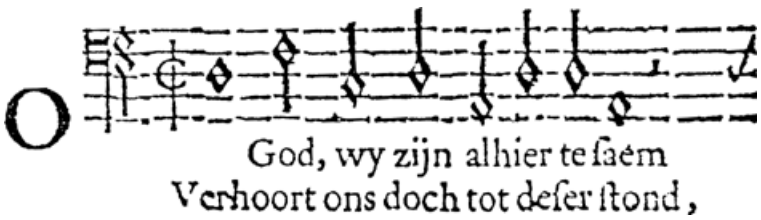

In Christi Naem Vergadert, geeft ons Uwen
Geest, Die ons ter waerheid leide:
Geeft vrye mond Uw Dienaer, dat hy onbe-
vreest Uw heiligh Woord verbreide:
Daer toe, ô goedertieren Heer, Ontsluit ons'
hert en ooren, Dat wy Uw salighmaekend'
Leer Aendachtelik aenhooren; Met vrucht be-
waeren, dat Uw eer Gelooft zy na behooren.
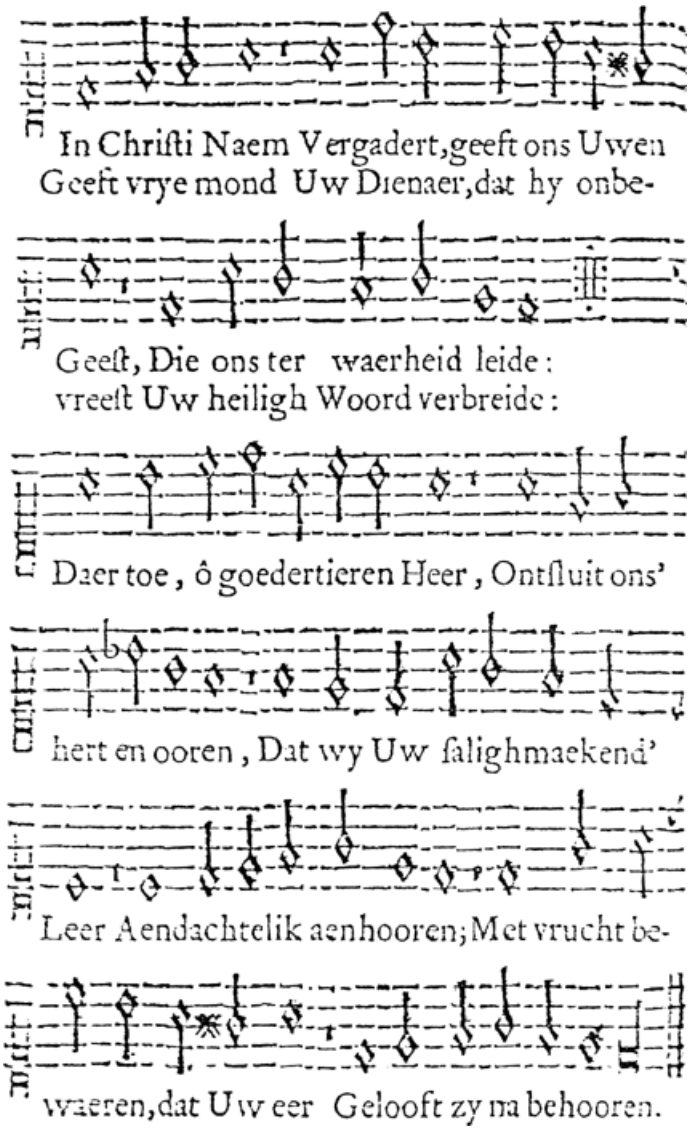
In Chriſti Naem Vergadert, geeft ons Uwen
Geeft vrye mond Uw Dienaer, dat hy onbe-
Geeſt, Die ons ter waerheid leide:
vreeſt Uw heiligh Woord verbreide:
Daer toe, ô goedertieren Heer, Ontſluit ons'
hert en ooren, Dat wy Uw ſalighmaekend'
Leer Aendachtelik aenhooren; Met vrucht be-
waeren, dat Uw eer Gelooft zy na behooren.

In Christi Naem Vergadert, geeft ons Uwen
Geest, Die ons ter waerheid leide:
Geeft vrye mond Uw dienaer, dat hy onbe-
vreest Uw heiligh Woord verbreide:
Daer toe, ô goedertie- ren Heer, Ontsluit ons'
hert en ooren, Dat wy Uw salighmaekend'
Leer Aendachtelik aenhooren; Met vrucht be-
waeren, dat Uw eer Gelooft zy na behooren.
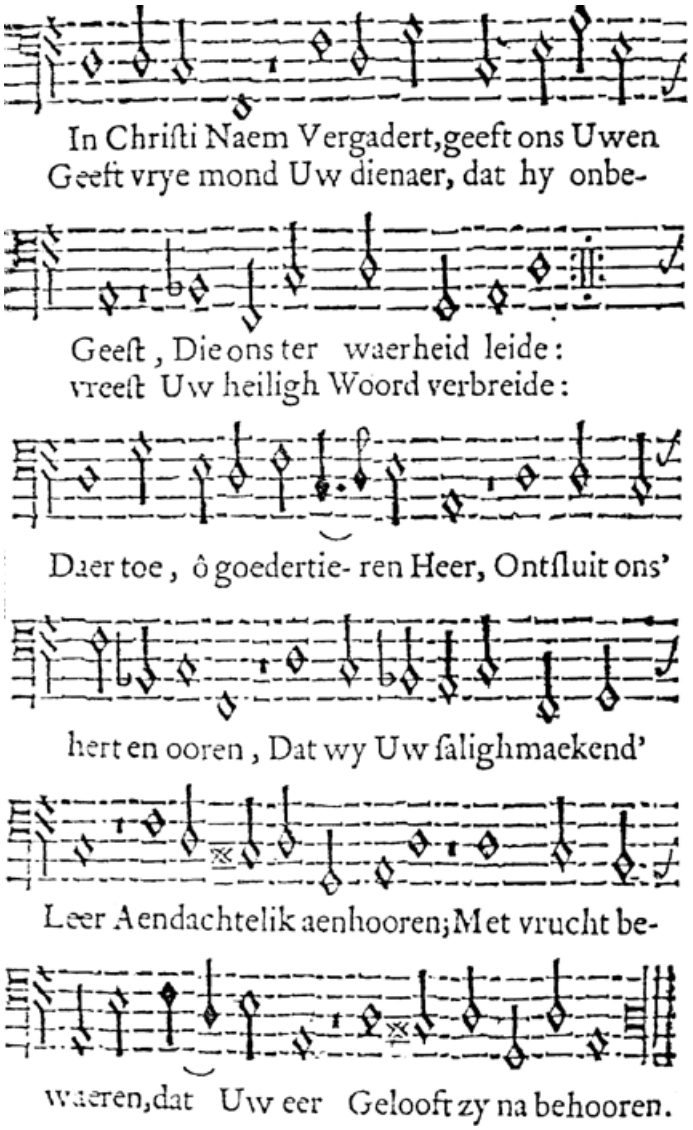
In Chriſti Naem Vergadert,geeft ons Uwen
Geeft vrye mond Uw dienaer, dat hy onbe-
Geeſt, Die ons ter waerheid leide:
vreeſt Uw heiligh Woord verbreide:
Daer toe, ô goedertie- ren Heer, Ontſluit ons'
hert en ooren, Dat wy Uw ſalighmaekend'
Leer Aendachtelik aenhooren; Met vrucht be-
waeren,dat Uw eer Gelooft zy na behooren.

Kort Gebed nae de Predicatie.

U Heere zy lofprys en eer,
Dat Gy ons hebt gewei- det
Met Uwes Woords heilsaeme Leer,
Die ons ten Hemel lei- det;
Wilt ons door
Uwes Geests geleid Genadighlik bewaeren,
En wat ons dient ter saligheid Ons laeten
wedervaeren.
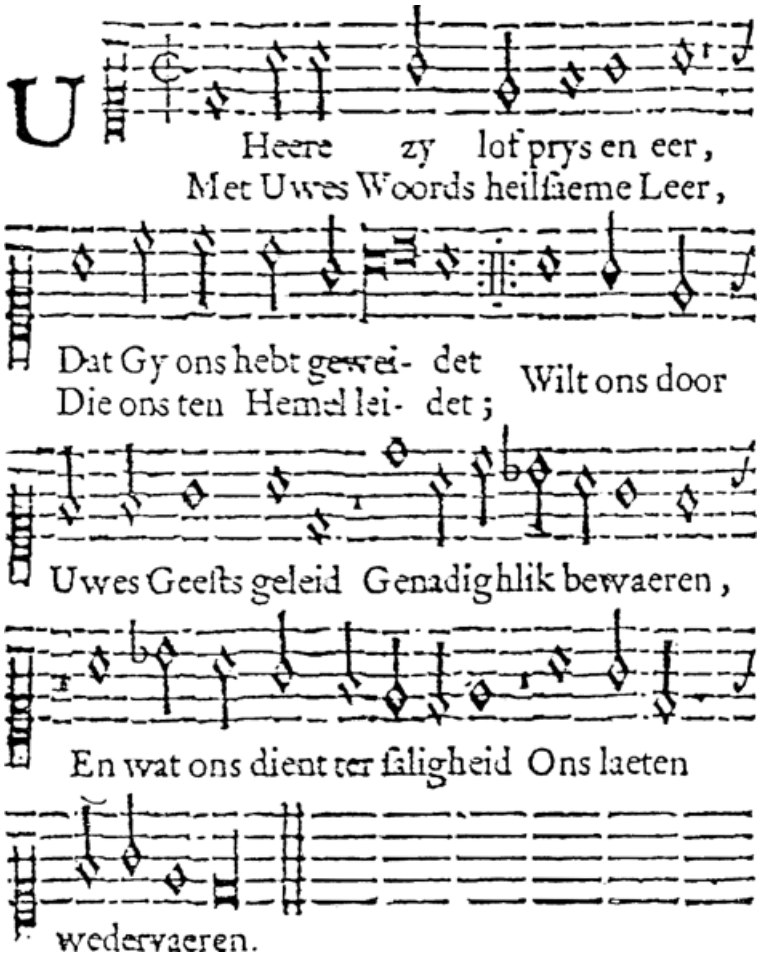
U Heere zy lofprys en eer,
Met Uwes Woords heilſaeme Leer,
Dat Gy ons hebt gewei- det
Die ons ten Hemel lei- det;
Wilt ons door
Uwes Geests geleid Genadighlik bewaeren,
En wat ons dient ter ſaligheid Ons laeten
wedervaeren.

Een ander.

WY danken U, ghenaedigh' Heer,
Geef, dat het niet van ons en scheid,

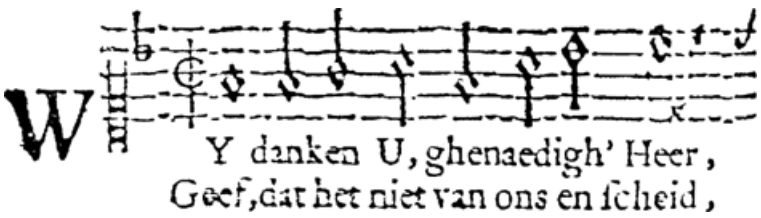

Kort Gebed nae de Predicatie.

UHeere zy lof prys en eer,
Met Uwes Woords heilsaeme Leer,
Dat Gy ons hebt gewei- det Wilt ons door
Die ons ten Hemellei- det;
Uwes Geests geleid Genadighlik bewae-ren,
En wat ons dient ter saligheid Ons laeten
wedervaeren.
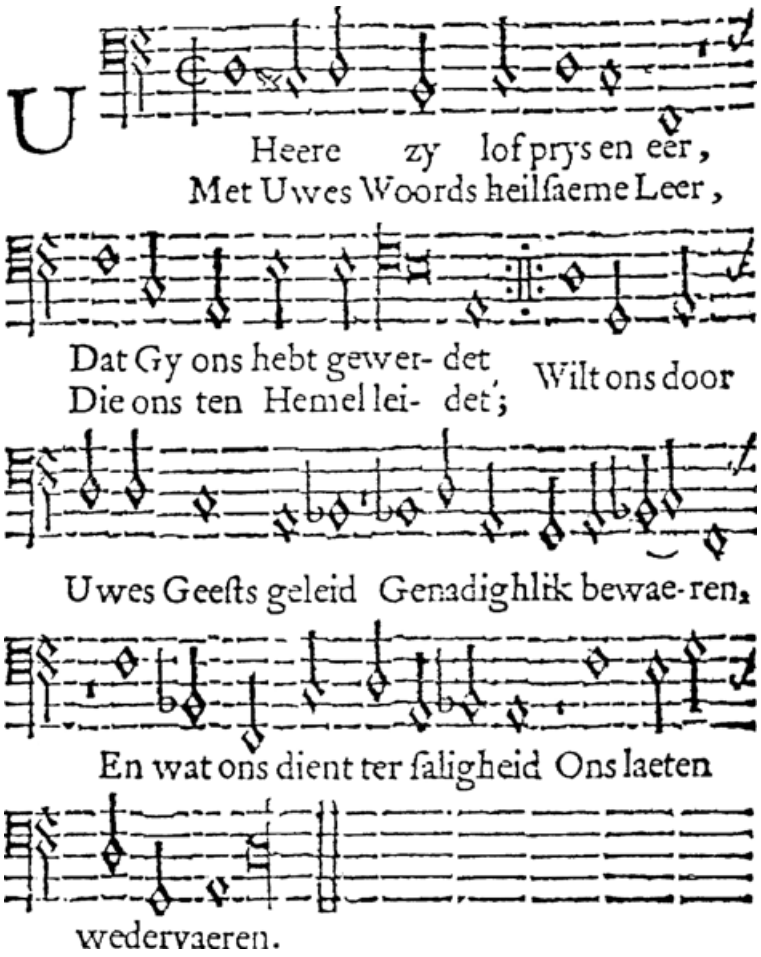
U
Heere zy lof prys en eer,
Met Uwes Woords heilsaeme Leer,
Dat Gy ons hebt gewer- det
Die ons ten Hemel lei- det;
Wilt ons door
Uwes Geests geleid Genadighlik bewae-ren,
En wat ons dient ter saligheid Ons laeten
wedervaeren.

Een ander. [Vervolg]

WY danken U, ghenaedigh' Heer,
Geef, dat het niet van ons en scheid,

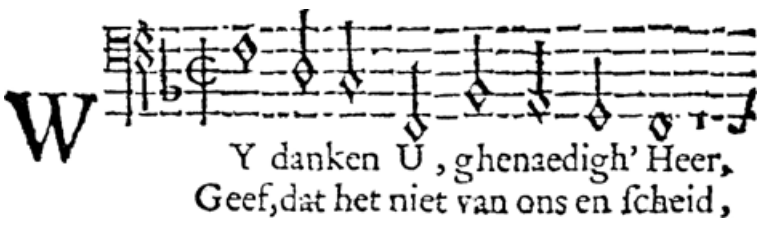

Voor 't heiligh Woord en waere Leer, Dat
ons is voorgedraghen;
Maer dat wy 't met volstandigheid Be-
houden all ons' daghen.
O Heer, geeft
ons vrymoedigheid, Tot Uwen dienst maekt
ons bereidt, Uw Geest in ons wilt sterken;
Op dat wy vruchten brengen voort,
Dat wy de krachten van Uw Woord
Bewysen door de werken.
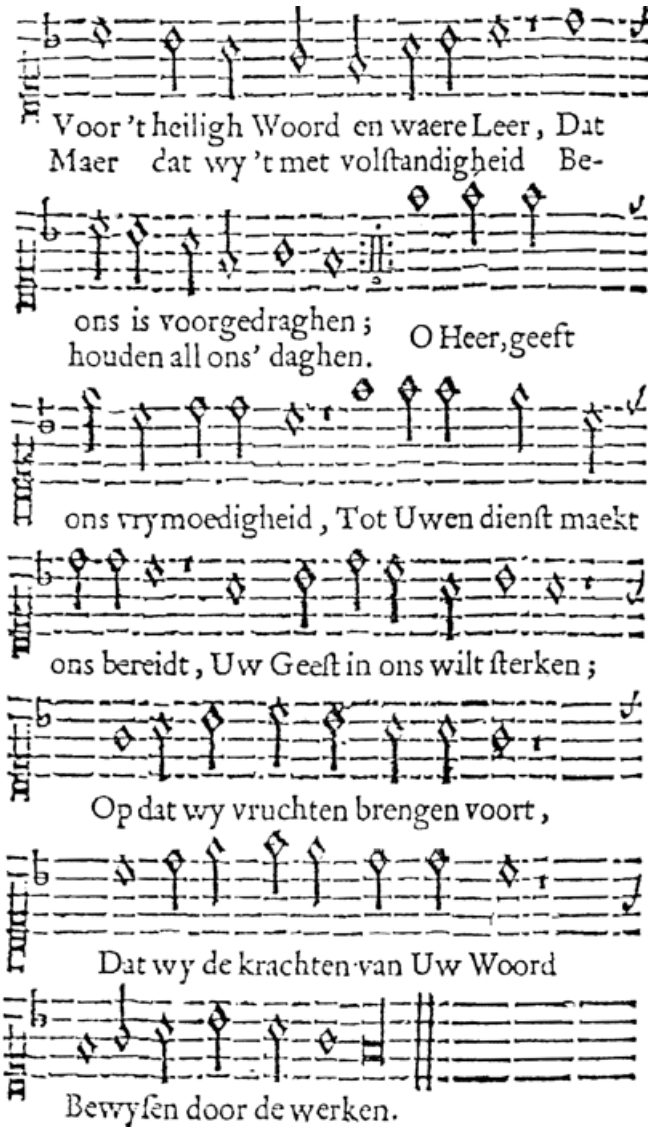
Voor 't heiligh Woord en waere Leer, Dat
Maer dat wy 't met volstandigheid Be-
ons is voorgedraghen;
houden all ons' daghen.
O Heer, geeft
ons vrymoedigheid, Tot Uwen dienst maekt
ons bereidt, Uw Geest in ons wilt sterken;
Op dat wy vruchten brengen voort,
Dat wy de krachten van Uw Woord
Bewysen door de werken.

Voor 't heiligh Woord en waere Leer, Dat
ons is voorgedraghen;
Maer dat wy 't met vol- standigheid Be-
houden al ons' daghen.
O Heer, geeft
ons vrymoedigheid, Tot Uwen dienst maekt
ons bereidt, Uw Geest in ons wilt sterken;
Op dat wy vruchten brengen voort,
Dat wy de krachten van Uw Woord
Bewysen door de wer- ken.
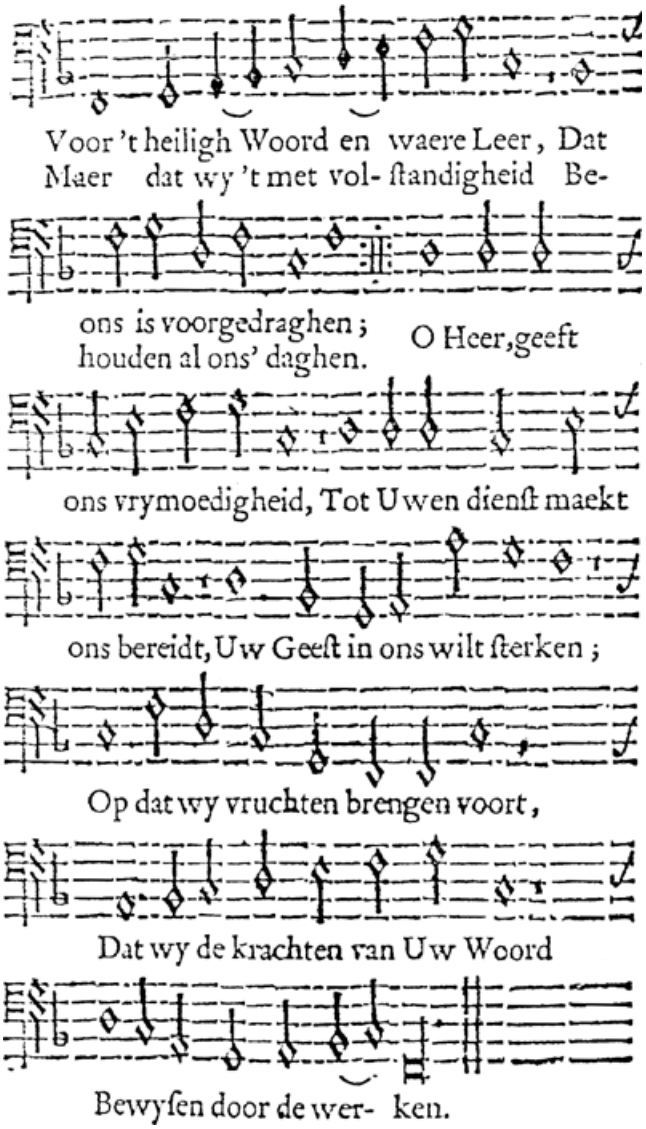
Voor 't heiligh Woord en waere Leer, Dat
Maer dat wy 't met vol- ſtandigheid Be-
ons is voorgedraghen;
houden al ons' daghen.
O Heer, geeft
ons vrymoedigheid, Tot Uwen dienſt maekt
ons bereidt, Uw Geeſt in ons wilt ſterken;
Op dat wy vruchten brengen voort,
Dat wy de krachten van Uw Woord
Bewyſen door de wer- ken.

Gebed voor den Eeten.

OVader, zyt ghebeden, Dat
Gy ons' sorg' en nood
Wegh neemt, en geeft ons heden Ons'
daeghelykse brood,
En onderhoud ons
leven Dat Gy ons hebt gegheven,
Tot dat ons scheidt de dood.
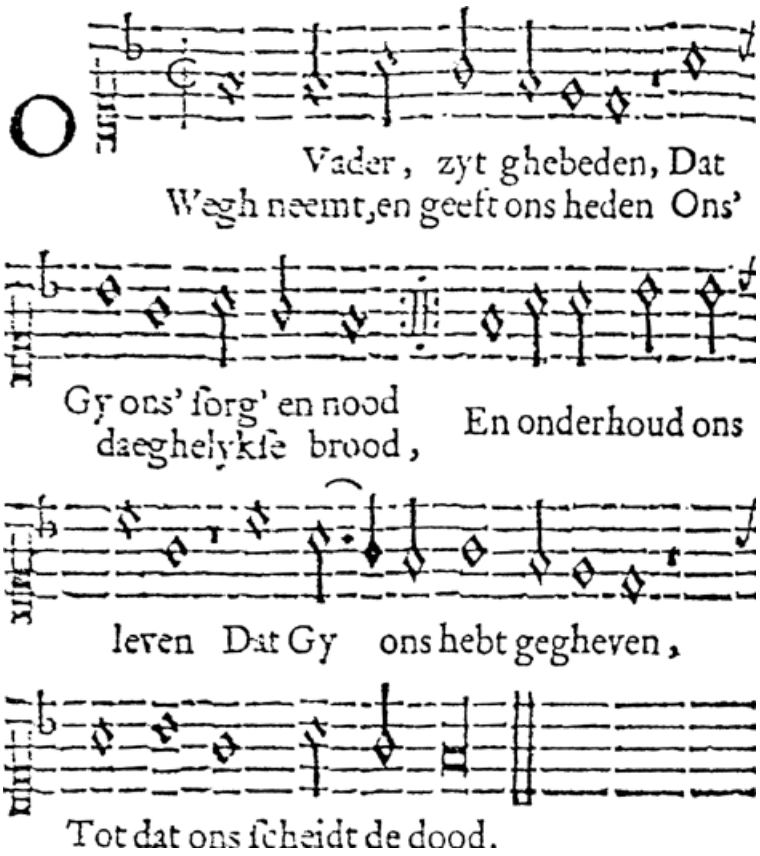
O Vader, zyt ghebeden, Dat
Wegh neemt, en geeft ons heden Ons'
Gy ons' sorg' en nood
daeghelykse brood,
En onderhoud ons
leven Dat Gy ons hebt gegheven,
Tot dat ons scheidt de dood.

2.

Getrouwe God en Heere,
Uw segen ons verleen,
Dat deese spys vermeere
Gesondheid, dat sy dien
Om 't lichaem te versterken,
En driften uit te werken
Van liefd tot jeder een.

OVader, zyt ghebeden, Dat
Gy ons' sorg' en nood
Wegh neemt, en geeft ons heden Ons'
daeghelykse brood,
En onderhoud ons
leven Dat Gy ons hebt gegheven,
Tot dat ons scheidt de dood.
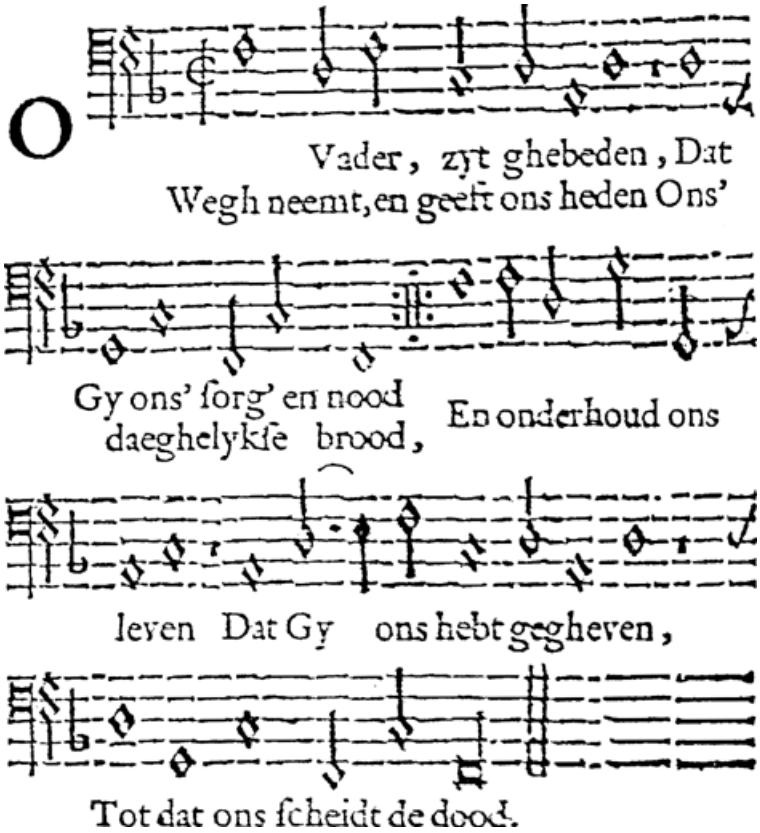
O
Vader, zyt ghebeden, Dat
Wegh neemt, en geeft ons heden Ons'
Gy ons' ſorg' en nood
daeghelykſe brood,
En onderhoud ons
leven Dat Gy ons hebt gegheven,
Tot dat ons ſcheidt de dood.

3.

Uw goedheid wilt bewysen,
Geeft elk Uw hulp en raed,
Wilt d'hongerige spysen,
Met nooddruft haer versaed,
Op dat wy alle loven
U Groote God hier boven,
Die nooit Sijn volk verlaet.

Gebed nae den Eeten.

OGod, wy danken U - - -
- wer goed Door Christum onsen
Hee - - - re,
Voor Uwer weldaeds o- - -
- vervloed, Waer door Gy doet er-
nee - - - ren
Al wat op aerden aedem
heeft, Gy geeft waer van de mensche leeft,
U zy lof prys en ee- re, Ee - - - - - re.
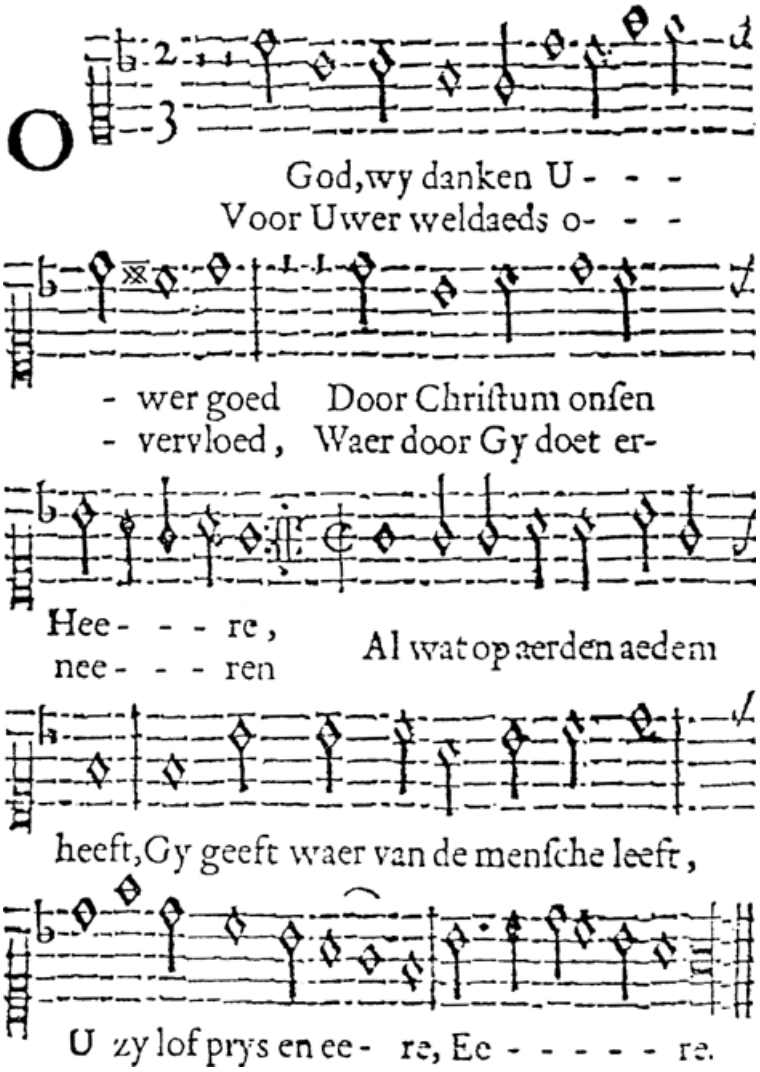
O God, wy danken U - - -
Voor Uwer weldaeds o- - -
- wer goed Door Chriſtum onſen
- vervloed, Waer door Gy doet er-
Hee - - - re,
nee - - - ren
Al wat op aerden aedem
heeft, Gy geeft waer van de menſche leeft,
U zy lof prys en ee - re, Ee - - - - - re.

2.

Als Gy dan hebt, ô Heer, gevoedt
Het lichaem 't welk verdervet;
Ons ziel Uw gast ook wesen moet,
Die nimmermeer en stervet;

OGod, wy danken U - - - -
- wer goed Door Christum onsen
Hee- re,
Voor Uwer weldaeds o- - - -
- vervloed, Waer door Gy doet er-
nee - ren
Al wat op aerden aedem
heeft, Gy geeft waer van de mensche leeft,
U zy lof prys en ee- re, Ee - - - - - re.
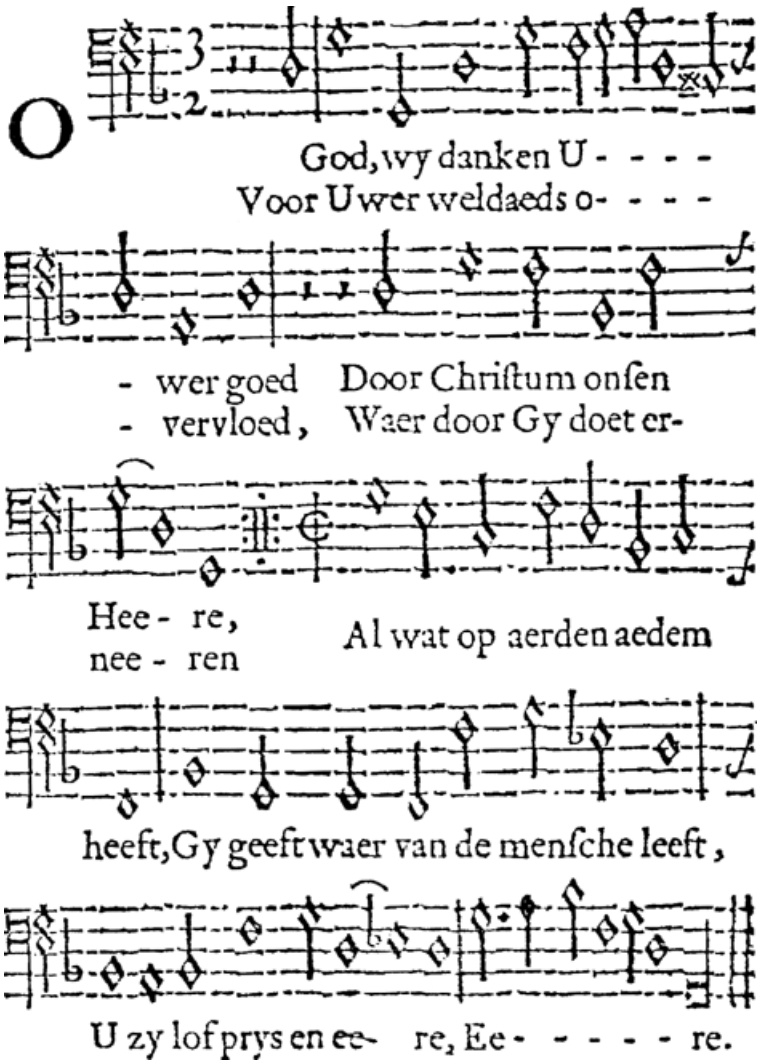
O God, wy danken U - - - -
Voor Uwer weldaeds o- - - -
- wer goed Door Chriſtum onſen
- vervloed, Waer door Gy doet er-
Hee - re,
nee - ren
Al wat op aerden aedem
heeft, Gy geeft waer van de menſche leeft,
U zy lof prys en ee- re, Ee - - - - - re.

Door 't heilsaem Woord laet zijn gespyst,
Waer door de ziel ten Hemel ryst
En d' eeuwigheden ervet, Ervet.

3.

Lof eer en dank tot aller tyd
Zy U, ô God hier boven,
Die ons van sonden hebt bevryt,
Door dat Gy doet geloven
In Uwen wel-beminden Soon,
Op dat wy in des Hemels throon
U eeuwigh moghen loven, Loven. □

Het Morgen Gebed.

IK dank U lieve Heere, Dat Gy
my hebt bewaert
In deesenacht, hoe seere Ben ik
geweest beswaert!
Met duisternis om-
van - - - gen In grooten nood en strydt,
Waer uit ik met verlangen Ben door
Uw hulp - - - - - - bevrydt.
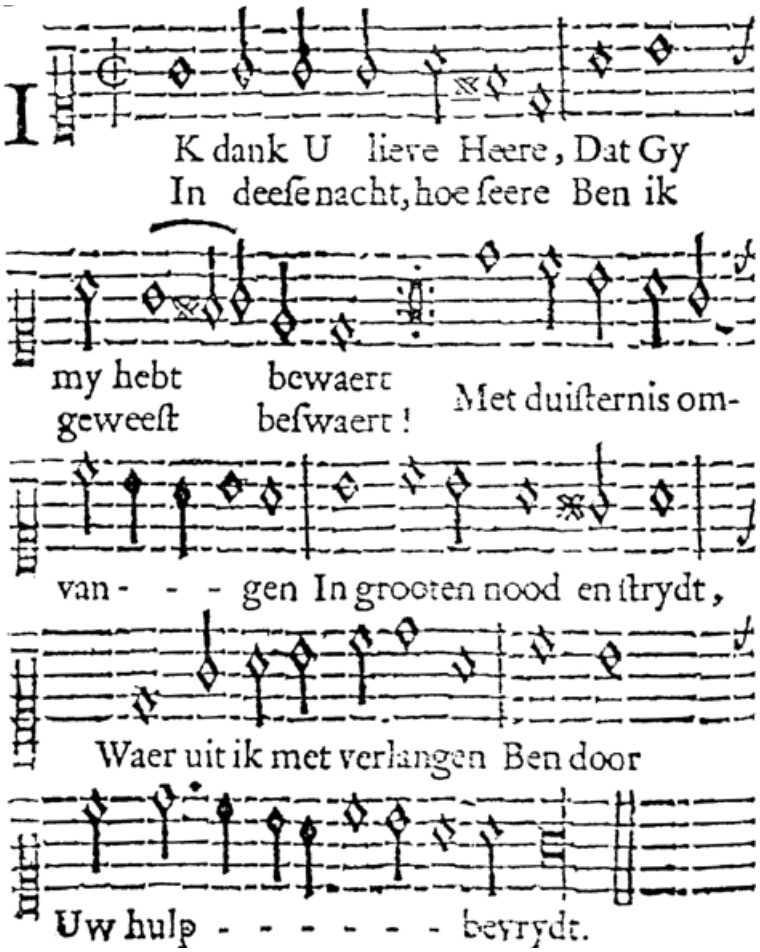
I
K dank U lieve Heere, Dat Gy
In deeſe nacht, hoe ſeere Ben ik
my hebt bewaert
geweeſt beſwaert!
Met duiſternis om-
van - - - gen In grooten nood en ſtrydt,
Waer uit ik met verlangen Ben door
Uw hulp - - - - - - bevrydt.

Gebed na den Eeten. [Vervolg]

□ 4.

God Vader, Soon en Heil'ge Geest,
Gepresen zijn Uw Naemen;
Die Gy van aen-begin geweest
En eeuwigh zyt te saemen:
Gy helpet ons tot aller tyd,
Dat wy de sonden werden quyt:
Wie zulx begeert spreek *Amen*, *Amen*.

Het Morgen Gebed. [Vervolg]

IK dank U lieve Heere, Dat Gy
my hebt bewaert
In deese nacht, hoe seere Ben ik
geweest beswaert!
Met duister- nis om-
van - - - gen In grooten nood en strydt,
Waer uit ik met verlangen Ben door
Uw hulp - - - - - - - bevrydt.
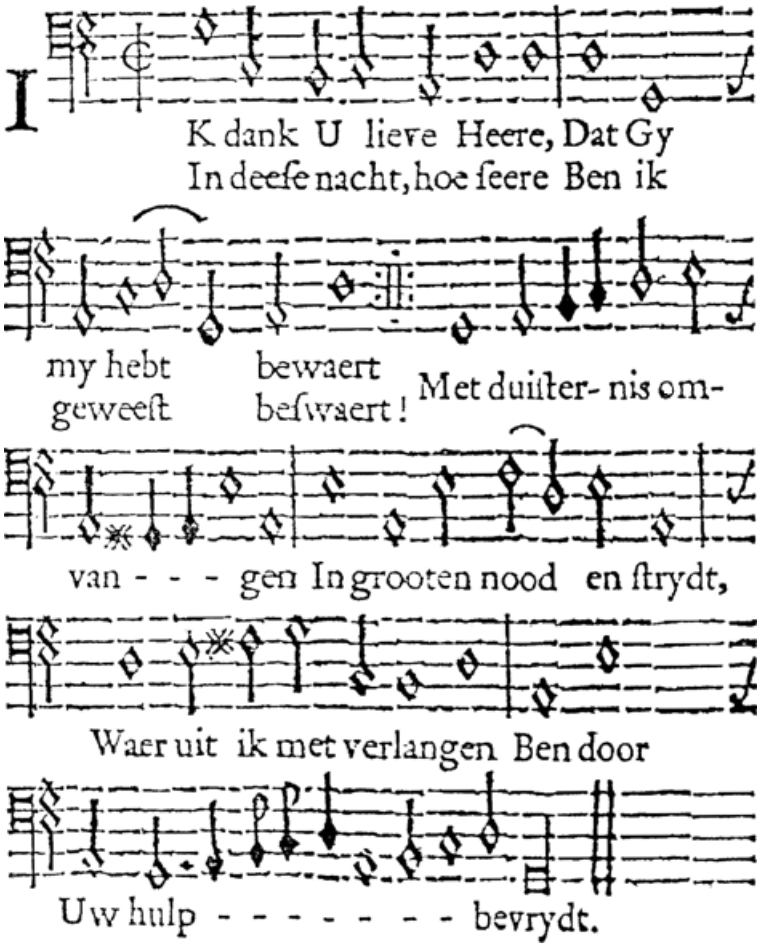
I K dank U lieve Heere, Dat Gy
In deese nacht, hoe seere Ben ik
my hebt bewaert
geweest beswaert!
Met duister- nis om-
van - - - gen In grooten nood en strydt,
Waer uit ik met verlangen Ben door
Uw hulp - - - - - - - bevrydt.

2.

U, Heere, moet ik loven
Voor sulk een grooten goed,
O Groote God hier boven!
My desen dagh behoed;
Verhoor doch dees' mijn beede,
Dat ik gerust en stil
Op Uwe wegen trede,
En breek mijn slinxe wil.

3.

Laet my niet wyken, Heere,
Van Uwe rechte baen,
Dat niet den Sathan keere
Dat ik oprecht mach gaen.
O God! wilt my behoeden,
Ik bid doch sorge draegh,
Voor Sathans list en woeden,
Dat hy my niet en plaegh'.

4.

Een vast geloof wilt geven
Aen Christum Uwen Soon,
De sonden van mijn leven
Vergeeft, en my verschoon;
Laet zulx U doch behaeghen;
Gy hebt my toegeseit,
Dat Gy mijn sond wilt draeghen
En al mijn swaerigheid.

5.

Mijn hoope, Heer, versterke,
En niet verderven laet,
Die in my liefd' ook werke
Tot hem, die my doet quaed;
Dat ik met goed het loone,
Niet soek mijn eigen baet;
Hem liefd' als my betoone
Nae Uwe wil en raed.

6.

Uw Woord wil ik belyden
Ook voor des werelts kracht;
U dienen t' allen tyden,
Niet vreesen goed of macht,
Om my te doen verleiden
Van Uwe waerheid klaer;
Wilt my, Heer, niet af-scheiden
Van Uw Christlyke schaer.

7.

Laet my tot Uwen eere
Voleinden desen dagh,
Dat ik van U niet keere,
Maer U getrouw zijn mach;
Behoed mijn lyf, mijn leven,
En vruchten op het land;
Wat Gy my hebt gegheven
Staet alles in Uw hand.

8.

Heer Christ, voor Uw weldaeden
Ik U nu loven moet,
Gy hebt voor alle schaeden
Genaedigh my behoedt.
Uw Naeme moet ik prysen:
Wilt my, ô hooghste goed,
Met Uwen lichaem spysen,
En laeven met Uw bloed.

9.

U zy lof prys en eere,
En dank geseit alleen;
De strasse van ons weere,
Uw segen ons verleen;
Dat wy in vreede leven
Gerust in Uw genaê;
Een vast geloof wilt geven
Voor Sathans list en schaê,

Een ander.

U It mynes her- ten gron-
de Segh ik U lof en dank
In desen mor- genston-
de, En al mijn leven langh,
O God in
d'hooghste throon, Tot Uwen lof en eere
Door Christum on- sen Hee- re, Uw
Een-gebooren Soon.
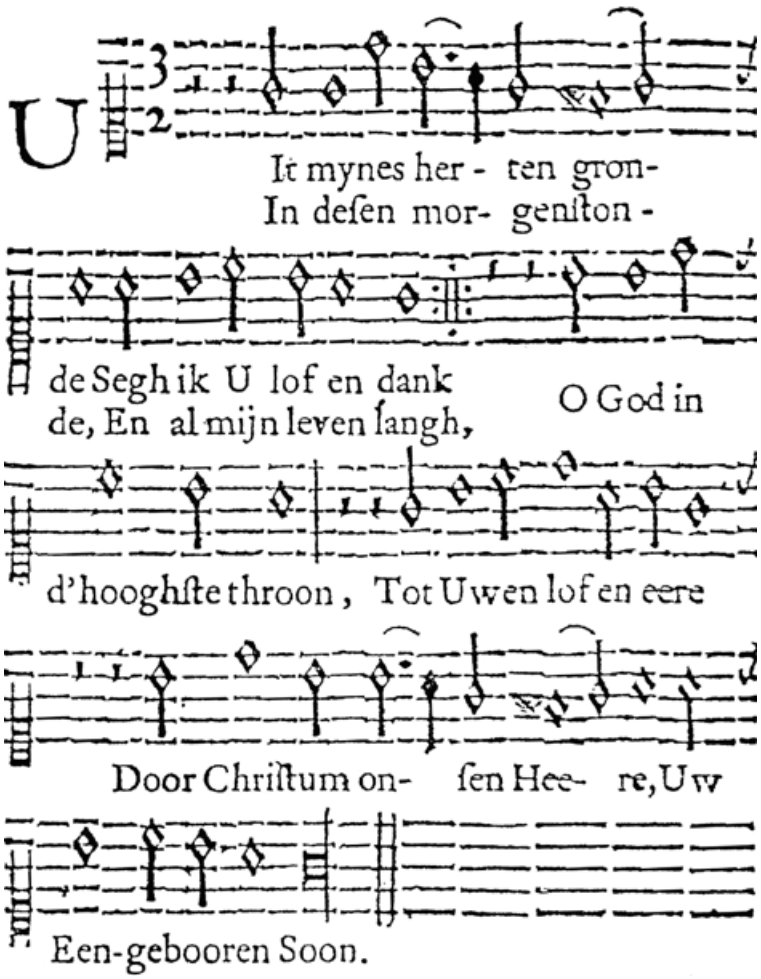
U It mynes her - ten gron-
In deſen mor- geniſton -
de Segh ik U lof en dank
de, En al mijn leven ſangh,
O God in
d'hooghſte throon, Tot Uwen lof en eere
Door Chriſtum on- ſen Hee- re, Uw
Een-gebooren Soon.

2.

Dat Gy my uit genaede
Hebt dese nacht gespaert,
En voor gevaer en schaede
Getrouwelik bewaert:
Ik bid ootmoedigh, Heer,
Mijn sonden wilt vergeven,
Daer meed' ik in dit leven
U heb vertoornt so seer.

UIt mynes herten gron-
de Segh ik U lof en dank
In desen morgenston-
de, En al mijn leven langh,
O God in
d'hooghste throon, Tot Uwen lof en eere
Door Christum onsen Hee- re, Uw
Een-gebooren Soon.
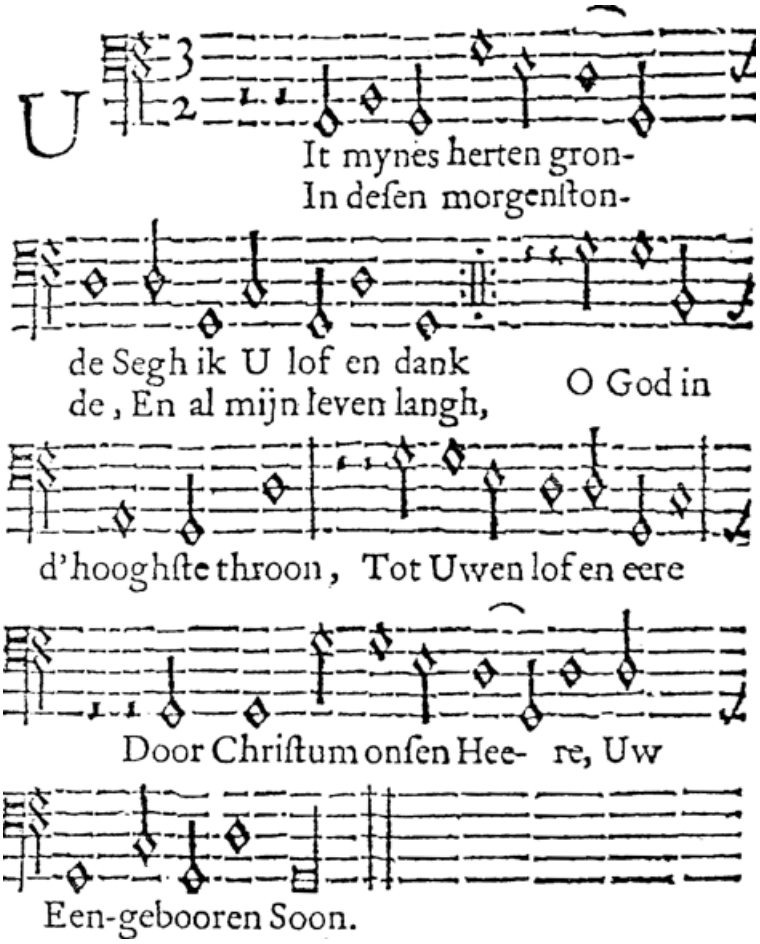
It mynes herten gron-
In deſen morgenſton-
de Segh ik U lof en dank
de, En al mijn leven langh,
O God in
d'hooghſte throon, Tot Uwen lof en eere
Door Chriſtum onſen Hee- re, Uw
Een-gebooren Soon.

3.

O Heer, wilt my behoeden
Genaedigh desen dagh
Voor Duivels list en woeden,
Voor sond en quaed aenslagh,
Voor vuir en waters nood,
Voor armoed en voor schanden,
Voor ketten en voor banden,
En voor een helschen dood.

4.

Mijn ziel, mijn lyf, mijn leven,
Mijn eer en mijn gewin;
In Uw hand ik begeeve
Mijn gansche huisgesin:
Mijn Ouders doch behoed,
Mijn vrienden en bekenden
Bewaer voor droev' ellenden,
Draegh sorge voor mijn goed.

5.

Dat ook Uw Engel blyve
En wyke niet van my,
Den Sathan Hy verdryve,
Dat ik mach wesen vry
In desen jammerdal;
Dat hy my niet beproeve,
Mijn lyf en ziel bedroeve,
Noch brenge my ten val. □

Middagh-lied.

VErgeeft ons, goedertie- ren Heer,
Gy Vader aller goe- - - - - de,
Ons' schult en sondē meer en meer,
Voor schaden ons behoe- - - - - de:
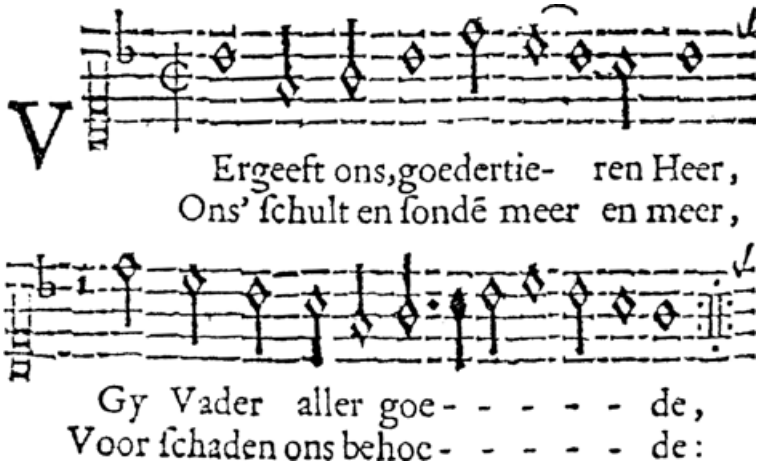
[*Een ander*. Vervolg]

□ 6.

God laet ik voor my waeken,
Die 't al vermagh alhier;
Hy segene mijn saeken
En mijn voornemen stier;
Op Hem heb ik gebout
Mijn lyf, mijn ziel mijn leven;
En wat my is gegheven
Wert alles Hem vertrout.

7.

Daer op so spreek ik *Amen*
En twyfle niet daer aen,
Het sal wel al te saemen
Nae Gods behaegen gaen:
Dies strek ik uit mijn hand
God will mijn werken leiden
So Hy my heeft bescheiden
In mijn beroep en stand.

Middagh-lied. [Vervolg]

VErgeeft ons, goedertie- ren Heer,
Gy Vader aller goe- - - - - de,
Ons' schult en sondē meer en meer,
Voor schaden ons behoe- - - - - de:

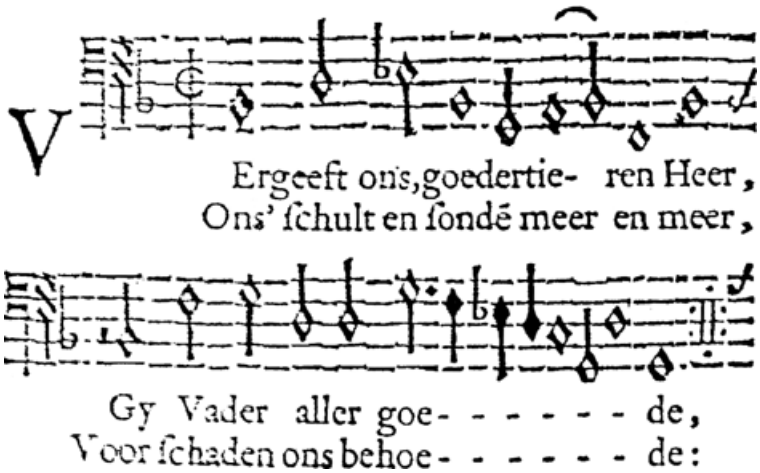

Wend af van ons het streng Gericht; Ons'
hert met Uwen Geest verlicht, Dat Gy in
recht geloov' altyd Van ons met vlyt Gedient
en ook gehoir-saemt zyt.

Wend af van ons het ſtreng Gericht; Ons'
hert met Uwen Geeſt verlicht, Dat Gy in
recht geloov' altyd Van ons met vlyt Gedient
en ook gehoir-ſaemt zyt.

2.

O Jesu, onser U ontferm,
Fonteine der Genaeden,
En ons voor alle quaed bescherm,
Gy weeren kond de schaeden;
Voor alle quaed Uw volk behoed,
Dat Gy hebt met Uw dierbaer bloed
Verlost van schult en helsche pyn,
En laetse zijn
Getroost met eenen nieuwen schyn.

Wend af van ons het streng Gericht; Ons'
hért met Uwen Geest verlicht, Dat Hy in
recht geloov' altyd Van ons met vlyt Gedient
en ook gehoir- - saemt zyt.
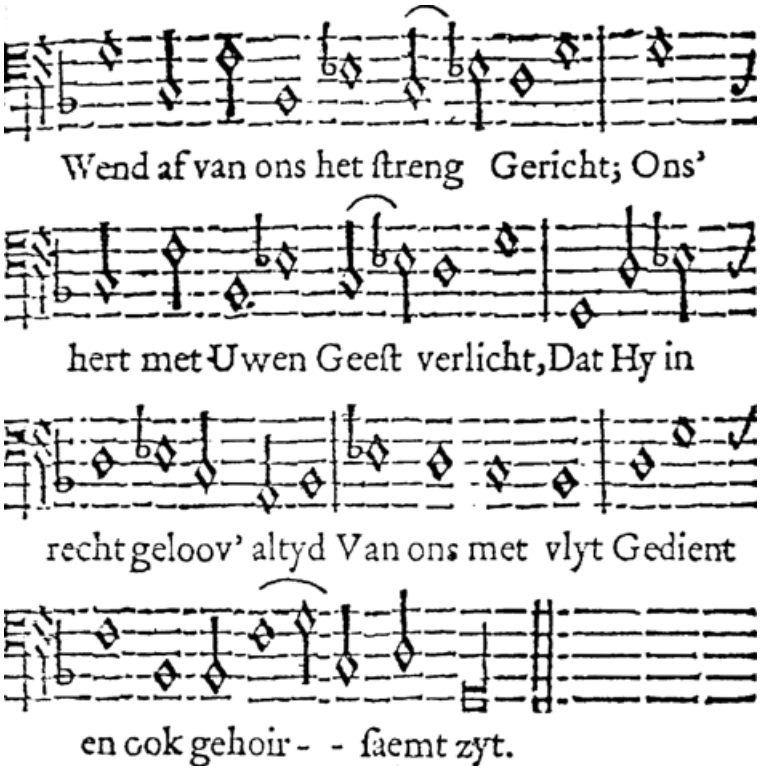
Wend af van ons het ſtreng Gericht; Ons'
hert met Uwen Geeſt verlicht, Dat Hy in
recht geloov' altyd Van ons met vlyt Gedient
en cok gehoir - - ſaemt zyt.

3.

God Vader, onse beê verhoor,
Help ons, en zyt ons goedigh;
Heer Christe, spreek by God ons voor,
Op dat wy zijn vrymoedigh:
Gy Heil'ge Geest, ons' gangen leid,
In kruis en stryd van ons niet scheid.
O God! ons' sonden zijn so groot,
Helpt ons in nood;
Gy niet en wilt des sondaers dood.

Het Avont Gebed.

GY, Christe, zyt dat licht en dagh,
Voor U men niet verbergen magh,
Uw Vaderlike Licht geleid Ons op den
wegh der Saligheid.
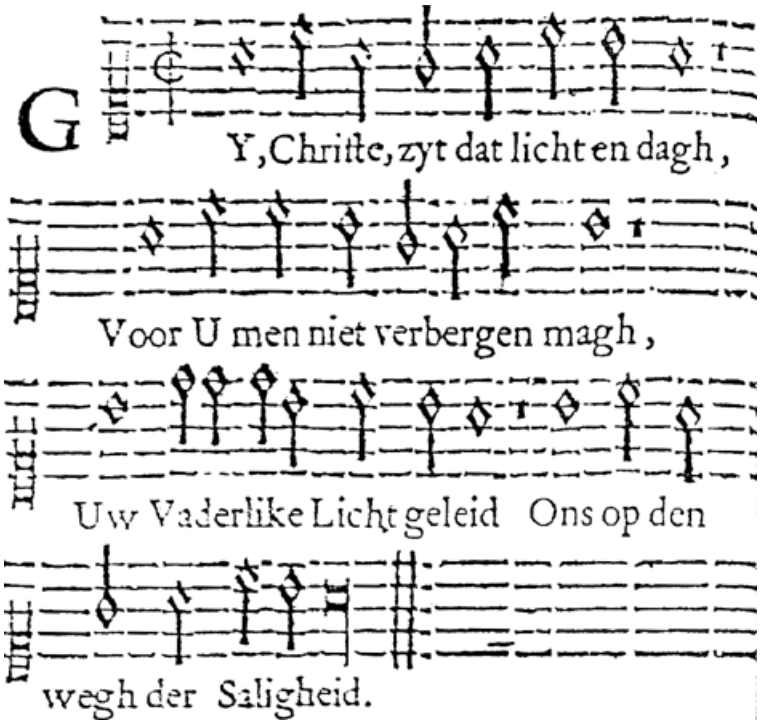
2.

Wy bidden Uw Godlike kracht,
Behoed ons Heer in deese nacht,
En ons bewaer voor alle quaed,
Dat ons aen lyf en ziele schaedt.

3.

Verdryf den swaeren slaep, Heer Christ,
Dat ons niet schaed des vyands list,
Het vleesch in reine tuchten zy,
So zijn wy veeler sorgen vry.

4.

En schoon ons' ooghen slaepen gaen,
Laet waeken 't hert en oopen staen,
Bevry ons door Uw rechter-hand,
Verlost ons van der sonden band.

GY, Christe, zyt dat licht en dagh,
Voor U men niet ver- ber- gen magh,
Uw Vaderlyke Licht geleid Ons op den
wegh der Saligheid.
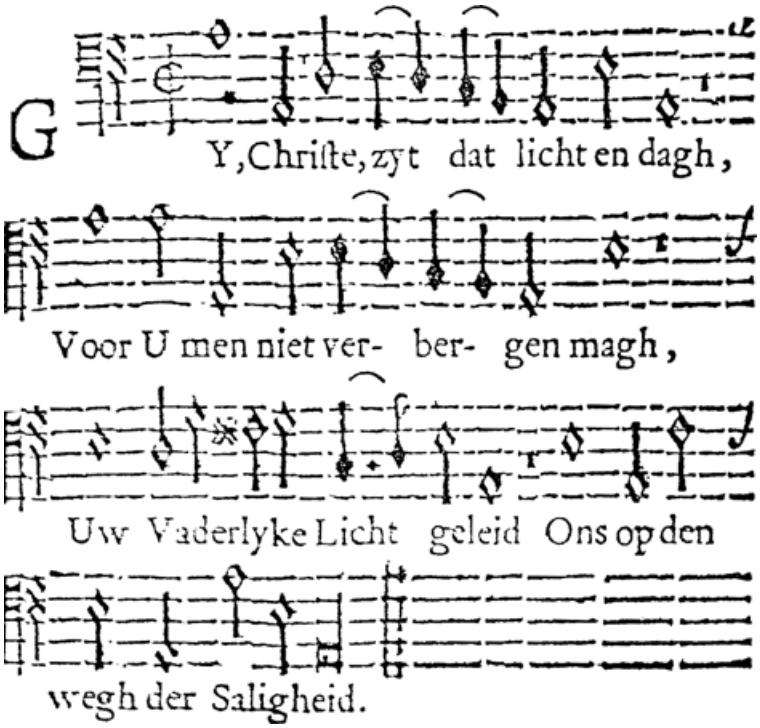
5.

Beschermer van de Christenheid,
Uw hulp zy ons altoos bereidt,
Verlost ons, Heer, uit alle nood
Door 't lyden van Uw bitt're dood.

6.

Gedenk ook op den swaeren tyd,
Als onse lichaem valt in stryd,
De ziel, die Gy hebt van de pyn
Bevrydt, laet die getrooftet zijn.

7.

Den Vader in den hoogen throon
Zy lof en eer, en ook den Soon,
Den Heil'ge Geest zy dank geseit
Van nu tot in der eeuwigheid.

Feest-gesangen.

Advent.

Nu com der Heiden Heiland.

KOmt Gy Heil der Hey- denen, Dat U
alle werelt kenn, En verwondert zy, hoe
't Woord Heeft gewerket Uw geboort'.
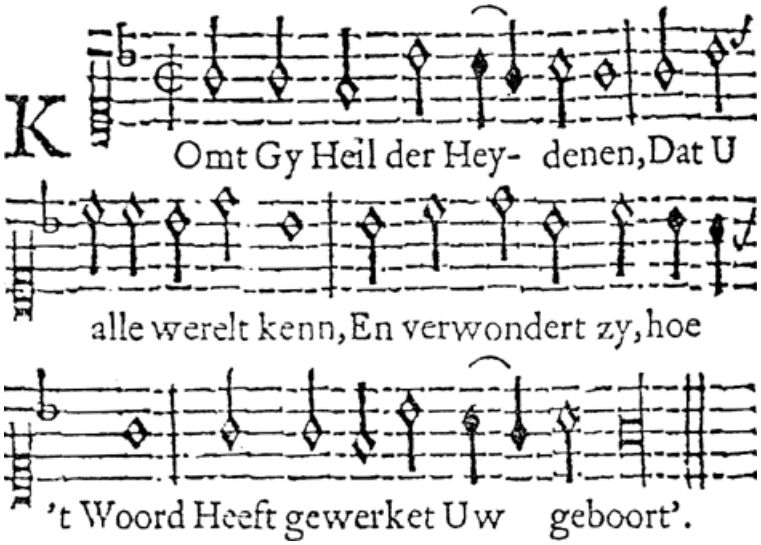
2.

't Woord Gods vleesch geworden is,
D' Heiland Sijn ontfanghenis
Van geen man en is geweest,
Maer alleen van d' Heil'ge Geest.

3.

Siet, een Maeghd beswangert waer,
Maer de kuisheid bleef by Haer;
Sy voor-licht met meenigh deughd,
Dies sich God de Heer verheught.

4.

God liet uit den Hooghen throon
Daelen Sijn beminde Soon;
Die van Hem is uit-gegaen,
En op aerd Sijn loop gedaen,

5.

Dien Hy van Sijn Vader nam,
En weêr by Sijn Vader quam;

KOmt Gy Heil der Hey- denen, Dat U
alle werelt kenn, En verwondert zy, hoe
't Woord Heeft gewerket Uw geboort'.

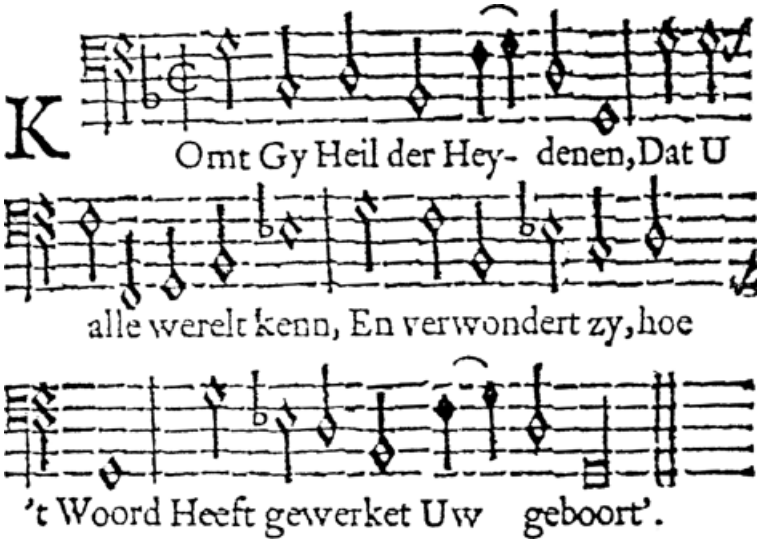

Laegh ter hellen was Sijn dael,
Maer weêr toogh nae 's Hemels Sael.

6.

Gy, die als Uw Vader zyt,
Hebt in vleesch gehadt Uw stryd,
Maer Gy hadt den overhand;
Doet ons' swakheid onderstand.

7.

Uwe kribbe glinstert klaer,
't Licht staet op den kandelaer;
Hoe kan 't ooit daer donker zijn
Daer 't geloove geeft den schyn.

8.

God den Vader in Sijn throon
Zy gepresen met Sijn Soon,
D' Heilge Geest zy dank geseit
Nu en in der eeuwigheid.

Geboorte Christi.

Von Himmel hoch da com Ich her.
Een ander voix staet fil. 82.

IK koom van Hoogen Hemels
Sael, En op der aerde neder-dael; Een blyde
boodschap ik verkond, Waer van ontslooten
wert mijn mond.
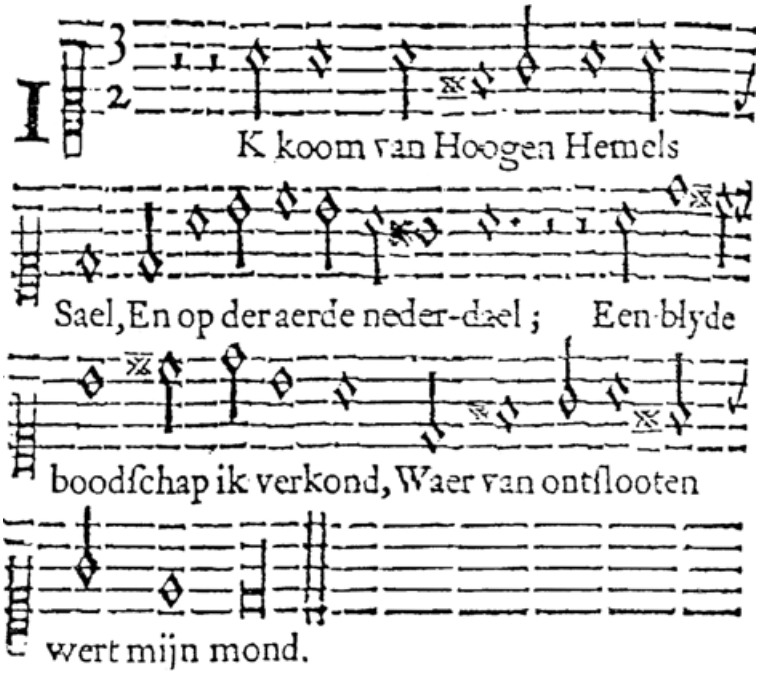
K koom van Hoogen Hemels
Sael, En op der aerde neder-dael ; Een blyde
boodſchap ik verkond, Waer van ontſlooten
wert mijn mond.

2.

Een Kind van God voor langh verkoor'n
Is heden van een Maeghd geboor'n,
Een Kind seer aengenaem en soet,
Het welk U vreughd en wonder doet.

3.

D' Heer Christus is 't, wiens macht is groot,
Die U verlost uit alle nood,
Uw Heiland komt tot deser stond,
En maekt u rein van alle sond.

4.

Hy brengt u alle saligheid,
Die God de Vader heeft bereidt,
Dat gy met Hem in 't Hemelryk
Hier nae sult leven eeuwighlyk.

IK koom van Hoogen Hemels
Sael, En op der aerde neder-dael; Een blyde
boodschap ik verkond, Waer van ontslooten
wert mijn mond.
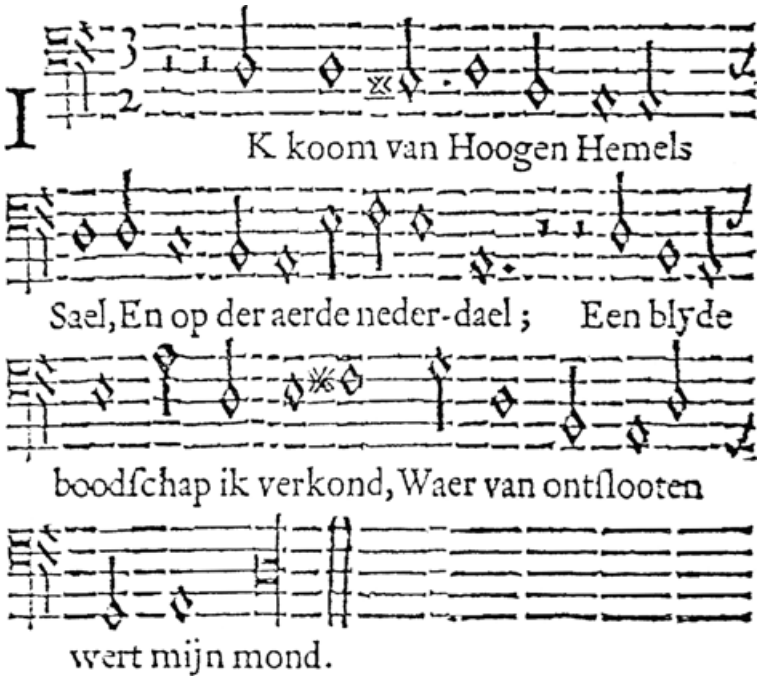
K koom van Hoogen Hemels
Sael, En op der aerde neder-dael ; Een blyde
boodſchap ik verkond, Waer van ontſlooten
wert mijn mond.

5.

So merkt het teiken wel en recht,
Een krib en doek van waerde slecht,
Waer in het Kind gebonden leit,
Draeght 's werelts last met lydsaemheid.

6.

Dies laet ons alle zijn verheught,
Gaen mede nae het Kind met vreughd,
Te sien wat God ons heeft bescheert,
En met Sijn lieve Soon vereert.

7.

Merk op, mijn hert, en neerstigh soek,
Siet wat daer light in krib en doek,
Wie mach doch zijn dit schoone Kind?
Het is ons' Heiland die gy vindt.

8.

Weest wellekom, Gy Eed'le Gast;
Gy neemt op U een sware last,
Gy komt in armoed, smert en pyn,
Hoe kan men daer voor dankbaer zyn?

9.

O Heer, ô Schepper aller dingh,
Zijt Gy geworden so geringh?
Gy ligghen most op dorre gras,
Dat voedsel voor de beesten was.

10.

Al was de werelt noch so breed,
Met goud en eêl gesteent bekleedt;
Nochtans sy soude zijn te kleen
Tot wiegh of krib voor U alleen.

11.

Uw sammt, Uw syd' en al Uw mooy
Dat is grof doek en dorren hooy;
Waer op Gy Koningh praelt, gelyk
Als of het waer Uw Hemelryk. □

Von Himmel cam der Eng'len schahr.

VAn Hemel quam der En - - g'len
schaer, Verscheen den Herders openbaer,
Sy seiden: siet, het kleene Kind
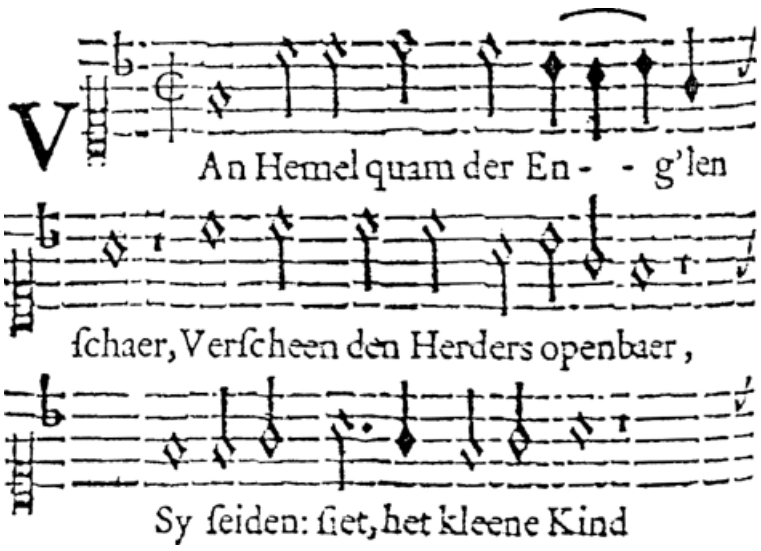
[Von Himmel hoch da com Ich her. Vervolg]

□ 12.

Alsoo gevalt U dees' ootmoed;
Waer mede Gy betuigen doet,
Dat eer en goed en werelts macht
By U, Heer, wert als niet geacht.

13.

O Jesu allerliefste mijn,
Een rein en sachten bed laet zijn
Bereidt in 't binnenst van mijn hert,
Op dat gy nooit vergeten wert.

14.

Hier van ben ik altoos so bly,
Mijn herte singt en springt so vry,
En in het binnenste sich streelt,
En schoone Lof-gesangen queelt.

15.

Lof, eer zy God in d'hooge throon,
Hy schenkt ons Sijn Beminde Soon;
Dies vroilik is der Eng'len schaer:
Sy singen ons een Nieuwen-jaer.

Von Himmel cam der Eng'len schahr. [Vervolg]

VAn Hemel quam der En - - g'len
schaer, Verscheen den Herders openbaer,
Sy seiden: siet, het kleene Kind
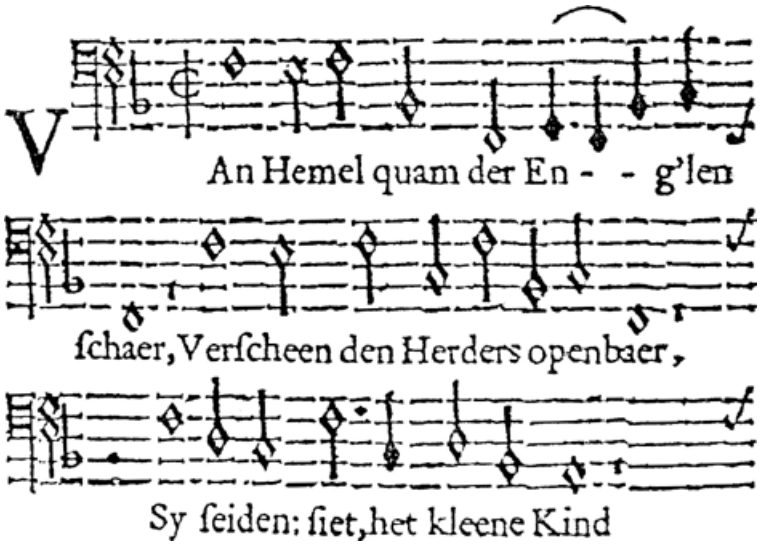
V
An Hemel quam der En - - g'len
ſchaer, Verſcheen den Herders openbaer,
Sy ſeiden: ſiet, het kleene Kind

Men in een harde kribbe vindt,

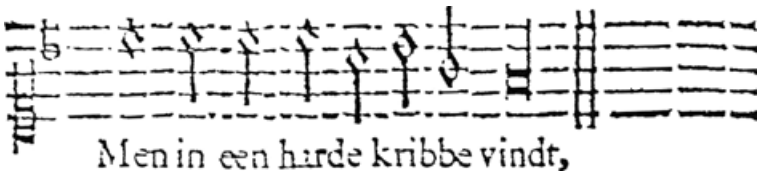

2.

Tot Bethlehem in Davids Stad,
Als Micha wel verkondight had,
En die van Christo had voor-seit
Te zijn ons' Heil en Saligheid.

3.

Dies sult gy vroilik zijn met een,
Dat gy met Hem hebt dit gemeen,
Van mensch te zijn: Uw Broeder doet
U erven zijn van 't eeuwigh goed.

4.

Wat kan u schaeden dood of sond,
Gy hebt met God een vast verbond; □

Gelobet seistu Jesu Christ.

GElooft zyt, Christe, dat Gy zyt Een
mensch gebooren deser tyd Van eenen
Maeghd;dies wy te gaer Zijn vroilik met der
Eng'len schaer. Heer ontfermt U ons.
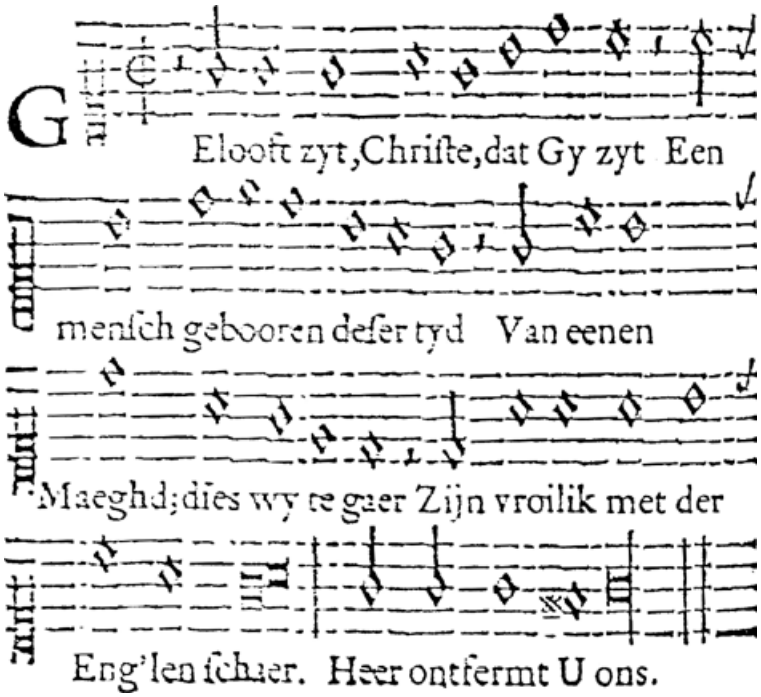
Elooft zyt, Chriſte, dat Gy zyt Een
menſch geboren deſer tyd Van eenen
Maeghd; dies wy te gaer Zijn vroilik met der
Eng'len ſchaer. Heer ontfermt U ons.

[Von himmel Cam der Eng'len schahr. Vervolg]

Men in een harde kribbe vindt,

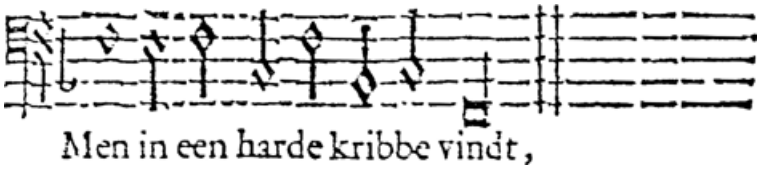

 So hell en Duivel dreight den val,
Gods Soon u wel bewaeren sal.

5.

Hy sal u nimmermeer afgaen,
Als gy op Hem uw hoop laet staen;
Wert gy bestreên met smert en pyn,
Gy sult niet overwonnen zijn.

6.

Gy zyt voortaen in Godes macht,
Gy zyt geworden Sijn geslacht:
Dies zy den Heere dank geseit
Van nu tot in der eeuwigheid.

Gelobet seistu Jesu Christ. [Vervolg]

GElooft zyt, Christe, dat Gy zyt Een mensch gebooren deser tyd Van eenen Maeghd;dies wy te gaer Zijn vroilik met der Eng'len schaer. Heer ontfermt U ons.
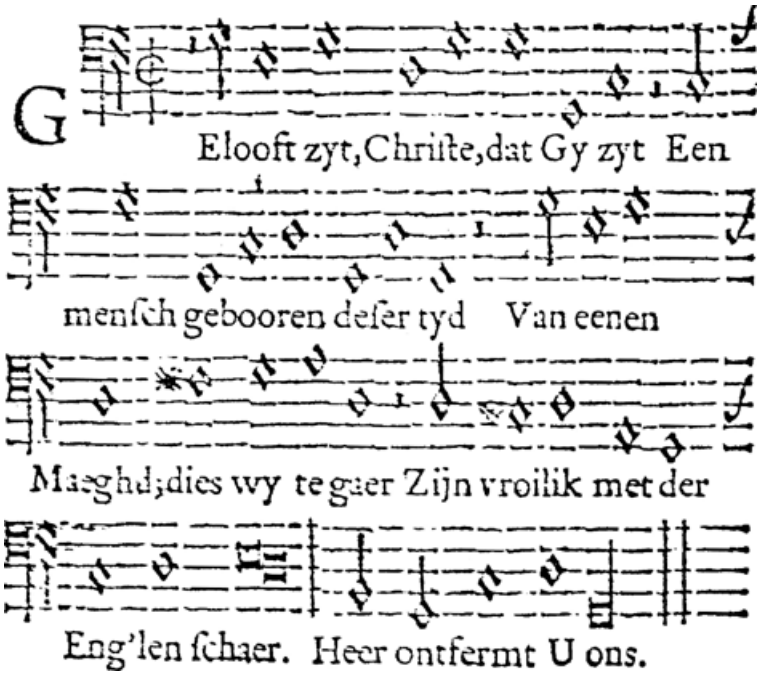
G
Elooft zyt, Chriſte, dat Gy zyt Een
menſch gebooren deſer tyd Van eenen
Maeghd; dies wy te gaer Zijn vroilik met der
Eng'len ſchaer. Heer ontfermt U ons.

2.

Des eeuw'gen Vaders eenigh Kind,
Die Gy in slechte kribbe vindt,
In onser arme vleesch en bloed,
Verkleedet sich het eeuwigh goed.
Heer ontfermt U ons.

3.

Dien alle werelt niet besloot,
Die light nu in Marien schoot;
Hy is een Kindeken so kleen,
Die alles onderhoudt alleen.
Heer ontfermt U ons.

4.

Dit eeuwigh Licht dat most het zijn,
Het geeft den werelt nieuwen schyn,
Het lichtet midden in der nacht,
En ons voor Lichtes kind'ren achtt.
Heer ontfermt U ons. □

Ein Kindelein so lőbelich.

EEn Kind dat lof en ee- - re
draeght Is ons gebooren hui- den
Van eenen onbevlek- - te
Maeghd, Vertroost ons arme lui- den;
So ons dit Kind niet was geboor'n,
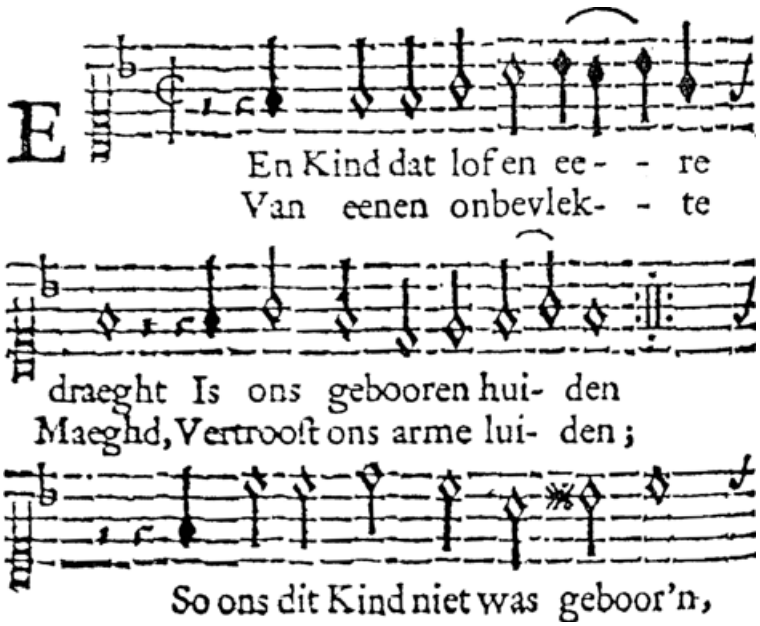
En Kind dat lof en ee- - re
Van eenen onbevlek- - te
draeght Is ons gebooren hui- den
Maeghd, Vertroost ons arme lui- den;
So ons dit Kind niet was geboor'n,

[Gelobet seistu Jesu Christ. Vervolg]

□ 5.

De Soon des Vaders, God van aert,
Een waerde Gast sich niet en spaert,
Hy voert ons uit den jammerdael
En maekt ons erven in Sijn Sael.
Heer ontfermt U ons.

6.

Hy is op aerd gekomen arm,
Op dat Hy onser sich erbarm,
En in den Hemel maeke ryk,
En Sijnen Engelen gelyk.
Heer ontfermt U ons.

7.

Dit alles heeft Hy ons gedaen,
Sijn groote liefde doen verstaen,
Dies juichet alle Christenheid,
En dankt den Heer in eeuwigheid.
Heer ontfermt U ons.

Ein Kindelein so lőbelich. [Vervolg]

EEn Kind dat lof en ee- - re
draeght Is ons gebooren hui- den
Van eenen onbevlek- - te
Maeghd, Vertroost ons arme lui- den;
So ons dit Kind niet was geboor'n,
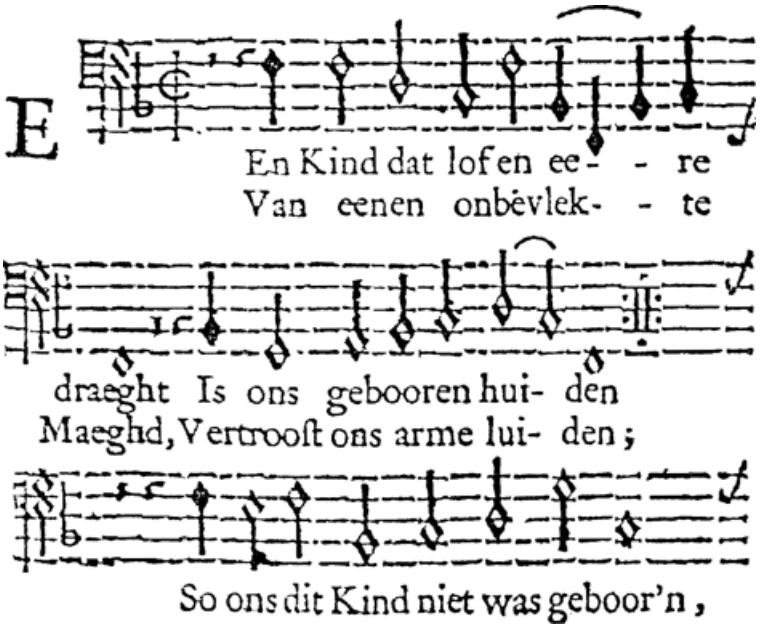
E
En Kind dat lof en ee- - re
Van eenen onbevlek- - te
draeght Is ons gebooren hui- den
Maeghd, Vertrooſt ons arme lui- den;
So ons dit Kind niet was geboor'n,

So waren wy te saem verloor'n; Dit Heil is
voor ons al- len: O Jesu Christ, Gods
uit- - verkoor'n, Om dat Gy mensche
zyt geboor'n, Leid ons dat wy niet val - len.
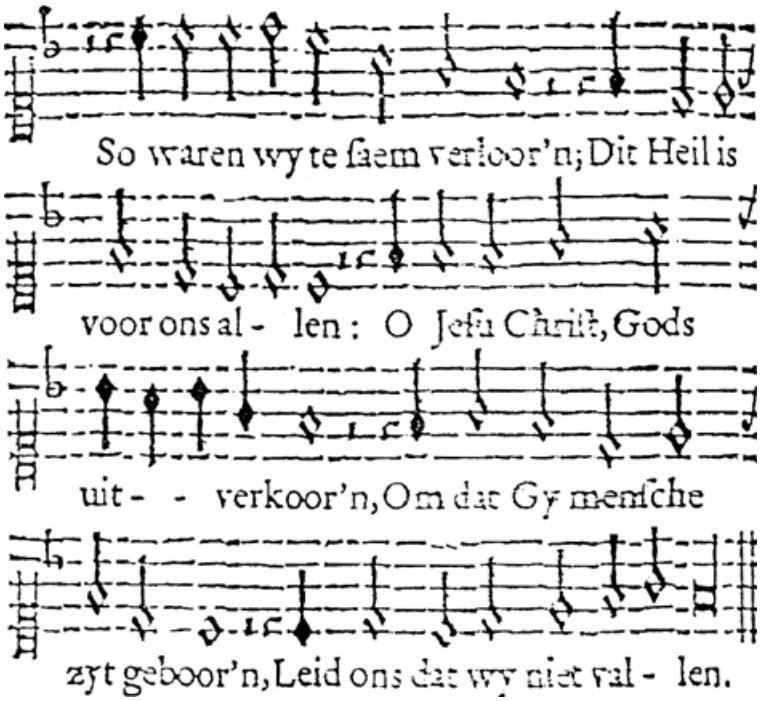
So waren wy te saem verloor'n; Dit Heil is
voor ons al - len : O Jesu Christ, Gods
uit - - verkoor'n, Om dat Gy mensche
zyt geboor'n, Leid ons dat wy niet val - len.

2.

De tyd is nu seer vreughde-ryk,
Gods Naeme zy in waerden,
Dat Christus van den Hemelryk
Gekomen is op aerden;
Het is een werk van groot ootmoed,
Dat Christus by ons ar[m]e doet,
Als knecht neemt Hy de sorge;
Ons wel gelyk, maer niet in sond:
Door Hem wy blyven in 't verbond,
Wert voor ons' sonden borge.

3.

Wel hem! die dit geloovend' is
En daer sijn hoop op bouwet,
Dien wert de Saligheid gewis;
Wel hem! die vast vertrouwet,
Dat Christus heeft genoegh gedaen,

So warē wy te saem verloor'n; Dit Heil is
voor ons al- len: O Jesu Christ Gods
uit- - verkoor'n, Om dat Gy mensche
zyt geboor'n, Leid ons dat wy niet val- len.
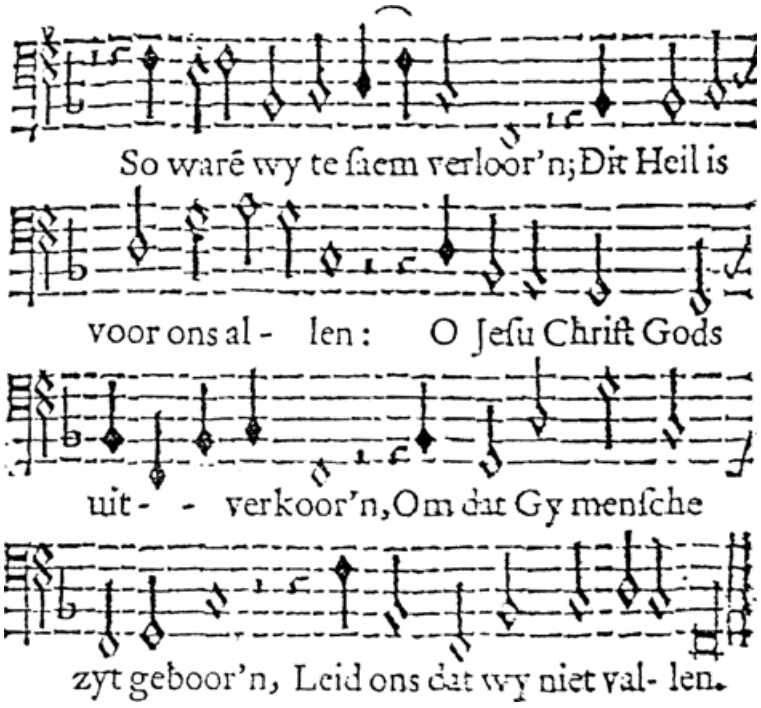
So warē wy te ſaem verloor'n; Dit Heil is
voor ons al - len: O Jeſu Chriſt Gods
uit - - verkoor'n, Om dat Gy menſche
zyt geboor'n, Leid ons dat wy niet val- len.

Dat Hy voor ons is uit-gegaen
Van God door Sijn genaede;
O wonder over wonder groot!
Hy reddet ons uit alle nood,
Verlost ons vanden Quaede.

4.

Dies dankt Hem alle Christenheid
Voor sulken grooten goede,
Wy bidden Sijn barmhertigheid,
Dat Hy ons voorts behoede
Voor valsche leer en boose waen,
Waer in wy hebben lang gestaen:
Tot Hem wy ons begeven.
God Vader, Soon en Heil'ge Geest,
Dit bidden wy op 't allermeest,
Laet ons in vreede leeven.

Christum wir sollen loben schon.

DE helre Son so wydt en
breed Sijn glin- steren- de straelen schiet,
So lo- ven wy met stem en toon
Der reine Maegd Mari- - - - - - en Soon.
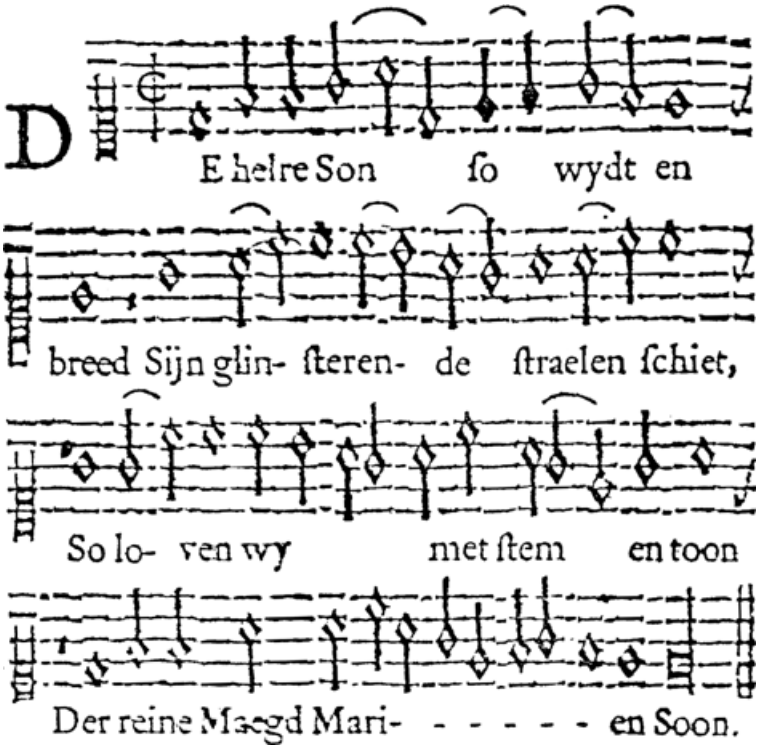
2.

Die alle ding geschaepen heeft
In knechts gestalte sich begeeft,
Die in het vleesch het vleesch aennam,
En 't schepsel ten verderf niet quam.

3.

Het Godlik Licht van Hemel af
Sich in een kuische Maeghd begaf,
Een Maeghd wiert in haer lichaem swaer
Van 't geen voor Haer verborgen waer.

4.

Dat sedigh Huis, dat suiver hert
So haest een tempel Godes wert;
Die stae'gh haer lichaem had in tucht
Die wert van Godes Woord bevrucht.

DE helre Son so wydt en
breed Sijn glinsteren- de strae- len schiet,
So lo- ven wy met stem en toon,
Der reine Maegd Mari- - - - - en Soon.
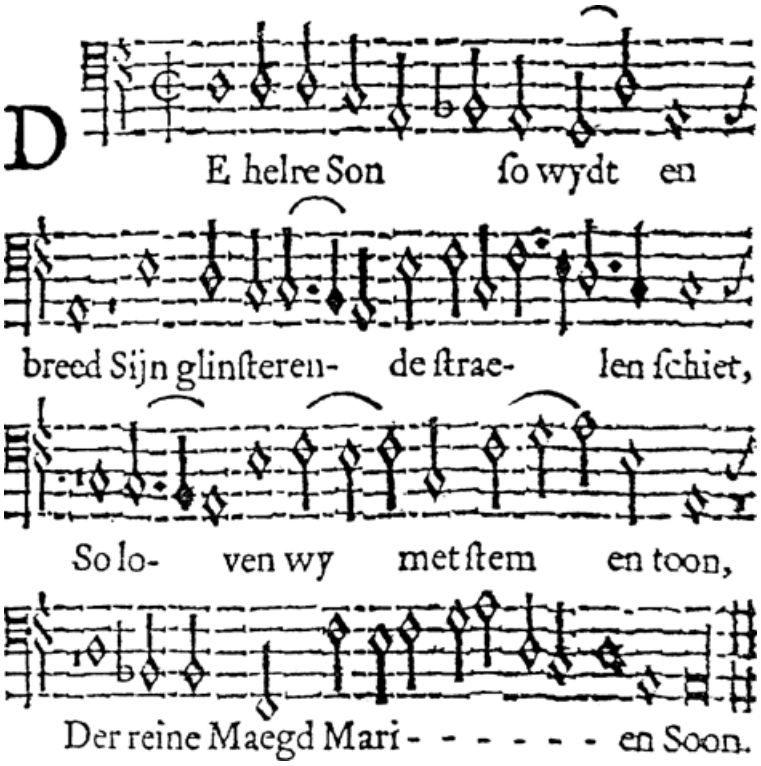
5.

Dit is 't, het welk met sekerheid
Ons Gabriël had voor-geseit,
En Sint Johan ook springen toond
Toen hy in Moeders lichaem woond.

6.

Sijn bedde wiert van hooy bereidt,
Hy lagh in krib met lydsaemheid,
Hy wiert met weinigh melk gequeekt,
Dat nooit den vogelen ontbreekt.

Dies is des Hemels Choor verheught,
Dies singen d'Engelen met vreughd,
So wiert gemaekt den Herders kond
De Herder van des werelts rond.

Ein Kindt geborn zu Bethlehem.

EEn Kind geboor'n tot Bethle-
hem, tot Beth- - lehem; Dies is ver-
heught Jerusalem. *Alle - - Alle - - luja*.
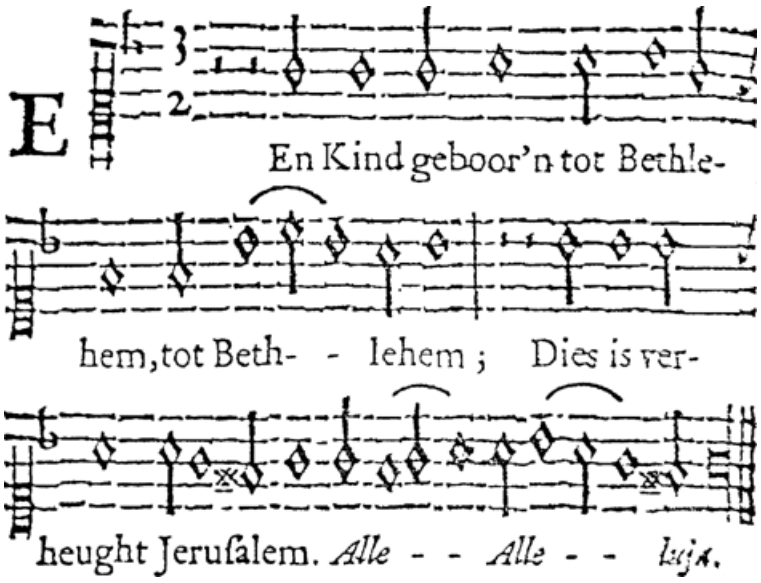
2.

De welk in doek en kribbe leit
en kribbe leit;
Maer heerschet in der eeuwigheid.
Alleluja.

3.

Drie Wys' uit 't Oost ook quamen gaen,
ook quamen gaen;
Goud, Myrr' en Wierook brachten aen.
Alleluja.

4.

Hy is geboor'n van eenen Maeghd,
van eenen Maeghd,
En God den Vader seer behaeght.
Alleluja.

5.

De slange Hem geen schaede doet,
geen schaede doet,

EEn Kind geboor'n tot Bethle-
hem, tot Beth- - lehem; Dies is ver-
heught Jerusalem. *Alle - - Alle - - luja*.
Hoewel Hy is van menschen bloed.
Alleluja.
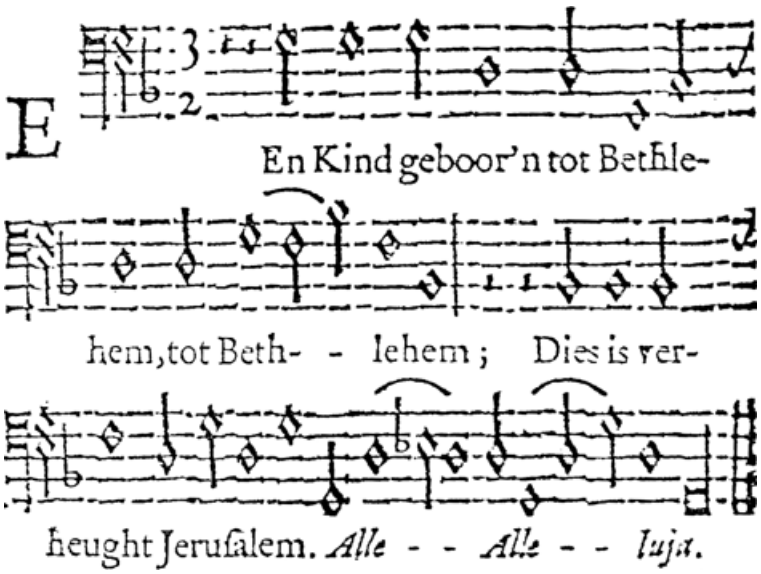
6.

Ons nae den vleesch gelyk in al,
gelyk in al;
Maer sond en brengt Hem niet ten val.
Alleluja.

7.

In desen Hoogh-geboorten-tyd,
geboorten-tyd,
So zijn wy nae den Geest verblydt.
Alleluja.

8.

Gods Heilige Drievuldigheid,
Drievuldigheid
Gepresen zy in eeuwigheid.
Alleluja.

In dulci Jubilo.

NU juight en vroilik singht,
En met uw snaeren klinght; Want on-
ser vreughden bronne In krib leit gantsch
ontbloot, En lichtet als de Sonne
Uit Sijne Moeders schoot.
Hy is al in al, En steeds wesen sal.
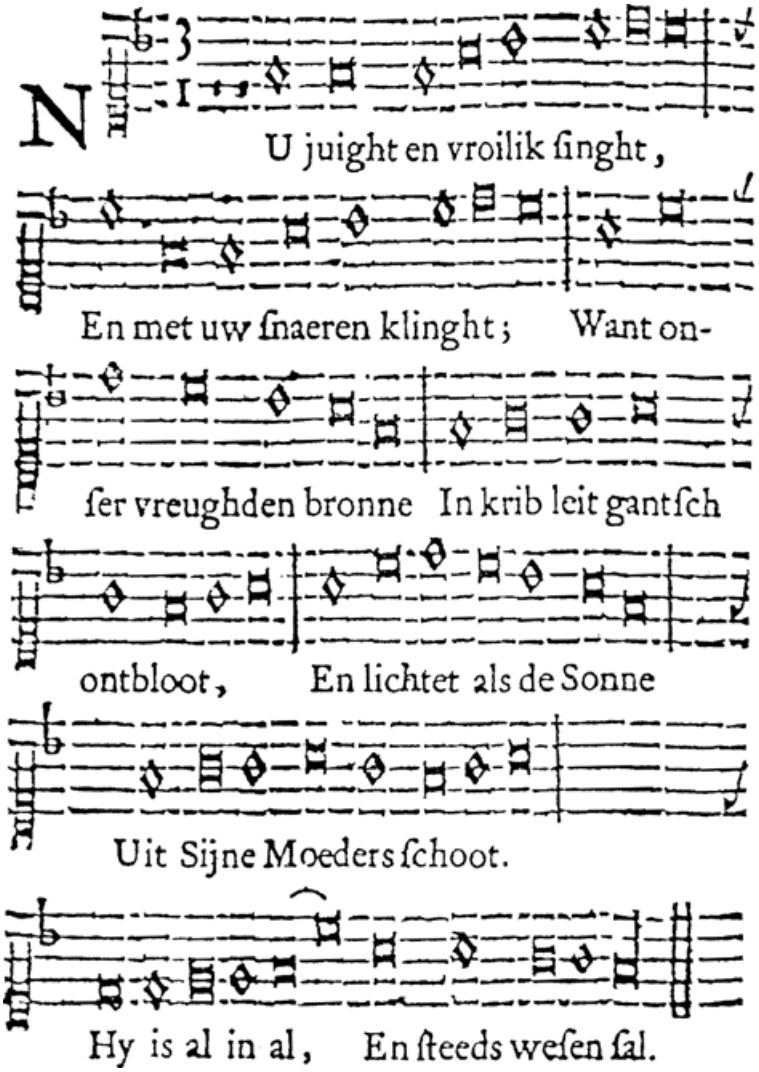
NU juight en vroilik ſinght,
En met uw ſnaeren klinght; Want on-
ſer vreughden bronne In krib leit gantſch
ontbloot, En lichtet als de Sonne
Uit Sijne Moeders ſchoot.
Hy is al in al, En ſteeds weſen ſal.

2.

O Jesu kleen en teer,
Nae U verlangt my seer;
Ik ben so mat en moede;
O Jesu soet van aert,

NU juicht en vroilik singht,
En met Uw snaeren klinght; Want on-
ser vreughden bronne In krib leit gansch
ontbloot, En lichtet als de Sonne
Uit Sijne Moeders schoot.
Hy is al in al, En steeds wesen sal.
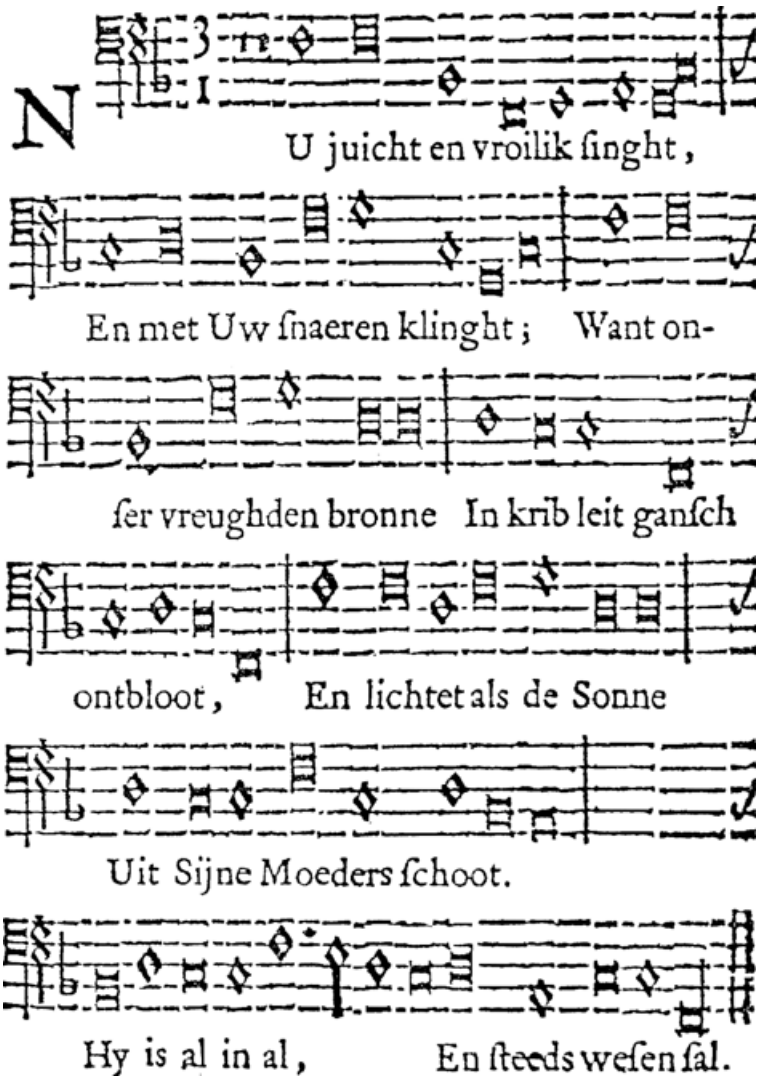
N
U juicht en vroilik ſinght,
En met Uw ſnaeren klinght; Want on-
ſer vreughden bronne In krib leit ganſch
ontbloot, En lichtet als de Sonne
Uit Sijne Moeders ſchoot.
Hy is al in al, En ſteeds weſen ſal.

Vertroost my door Uw goede;
Gy Heerscher wydt vermaert,
Trekt my haest tot U, Trekt my haest tot U.

3.

O Vaders liefde groot!
O Soons gedult ter dood!
Wy waeren al verdorven,
Door erf-sond en misdaed;
Maer Gy hebt ons verworven
Des Hemels vreughden-staet,
O God! waer'n wy daer, O God! waer'n wy daer.

Nieuw-jaers Lied.

Helfft mir Gotts gute preisen.

HElpt my Gods goedheid prysen, Gy volk ontsluit uw mond,
En singt de schoonste wysen, Den Heere dankt van grond;
Om dat tot deser tyd Het oud jaer is verleden, Het Nieuwe-jaer komt heden, Dies alle vroilik zyt.
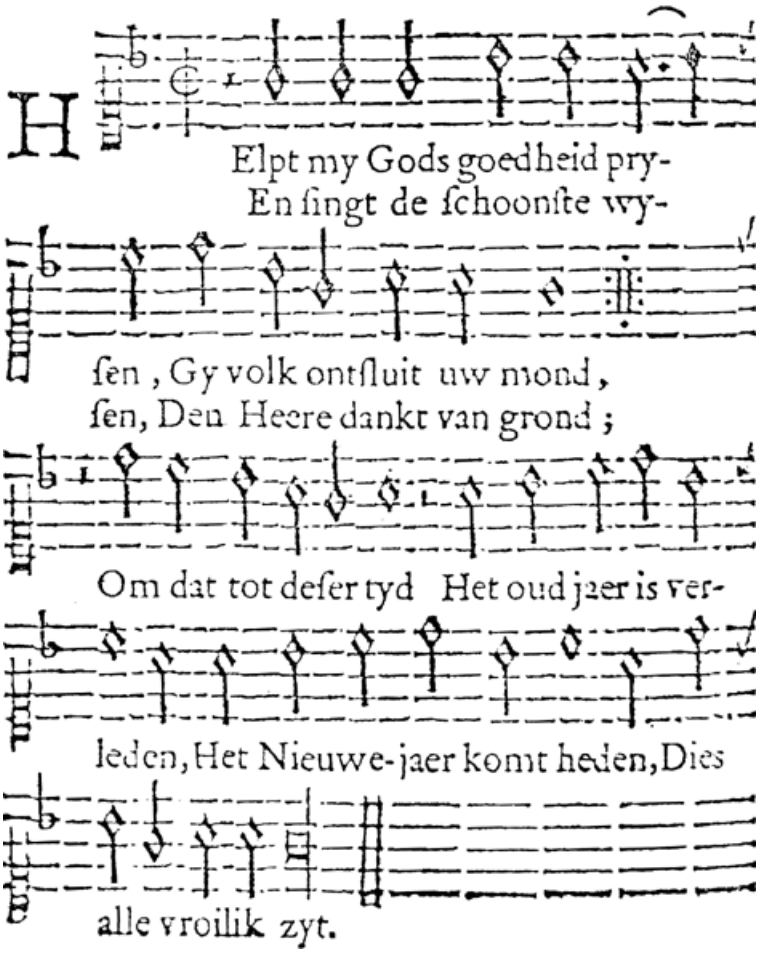
Elpt my Gods goedheid pry-
En ſingt de ſchoonſte wy-
ſen , Gy volk ontſluit uw mond ,
ſen, Den Heere dankt van grond ;
Om dat tot deſer tyd Het oud jaer is ver-
leden, Het Nieuwe-jaer komt heden, Dies
alle vroilik zyt.

Van de geboorte Christi. [Vervolg]

□ 4.

Geen vreughd is ergens meer
Als boven by den Heer;
Alwaer het Heiligh singen
De Eng'len altemael,
En daer de snaeren klingen
In 't Koninglike Sael.
O God! waer'n wy daer, O God! waer'n wy daer.

Nieuw-jaers Lied. [Vervolg]

Helfft mir Gotts gute preisen.

HElpt my Gods goedheid prysen, Gy volk ontsluit uw mond,
En singt de schoonste wysen, Den Heere dankt van grond;
Om dat tot deser tyd Het oud jaer is verleden, Het Nieuwe-jaer komt heden, Dies alle vroilik zyt.
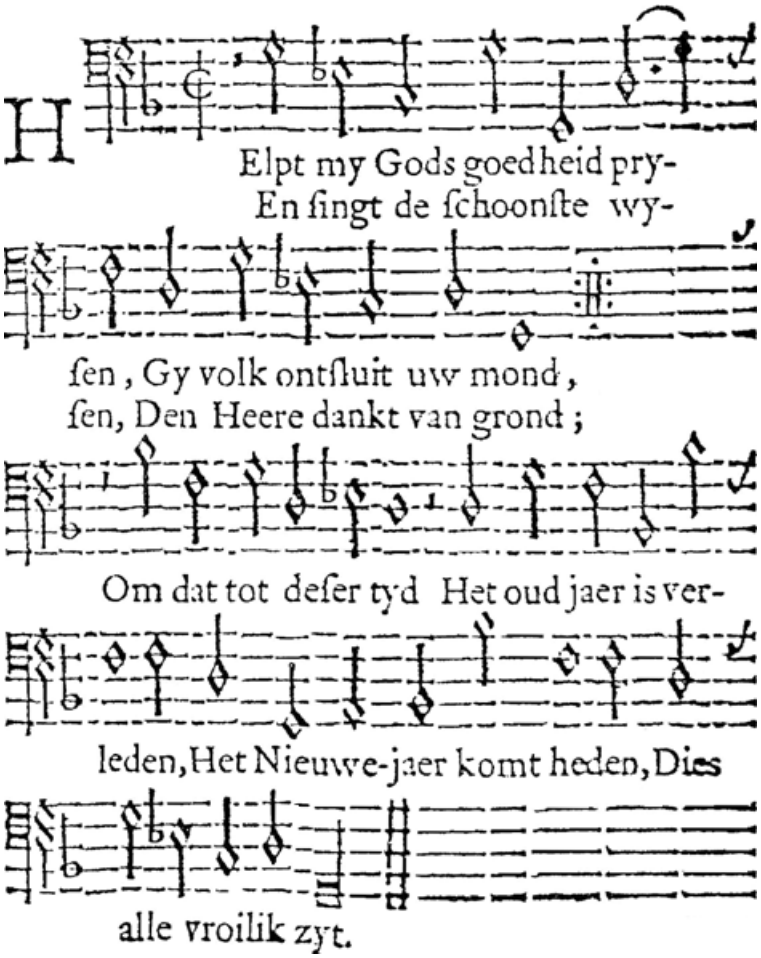
H
Elpt my Gods goedheid pry-
En ſingt de ſchoonſte wy-
ſen, Gy volk ontſluit uw mond,
ſen, Den Heere dankt van grond;
Om dat tot deſer tyd Het oud jaer is ver-
leden, Het Nieuwe-jaer komt heden, Dies
alle vroilik zyt.

2.

Laet ons met eernst betrachten
De groote Gods genaed',
Laet wy Sijn weldaed achten
Te zijn in d' hooghste graed,
En treên in ons gemoed,
Hoe God dit jaer tot leven
Ons nooddruft heeft-gegeven,
En ons voor leet behoedt.

3.

Ons Leer' en Kerk behouden
In rust en goeden staet,
Hy heeft ook jongh en ouden
Haer doen bewaert voor quaed;
En heeft met milderhand
Sijn gaeven uitgegheven,
Verwoestinge verdreven
Van onse Stad en Land.

4.

God heeft voor alle schaeden
Ons vaderlik verschoont;
So wy nae ons' misdaeden
Recht souden zijn geloont □

Besnydinge Christi.

O Jesu Christe, die Gy zyt
Op d'achtste dagh van Uwen tyd

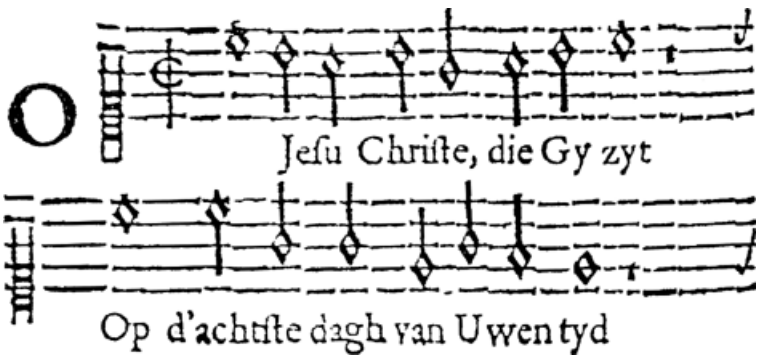

Nieuwe-jaers Lied. [Vervolg]

 Met waerde straf en pyn;
Wy waeren langh gestorven,
En t' eenemael verdorven;
Want wy vol sonden zijn.

5.

Sijn goeden aert en trouwe
Geduert noch eeven seer;
So wy ons sond berouwen,
Gelooven aen den Heer
Met ongeveinsd gemoed;
Hy wil de schult vergeven,
De straf verdoen daer neven;
In nood Hy ons behoedt.

6.

Voor sulk een goed wy prysen
U God in 's Hemels throon,
Dit doet Gy ons bewysen
Door Christum Uwen Soon,
Wilt ons in 't nieuwe-jaer
Voor ongeluk bewaeren
En ons hier nae vergaeren
Tot Uw verkoosen schaer.

Besnydinge Christi. [Vervolg]

O Jesu Christe, die Gy zyt
Op d'achtste dagh van Uwen tyd
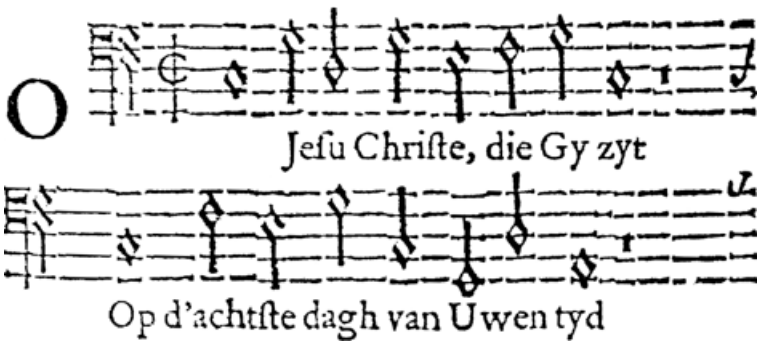
Besneden; eeven als de Wet Der Joden
zulx had ingeset.

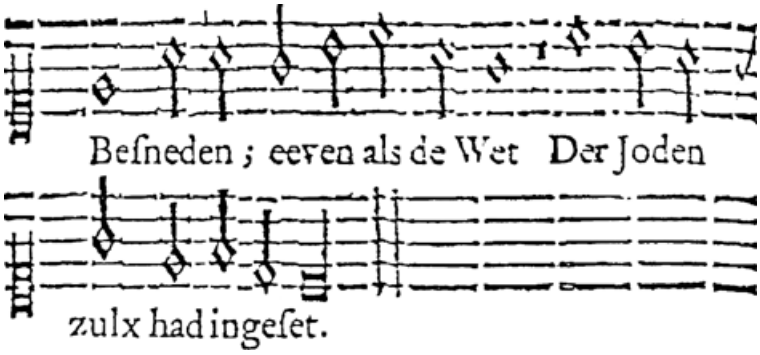

2.

Dat Gy zyt onder d' Wet gegaen,
Hebt Gy den vloek te niet gedaen;
De last voor ons was veel te swaer,
Gy wesen most de Middelaer.

3.

Gy neemt op U all' onse sond,
En maekt met ons een nieuw verbond;
Dies, Jesu Christ, wert Gy geseit
Ons' Heiland en ons' Saligheid.

4.

Laet deese dagh zijn een begin,
Dat Gy besnydt ons' hert en sin, □

Lyden Christi.

O Lam Gottes unschuldig.

O Lam Godes onschuldigh
Aen 't hout des kruices geslach- - tet;
Aldaer gevonden duldigh,
Hoewel Gy wierdet verach- - tet:

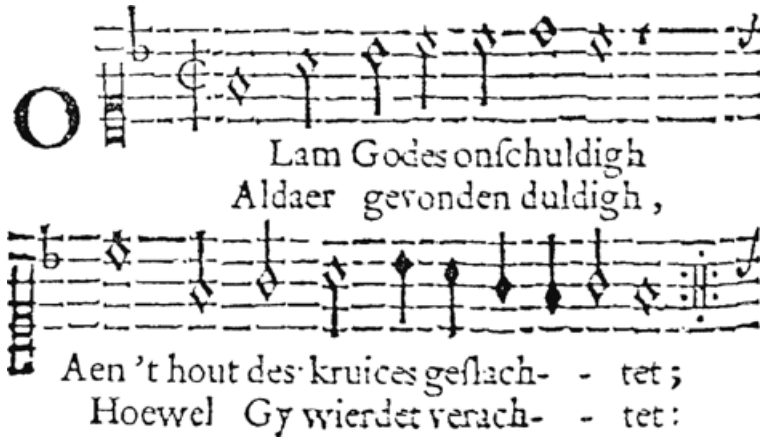
O Lam Godes onſchuldigh
Aldaer gevonden duldigh,
Aen 't hout des kruices geſlach- - tet;
Hoewel Gy wierdet verach- - tet:

[Besnydinge Christi. Vervolg]

Besneden; eeven als de Wet Der Joden.
zulx had ingeset.

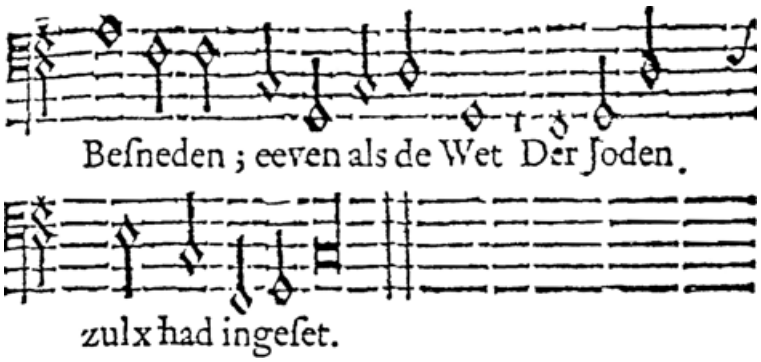

[4. Vervolg]

 Vernieuwt ons' geest, en wederstaet
Wat tegen Uwe wille gaet.

5.

Bewaert ons voor des werelts net,
En leert ons Uwe Heil'ge Wet;
Dat wy dit jaer wel vangen aen,
En op Uw' rechte weghen gaen.

6.

O Jesu Christ, getrouw Heiland,
Wy geven ons in Uwe hand;
Tot Uwen dienst maekt ons bereidt
Van nù tot in der eeuwigheid.

Lyden Christi. [Vervolg]

O Lam Gottes unschuldig.

O Lam Godes onschuldigh
Aen 't hout des kruices geslach- - tet;
Aldaer gevonden duldigh,
Hoewel Gy wierdet verach- - tet:

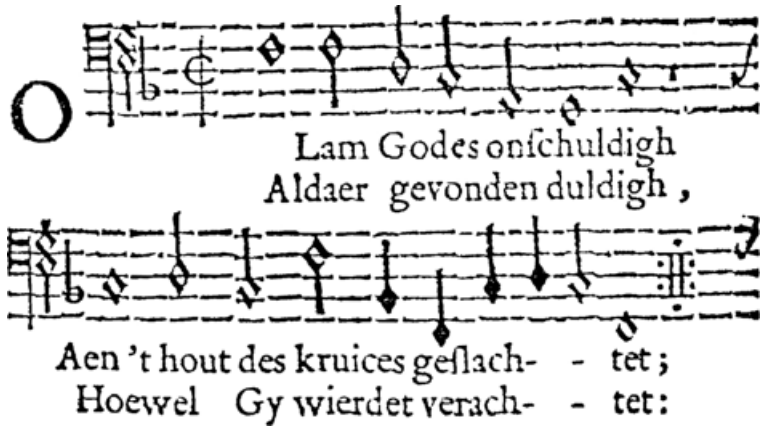
O Lam Godes onſchuldigh
Aldaer gevonden duldigh,
Aen 't hout des kruices geſlach- - tet;
Hoewel Gy wierdet verach- - tet:

All' sond hebt Gy gedra- gen;
Wy mosten ja vertza- gen:
Erbarm U onser, ô Je- - - su!
Geeft ons Uw vreede, ô Je- - - su!
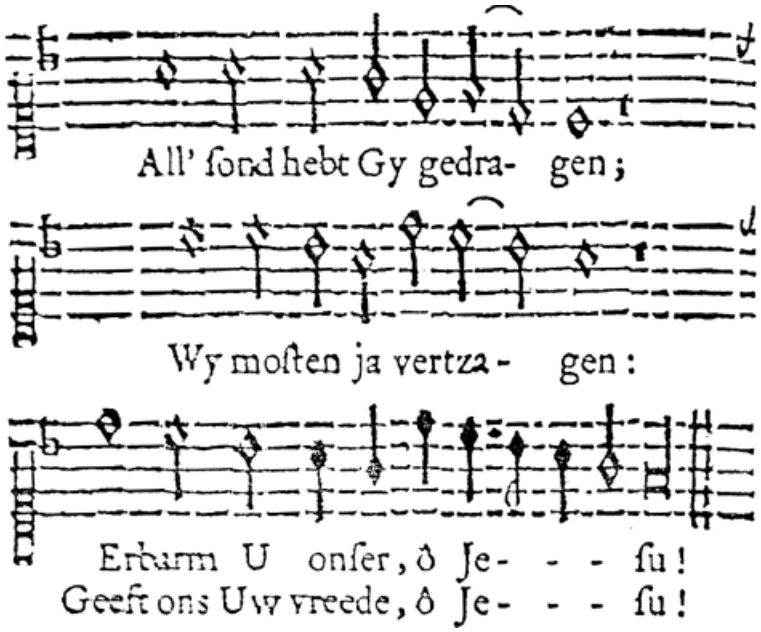
Da Jesus an dem treutfe stund.

TOen Jesus aen het kruitse hingh, En
wonden aen Sijn lyf ontfingh Met bitterlyke
smer- ten; Wat Jesus daer Sprak openbaer
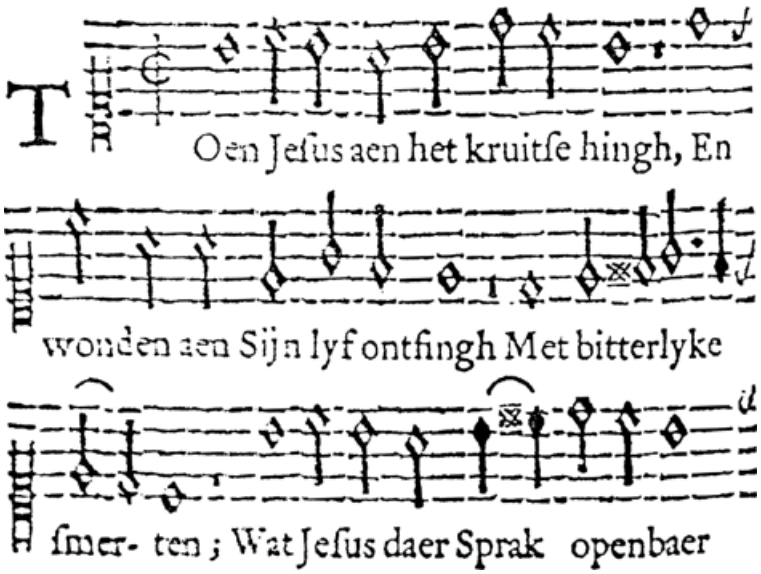
[O Lam Gottes unschuldig. Vervolg]

All' sond hebt Gy gedra- gen;
Wy mosten ja vertza- gen:
Erbarm U onser, ô Je- - su!
Geeft ons Uw vreede, ô Je- - su!
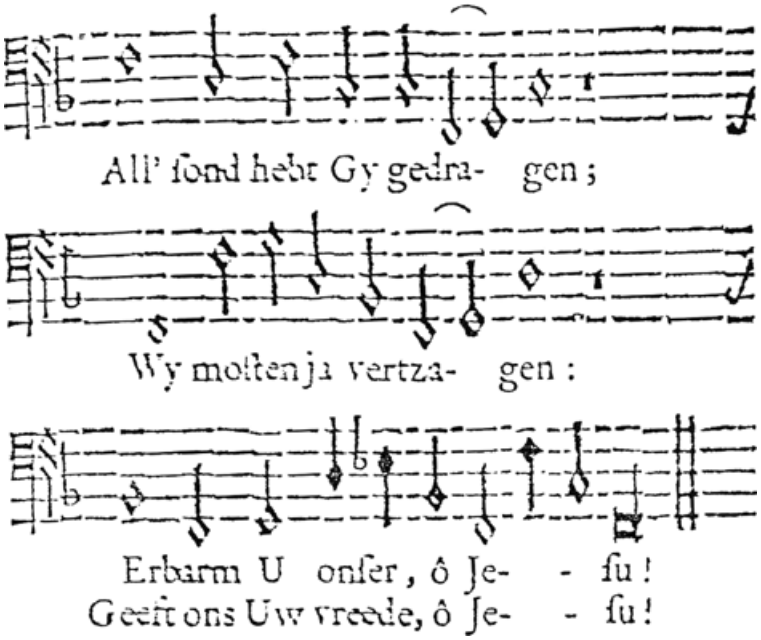
Da Jesus an dem treutfe stund. [Vervolg]

TOen Jesus aen het kruitse hingh, En
wonden aen Sijn lyf ontfingh Met bitterlyke
smer- ten; Wat Jesus daer Sprak openbaer

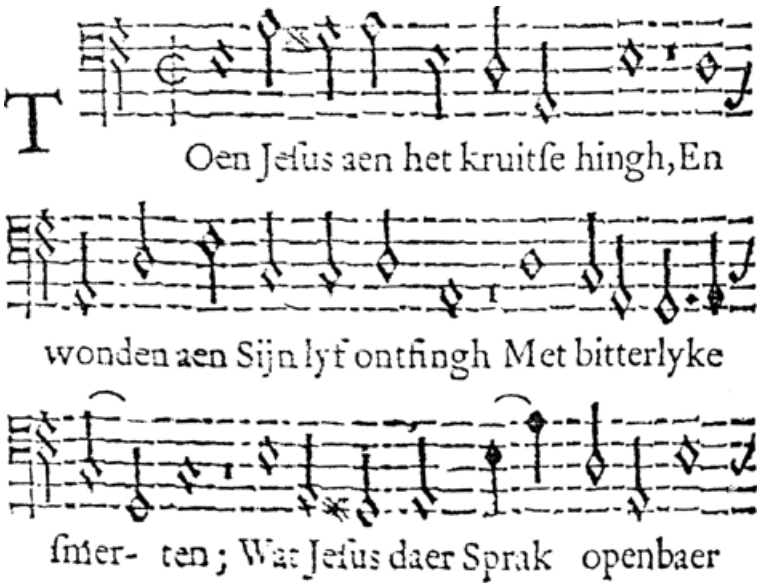

Betracht van ganscher her- ten.

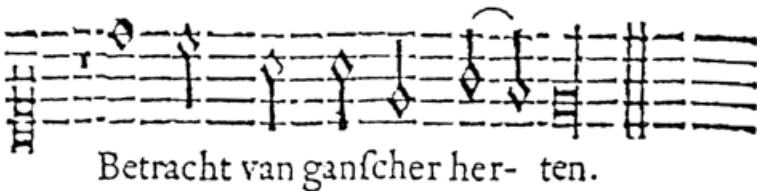

2.

Hy seid; ô Vader dees' misdaed
Vergeeft doch haer door Uw genaed,
Die My Mijn bloed vergieten;
Sy weeten niet
Wat My geschiet;
Laet My Mijn beê genieten.

3.

Hoe groot was Sijn barmhertigheid
Die Hy den moordenaer toeseid;
Hy sprak: Gy sult niet vreesen;
Want heden gy
Noch sult met My
In 't Paradys ook wesen.

4.

De Heere sprak Sijn Moeder aen,
Wiens herte was van druk bevaên;
O Vrouw, aensiet uw Soone:
Johannes siet,
Dat gy gereedt
Uw Moeder dienst betoone.

5.

De Heere sprak van angst en pyn;
Mijn God! Mijn God! ô Vader Mijn,
Hebt Gy My nu verlaeten?
Sijn flaeuwe hert
Benaut van smert
Was droevigh boven maeten.

Betracht van ganscher her- ten.

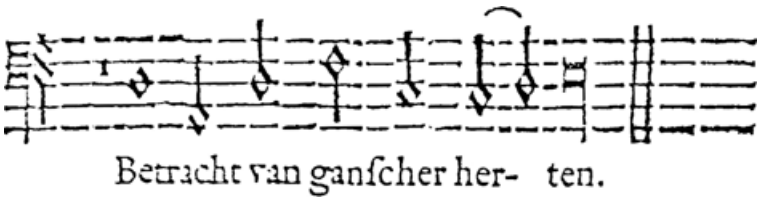

6,

Ook dese woorden sprak de Heer,
Ay My! ay My! My dorst so seer,
Mach niemant laefnis geven?
De drooght' Hem drong,
Sijn dorre tong
Most aen 't gehemelt kleven.

7.

Noch sprak Hy in Sijn diepste nood,
Als Hy soo swaerlik met de dood
In 't uiterste most stryden;
Door Godes kracht
Is al volbracht
Tot deser uir Mijn lyden:

8.

O Heer, 'k ben t' eenemael vermant,
Mijn ziel beveel Ik in Uw hand,
Sy moet van 't lichaem scheiden;
Uw Geest My send
Ter laetster end,
Dat die My mach geleiden.

9.

Die deese woorden wel betracht,
En Christi lyden neemt in acht,
Wil God Sijn segen geven;
Die hem by-stae
Met Sijn genaê
Tot in het eeuwigh leven.

Ach wir armen su□nder! unsre missethat.

OCh wy arme sondaers,
onse swaer misdaed, Waer in elk ontfangen
en gebooren staet, Heeft gebracht ons allen in
sulken groote nood, Dat wy onderworpen
zyn den helschen dood. Heer, ontfermt U
ons, Christ' ontfermt U ons, Heer ont-
fermt U ons.
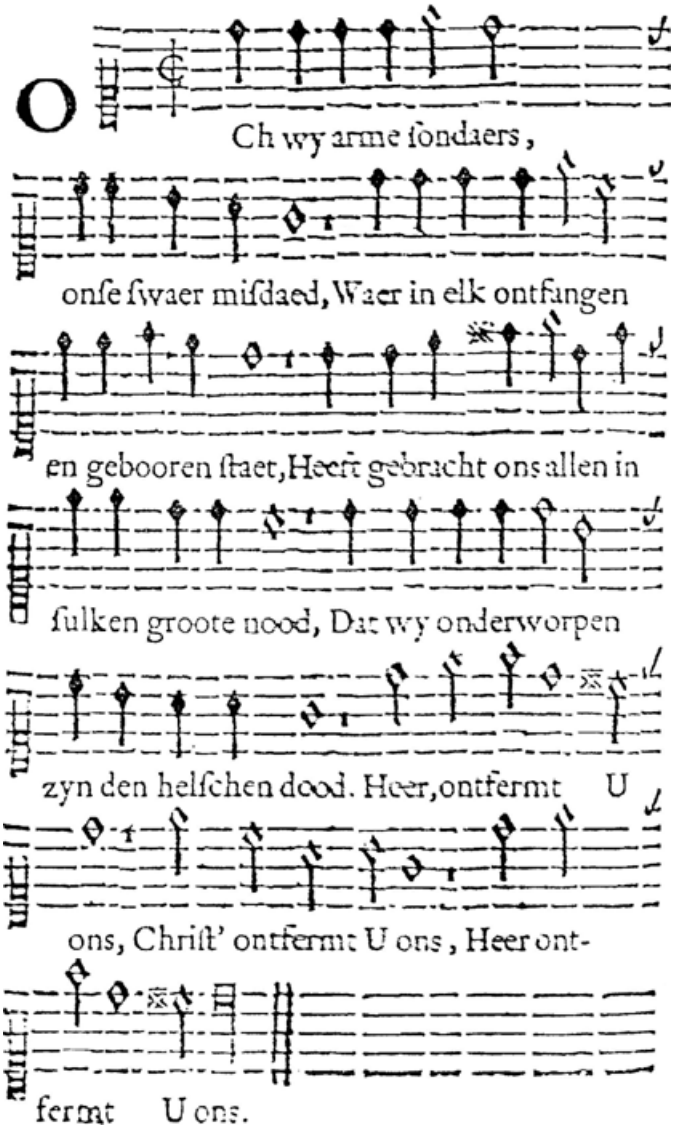
Och wy arme ſondaers,
onſe ſwaer miſdaed, Waer in elk ontfangen
en gebooren ſtaet, Heeft gebracht ons allen in
ſulken groote nood, Dat wy onderworpen
zyn den helſchen dood. Heer, ontfermt U
ons, Chriſt' ontfermt U ons, Heer ont-
fermt U ons.

OCh wy arme sondaers,
onse swaer misdaed, Waer in elk ontfangen
en geboorē staet, Heeft gebracht ons allen in
sulken groote nood, Dat wy onderworpen
zijn den helschen dood. Heer, ontfermt U
ons, Christ' ontfermt U ons, Heer ont-
fermt U ons.
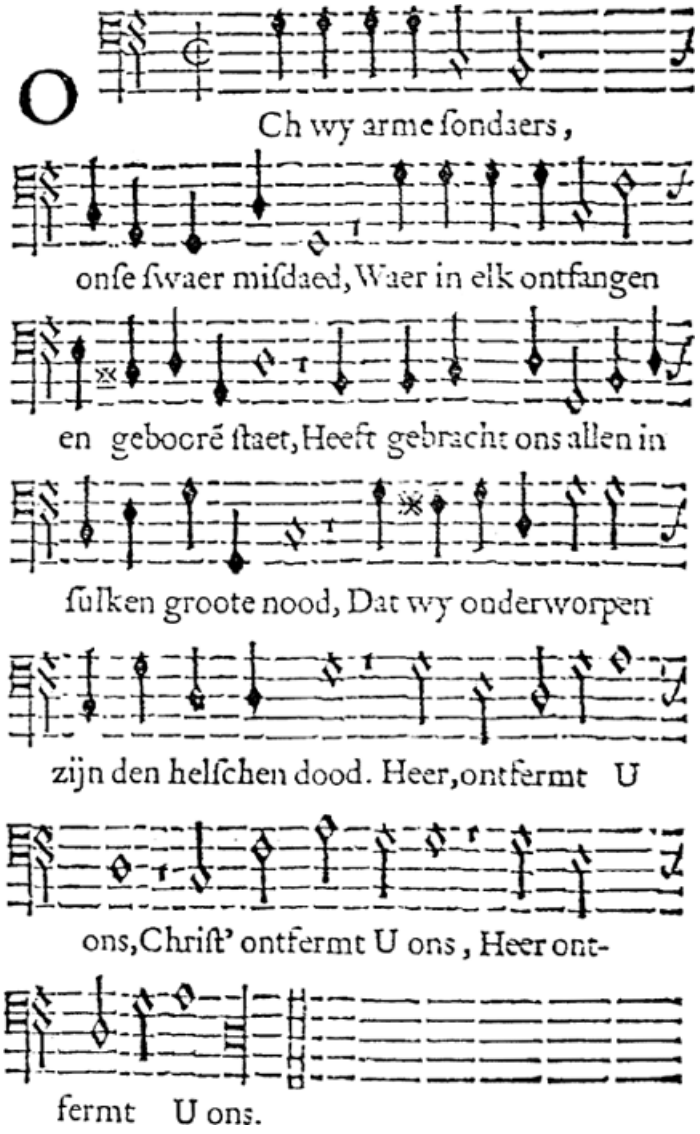
Och wy arme ſondaers,
onſe ſwaer miſdaed, Waer in elk ontfangen
en geboorē ſtaet, Heeft gebracht ons allen in
ſulken groote nood, Dat wy onderworpen
zijn den helſchen dood. Heer, ontfermt U
ons, Chriſt' ontfermt U ons, Heer ont-
fermt U ons.

2.

Niemant door sijn krachten kon den dood ontgaen;
Want men kond de sonde swaerlik tegen-staen;
Om verlost te werden, 't kon niet anders zijn,
Als dat Christus lyden most des doodes pyn.
Heer ontfermt U ons, &c.

3.

Had Hy niet op aerden sich geopenbaert,
En niet aengenomen onse menschen aert;
Waer Hy niet gestorven gewillig en bereidt,
Jeder waer verlooren in der eeuwigheid.
Heer ontfermt U ons, &c.

4.

Sulken grooten goede, die aen ons geschiet,
Heeft ons God bewesen gonstelik om niet,

Geschiedenis van 't Lyden Christi.

O mensch bewein bein sunde gros.

O Mensch beween Uwsond en straf;
D' Heer Christus van Sijn Vader af
Die van een Maegd gebooren is,
En heeft tot ons' behoudenis

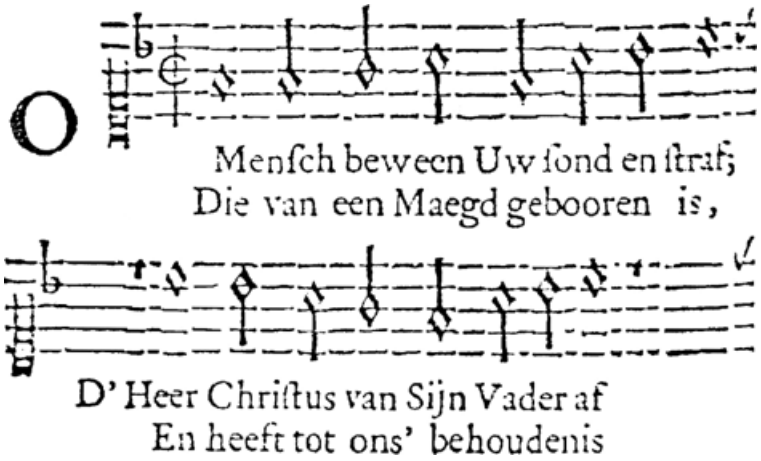
O
Menſch beween Uw ſond en ſtraf;
Die van een Maegd gebooren is,
D' Heer Chriſtus van Sijn Vader af
En heeft tot ons' behoudenis

Van 't Lyden Christi. [Vervolg]

[Ach wir armen su□nder! Unsre misserthat. Vervolg]

□ Christus is gestorven en in het graf geleit,
Door Sijn kruis verkregen ons de saligheid.
Heer ontfermt U ons, &c.

5.

Dies wy al getroost zijn tegen sond en dood,
En wy niet en schroomen voor der hellen nood:
Wy zijn nu gereddet uit alle moeilikheid;
Dies den Heere Christo lof moet zijn geseit.
Heer ontfermt U ons, &c.

6.

Laet ons alle prysen God des Vaders Naem,
Sijnes Soons en ook des Heilgen Geest te saem;
Dat Sy ons behoeden voor argelist en waen,
Dat ook Godes leere blyve by ons staen.
Heer ontfermt U ons, &c.

Geschiedenis van 't Lyden Christi. [Vervolg]

O mensch bewein dein funde gros.

O Mensch beween Uw sond en straf;
D' Heer Christus van Sijn Vader af
Die van een Maegd gebooren is,
En heeft tot ons' be- houdenis
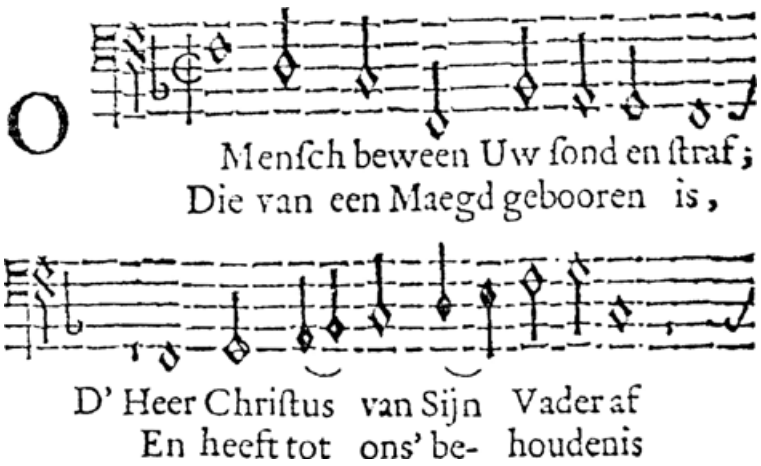
O
Menſch beween Uw ſond en ſtraf;
Die van een Maegd gebooren is,
D' Heer Chriſtus van Sijn Vader af
En heeft tot ons' be- houdenis

Op aerden is gekomen,
Den last op Sich genomen;
Den dooden
gaf Hy 't leven weêr, En alle krankheid
leght Hy neêr, Ter tyd den uir quam naeken
Dat Christus most geoffert zijn,
En most aen 't kruis de bitt're pyn
Voor onse sonden smaeken.
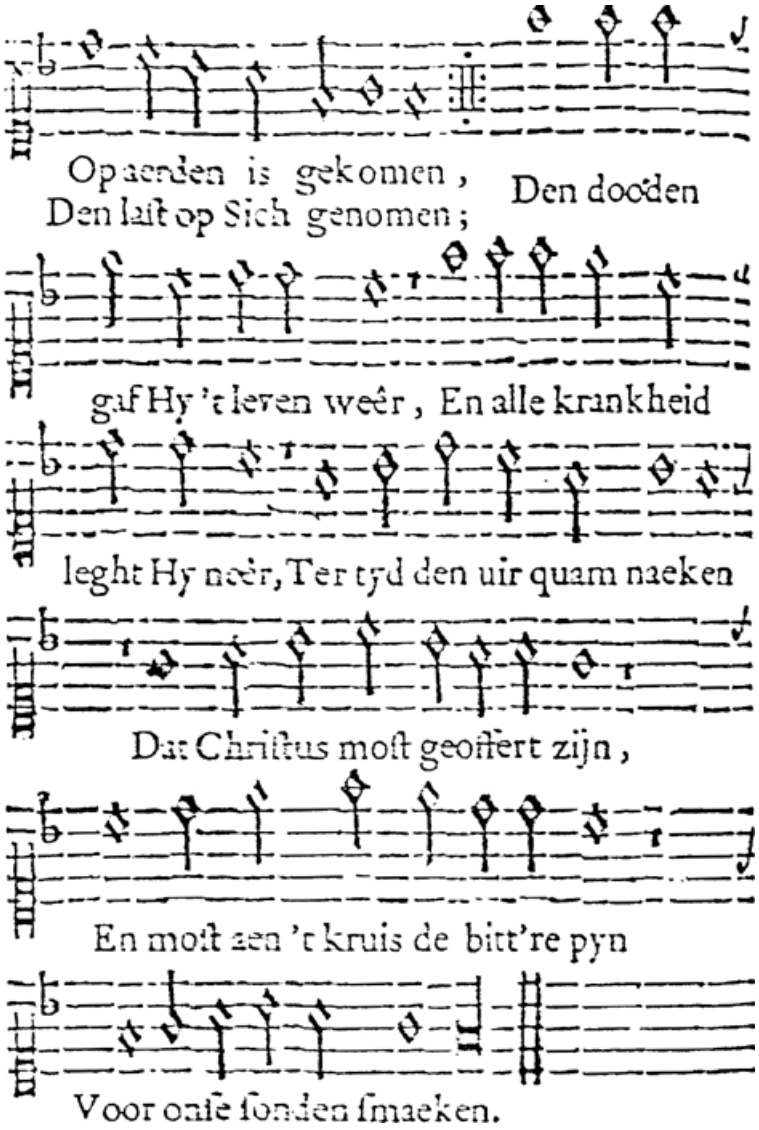
Op aerden is gekomen,
Den dooden
Den laſt op Sich genomen;
gaf Hy 't leven weêr, En alle krankheid
leght Hy neêr, Ter tyd den uir quam naeken
Dat Chriſtus moſt geoffert zijn,
En moſt aen 't kruis de bitt're pyn
Voor onſe ſonden ſmaeken.

2.

Als nu het Feest der Joden quam,
Sijn Jong'ren Christus tot Sich nam,
En heeft aldus gesproken:
Des menschen Soon sal zijn verraên,
En aen het kruis gebonden staen
Met nagelen gestoken:

Op aerden is gekomen,
Den last op Sich genomen;
Den dooden
gaf Hy 't leven weêr, En alle krankheid
leght Hy neêr, Ter tyd den uir quam naeken
Dat Christus most geoffert zijn,
En most aen 't kruis de bitt're pyn
Voor onse sonden smae- ken.
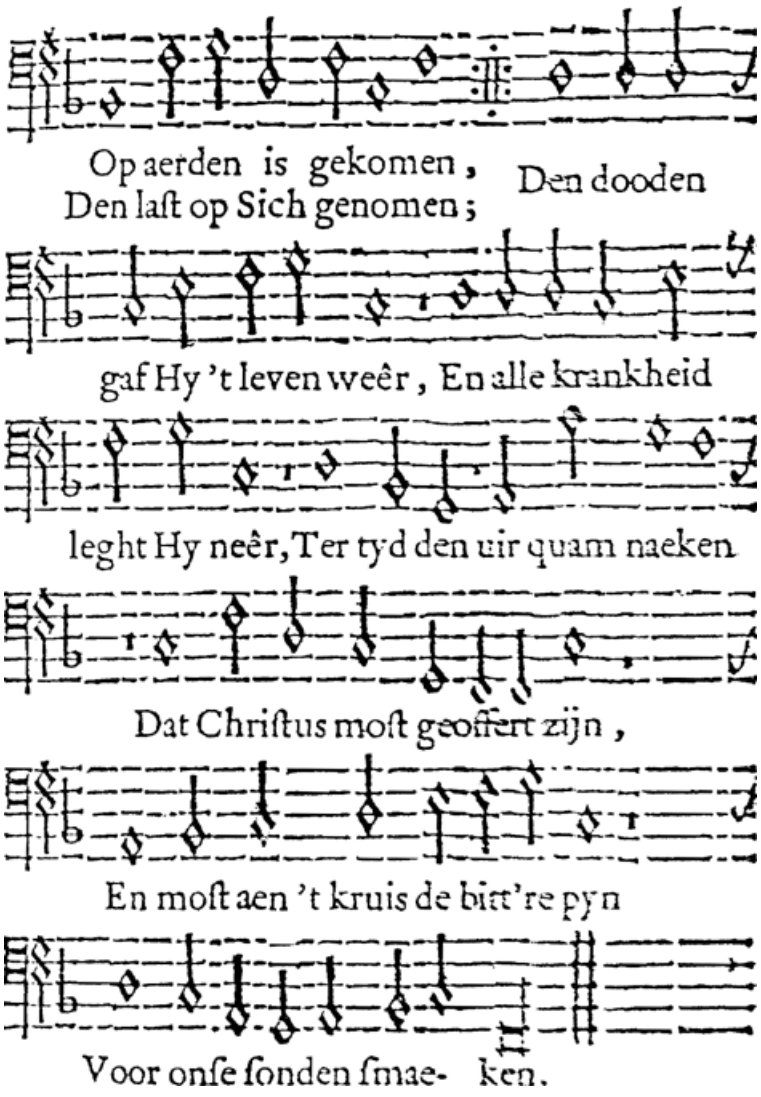
Op aerden is gekomen, Den dooden
Den laſt op Sich genomen;
gaf Hy 't leven weêr, En alle krankheid
leght Hy neêr, Ter tyd den uir quam naeken
Dat Chriſtus moſt geoffert zijn,
En moſt aen 't kruis de bitt're pyn
Voor onſe ſonden ſmae- ken.

In Simons huis een vrouwe waer,
Die diere salve nam met haer,
Heeft s' op Sijn hooft gegooten;
't Verlies der salve wiert beklaeght
Van Jong'ren; Christo heeft 't behaeght,
Maer Judae seer verdrooten.

3.

Tot d' Hooge-Priester Judas ging,
Die dertigh silverling' ontfing,
Dat voor 't verraeden loon was:
Voorts Jesus met Sijn Jong'ren quam,
Om voor het laetst het Paesche-Lam
Te eeten, als 't gewoon was:
Hy deed Sijn Jongeren verstaen,
Dat haest Sijn lyden most aengaen,
Een testament voor allen:
Hy wiesch den Jong'ren voeten af,
Waer mede Hy te kennen gaf,
Dat niemant most afvallen.

4.

Als Christus in Getsem'ne trad,
Van swaeren angst en droef heid bad,
En seide tot Sijn schaeren;
Nu waekt met My, en hier vertoeft;
Mijn ziel is totter dood bedroeft;
O Vader, wilt my spaeren!
Is 't mogelik, so laet van My
Nu dees drink-beker gaen voor-by;
Maer all nae Uwe wille.
Hy meermaels sprak; Nu bidt en waekt,
Dat gy niet in versoeking raekt;
Edoch sy bleven stille.

5.

Hy sprak: Staet op en rustet vry,
Mijn uir gekomen is nae-by,
'k Sal werden overgeven
In sondaers macht, staet op en gaet,
Hy is niet verr', die My verraedt
Door Sathans drift gedreven:

Siet Judas een van Twaelven quam,
Die groote schaere met hem nam,
Met sweerden en met stangen:
Een teeken die verrader gaf;
Die ik sal kussen, neemt Hem af,
Die sult gy moeten vangen.

6.

Maer Jesus, wien was alle ding
Bekent, den schaere tegen ging,
En sprak; Wie soekt gy alle?
Sy seiden; Die van Nasareth:
Ik ben 't, seid Hy; en sy ontsett
Ter aerden zijn gevallen.
En Judas seid, Heer zyt gegroet,
En kusten Hem, en metter spoed
Most Hy gevangen wesen:
Het sweert toogh Petrus uit sijn scheê
En hieuw des Dienaers oor in twee;
Maer Christus heeft 't mispresen:

7.

Hy seid; Die 't sweert hier grypen aen,
Die sullen door het sweert vergaen:
Voor My, dit moet Ik lyden.
De schaer Hem meê nae Annam nam,
Van daer Hem bracht nae Caïpham
Hoogh-Priester in die tyden:
Als Petrus wiert gevraeght aldaer,
Of hy van Christi volk niet waer?
Den Heere hy versiekte:
Voorts Caïphas getuighen socht
Hoe hy den Heer verdoemen mocht,
En swaere klachten maekte.

8.

Maer Christus en antwoorde niet;
Doch Caïphas Hem niet verliet,
En naerder ondervraeghde,
En sprak; Seght met waerachtigheid,
Zyt Gy niet Godes Soon? Hy seid;
Ik ben 't, en niet verzaeghde:
Hy sprak; van dese tyd gy liên
Noch sult de Soon des menschen sien
Hier boven in de wolken,
Daer sal Hy in Sijn hooghe stand
Aen Sijnes Vaders rechterhand
Verschynen alle volken.

9.

De Hooge-Priester van verdriet
Verscheurd Sijn kleed, en seide; Siet,
Wat zijn wy meer van nooden?
Gy Sijn Gods-lasteringen hoort:
De schaeren gaeven dit antwoord;
Men sal Hem moeten dooden.
In 't aengesicht spoogh Hem de schaer,
En gaf Hem slaeghen voor en naer,
Daer op sy gingen vraeghen;
Wie is het, Christe, seght terstont,
Om dat gy propheteren kont,
Die U nu heeft geslaeghen?

10.

Sy de'en Hem tot Pilatum gaen;
Als Judas, die Hem had verraên,
Dit sagh, begost te treuren;
Hy gaf dit gelt den Priesters weêr,
En sprak; ik heb gesondight seer,
Mijn herte moet my scheuren:

Het gelt hy in den Tempel liet,
En hy verhing sich van verdriet.
Een raed de Priesters gaven
Hoe dat men 't gelt besteden mocht,
Een pottebackers erf men kocht,
Om vreemden te begraven.

11.

Als Jesus voor Pilato stond,
Het Joodsche volk veel klachten vond,
En tot haer reden seiden:
Den Keiser heeft Hy weder-staen,
Voor Godes Soon sich voor-gedaen,
En ging het volk verleiden:
Pilatus vraeghd Hem eeven seer;
Maer Jesus en antwoord niet meer;
Dit gaf Pilato wonder:
Hy tot Herodem wiert gebracht,
Die sich verheughd, om dat hy dacht
Te hooren wat besonder.

12.

Als Jesus seid niet eenigh woord,
Herodes wiert soo seer verstoort,
Dat hy Hem heeft hersonden.
Pilatus sprak de Joden aen,
En seid; Wat quaed heeft Hy gedaen?
Ik heb geen schult gevonden:
Op uwen Feest, 't is uw gewoont,
Dat een gevangen zy verschoont,
Laet Jesus zijn ontslaeghen:
Het volk riep met een sterke stem,
Lost Barabbam, maer kruicight Hem;
Want dit is ons' behaeghen.

13.

Pilatus Hem weer komen liet
In 't Richt-huis, en een purper-kleed
Hem daer omhangen deede;
Hy kreegh op 't hooft een doorne-kroon,
In d' hand een riet, waer meê tot hoon
Hy veele slaegen leede.
Sy vielen Hem met spot te voet,
En seiden; Koning zyt gegroet,
En in 't gesichte spooghen.
Pilatus seid; Hoe kan dit gaen?
Wat feit of quaed heeft Hy gedaen?
Ik sie geen schult voor ooghen.

14.

De Joden riepen eeven seer;
Pilate, kruist Hem, of niet meer
Gy 's Keisers vriend kont blyven.
Hy deede niet meer tegen-stand,
Ging in de Stoel en wiesch sijn hand,
En woud geen sond bedryven.
Als Barabbas wiert vry geseght,
Wiert Jesus aen het kruis gehecht
Nae haeren boos behaegen:
Sy deeden Hem Sijn kleed'ren aen,
En zijn voorts met Hem uitgegaen;
Het kruis most Jesus draegen.

15.

Als sy met Jesus gingen heen,
Sy dwongen Simon van Cyreen,
Dat hy most helpen draeghen;
Veel volk en vrouwen volghden Hem,
Die weenden met een droeve stem,
En gingen Hem beklaeghen.

Hy sprak: En weent niet over My;
Maer, Sion, over u weent vry
   En over uwen ziede:
Daer sal noch wesen sulk een dagh,
Dat die onvruchtbaer wesen magh
   Zy saeligh in genaede.

16.

Sy leiden Hem tot Hooftscheel-steê,
Twee moordenaers sy brachten meê,
   En Hem in 't midden hingen:
Hy sprak; O Vader, haer vergeeft,
Want zulx de Schrift verkondight heeft;
   Dit zijn verborgen dingen.
Een Opschrift boven Hem most zijn
In 't Griex, Hebreeus, en in 't Latyn,
   Pilatus had 't geboden;
Den Opschrift had hy dus geset;
Dit JESUS is van Nazareth,
   Die KONING is DER JODEN.

17.

Als Jesus nu gekruicight waer,
Kryghs-knechten deelden onder haer
   Sijn klederen met Iooten.
Aen 't kruis sprak Hy Sijn Moeder an;
Siet Uwen Soon: en tot Johan;
   Uw Moeder niet verstoote.
Johannes haer in huis ontfingh;
Als Jesus noch aen 't kruitse hing,
   Verscheiden smaedheid hoorde;
De Hooghe-Priester dreef den spot,
De schaeren spraken quaed van God
   Met lasterlyke woorden.

18.

Ook seid den eene moordenaer;
Zyt Gy Gods Soon, U self bewaer,
   En komt van 't kruis af-daelen:
Maer d' ander Hem bestrafte seer,
En seid; Voorwaer het is de Heer,
   Sult gy hier in ook dwaelen?
Daer ons voor schult wert recht gedaen,
Maer Hy en heeft geen quaed begaen;
   Sult gy ook God niet vreesen?
Christ', in Uw Ryk denkt my, seid hy;
D' Heer sprak; Gy heden sult met My
   In 't Paradys noch weesen.

19.

Het aerdryk maekte haer getreur,
En was van ses tot negen uer
   Met duisternis omvangen;
Omtrent ter selver uer riep Hy;
Mijn God! Mijn God verlaet Gy My?
   Als Hy aen 't kruis bleef hangen:
Een van het volk by Jesus quam,
Een spongië met edik nam,
   Hem laefd' tot smaed en schande:
En Jesus doe op 't allermeest
Benaeut, riep; Vader Mijnen Geest
   Beveel Ik in Uw handen;

20.

Hy gaf den Geest: men heeft gesien,
Des Tempels voorhang scheurd in tween
   Van boven tot beneden;
Ook beefd en zitterde den aerd,
De rotsen scheurden seer vervaert,
   De graven sich op-deeden:

De Hooftman en d' omstaende schaer,
Als sy aenschouden dit misbaer,
Begosten seer te vreesen;
En spraken t' saemen onder haer;
Voorwaer die mensch rechtvaerdigh waer,
Hy most Gods Soone wesen.

21.

Als 't avond was, quam Joseph daer,
Die van Arimathea waer,
Hy om het lichaem beede:
Pilatus heeft het toegestaen;
En Nicodemus quam gegaen,
Bracht speceryen meede.
't Gekruiste lichaem namen sy
In fyn doek met de specery,
Het selve sy besteden
In een steenrotsen graf aldaer,
Daer niemant in begraven waer,
En gingen heen in vreden.

22.

De Joden de'en noch dit vermaen;
Hy had geseit, dat Hy opstaen
Noch soude nae drie daeghen:
Dies nae het graf sy gingen heen,
En vast versegelden den steen,
Om nauwe sorg te draeghen:
Maer Christus is weêr opgestaen,
Ten derden dagh uit 't graf gegaen,
En sekerheid gegeven.
Den dood heeft Hy te niet gemaekt,
De selv' heeft Hy voor ons gesmaekt,
Op dat wy mochten leven.

Opstandinge Christi.

Christ lag in todes banden.

CHrist lagh in doodes hechtenis,
Voor onse schult ge- geven;
Maer nu weêrom verreesen is,
Heeft ons gebracht het leven:
Daerom wy vroilik zijn te saem, Wy loven,
danken Godes Naem, Met stemmen-klank ve-
he- ven. *Al- leluja*.
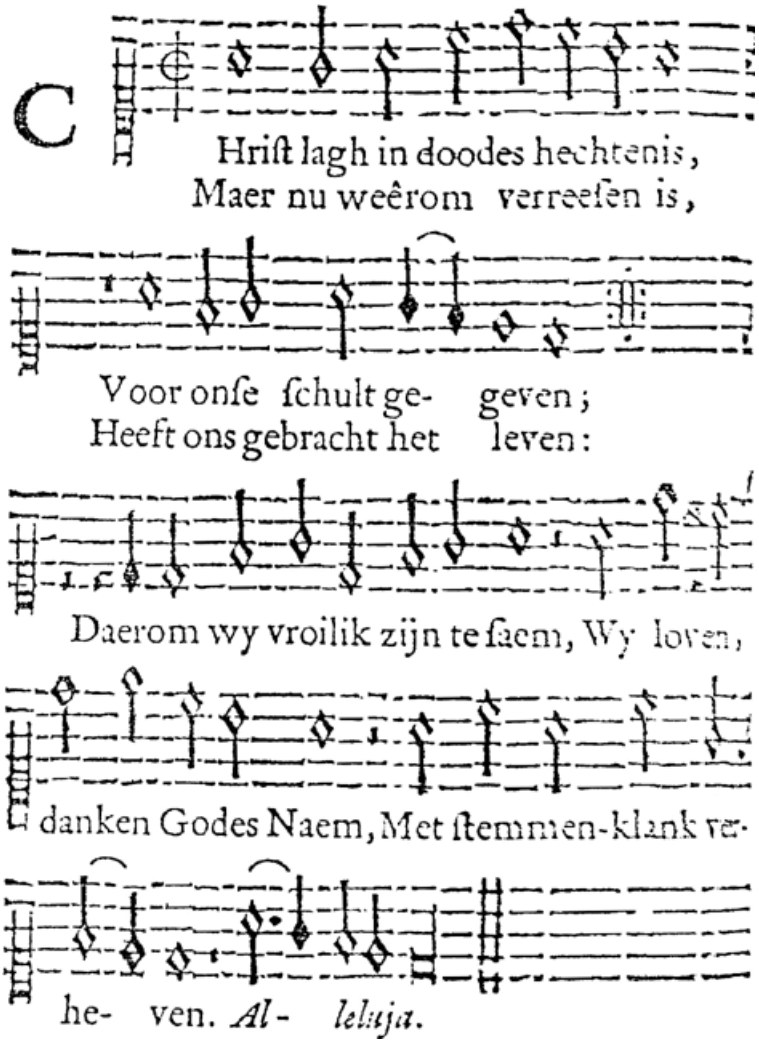
Hriſt lagh in doodes hechtenis,
Maer nu weêrom verreeſen is,
Voor onſe ſchult ge- geven;
Heeft ons gebracht het leven:
Daerom wy vroilik zijn te ſaem, Wy loven,
danken Godes Naem, Met ſtemmen-klank ve-
he- ven. Al- leluja.

2.

Geen vleesch den dood bedwingen kond
Van alle menschen kind'ren,
Dat alles quam van onse sond,
Den vloek kon niemant lind'ren;

CHrist lagh in doodes hechtenis,
Maer nu weêrom verreesen is,
Voor onse schult ge- geven;
Heeft ons gebracht het leven:
Daerom wy vroi- lik zijn te saem, Wy loven,
danken Godes Naem, Met stemmen-klank ver-
he- ven. *Al- leluja*.
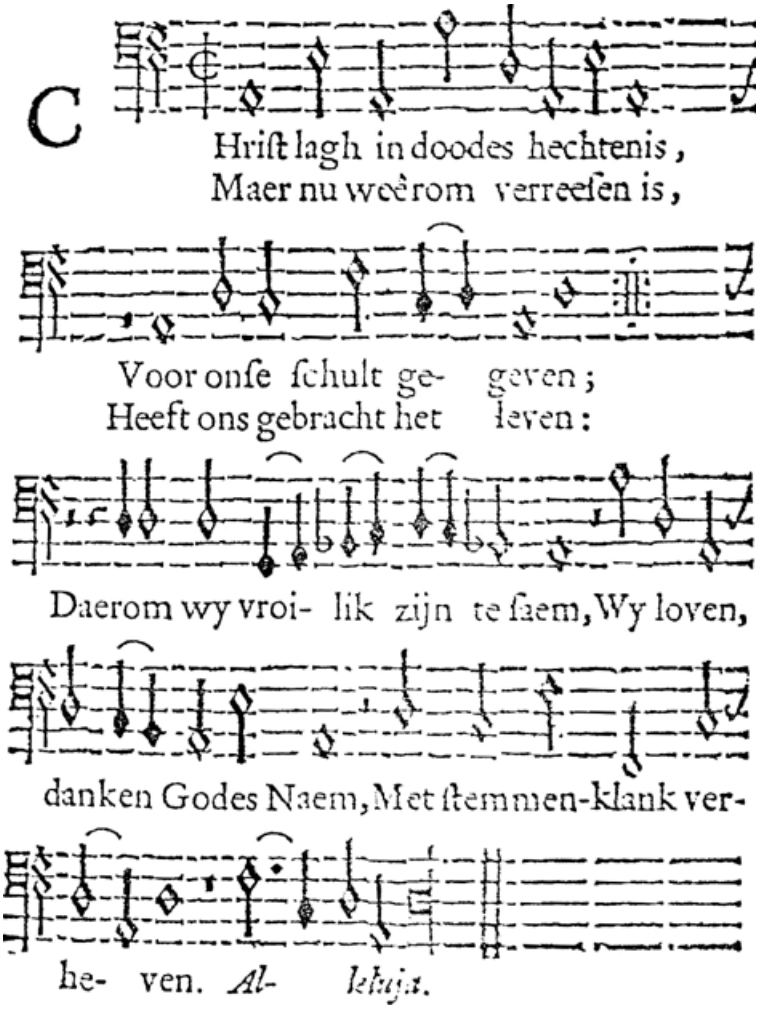
C
Hriſt lagh in doodes hechtenis,
Maer nu weêrom verreeſen is,
Voor onſe ſchult ge- geven;
Heeft ons gebracht het leven:
Daerom wy vroi- lik zijn te ſaem, Wy loven,
danken Godes Naem, Met ſtemmen-klank ver-
he- ven. Al- leluja.

De dood ons all vernielen wou,
En t' eenemael ontzielen sou,
Zulx niemant kon verhind'ren.
Alleluja.

3.

Hy uit den hooghen afgedaelt
Op aerden is gekomen,
En heeft voor onse schult betaelt;
Hy heeft den dood genomen
Sijn recht en al sijn groote macht,
En sijn gewelt te niet gebracht,
Geen mensch behoeft te schroomen.
Alleluja.

4.

Hoe wonderbaerlik was den stryd
Daer dood en 't levent streden,
De dood die wiert sijn prikkel quyt,
Hem wiert sijn hooft vertreden;
De Heyl'ge Schrift heeft ons verkond,
Hoe d' eene dood den ander slond,
Die smert heeft Hy noch heden.
Alleluja.

5.

Dit is het rechte Paesche-Lam
Ons af-gebeelt te vooren,
Dat Christus aen des kruices stam
Most draghen Godes tooren; □

Jesus Christus unser Heiland.

JEsus Christus onse Hey- land,
Die den dood heeft vermant, Is op-gestanden,

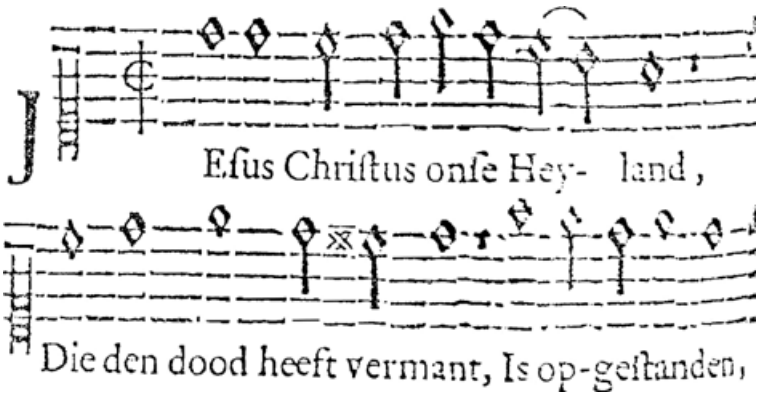

[Christ lag in todes banden]

 Sijn bloed de deur des Hemels is,
't Geloof geeft ons verbintenis,
Geen quaed en kan ons stooren.
Alleluja.

6.

Dus vyeren wy dit Hooge-Feest,
Lof zy der vreughden bronne,
Die ons bestraelt met Sijnen Geest,
Hy is de klaere Sonne,
De welk door Sijn genaeden glans
Verlichtet onse herten gansch,
Dit ons den Heere gonne.
Alleluja.

7.

Dit Manna wert ons nu bereidt,
Een spyse der genaeden,
Den ouden suer-deegh van ons scheidt;
Ons ziele wy versaeden
Met Christo onse Hemels spys;
Die hier van eet is vroed en wys,
Geen quaed en sal hem schaeden.
Alleluja.

Jesus Christus unser Heiland. [Vervolg]

Esus Christus onse Hey- land,
Die den dood heeft vermant, Is op-gestanden,

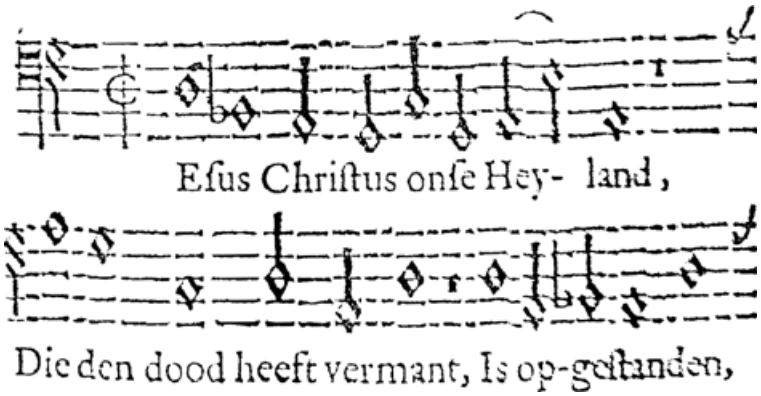

De sond nam Hy in ban- den. Heer ont-
fermt U ons.

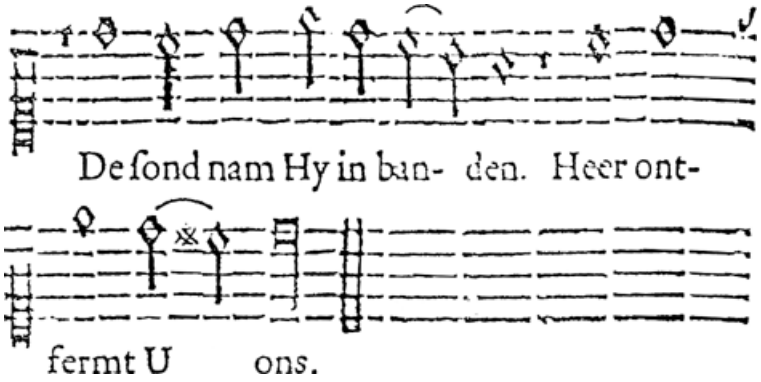

2.

Die sonder sonde was geboor'n
Droegh voor ons Godes toorn,
Versoent ons armen,
God onser wil ontfarmen
Heer ontfermt U ons. □

Christ ist auf-erstanden.

CHristus is op-gestanden Van der marte-
laers handen; Dies sullen wy alle vroilik zijn,
Christ wil onse Trooster zijn. *Alleluja*.
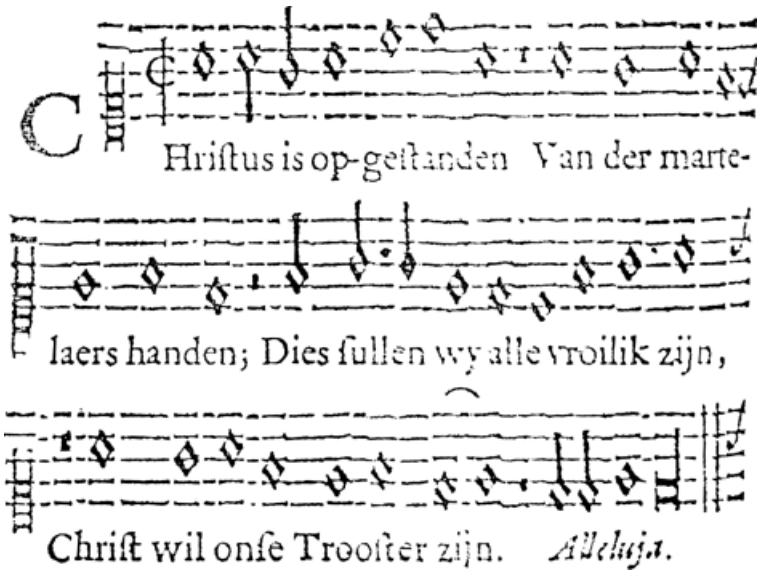
Hriſtus is op-geſtanden Van der marte-
laers handen; Dies ſullen wy alle vroilik zijn,
Chriſt wil onſe Trooſter zijn. Alleluja.

[Jesus Christus unser Heiland]

De sond nam Hy in ban- den. Heer ont-
fermt U ons.
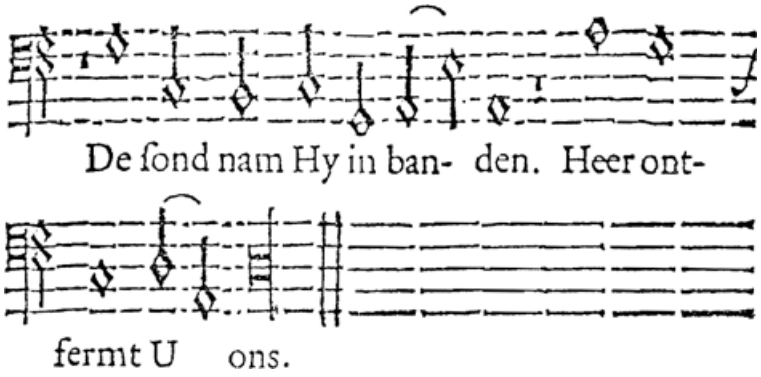
3.

Den dood, den Sathan, ook de sond
Christus alleen verslond;
Hy wil behouwen,
Die sich op Hem vertrouwen.
Heer ontfermt U ons.

Christ ist auf-erstanden. [Vervolg]

CHristus is op-gestanden Van der marte-
laers handen; Dies sullen wy alle vroilik zijn,
Christ wil onse Trooster zijn. *Alleluja*.

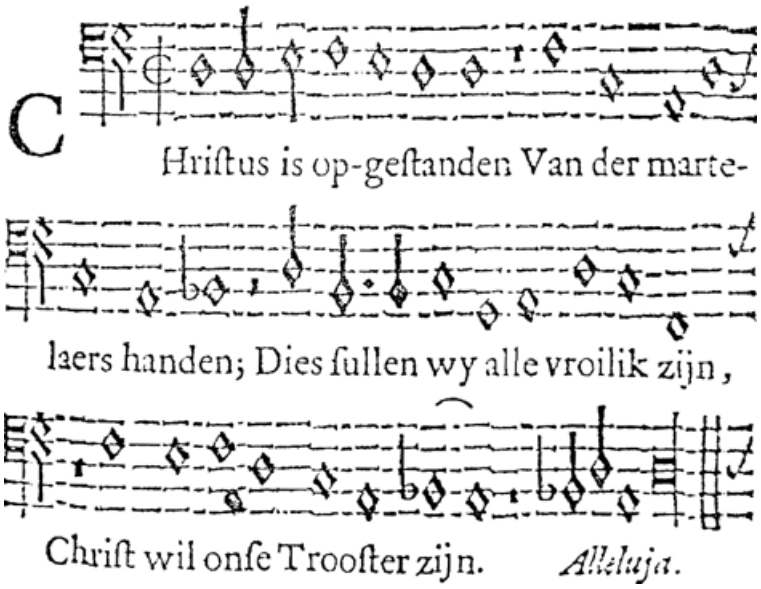
Hriſtus is op-geſtanden Van der marte-
laers handen; Dies ſullen wy alle vroilik zijn,
Chriſt wil onſe Trooſter zijn. Alleluja.

Waer Hy niet opgestanden So waer de werelt
in banden, God Vader zy dank geseit,
Wy loven Hem in der eeuwigheid.
Alleluja, *Alle- lu- ja*, *Alle- lu- ja*.
Alle- lu- ja. Dies sullen wy alle vroilik
zijn, Christ wil ons' Verlosser zijn.
Allelu- ja.
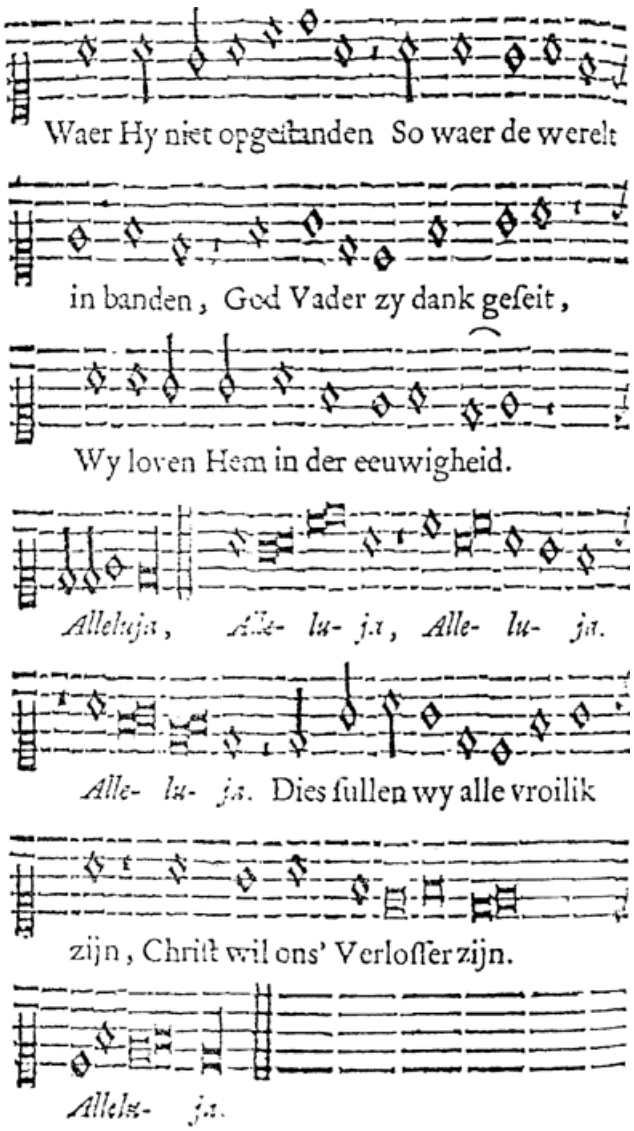
Waer Hy niet opgeſtanden So waer de werelt
in banden, God Vader zy dank geſeit,
Wy loven Hem in der eeuwigheid.
Alleluja, Alle- lu- ja, Alle- lu- ja.
Alle- lu- ja. Dies ſullen wy alle vroilik
zijn, Chriſt wil ons' Verloſſer zijn.
Allelu- ja.

Waer Hy niet opgestanden So waer de werelt
in banden, God Vader zy dank geseit,
Wy loven Hem in der eeuwigheid.
Alleluja, *Alle- lu- ja*, *Alle- lu- ja*,
Alle- lu- ja. Dies sullen wy alle vroilik
zijn, Christ wil ons' Verlosser zijn.
Alleluja.
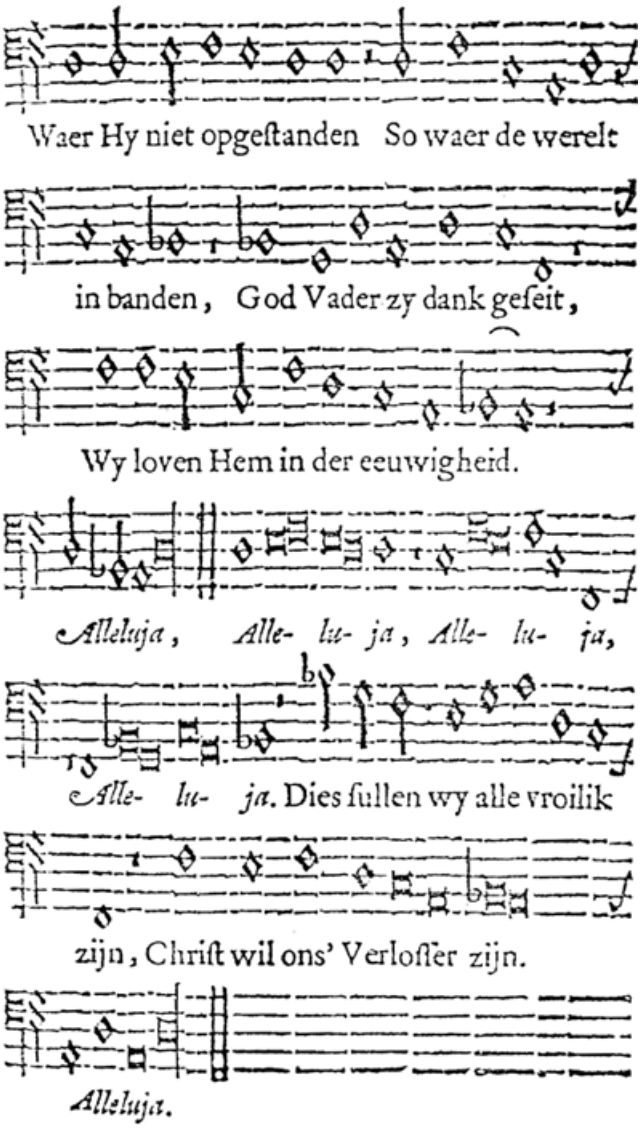
Waer Hy niet opgeſtanden So waer de werelt
in banden, God Vader zy dank geſeit,
Wy loven Hem in der eeuwigheid.
Alleluja, Alle- lu- ja, Alle- lu- ja,
Alle- lu- ja. Dies ſullen wy alle vroilik
zijn, Chriſt wil ons' Verloſſer zijn.
Alleluja.

Erstanden ist der Heil'ge Christ.
Luc. 24.

D'Heer Christus, die ons Hey-land
is, Is heden opgestaen gewis, Dit tui-
gen ons de Eng'len klaer Gesien van vrou-
wen openbaer. *Alle- luja*.
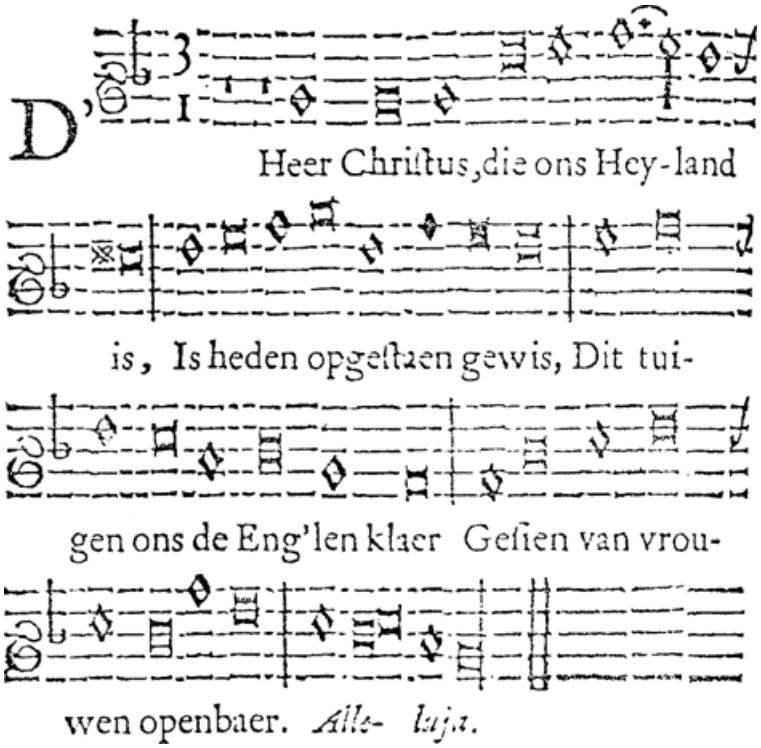
D'Heer Christus, die ons Hey-land
is, Is heden opgestaen gewis, Dit tui-
gen ons de Eng'len klaer Gesien van vrou-
wen openbaer. Alle- luja.

2.

Des morgens vroegh so quamen sy
By 't graf met diere specery,
Bekommert zynde, hoe aldaer
De steen van 't graf gewentelt waer.
Alleluja.

3.

Twee Engelen in 't wit gekleedt
Die seiden: Hy en is hier niet;
Die gy hier soekt is opgestaen,
En van de dooden wegh gegaen.
Alleluja.

D'Heer Christus, die ons Hei- land
is, Is heden op- gestaen gewis, Dit tui-
gen ons de Eng'len klaer Gesien van vrou-
wen openbaer. *Alle- luja*.
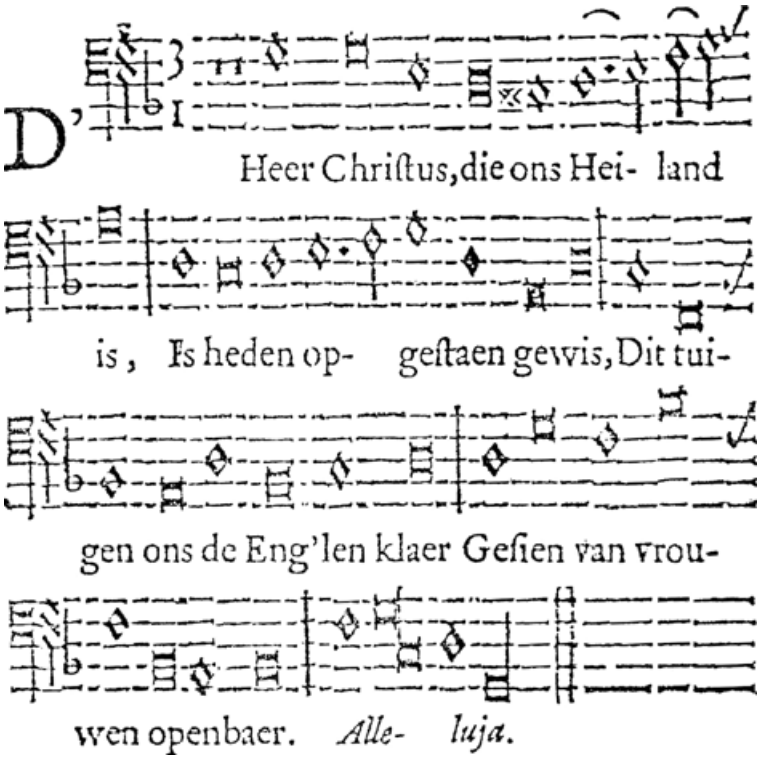
D'
Heer Chriſtus, die ons Hei- land
is, Is heden op- geſtaen gewis, Dit tui-
gen ons de Eng'len klaer Geſien van vrou-
wen openbaer. Alle- luja.

4.

Hy sekerlik verresen is,
Dit zy u tot getuigenis,
Gy vindt Hem in het graf niet meer,
Sijn linnen-doeken liggen neêr.
Alleluja.

5. Gaet in het graf en twyfelt niet;
Want gy aldaer Hem niet en siet:
Verkondight zulx der Jong'ren schaer,
Dat sy ook werden dit gewaer.
Alleluja.

6.

Gy Christenheid nu juicht voortaen,
Dat Hy is weder opgestaen,
De welk voor ons aen 't kruitse leed,
En ons verworf Sijns Vaders vreed'.
Alleluja.

7.

Hy leeft en heerschet ons te goed,
De dood Hem nu geen schaede doet,

Hemelvaert Christi.

Christ fuhr auf gen Himmel.

D'Heer Christ is van Sijn schaeren
Ten Hemel op gevae- ren; Sijn Geest, be-
voorens toegeseit, Hy sand tot troost der
Christenheid. *Alle- luja*.
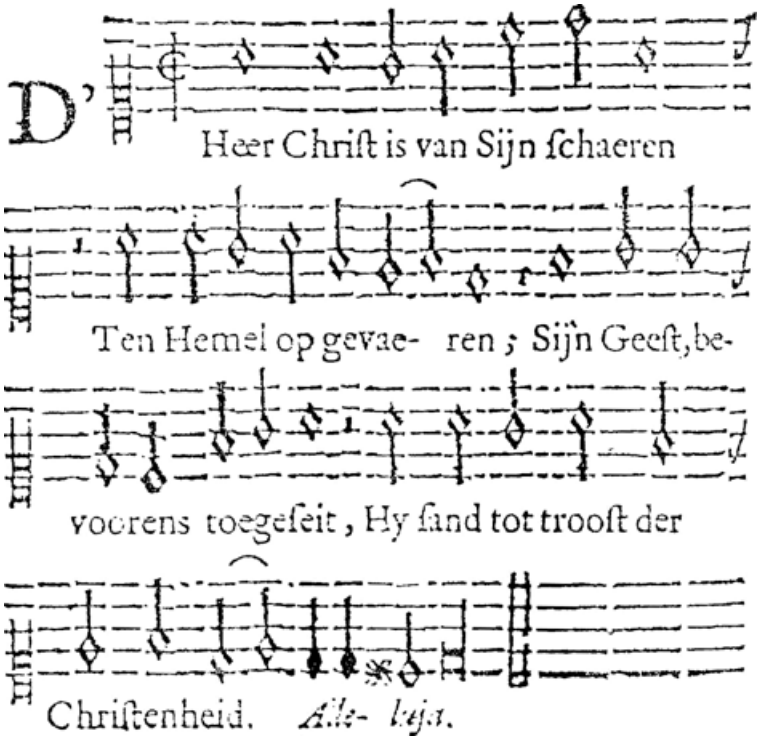
D'
Heer Chriſt is van Sijn ſchaeren
Ten Hemel op gevae- ren ; Sijn Geeſt, be-
voorens toegeſeit , Hy ſand tot trooſt der
Chriſtenheid. Alle- luja.

Van de Opstandinge Christi. [Vervolg]

[Erstanden ist der Heil'ge Christ. Vervolg]

 Geeft wysheid en gerechtigheid,
En ons de saligheid bereidt.
Alleluja.

8.

Laet ons tot Christum gaen in nood,
Die ons verlosse van den dood;
Dat onse lichaem magh opstaen,
En met de ziel ten Hemel gaen.
Alleluja.

Hemelvaert Christi. [Vervolg]

Christ fuhr auf gen Dimmet.

D'Heer Christ is van Sijn schaeren
Ten Hemel op gevaeren; Sijn Geest, bevoorens toe-geseit, Hy sand tot troost der Christenheid. *Alleluja*.
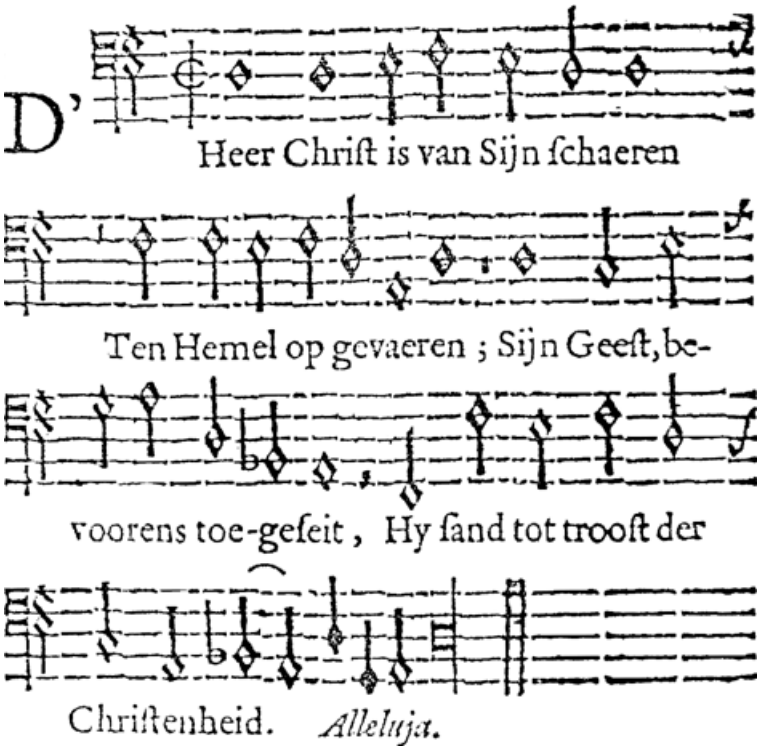
D'
Heer Chriſt is van Sijn ſchaeren
Ten Hemel op gevaeren ; Sijn Geeſt, be-
voorens toe-geſeit , Hy ſand tot trooſt der
Chriſtenheid. Alleluja.

2.

Aldaer sit Hy in eeren
Ter rechterhand des Heeren
Sijns Vaders, en ons Voor-spraek is,
En weert ons de verdoemenis.
Alleluja. □

Auf disen tag beda□ncten wir.

GEdankt zyt, Christe, dat Gy
zyt Ten Hemel op-gevae- ren,
Wy bidden U met d'hooghste
vlyt, Dat Gy ons wilt bewae- ren,
Ons arme sondaers, die wy zijn Op deser
aerd vol angst en pyn, De welk ons' ziel be-
swae- ren. *Al- leluja*, *Alleluja*.
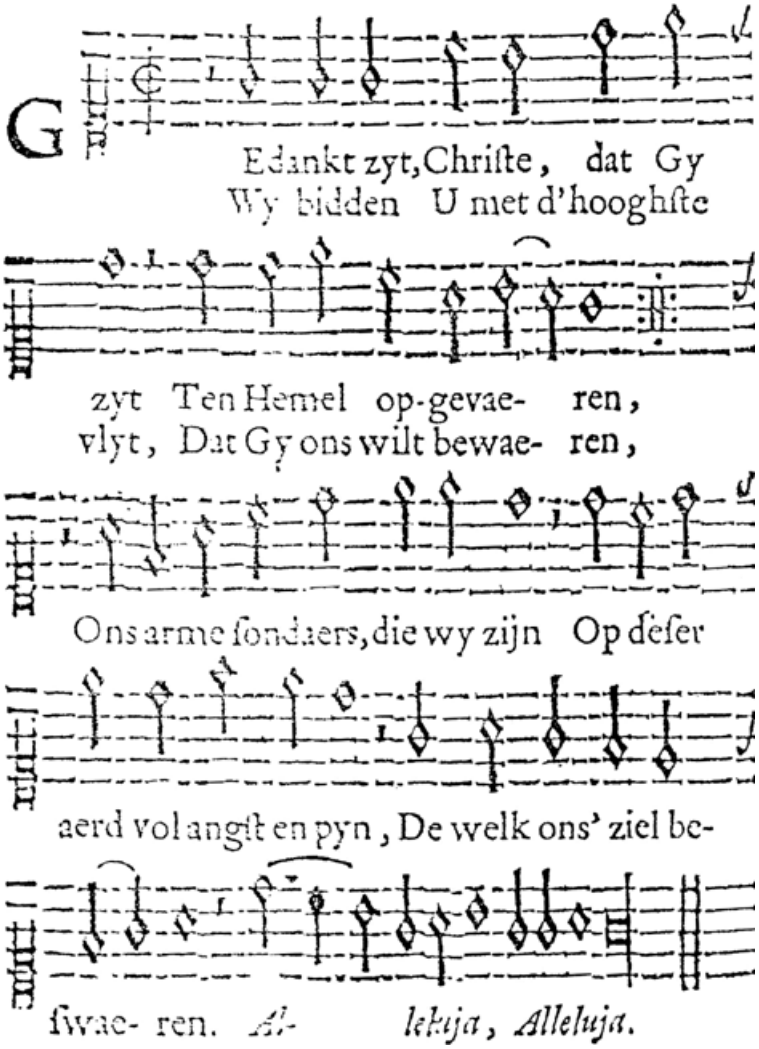
Edankt zyt, Chriſte, dat Gy
Wy bidden U met d'hooghſte
zyt Ten Hemel op-gevae- ren,
vlyt, Dat Gy ons wilt bewae- ren,
Ons arme ſondaers, die wy zijn Op deſer
aerd vol angſt en pyn, De welk ons' ziel be-
ſwae- ren. Al- leluja, Alleluja.

[Christ Fuhr auf gen Himmel. Vervolg]

□ 3.

Waer Hy niet opgeheven,
De Trooster waer gebleven;
Om dat Hy daer is heen gegaen,
So hebben wy den Geest ontfaên.
Alleluja.

Auf disen tag beda□ncten wir.

GEdankt zyt, Christe, dat Gy
zyt Ten Hemel op-gevae- ren,
Wy bidden U met d'hooghste
vlyt, Dat Gy ons wilt bewae- ren,
Ons arme sondaers, die wy zijn Op deser
aerd vol angst en pyn, De welk ons' ziel be-
swae- ren. *Al- leluja*, *Alleluja*.
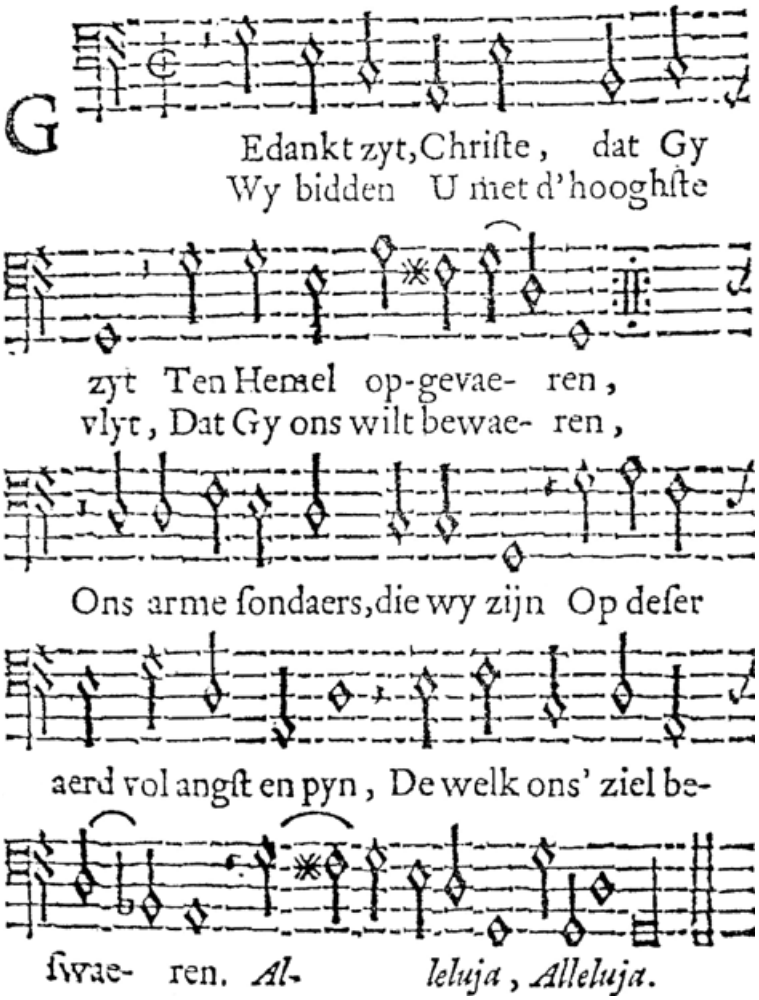
G
Edankt zyt, Chriſte, dat Gy
Wy bidden U met d'hooghſte
zyt Ten Hemel op-gevae- ren,
vlyt, Dat Gy ons wilt bewae- ren,
Ons arme ſondaers, die wy zijn Op deſer
aerd vol angſt en pyn, De welk ons' ziel be-
ſwae- ren. Al- leluja, Alleluja.

2.

Lof, eer zy God, die wegh en baen
Heeft voor-bereidt te vooren;
d'Heer Christ heeft d'Hemel opgedaen
Voor die Sijn stemme hooren;
So wie gelooft, wert toegeseit
Die vreughd, die rust en saligheid
Belooft den uitverkooren.
Alleluja, *Alleluja*.

3.

Daerom die niet de wille doet
En gaet den wegh des Heeren,
Maer volgt Sijn eigen vleesch en bloed,
Het Hemelryk sal deeren;
't Geloove wert in hem verdooft,
Van goeden drift hy sich berooft,
En doet sijn straf vermeeren.
Alleluja, *Alleluja*. □

Pinxter-Feest.

Kom Gott Schőpfer Heiliger Geist.

KOmt Schepper Heil'ge Geest en
dael, Op menschen herten geef Uw schyn,

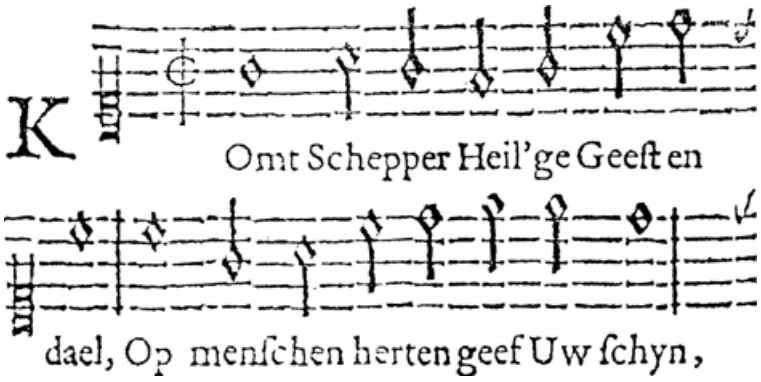

Van de Hemelvaert Christi. [Vervolg]

[Auf disen tag beda□ancten wir. Vervolg]

□ 4.

Een Hemelvaert vangh in ons aen,
O God! dat wy U naed'ren;
Dies stier ons op Uw rechte baen,
De wegh van ons' Voor-vaed'ren,
Dat onse hert nae U alleen
Mach opwaers nae den Hemel sien,
Tot dat wy t' saem vergaed'ren.
Alleluja, *Alleluja*.

5.

Dan sal den dagh zijn vreughden-ryk,
Als God ons sal opwekken,
En maeken ons Sijn Soon gelyk,
En ons ten Hemel trekken;
Daer vreughd sal zijn in overvloed,
Daer d'eeuwigheid en 't grootste goed
Noch hooght noch diept' berekken.
Alleluja, *Alleluja*.

Pinxter-Feest. [Vervolg]

Kom Gott Schőpfer Heiliger Geist.

KOmt Schepper Heil'ge Geest en
dael, Op menschen herten geef Uw schyn,

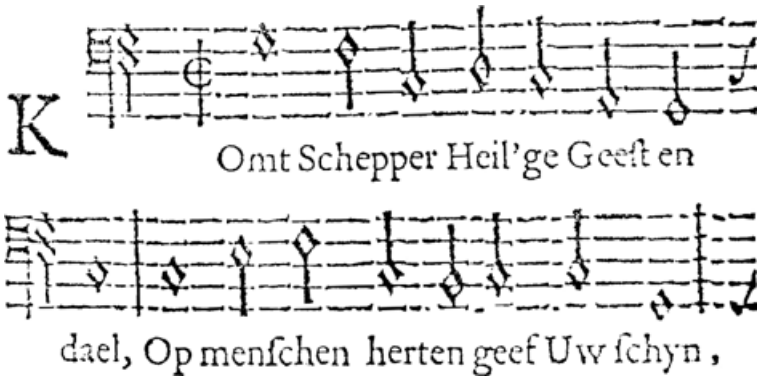

Met Uw genaede die bestrael, Die Uw ver-
kooren schepsel zijn.

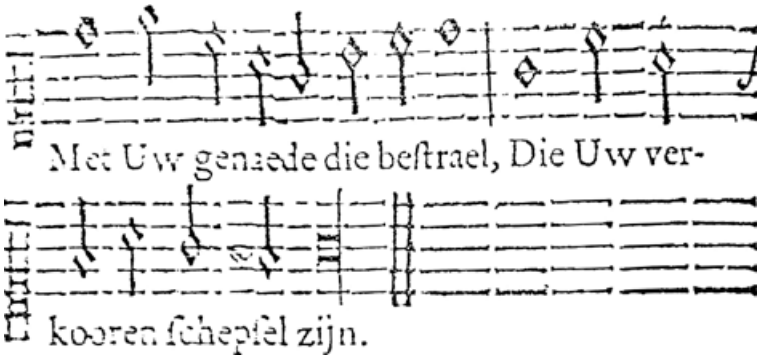

2.

Gy zyt tot troost ons toegeseit,
Een gaeve Gods seer groot en duer,
Een salf niet als van geestlikheid,
Fontein des levens, liefd en vuir.

3.

Onnteekt een licht in ons verstand,
En in ons herte liefde werk,
Het swakke vleesch doet onderstand,
En door Uw krachten meer versterk.

4.

Gy menighfout brengt gaeven voort,
Gy vinger van Gods rechterhand, □

Komt Heiliger Geist Herre Gott.

KOmt Heilighe Geest, God den
Heer, Met Uw genaede meer en meer,
Vervul der Christenen gemoed en sin,
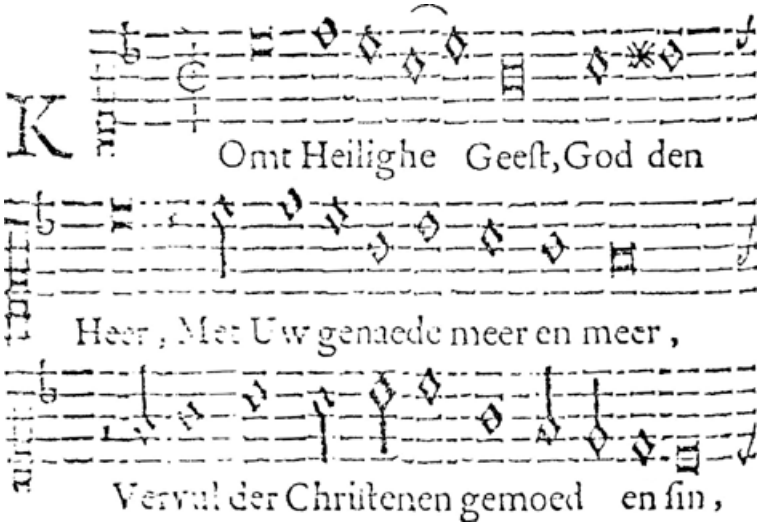
K
Omt Heilighe Geeſt, God den
Heer, Met Uw genaede meer en meer,
Vervul der Chriſtenen gemoed en ſin,

[Kom Gott Schopfer Heiliger Geist]

Met Uw genaede die bestrael, Die Uw yer-
kooren schep- sel zijn.
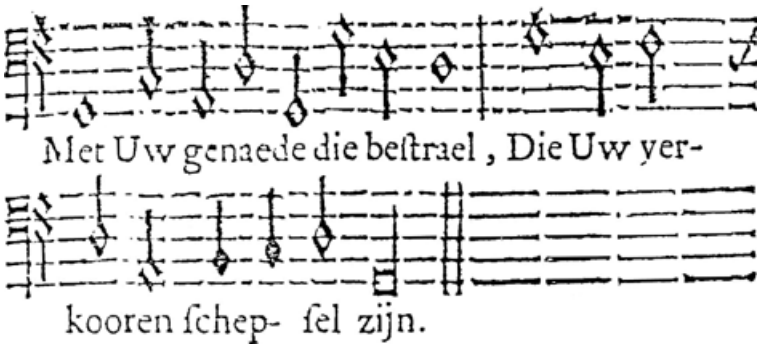
 Des Vaders vast beloofde woord
Op tongen sprengt door 't gansche land.

5.

Verdryf van ons de vyandt wyt,
En geeft dat ons de vreede naek;
Ons Leidsman op ons wegen zyt,
Dat geen onheil of schaed ons raek.

6.

Leer kennen een Drievuldigheid
Die Vader van den Soon niet scheid,
Noch U een Geest van alle beid;
Waer in gelooft de Christenheid.

Komt Heiliger Geist Herre Gott. [Vervolg]

KOmt Heilighe Geest, God den
Heer, Met Uw genaede meer en meer,
Vervul der Christenen gemoed en sin,
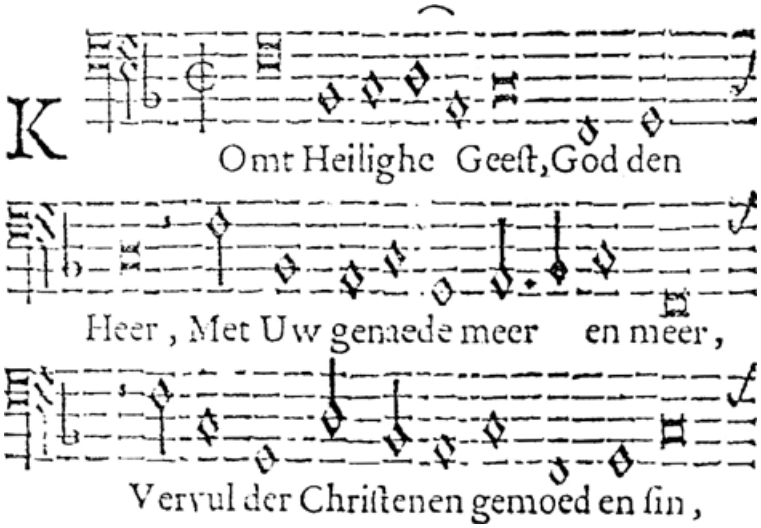
K
Omt Heilighe Geeſt, God den
Heer, Met Uw genaede meer en meer,
Vervul der Chriſtenen gemoed en ſin,

Ontsteek een grae- ge liefd daer in; Door
Uwes Woordes helre Licht Een Kerk in
een geloove sticht, Een volk van alle werelts
ton- gen, Waer van de Heer zy lof
geson- gen. *Alleluja*, *Allelu- ja.*
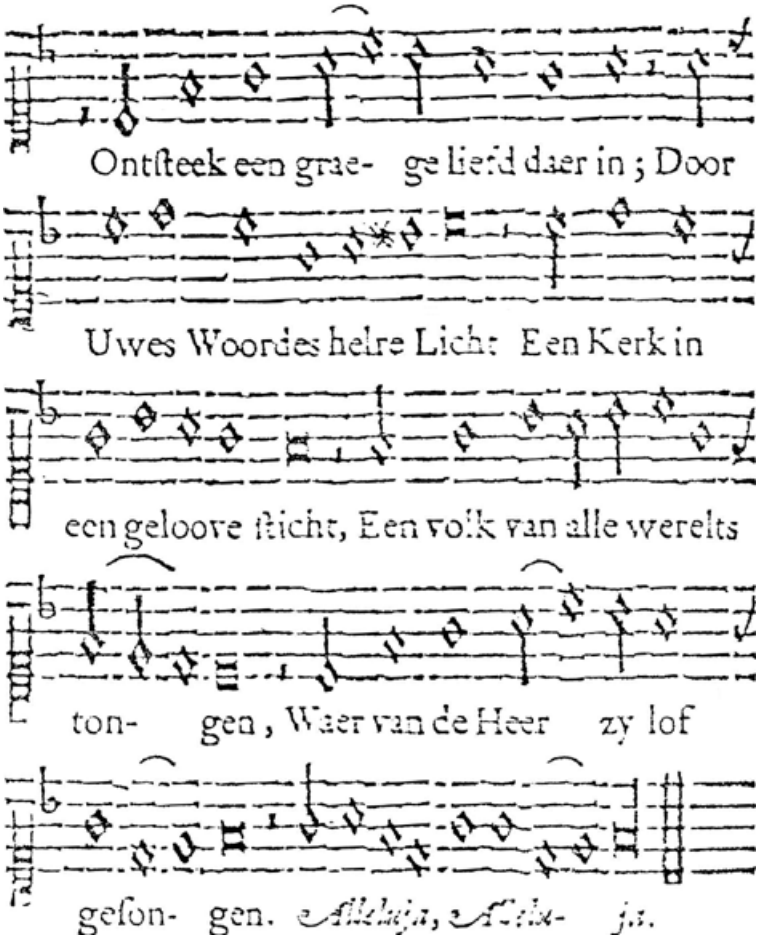
Ontſteek een grae- ge liefd daer in ; Door
Uwes Woordes helre Licht Een Kerk in
een geloove ſticht, Een volk van alle werelts
ton- gen , Waer van de Heer zy lof
geſon- gen. Alleluja, Allelu- ja.

2.

Gy Licht van hoogen Hemels sael,
Uw Woord des levens ons bestrael,
Leert ons, dat God zy recht gekent, geroemt;
En onzen Vader zy genoemt:
Bewaert ons voor een meester meer,
Die ons verleid met valsche leer;
Laet wy 't geloof op Christum bouwen,
En sekerlik op Hem vertrouwen.
Alleluja, *Alleluja*.

Ontsteek een grae- geliefd daer in; Door
Uwes Woordes helre Licht Een Kerk in
een geloove sticht, Een volk van alle werelts
ton- gen, Waer van den Heer zy lof
geson- gen. *Alleluja*, *Alle- luja*.
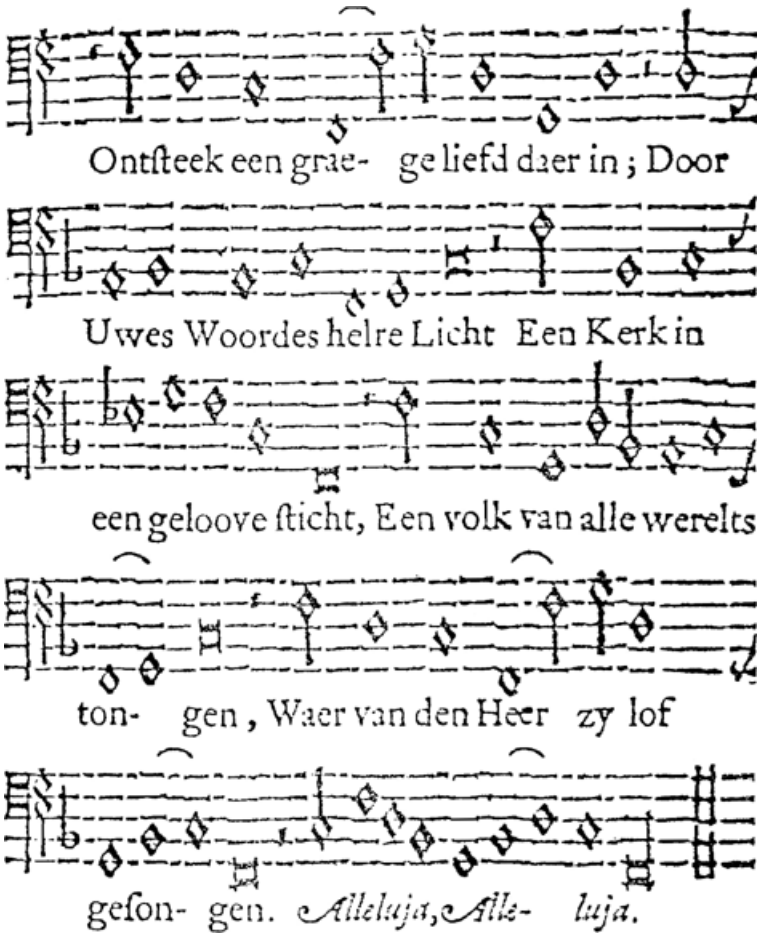
Ontſteek een grae- ge liefd daer in ; Door
Uwes Woordes helre Licht Een Kerk in
een geloove ſticht, Een volk van alle werelts
ton- gen , Waer van den Heer zy lof
geſon- gen. Alleluja, Alle- luja.

3.

Fontein des levens, grootste lust,
Ons' Troost, wy zijn in U gerust,
En vastelik in Uwen dienst volstaen,
Het kruis geduldigh nemen aen;
In ons doch nieuwe krachten werk,
En onse swakke vleesch versterk,
Dat wy hier ridderliken streeven,
Gaen door den dood in 't eeuwigh leeven.
Alleluja, *Alleluja*.

Du bitten wir den Heiligen Geist.

NU bidden wy den Heiligen Geest,
Dat wy recht gelooven allermeest, Wilt ons
tot des levens einde behoeden, Als wy uitgaen
uit des werelts woeden. Heer ontfermt U ons.
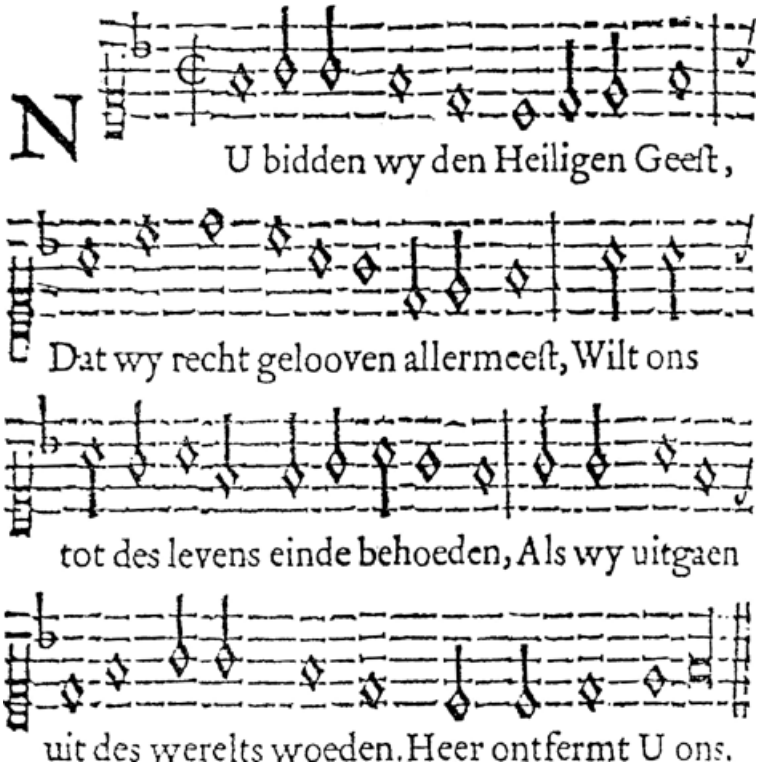
U bidden wy den Heiligen Geeſt,
Dat wy recht gelooven allermeeſt, Wilt ons
tot des levens einde behoeden, Als wy uitgaen
uit des werelts woeden. Heer ontfermt U ons.

2.

Gy waerde Licht, geef ons Uwen schyn,
Dat wy Christo mogen eighen zijn,
En in den getrouwen Heiland beklyven,
In den rechten Vaderland verblyven:
Heer ontfermt U ons.

3.

O Heere God, doet ons doch bystand,
Laet ons geest gevoelen liefdes brand,

NU bidden wy den Heiligen Geest,
Dat wy recht gelooven allermeest, Wilt ons
tot des levens einde behoeden, Als wy uitgaen
uit des werelts woedé. Heer ontfermt U ons.
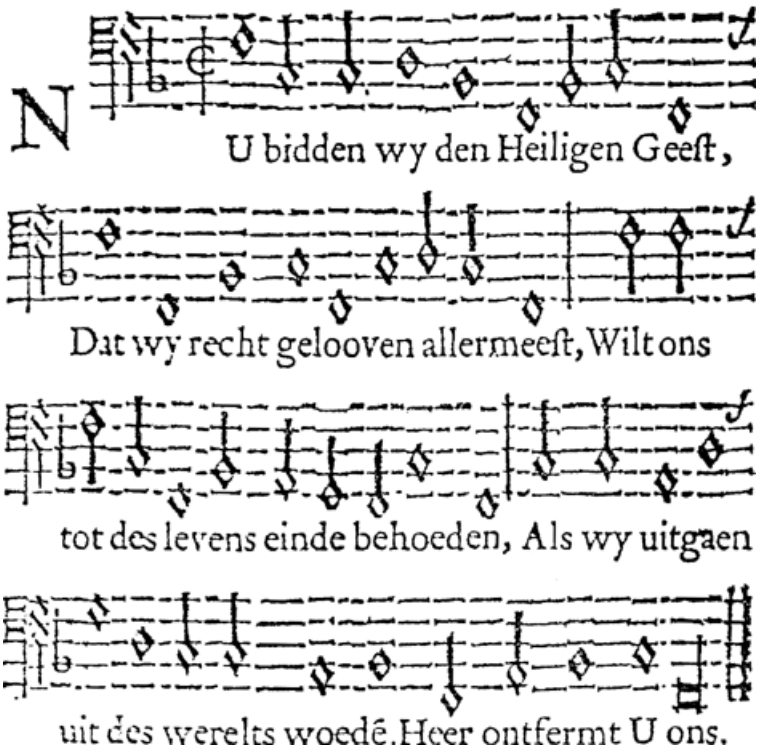
N U bidden wy den Heiligen Geeſt,
Dat wy recht gelooven allermeeſt, Wilt ons
tot des levens einde behoeden, Als wy uitgaen
uit des werelts woedê. Heer ontfermt U ons.

Dat wy malkaêr mogen ten rechten minnen,
En in vreede blyven eens van sinnen.
Heer ontfermt U ons.

4.

Gy Trooster help ons uit alle nood,
Dat wy niet en vreesen schand noch dood,
Dat ook onse sinnen niet en vertsaeghen,
Als de Sathan 't geweeten wil plaeghen.
Heer ontfermt U ons.

Heilger Geist du Trőster mein.

HEil'ge Geest, gy Trooster dael,
Uit den hooghen Hemels sael,
Ons met Uw genaê bestrael.
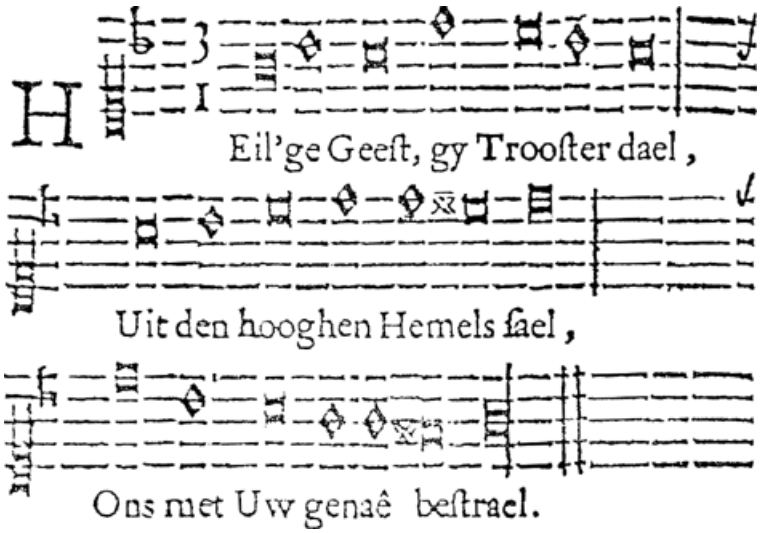
2.

Stiert ons sinnen en vergaert,
Brengt ons gaeven dier en waerd
En verlicht ons op der aerd.

3.

O Gy soet en waerde Gast,
Met Uw troost ons herten tast,
Ons verquik in alle last.

4.

Met Uw troost, Heer, ons beschyn
Als wy in aenvechting zijn,
En bevaên met angst en pyn.

5.

O Gy Sonne van genaed',
Met Uw vreughde haer versaed
Die U roepen aen om raed.

6.

Sonder Uwe hulp en gonst
Is ons doen en al ons konst
Anders niet als ydel vonst.

Heilger Geist du Tröster mein.

HEil'ge Geest, gy Trooster dael,
Uit den hooghen Hemels sael,
Ons met Uw genaê bestrael.
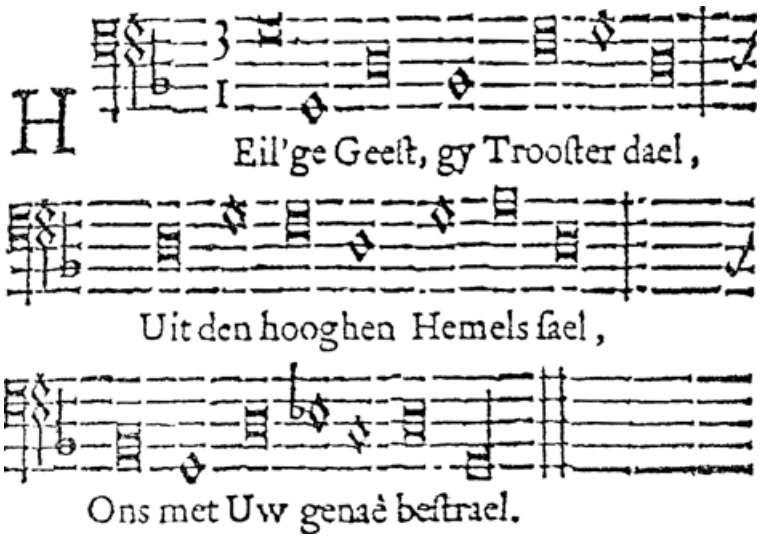
7.

Reinight ons van sonden, Heer,
Laef ons hert, het dorst so seer;
Heelt 't welk is verwondt en teer.

8.

Leid ons op Uw rechte baen,
Steek de koude herten aen,
Brengt te recht die doolen gaen.

9.

Die wy g'looven met bestand,
Geeft ons tot gewisse pand
Gaeven van Uw milde hand.

10.

Dat wy leven heilighlyk,
Saligh sterven, en gelyk
By U zijn in 't Hemelryk.

Derde deel.
Geestelike liedekens.

Boven-zangh.
Gott der Vater wohn uns bei.

GOd de Vader woon ons by,
En laet ons niet verder- ven;
Maek ons aller sonden vry,
En help ons saeligh ster- ven;
Voor den
Sathan ons bewaer; Wilt ons geloof be-
hou- wen; Op U alleen wy bou- wen,
Van herten grond vertrou- wen, Onse
hoope gansch en gaer Op U alleen wy set-
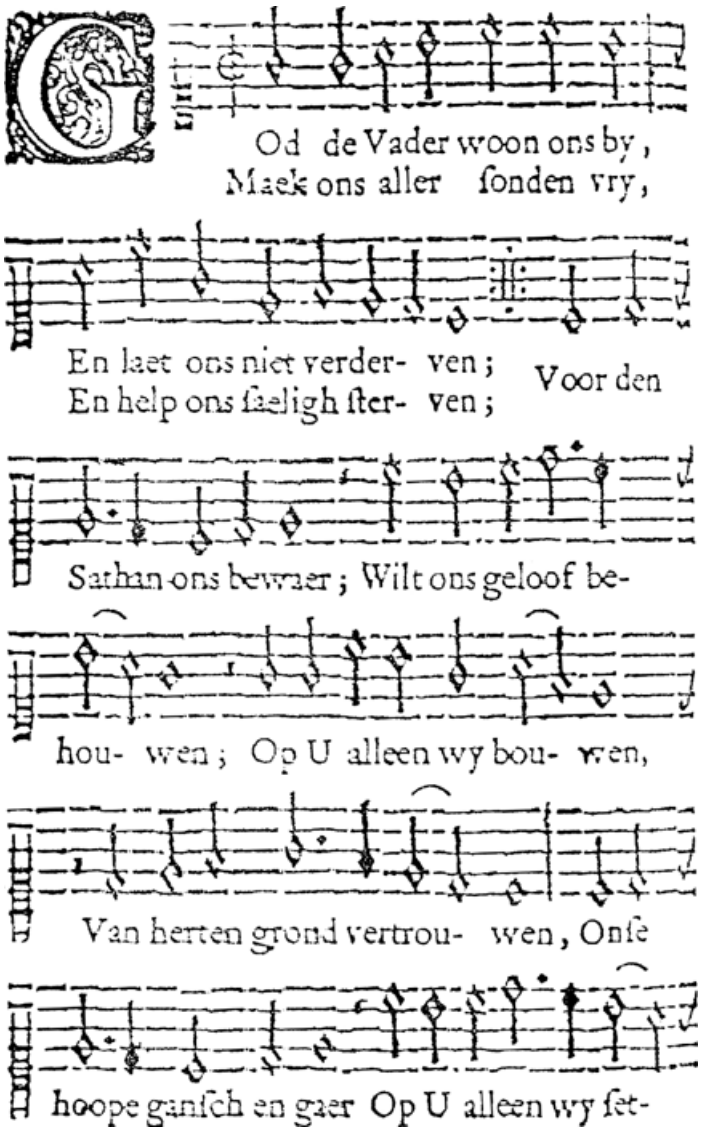
Od de Vader woon ons by,
Maek ons aller ſonden vry,
En laet ons niet verder- ven;
En help ons ſaeligh ſter- ven;
Voor den
Sathan ons bewaer; Wilt ons geloof be-
hou- wen; Op U alleen wy bou- wen,
Van herten grond vertrou- wen, Onſe
hoope ganſch en gaer Op U alleen wy ſet-

Grond-stem.
Gott der Vater wohn uns bei.

GOd de Vader woon ons by,
En laet ons niet verder- - ven;
Maek ons aller sonden vry,
En help ons saeligh ster- - ven;
Voor den
Sathan ons bewaer; Wilt ons geloof be-
hou- wen; Op U alleen wy bou- wen,
Van herten grond vertrou- wen, Onse
hoope gansch en gaer Op U alleen wy set-
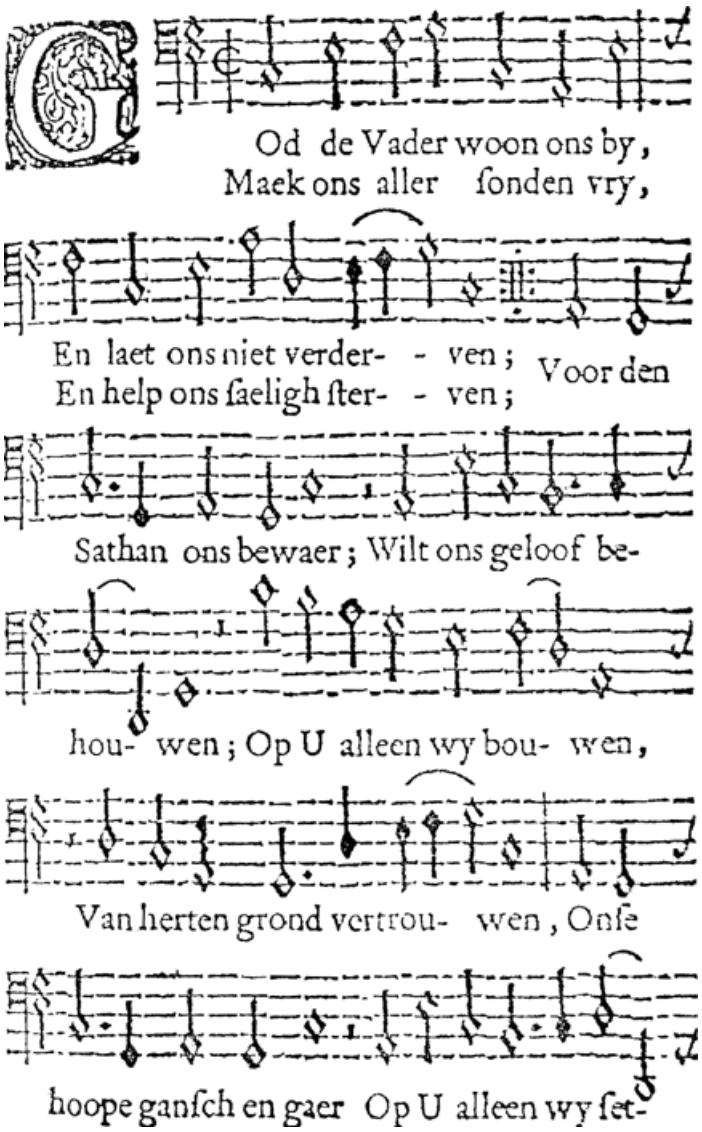
Od de Vader woon ons by,
Maek ons aller ſonden vry,
En laet ons niet verder- - ven;
En help ons ſaeligh ſter- - ven;
Voor den
Sathan ons bewaer; Wilt ons geloof be-
hou- wen; Op U alleen wy bou- wen,
Van herten grond vertrou- wen, Onſe
hoope ganſch en gaer Op U alleen wy ſet-

ten, Help ons des Sathans net- ten Ont-
vlieden en verset- ten; In Godes Naeme
voor en nae So singen wy *Alleluja*.

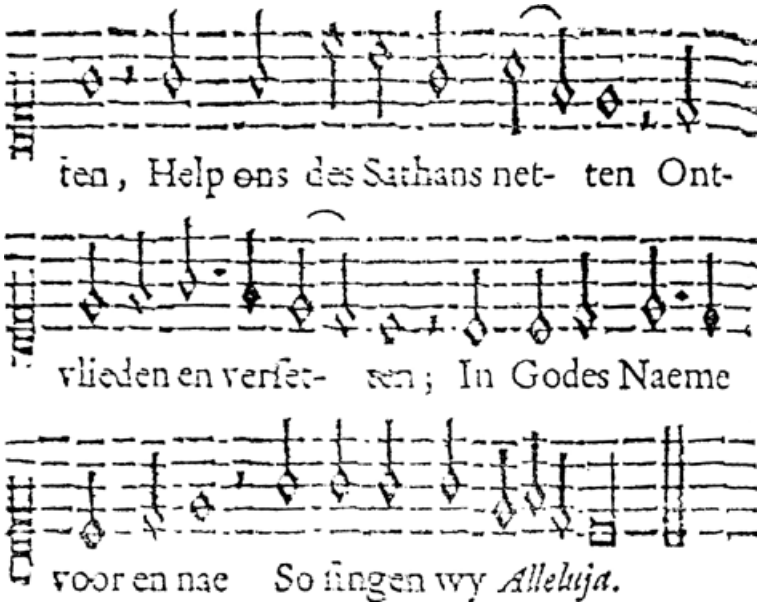

2.

Jesu Christe, Hemels Poort,
Leid ons op Uwe weghen;
Die Gy zyt Uw Vaders Woord,
Geeft ons Uw heyl en seghen;
Wy zijn door Uw kruis en dood
Tot Godes Ryk verheven;
Gy zyt het Licht en Leven
Dat God ons heeft gegheven:
Gy zyt onse Hemels-brood,
Gerechtigheid en reede,
Het Hooft der Christ'nen leeden,
De Waerheid, Wegh en Vreede.
O Jesu Christ Marien Soon
Gelooft zyt in den hoogen Throon.

ten, Help ons des Sathans net- ten Ont-
vlieden en ver- set- - - - - ten; In Godes
Naeme voor en nae So singen wy *Alleluja*.

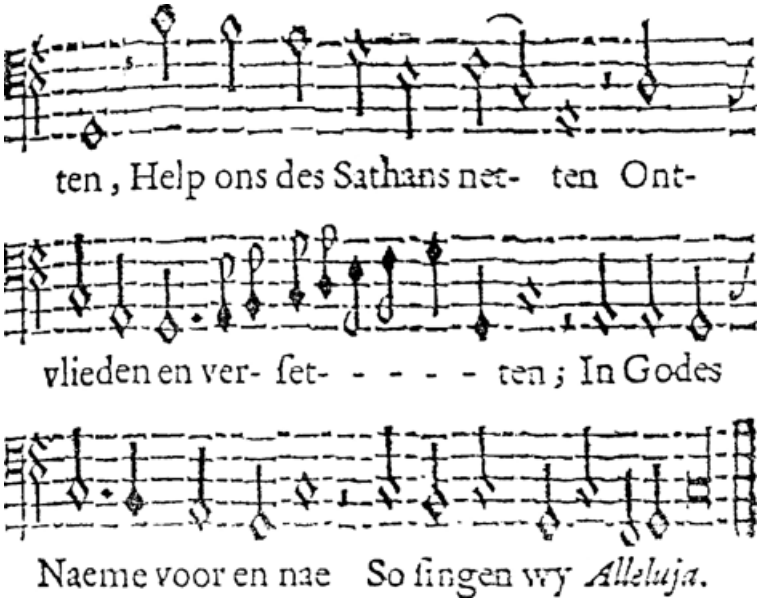

3.

Heil'ge Geest, Gy derd' Persoon,
Gy zyt gelyk in eeren
Met den Vader en den Soon;
Wilt ons geloof vermeeren,
Dat ons Christ verworven heeft:
Bestrael met Uw genaede,
Ons met Uw Woord versaede,
Keer af al schand en schaede.
't Volk dat noch in blindheid leeft
Verlicht', en haer bekeere
Met Christi woord en Leere;
Den Sathan van ons weere,
O Heil'ge Geest, ons trooster zy;
Alleluja, so singen wy.

Allein Gott in der hőh sei ehr.

ALleen God in der hooght' zy eer
En dank voor Sijn genae- de,
Daerom dat nu of nimmermeer
Ons raeken kan geen schae-de;
Een welbehaegen d' Heere heeft,
Elkeen van ons in vreede leeft, Geen macht
heeft nu de quae- de.
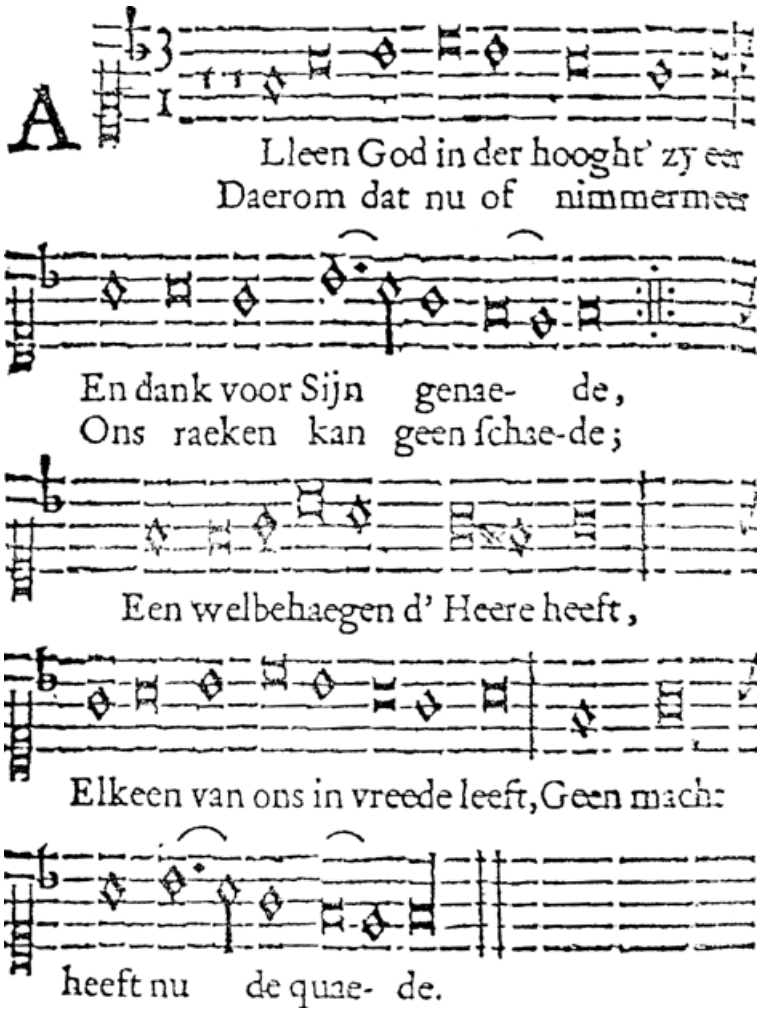
Lleen God in der hooght' zy eer
Daerom dat nu of nimmermeer
En dank voor Sijn genae- de,
Ons raeken kan geen ſchae-de;
Een welbehaegen d' Heere heeft,
Elkeen van ons in vreede leeft, Geen macht
heeft nu de quae- de.

2.

Lof, prys en dank zy U geseit,
Uw Naem zy groot in eeren;
Dat Gy, ô God van eeuwigheid,
Gaet Uwe macht vermeeren:
Uw Ryke breed is uit-gespant,
Uw wille heeft den overhand,
Gy zyt een Heer der Heeren.

A Lleen God in der hoogh't zy eer
En dank voor Sijn ghenae- de,
Daerom dat nu of nim-mermeer
Ons raeken kan geen schae- de;
Een welbehaegen d' Hee- re heeft,
Elk een van ons in vree- de leeft, Geen macht
heeft nu de quae- de.
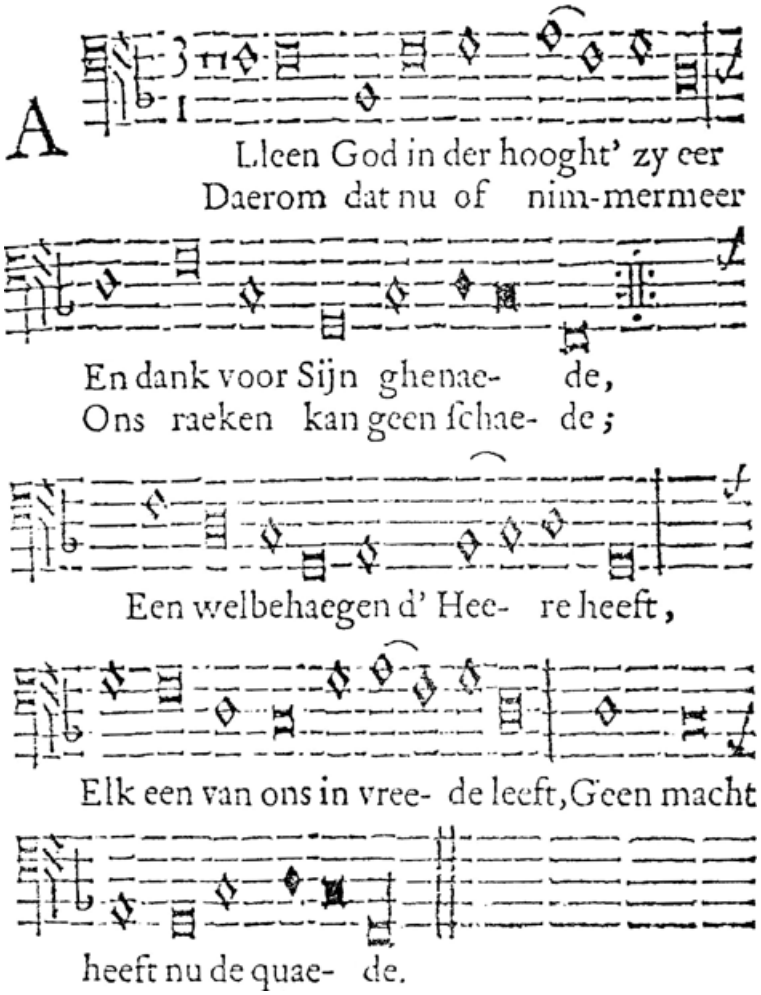
A
Lleen God in der hoogh't zy eer
Daerom dat nu of nim-mermeer
En dank voor Sijn ghenae- de,
Ons raeken kan geen ſchae- de;
Een welbehaegen d' Hee- re heeft,
Elk een van ons in vree- de leeft, Geen macht
heeft nu de quae- de.

3.

O Jesu, een-gebooren Kind,
Wilt onser U ontfermen;
Versoent met ons, wy waeren blind,
Wilt ons voor quaed beschermen;
O God, ô goedertieren Heer!
Helpt ons in nood, 't is ons begeer,
Erbarm U onser armen.

4.

O Heil'ge Geest, ô Hooghste goed,
Troost ons tot aller stonden;
Voor Duivels macht ons doch behoed,
Laet ons niet zijn verslonden; □

Durch Adams fall ist ganz verderbt.

DOor Adams val verdorven is
Des menschen aert en we- sen,
Dat quaed heeft ons verdoemenis
Gheërft, wie kon 't gene- sen?
Gods
Soon alleen, En anders geen Heeft ons ver-
goedt de schae- den, Als Sathans list Aen Eva
wist 't Verboden aen te rae- - den.
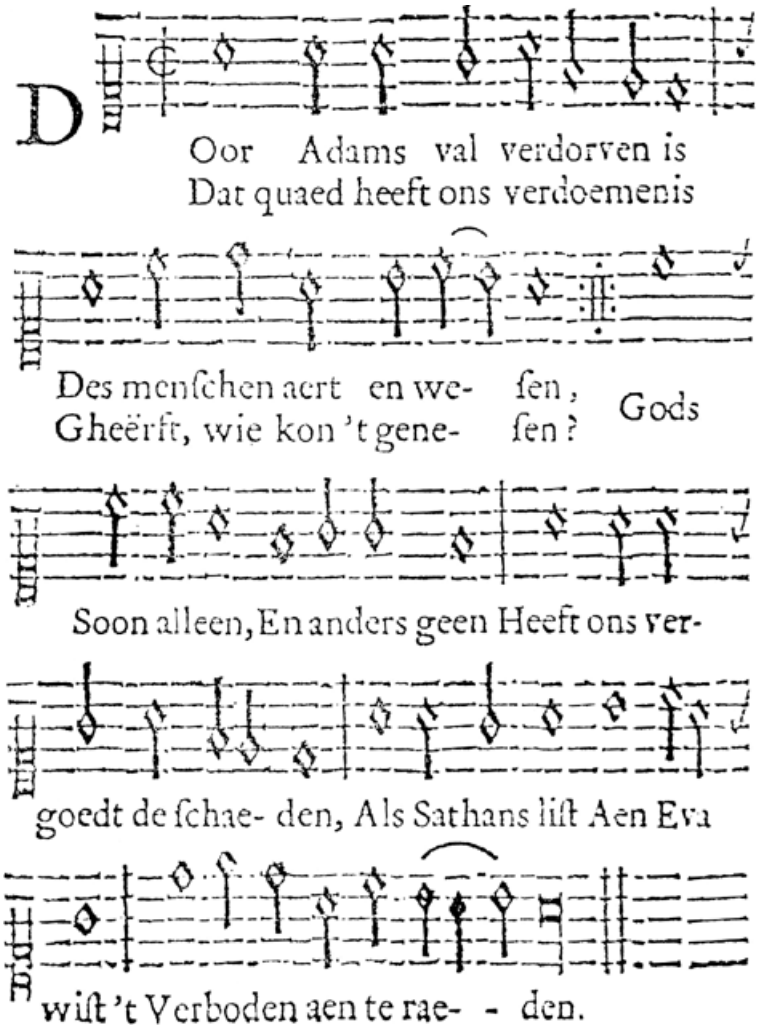
D
Oor Adams val verdorven is
Dat quaed heeft ons verdoemenis
Des menſchen aert en we- ſen,
Gheërft, wie kon 't gene- ſen?
Gods
Soon alleen, En anders geen Heeft ons ver-
goedt de ſchae- den, Als Sathans liſt Aen Eva
wiſt 't Verboden aen te rae- - den.

[Allein Gott in der hőh sei ehr. Vervolg]

 Door 't lyden van Uw bitt're dood
Verlost ons, Heer, uit alle nood:
In Christo wy ons gronden.

Durch Adams fall ist ganz verderbt. [Vervolg]

DOor Adams val verdorven is
Des menschen aert en we- sen,
Dat quaed heeft ons verdoemenis
Gheërft, wie kon 't gene- sen?
Gods
Soon alleen, En anders geen Heeft ons ver-
goedt de schae- den, Als Sathans list Aen Eva
wist 't Verboden aen te rae- - - den.
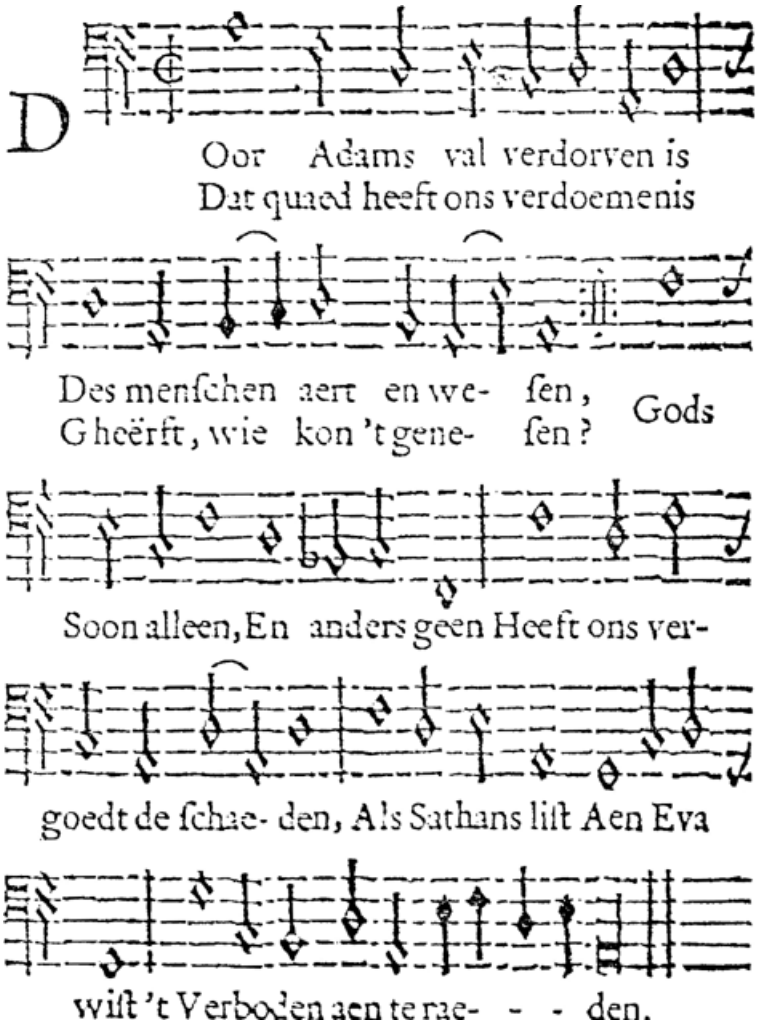
D
Oor Adams val verdorven is
Dat quaed heeft ons verdoemenis
Des menſchen aert en we- ſen,
Gheërft, wie kon 't gene- ſen?
Gods
Soon alleen, En anders geen Heeft ons ver-
goedt de ſchae- den, Als Sathans liſt Aen Eva
wiſt 't Verboden aen te rae- - - den.

2.

De slangh heeft haer daer toe gebracht,
Dat sy is afgevallen,
Als sy heeft Godes Woord veracht,
Waer door sy heeft ons allen
Verwekt de dood;
In dese nood
God Vader ons most geven
Uit d' hooghe Throon
Sijn lieve Soon,
Waer in wy mochten leven.

3.

Gelykerwys door Adams schult
't Geslacht der menschen leede,
Alsoo is wederom vervult
Door Christum onse vreede;
Gelyk wy al
Door Adams val
Zijn in 't verderf gesonken;
Alsoo de Heer
Heeft 't leven weêr
Door Christi dood geschonken.

4.

God heeft Sijn Soon ons opgerecht,
Toen wy verlooren waeren;
Hy is voor ons aen 't kruis gehecht,
Gedoodt, in d' hooght gevaeren;
Waer door wy zijn
Van dood en pyn
Gereddet en genesen;
In desen hoort
Des Vaders Woord,
Wie sou voor sterven vreesen?

5.

Hy is het Licht, de Wegh, de Poort,
De Waerheid en het Leven;
Des Vaders Raed en eeuwigh Woord,
Dat Hy ons heeft gegheven
Tot onse nut
En vaste schut,
Dat wy in Hem gelooven;
Daerom geen macht
Noch Sathans kracht
Kan uit Sijn hand ons rooven.

6.

Die mensch moet immers zijn vervloekt,
Sijn heil ook van hem keere,
Die hulp by aerdsche menschen soekt,
En niet by God den Heere:
Want die daer gaet
Sijn toeverlaet
Op eenen ander setten,
Zulx brengen sal
Hem tot den val,
Gestrikt in Sathans netten.

7.

Die hoopt op God, en Hem vertrouwt
Wert nimmermeer tot schanden;
Want die op dese rotse bouwt,
Of schoon hem staet voor handen
Veel tegenspoed
In swaere moed,
De Heere sal hem spaeren
Die sich verlaet,
Op Godes raed;
Hy wil Sijn volk bewaeren.

8.

Ik bid U, Heer, van herten grond,
Van my doch niet afwende
Uw Heiligh Woord tot een'ger stond,
Ik ben in groot ellende;
Mijn swaere sond
Geeft my de wond:
Ik wil op U vertrouwen;
Want die sich grondt
Op Gods verbond,
Die sal den dood niet schouwen. □

Here Christ der einig Gotts Sohn.

HEer Christ, Gy uitverkooren,
God Vaders eenigh Soon,
Van eeuwigheid gebooren;
Uw glans is over-schoon;
Gy zyt de
Morgen-sterre, Uw straelen strekken verre,
Gy zyt der Sterren kroon.
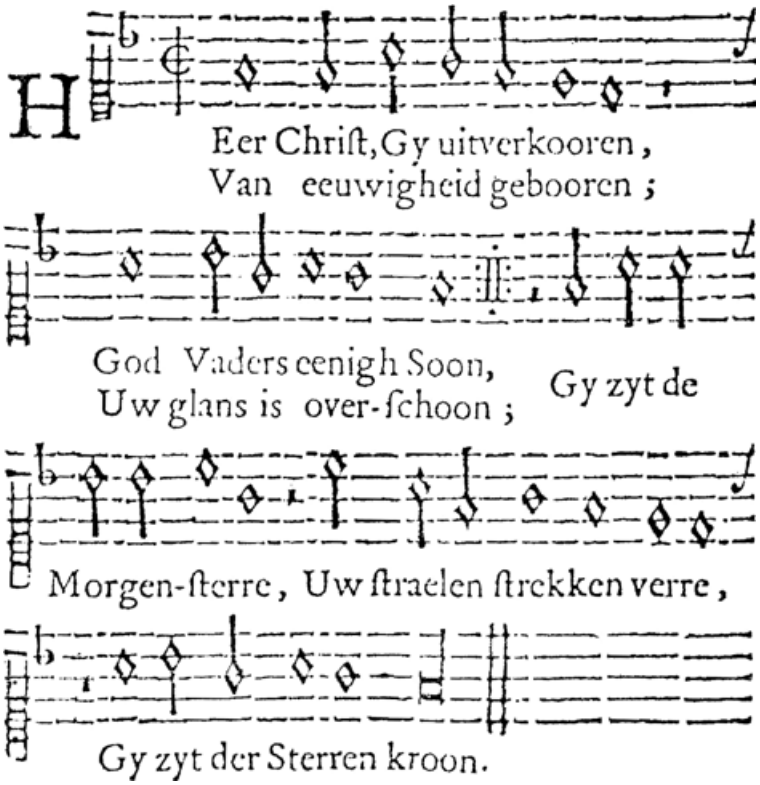
HEer Christ, Gy uitverkooren,
Van eeuwigheid gebooren;
God Vaders eenigh Soon,
Uw glans is over-schoon;
Gy zyt de
Morgen-sterre, Uw straelen strekken verre,
Gy zyt der Sterren kroon.

[Durch Qdoms fall ist ganz verderbt. Vervolg]

□ 9.

Uw Woord voor ons een fakkel is,
Het lichtet wydt en verre,
Het leidt ons uit de duisternis:
Als dese Morgen-sterre
In ons opgaet,
So haest verstaet
De mensch de hooghe gaeven
Van Godes Geest,
Dat hy niet vreest,
Maer raekt in vreedes haeven.

Here Christ der einig Gotts Sohn. [Vervolg]

HEer Christ, Gy uitverkooren,
God Vaders eenigh Soon,
Van eeuwigheid gebooren;
Uw glans is over-schoon;
Gy zyt de
Morgen-sterre, Uw straelen strekken verre,
Gy zyt der Sterren kroon.
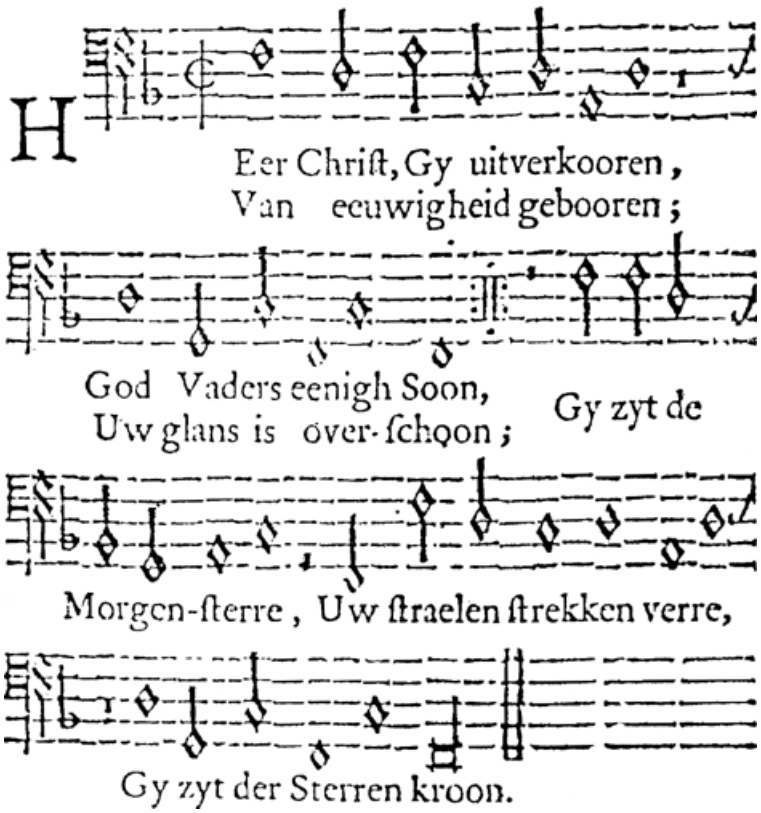
2.

Gy zyt een mensch gebooren,
Een Maeghd heeft door Gods macht
Haer kuisheid niet verlooren:
Gy hebt door Uwe kracht
Den Hemel opgeslooten,
Den dood ter neêr-gestooten,
En 't leven weêr gebracht.

3.

Wilt ons doch U in-lyven
Door liefd en-kennis meest,
Dat wy geloovigh blyven,
U dienen in den geest;
Dat wy hier moghen smaeken
Uw soetigheid, en naeken
Tot Christum onbevreest. □

Nvn freut euch lieben Christen g'mein.

VErheught u Christenen gemeen,
En laet de snaeren klin- gen;
Wy zijn getroost, laet ons met een
Nu lof-ghesangen sin- gen:
Merkt hoe de Heer ons by-gestaen,

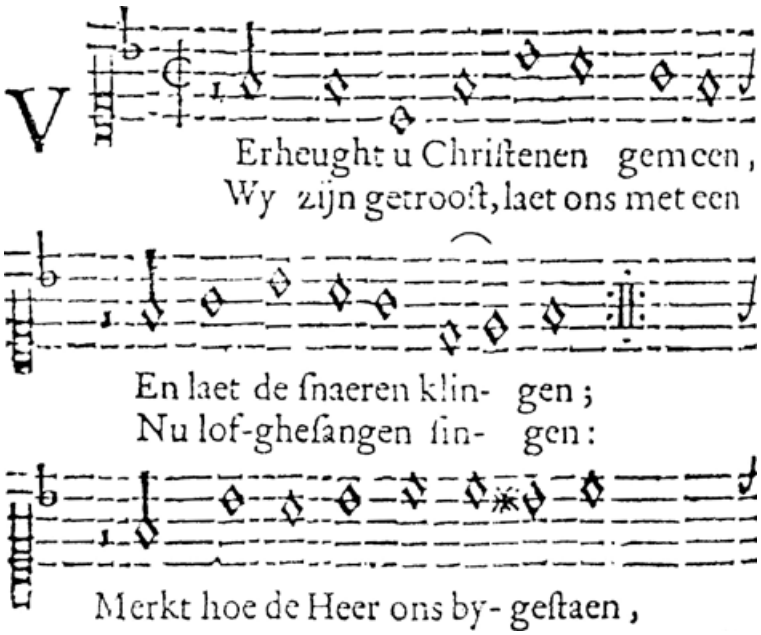
Erheught u Chriſtenen gemeen,
Wy zijn getrooſt, laet ons met een
En laet de ſnaeren klin- gen;
Nu lof-gheſangen ſin- gen:
Merkt hoe de Heer ons by- geſtaen,

[Eer Christ der einig Gotts Sohn. Vervolg]

4.

Gy Schepper aller dingen,
Wilt met Uw kracht by-staen,
Ons met Uw Geest omringen
En leiden op U baen;
Dat wy niet quaets beginnen,
En stiert ons hert en sinnen,
Dat sy niet doolen gaen.

5.

Heer, Uw genaê ons schenke,
Verwek een reine lust,
Den oude mensche krenke,
Die zy gansch uitgeblust;
Op dat al ons' gedachten
Niet als nae U en trachten,
En vinden haere rust.

Nvn freut euch lieben Christen g'mein. [Vervolg]

VErheught u Christenen gemeen,
En laet de snaeren klin- gen;
Wy zijn getroost, laet ons met een
Nu lof-ghesangen sin- gen:
Merkt hoe de Heer ons bygestaen,
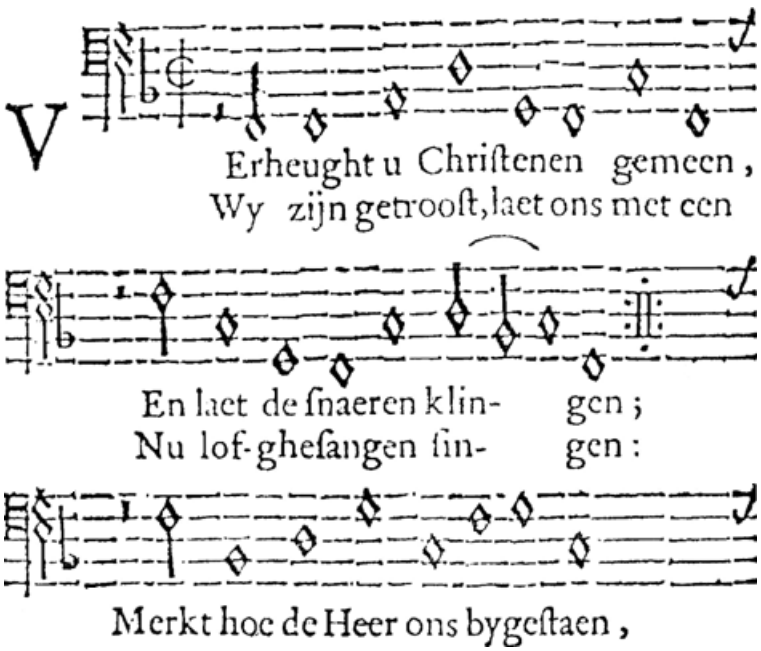
Erheught u Chriſtenen gemeen,
Wy zijn getrooſt, laet ons met een
En laet de ſnaeren klin- gen;
Nu lof-gheſangen ſin- gen:
Merkt hoe de Heer ons bygeſtaen,

En wonder werken heeft gedaen;
't Zijn over-groote din- gen.

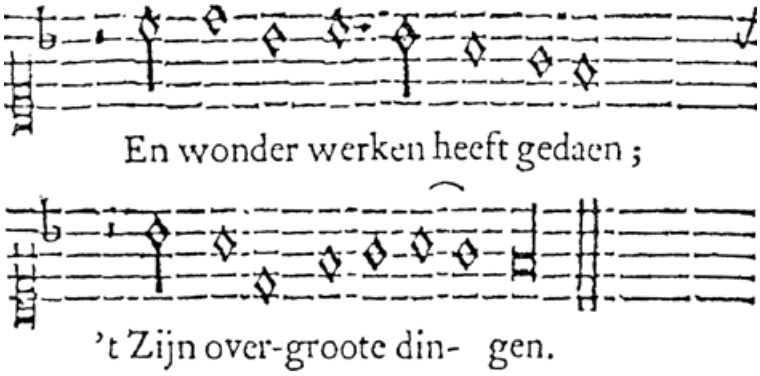

2.

Den Sathan ik gevangen lagh,
Ik arme was verlooren;
De sond my quelde nacht en dagh,
Waer in ik was gebooren,
Daer in ik altyd dieper viel;
Niet goeds en was 'er aen mijn ziel,
Ik most in sonden smooren.

3.

Mijn werken, die ik heb gedaen,
Niet als verdorven waeren,
Hoe sou ik voor den Heer bestaen?
Mijn schult sou my beswaeren,
Den schrik my tot vertwyfling dreef,
Des doodes vreese by my bleef,
Ter hellen most ik vaeren.

4.

De groote God die was bereidt,
Sagh my versmoort in sonden,
Hy dacht aen Sijn barmhertigheid,
Dat ik niet zy verslonden;
Sijn Vaders hert keerd Hy tot my,
En hielp my uit de slaverny;
Het dierst heeft Hy gesonden.

En wonder-werken heeft gedaen;
't Zijn over-groote din- gen.
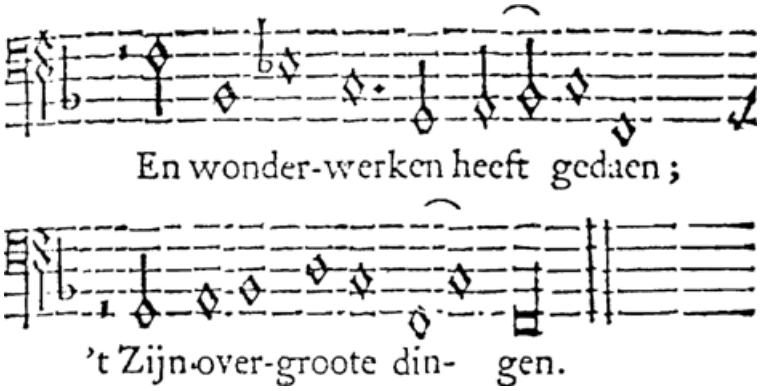
5.

Hy sprak tot Sijn beminde Soon:
't Is tyd, wilt U ontfarmen,
Gaet heen Myns herten waerde kroon,
En zyt een heyl der armen;
Verlost haer uit der sonden nood,
Verworg met een den helschen dood,
Wilt haer voor quaed beschermen.

6.

De Soon den Vader heeft behaeght,
En is op aerd gekomen,
Die in een onbevlekte Maeghd
Sijn plaetse heeft genomen,
Hy heeft alhier getoont Sijn macht,
Schoon Hem de werelt heeft veracht,
Den Sathan kond Hy toomen.

7.

Gods Soon spreekt; roept My aen in nood,
Gy sult daer wel by vaeren;
Voor u geef Ik My in de dood,
Ik sal My self niet spaeren:
Want Ik ben uw, en gy de Mijn;
Waer dat Ik gae, daer sult gy zijn,
Ik sal u wel bewaeren.

8.

Vergieten sullen sy Mijn bloed,
En ook het leven rooven;
Dat lyd Ik alles u te goed;
Zulx moet gy vast gelooven:
De dood My overkomen sal,
Mijn onschult draeght uw sonden al,
Uw heil sal zyn hier boven.

9.

'k Vaer tot Mijn Vader Hemelwaert,
En scheid uit dees ellenden;
Daer sal Ik met Hem zijn vergaert;
Mijn Geest sal Ik u senden, □

Ich ruf zu dir Herr Iesu Christ.

HEer Jesu Christ, ik roep tot U,
Ik bid verhoor mijn klaegen;
Uw hulp en gonst verleen my nu,
En laet my niet vertsaegen:
Een
vast geloof versoek ik, Heer, Wilt my het
selve geven, Ik seer begeer Mijns naesten
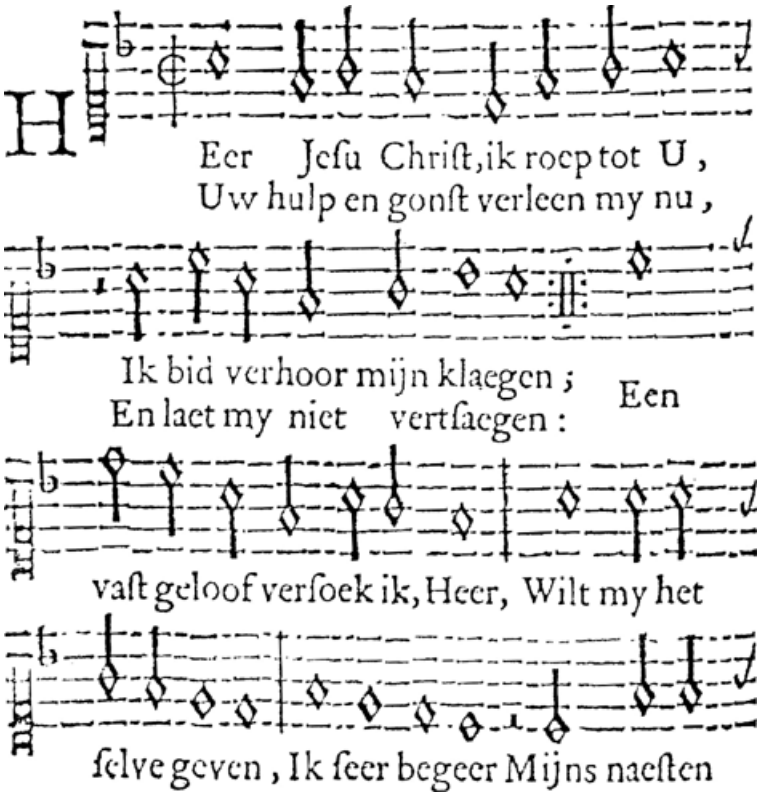
Eer Jeſu Chriſt, ik roep tot U,
Uw hulp en gonſt verleen my nu,
Ik bid verhoor mijn klaegen;
En laet my niet vertſaegen:
Een
vaſt geloof verſoek ik, Heer, Wilt my het
ſelve geven, Ik ſeer begeer Mijns naeſten

[Nun freut euch lieben Christen g'mein. Vervolg]

 Die u vertroost', en recht vermaen'
Hoe gy Mijn Leere sult verstaen,
En tot de waerheid wenden.

10.

Wat Ik gedaen heb en geleert,
Dat sult gy doen en leeren,
Hier door wert Godes Ryk vermeert
Tot Sijne lof en eere.
Voor menschen leer u hoedt en waert,
Daer van komt een verdorven aert;
Dit is de wil des Heeren.

Ich ruf zu dir Herr Iesu Christ. [Vervolg]

HEer Jesu Christ, ik roep tot U,
Ik bid verhoor mijn klaegen;
Uw hulp en gonst verleen my nu,
En laet my niet vertsaegen:
Een
vast geloof versoek ik, Heer, Wilt my het
selve geven, Ik seer begeer Mijns naesten
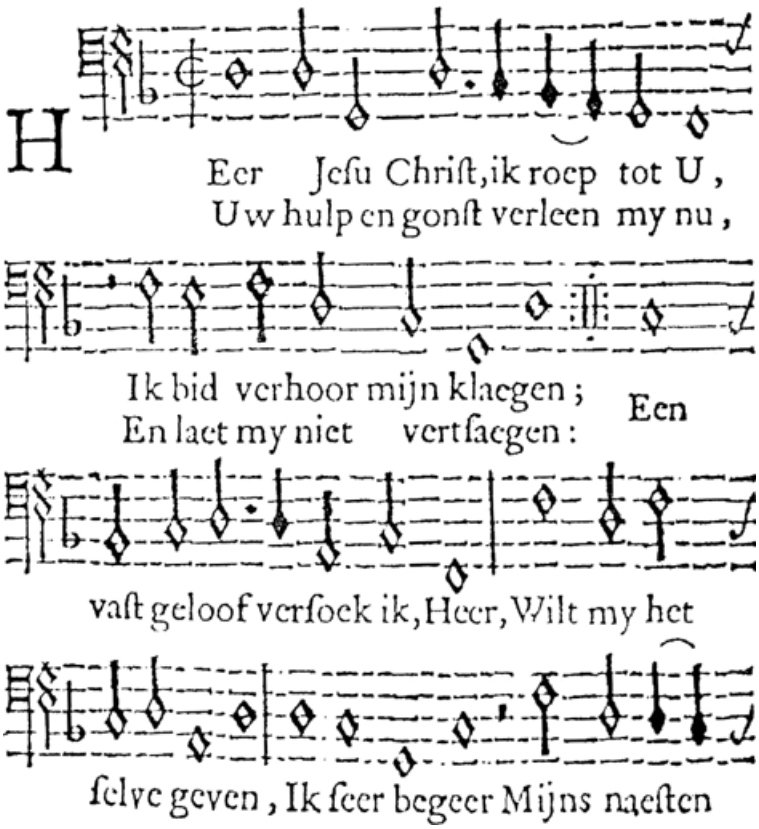
H
Eer Jeſu Chriſt, ik roep tot U,
Uw hulp en gonſt verleen my nu,
Ik bid verhoor mijn klaegen;
En laet my niet vertſaegen:
Een
vaſt geloof verſoek ik, Heer, Wilt my het
ſelve geven, Ik ſeer begeer Mijns naeſten

nut en eer, En nae Uw Woord te le- ven.

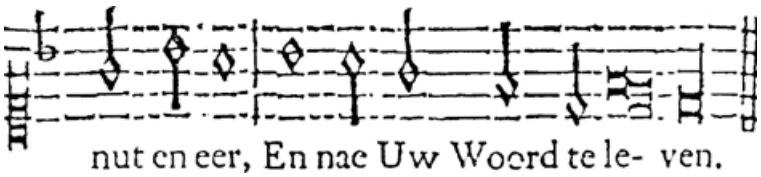

2.

Noch is mijn beed', ô Heere God,
Gy kont het wel uitwerken,
Dat ik niet raek tot schand of spot;
Mijn hoope wilt versterken:
Voor al als ik van hier moet gaen,
Dat ik op U vertrouwe,
En niet mach staen
Op 't gunt ik heb gedaen;
Dat 't my niet eeuwigh rouwe.

3.

Geeft dat ik mach van herten grond
Mijn vyanden vergeven,
En werkt in my tot deser stond
Een nieuw godsaeligh leven:
Laet steeds Uw Woord mijn spyse zijn,
Mijn ziel daer meê t' erneeren,
In kruis en pyn
Mijn troost en medicyn,
Om alle quaed te weeren. □

Ach Gott und Herr / wie groß und schwer.

OCh God en Heer, Hoe groot en
seer Mijn sonden zijn gheresen,
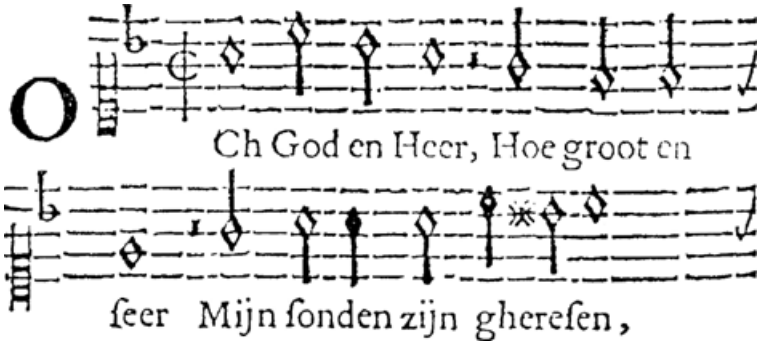
[Ich ruf zu dir Herr Iesu Christ. Vervolg]

nut en eer, En nae Uw Woord te le- ven.

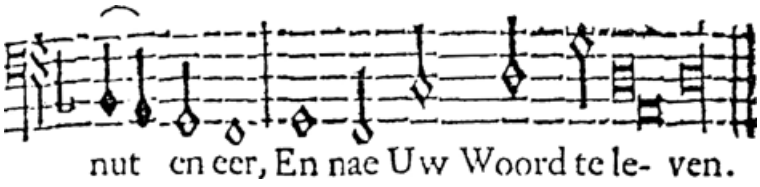

□ 4.

Dat my geen lust van U en scheid,
Of vreese magh aenranden;
Geeft my aen 't eind volstandigheid,
Gy alles hebt in handen;
En wat Gy geeft, Gy geeft 't om niet,
Geen mensche self verwerven
Of erven weet;
Maer uit genaê geschiet,
Dat ons doet saligh sterven.

5.

Ik legh in stryd, en in my streef,
Mijn swakheid wilt versterken;
Alleen aen Uwen gonst ik kleef,
Wilt krachten in my werken:
Word ik bestreên met kruis of schand,
Dat ik niet magh beswyken;
Laet Uwe hand
My geven onderstand,
En wilt van my niet wyken.

Ach Gott und Herr / wie groß und schwer. [Vervolg]

OCh God en Heer, Hoe groot en
seer Mijn sonden zijn gheresen,
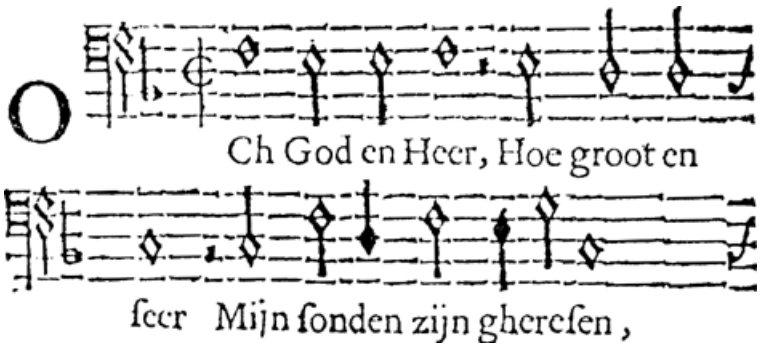
Geen mensch op aerd, Hoe groot hoe waerd,
Mijn wonden kan ghenesen.

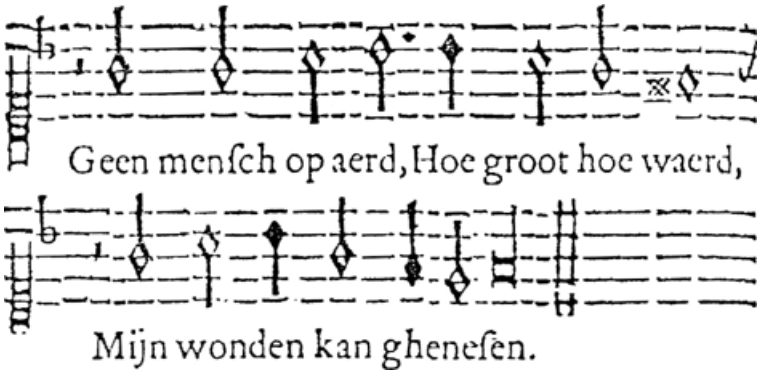

2.

Leef ik so wyd
Van dese tyd
Tot aen des werelts ende,
Als 't self moet zijn,
Mijn kruis en pyn
Van my ik niet en wende.

3.

Tot U ik vlied,
Verstoot my niet,
Hoewel 't nae recht myn loon is;
Nae Uwe toorn
Ben ik verloor'n,
Versoening in Uw Soon is.

4.

Heer sal het zijn,
Dat straf en pyn
Ik hier sal moeten lyden? □

Komt her zu mir spricht Gottes Sohn.

KOmt vry tot My, Gods Soone

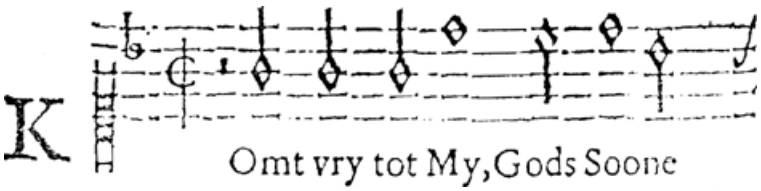

[Ach gott und Herr/wie groß und schwer

[1. Vervolg]

Geen mensch op aerd, Hoe groot hoe waerd,
Mijn wonden kan ghenesen.
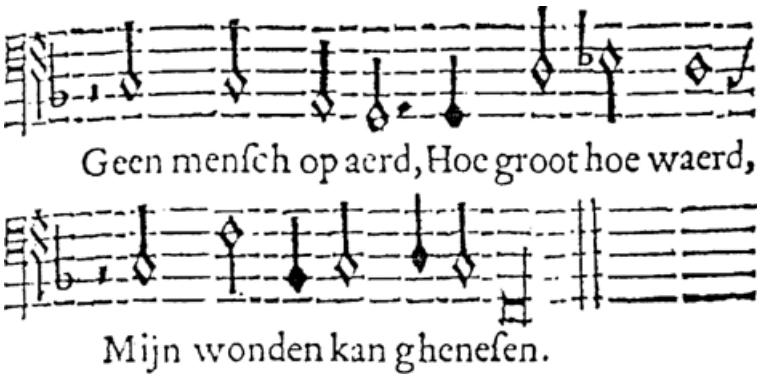
Is 't opgeleit?
Ik ben bereidt,
Ik sal op aerden stryden.

5.

Geeft my gedult,
Ontslaet mijn schult,
Mijn herte wilt door-booren;
Op dat doch niet
Tot mijn verdriet
Mijn heil en gae verlooren.

6.

Doet alles, Heer,
Nae Uw begeer,
Uw gonst my overspreide,
Dat ik van U,
Mijn God, noch nu
Noch nimmermeer en scheide.

Komt her zu mir spricht Gottes Sohn. [Vervolg]

KOmt vry tot My, Gods Soone

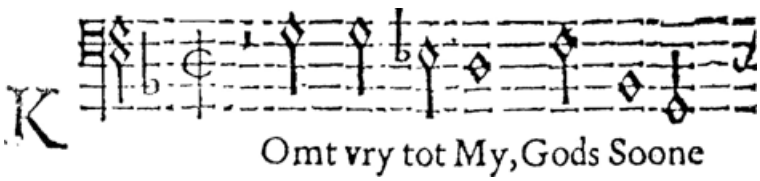

spreekt, Gy die in swarigheden steekt, Met
sonden pak belaeden; Komt vry tot
My 't zy jong of out, In Echt vergaert
of ongetrout, By My is noch genaede.
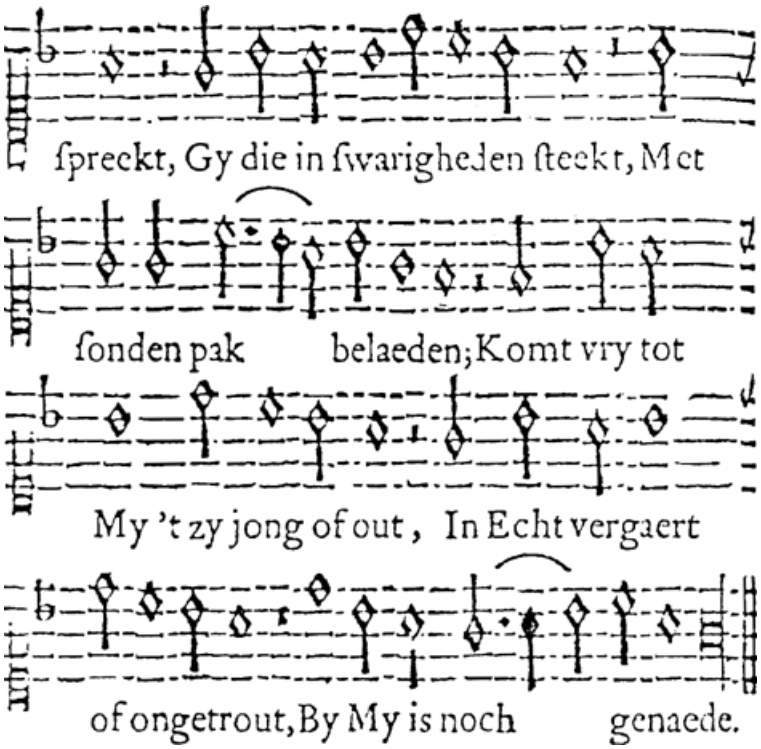
ſpreekt, Gy die in ſwarigheden ſteekt, Met
ſonden pak belaeden; Komt vry tot
My 't zy jong of out, In Echt vergaert
of ongetrout, By My is noch genaede.

2.

Vrymoedelik Mijn juk aenvaert,
De last is van geringe swaert',
Laet zulx u niet verdrieten;
So neemt en draeght het met gedult,
Ik sal u helpen, en gy sult
Het Hemelryk genieten.

3.

Wat Ik op aerden heb gedaen
En in Mijn leven uitgestaen,
Dat sult gy niet ontwyken;
Houdt u hier in gerust en stil,
Denkt dat het zy des Heeren wil,
Dies sult gy niet beswyken.

4.

De mensche wenscht nae Godes Huis,
Maer sonder druk of eenigh kruis,
Dat Christi volk moet lyden;

spreekt, Gy die in swarigheden steekt, Met
sonden pak belaeden; Komt vry tot
My 't zy jong of out, In Echt vergaert
of ongetrout, By My is noch genaede.
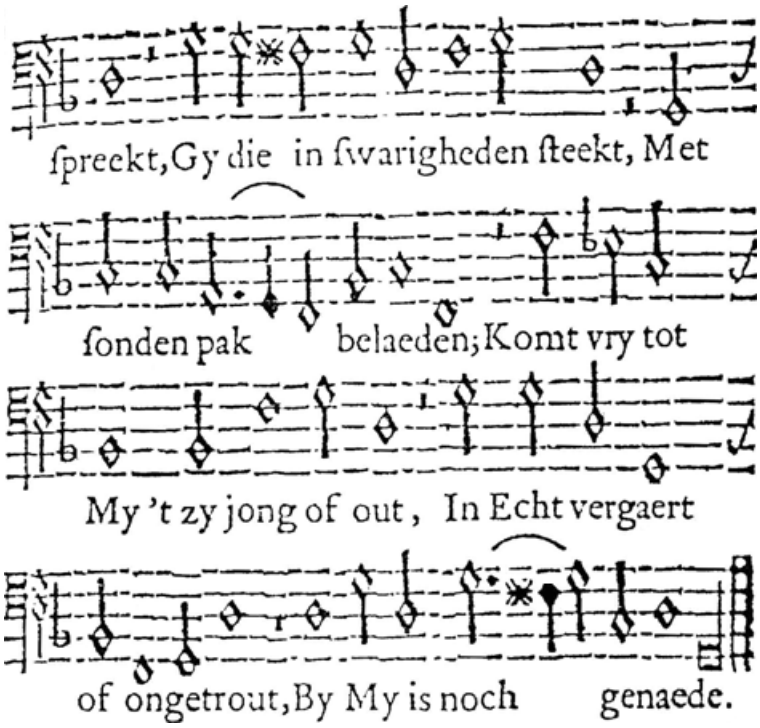
ſpreekt, Gy die in ſwarigheden ſteekt, Met
ſonden pak belaeden; Komt vry tot
My 't zy jong of out, In Echt vergaert
of ongetrout, By My is noch genaede.

't En kan en magh niet anders zijn,
Die myden wil den helschen pyn
Moet inde werelt stryden.

5.

All' schepsel wat op aerden leeft,
Wat inde lucht of waeter sweeft
Kan 't lyden niet ontvlieden:
So wie niet volgt de wil van God,
Die wert den Sathan tot een spot,
Wiens macht hem kan gebieden.

6.

De mensch, die heden is gesond,
Kan werden siekelik terstond,
En morghen kan hy sterven:
Hoe haest verdwynt sijn eer en roem!
Men siet hem als het gras of bloem
Verwelken en verderven.

7.

Elk soekt van goed en staet sijn deel,
En dus vergeet sijn arme ziel,
Die hy noch kon genesen:
Maer als hy light in stervens noot,
Hy schrikt en zittert voor de dood,
Dan wil hy deughdigh wesen.

8.

Als hy dan niet meer leven magh,
So wil hy met een groot beklagh
Sich eerst tot God begeven;
Edoch ik vrees dat die genaed,
Dien hy te vooren heeft versmaedt,
Sal swaerlik aen hem kleven.

9.

Geen ryke helpt sijn groote goed,
Geen jongeling sijn stoute moed,
Hy kan het niet ontloopen:
Of jemant had des werelts schat,
Veel goud en silver hy besat,
Noch kan hy 't niet af-koopen.

10.

Wat helpt der groot-geleerden konst?
Wat helpt des werelts macht of gonst?
Ter dood sijn wy gebooren;
Die sich tot Christum niet begeeft,
Nu hy noch op der aerden leeft,
Gaet eeuwighlik verlooren.

11.

Daerom so dient den Heer met vlyt,
Die Christo opgeoffert zyt,
Het sal u nooyt berouwen;
Blyft vast aen Godes Heyl'ge Woord,
Het brengt u goede vruchten voort,
En kan uw ziel behouwen.

12.

Siet dat gy 't quaed met quaed niet loont,
Schoon gy onschuldigh wert gehoont,
Laet slechts de werelt schelden;
Den Heere komt alleen de wraek,
Hy sal wel letten op uw saek,
En nae verdienst vergelden.

13.

Als alles ging nae uw begeer
In gonst, gesontheid, goed en eer,
Uw liefde sou verkouden:
Dacrom send God u tegenspoet,
Die quade lusten ruimen doet,
Waer door gy wert behouden.

14.

Is 't kruis so swaer in uw gemoed,
Gedenkt eens op der Hellen gloed,
Bereidt voor alle boosen;
Daer moeten sy met eeuw'ge pyn
Geplaeght aen lyf en ziele zijn;
O wee de reukeloosen!

15.

Maer gy sult al nae desen tyd
In Christo eeuwigh zijn verblydt,
Daer sult gy aen gedenken;
Daer is geen tong van eenigh man,
Die sulk een vreughd uit-spreken kan,
Die u de Heer sal schenken.

16.

Wat God vol goedertierenheid
Ons door Sijn Geest heeft toegeseidt
By Sijn hoogh-waerde Naemen,
Dat sal Hy geven ons te gaer,
En helpen tot der Eng'len schaer
Door Jesum Christum Amen.

Wend ab deinen zorn.
ofte *Aufer immensam*, *Deus*, *aufer iram*.

UWe toorn, Heere, Doch van ons af-
weere, Dat niet en woede Uwe bloed'ge-
roede; Oordeelt ons arme niet nae ons mis-
daeden, Maer nae genaede.
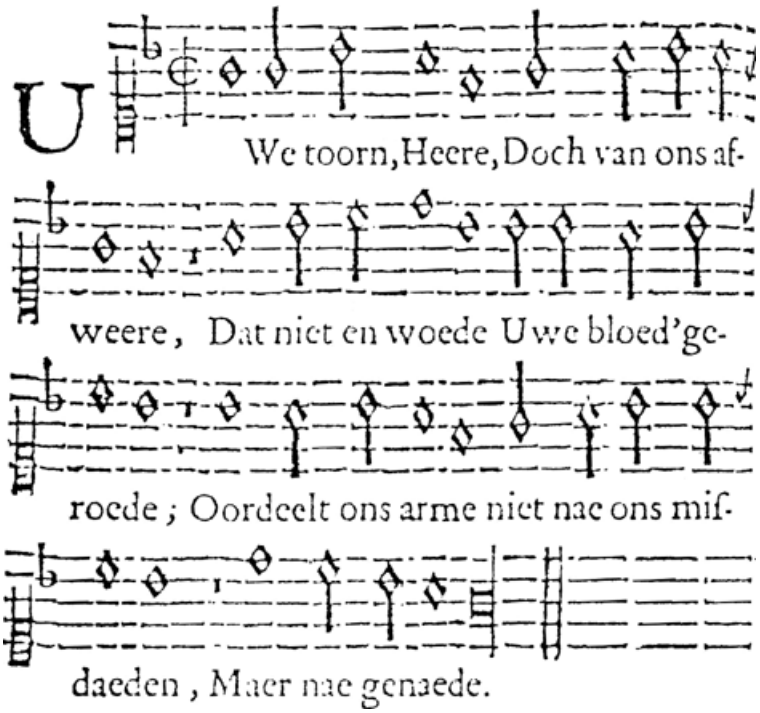
We toorn, Heere, Doch van ons af-
weere, Dat niet en woede Uwe bloed'ge-
roede ; Oordeelt ons arme niet nae ons mif-
daeden , Maer nae genaede.

2.

So Gy ons richten Woud na onse plichten,
In onse sonden Waeren wy verslonden,
Niemant op aerden sou Uw swaere plaeghen
Konnen verdraghen.

3.

Heer, wilt vergeven Onse sondigh leven,
Wilt ons verschoonen En genaê betoonen,
Gy die ons spaeren pla ght en U erbarmen
Over ons arme.

4.

Wat is ons waerde? Niet als stof en aerde,
Swakheid, erf-sonden Houden ons gebonden

UWe toorn, Heere, Doch van ons af-
weere, Dat niet en woede Uwe bloed'ge
roede; Oordeelt ons arme niet nae ons mis-
daeden, Maer nae genaede.
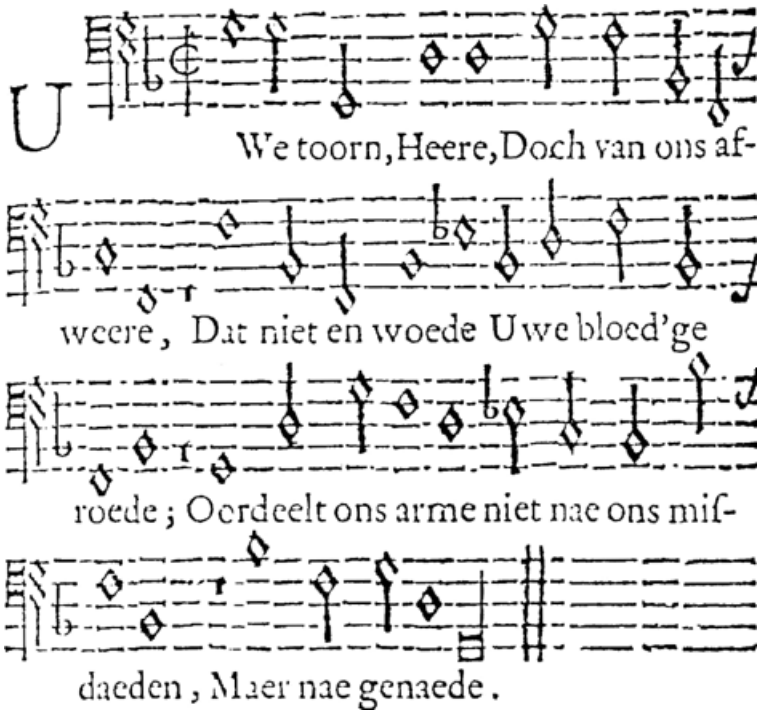
We toorn, Heere, Doch van ons af-
weere, Dat niet en woede Uwe bloed'ge
roede; Oordeelt ons arme niet nae ons mis-
daeden, Maer nae genaede.

Dies wilt ons boosheid gonstelik aenschouwen
En ons behouwen.

5.

Denkt aen het stryden En het bitter lyden,
Naeg'len en kroone Van Uw lieve Soone,
Die door Sijn dood en wonden ons het leven
Heeft weêr gegeven.

6.

Daerom, ô Heere, Ons geloof vermeere,
Uw woord ons weide, En Uw Geest geleide,
Dat wy in Christo mogen saligh sterven,
D' Hemel beërven.

Ach Herr/mein Gott/straff mich doch nicht.
Psalm 6.

EN wilt my doch niet straffen Heer,
In Uwetoorn nae reden;
Mijn God, kastydt my niet so seer
In Uwegrim- migheden;
Met Uw' ge-
naede my aensiet; Want ik van veelerley ver-
driet Verswakt ben in mijn leden.
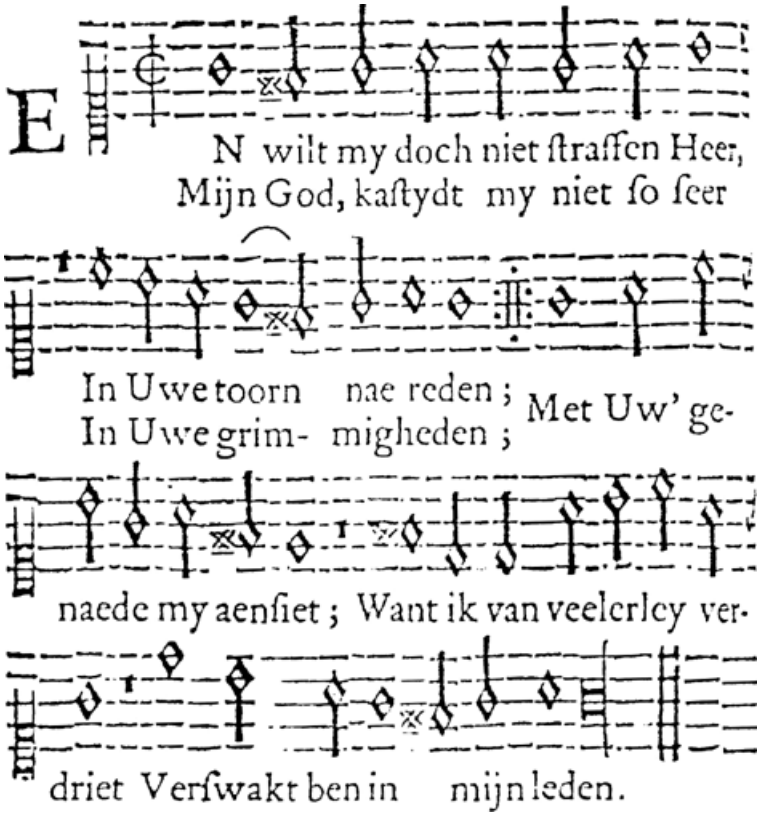
EN wilt my doch niet ſtraffen Heer,
Mijn God, kaſtydt my niet ſo ſeer
In Uwe toorn nae reden;
In Uwe grim- migheden;
Met Uw' ge-
naede my aenſiet; Want ik van veelerley ver-
driet Verſwakt ben in mijn leden.

2.

Met Uwen troost my, Heer, geneest;
Mijn beenderen verteeren;
Ja mijne ziel is seer bevreest:
Hoe lang vertoeft Gy, Heere?
Uit angst en stryd mijn ziele leid,
En om Uw' goedertierenheid
Tot my doch weder keere;

3.

Want naemaels in den dood of graf
Zijn Uwer geen gedachten;
Van druk mijn krachten nemen af,
Mijn bed swemt gansche nachten,

Ach Herr/mein Gott/straff mich doch nicht.
Psalm 6. [Vervolg]

EN wilt my doch niet straffen, Heer,
In Uwe toorn nae reden;
Mijn God, kastydt my niet so seer
In Uwe grim- migheden;
Met Uw' ge-
naede my aensiet; Want ik van veelerley ver-
driet Verswakt ben in mijn leden.
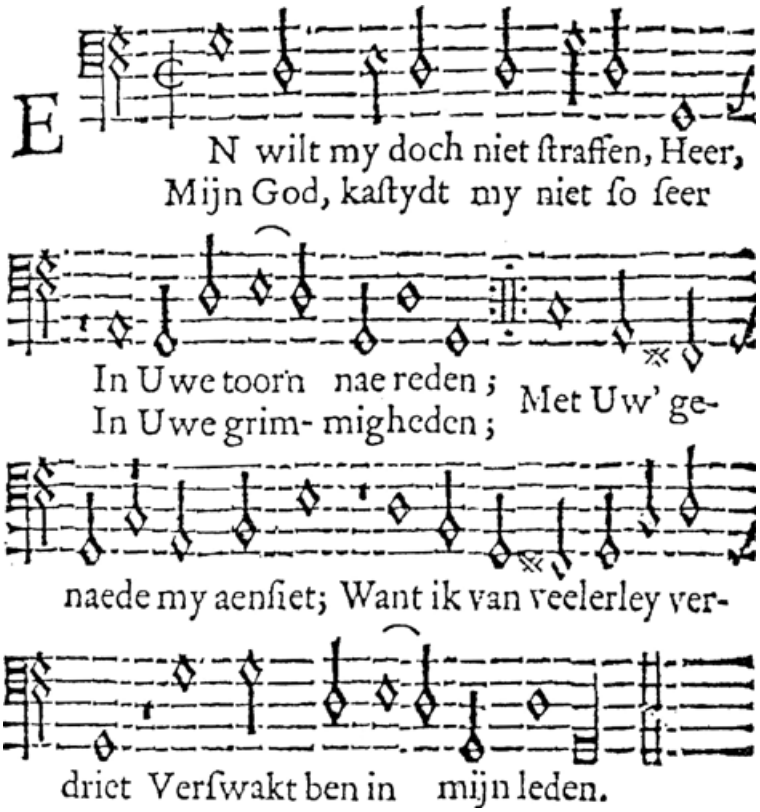
EN wilt my doch niet ſtraffen, Heer,
Mijn God, kaſtydt my niet ſo ſeer
In Uwe toorn nae reden;
In Uwe grim- migheden;
Met Uw' ge-
naede my aenſiet; Want ik van veelerley ver-
driet Verſwakt ben in mijn leden.

[3. Vervolg]

Mijn bed-stee ik met traenen nat,
Mijn plaegers maeken my so mat,
Dat d' ooghen my versmachten.

4.

Wykt van my, die gy niet brengt voort
Als ongerechtigheden:
God heeft mijn droeve stem verhoort,
En smekende gebeden;
Mijn haeters sullen zijn verbaest,
Met schaemte keeren in der haest,
Die my so seer bestreden.

Waerum betrűbstu dich / mein herz.

WAerom bedroeft gy u, mijn hert,
Vol sorgen zyt en ly- det smert
Al om het tydlyk goed, Ver-
trouwt op God met vaste moed, Die
't al geschapen heeft en voedt.
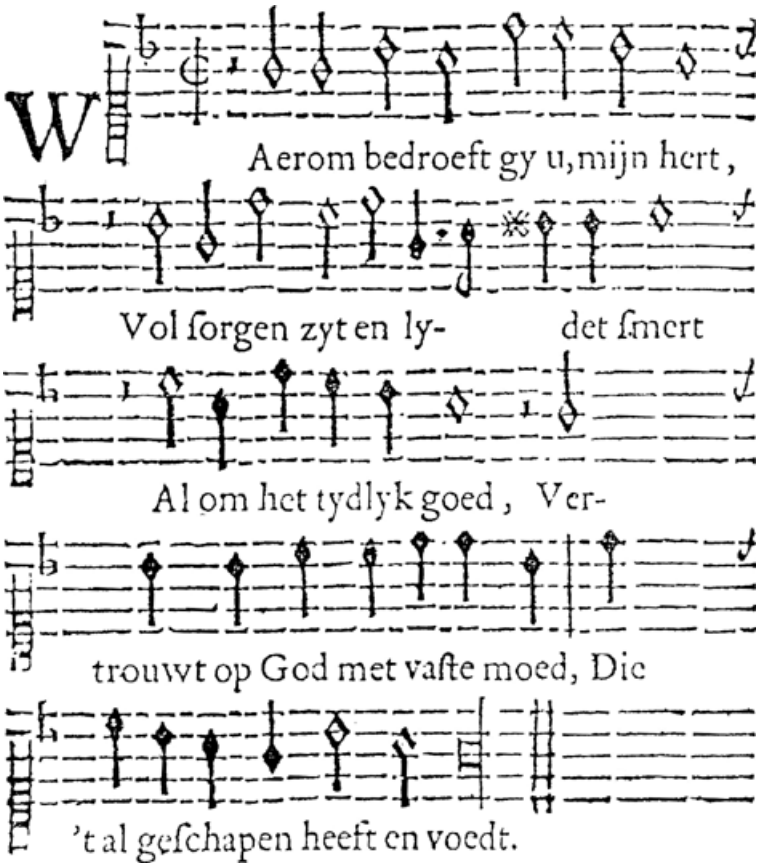
WAerom bedroeft gy u, mijn hert,
Vol ſorgen zyt en ly- det ſmert
Al om het tydlyk goed, Ver-
trouwt op God met vaſte moed, Die
't al geſchapen heeft en voedt.

2.

Mijn God my niet verlaeten sal,
Hy weet seer wel mijn ongeval,
Hy stiert des werelts kloot;
Al was mijn schaersheid noch so groot,
Hy kan my helpen in mijn nood.

3.

O God, Gy die mijn Vader zyt,
Behoudt U kind in deser tydt,
En wilt doch my bystaen;
Ik droeve mensch ik moet vergaen,
Op aerden is mijn troost gedaen.

Waerum betrúbstu dich / mein herz. [Vervolg]

WAerom bedroeft gy u, mijn hert,
Vol sorgen zyt en lydet smert,
Al om het tydlyk goed, Ver-
trouwt op God met vaste moed, Die
't al geschapen heeft en voedt.
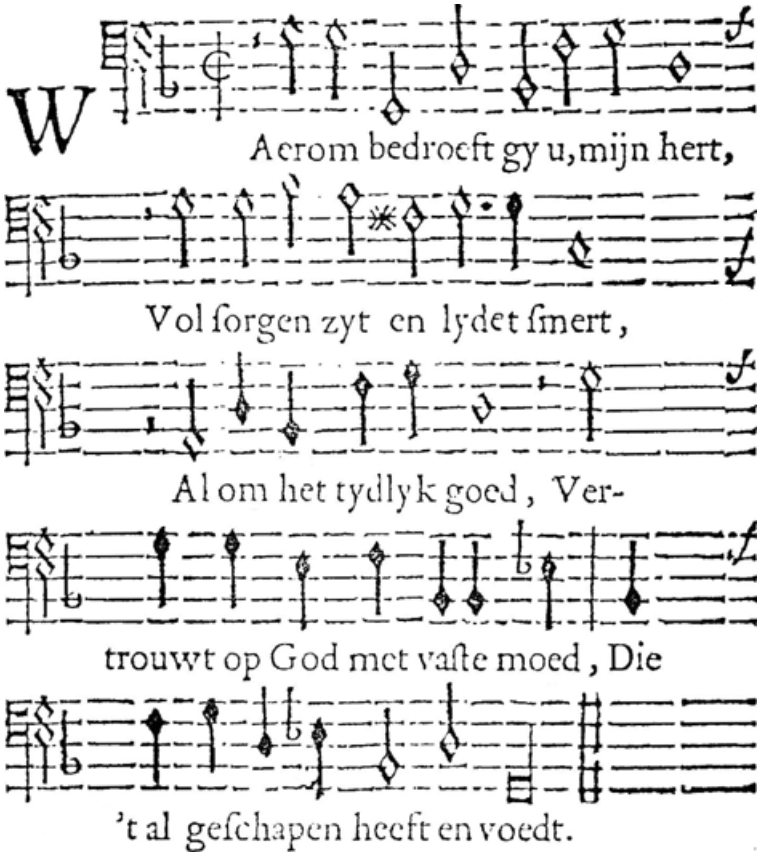
Aerom bedroeft gy u, mijn hert,
Vol ſorgen zyt en lydet ſmert,
Al om het tydlyk goed, Ver-
trouwt op God met vaſte moed, Die
't al geſchapen heeft en voedt.

4.

Een ryke sich op 't goed verstout,
Een arme sich op God vertrouwt,
Of schoon my smaed geschiet;
Nochtans ik vast en seker weet,
Wie God vertrouwt dien mangelt niet.

5.

Elias dien ontbrak het brood,
Als 't dorre land bracht hongers nood;
Hoe heeft hem God verlost?
Na Crith een beek hy wand'len most,
De raeven brachten hem de kost.

6.

Elias ook nae Zarphat ging,
Sijn voedsel van een weeuw ontfing;
Daer nae een Engel vand,
Die bracht hem spys en drank ter hand,
Als hem de Heer nae Horeb sand.

7.

Als Daniël verwierp 't gebod
Des Konings, maer aenbad sijn God,
Sijn God sijn vaste suil;
Men smeet hem in de leeuwen kuil,
Maer d'Engel was sijn schilt en schuil.

8.

Als Joseph was in broeders haet,
Verkoft wiert en most lyden smaet;
Daer nae wiert hy geëert,
Sijn broeders zijn tot hem gekeert,
Dien hy van nooddruft heeft erneert.

9.

Drie mannen wierden met gedult
In 't vuir geworpen sonder schult;
De Heer Sijn Engel sand,
Die 's ovens gloed deed tegenstand,
Dat sy niet voelden eenigh brand.

10.

Gy God zijt heden noch so ryk,
Als Gy geweest zyt eeuwighlyk;
Daerom ik voor U kniel, □

Allein zu dir Herr Iesu Christ.

OP U, Heer Jesu Christ, alleen
Gy zyt mijn troost en an- ders geen,

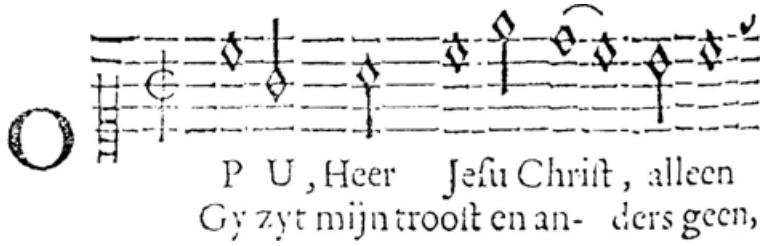

Waerum betrűbstu dich / mein herz. [Vervolg]

 Dat ik mach ryk zijn aen mijn ziel,
Mijn hooghste goed is Hemels deel.

11.

Wat tydlik is ik geerne miss,
Het eeuwigh is my meer gewis;
Want dit is Abrams schoot,
Daer d' armen eeten Hemels brood
Verworven door Uw bitt're dood,

12.

Al wat hier dese werelt geeft,
Goud, silver en wat waerde heeft,
Het gelt en tydlik goed,
't Is ongestadigh als de vloed,
Ook niet ter saligheid en doet.

13.

Mijn God dit alles ik erken,
En door Uw Woord verlichtet ben;
Dies zy U dank geseit:
Geeft my doch de volstandigheid,
Dat steeds mijn ziel mach zijn bereidt.

14.

U Heere zy lof prys en eer
Voor Uw weldaeden meer en meer;
Ik bid, ô Vader mijn,
Laet my doch niet van Uw aenschyn
In eeuwigheid verstooten zijn.

Allein zu dir Herr Iesu Christ. [Vervolg]

OP U, Heer Jesu Christ, alleen
Gy zyt mijn troost en an- ders geen,

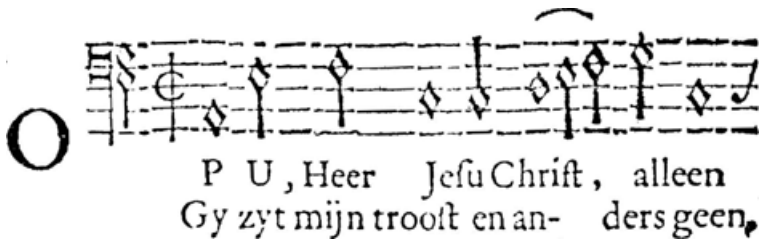

Mijn hoope staet op aer- op aerden,
Wat sal ik arm aenvaer- aenvaerden?
Geen menschen kind dat heden leeft, Wat
ook de gansche werelt heeft My niet kan
geven raed of baet; Mijn toe- verlaet,
Op U al mijn vertrou- wenstaet.
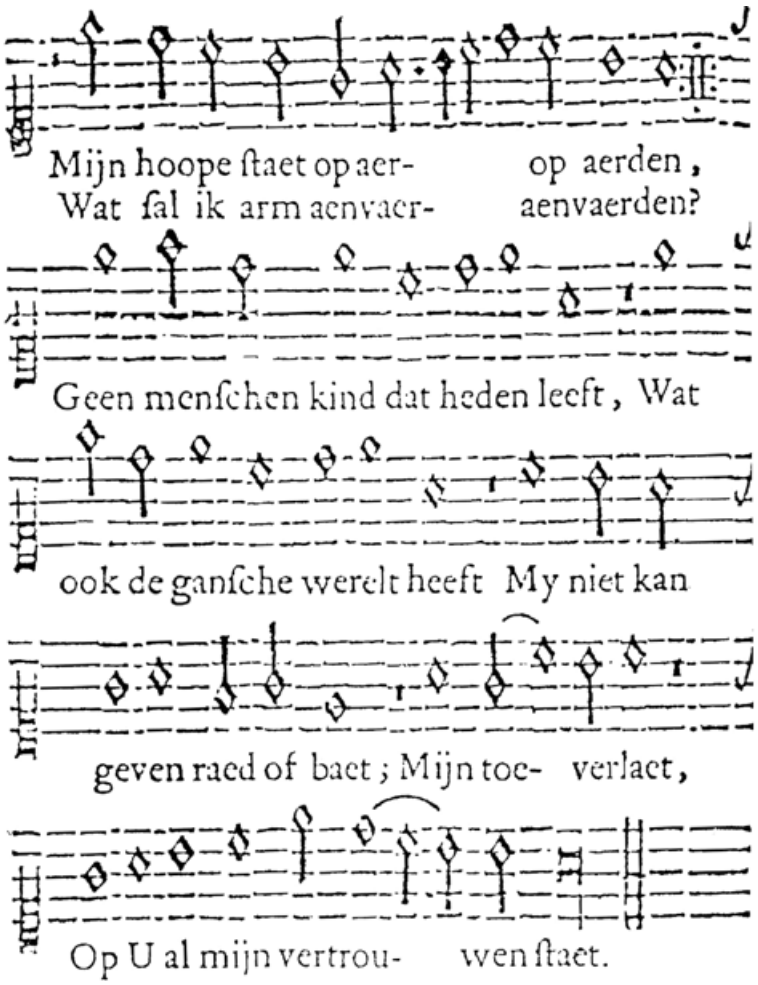
Mijn hoope ſtaet op aer- op aerden,
Wat ſal ik arm aenvaer- aenvaerden?
Geen menſchen kind dat heden leeft, Wat
ook de ganſche werelt heeft My niet kan
geven raed of baet; Mijn toe- verlaet,
Op U al mijn vertrou- wen ſtaet.

2.

Mijn sonden zijn so swaer en groot,
En my van herten moejen,
Maer wiltse door Uw bittre dood
Genaedighlik uitroejen;
Edoch Uw Vader tuight my aen,
Dat Gy voor my al hebt voldaen,
Dus van der sonden last ik scheid;
Tot sekerheid
Hebt Gy my self zulx toegeseit.

Mijn hoope staet op aer- op aerden,
Wat sal ik arm aenvaer- aenvaerden?
Geen menschen kind wat he- den leeft, Wat
ook de gansche we- relt heeft My niet kan
geven raed of baet; Mijn toeverlaet,
Op U al mijn vertrou- wen staet.
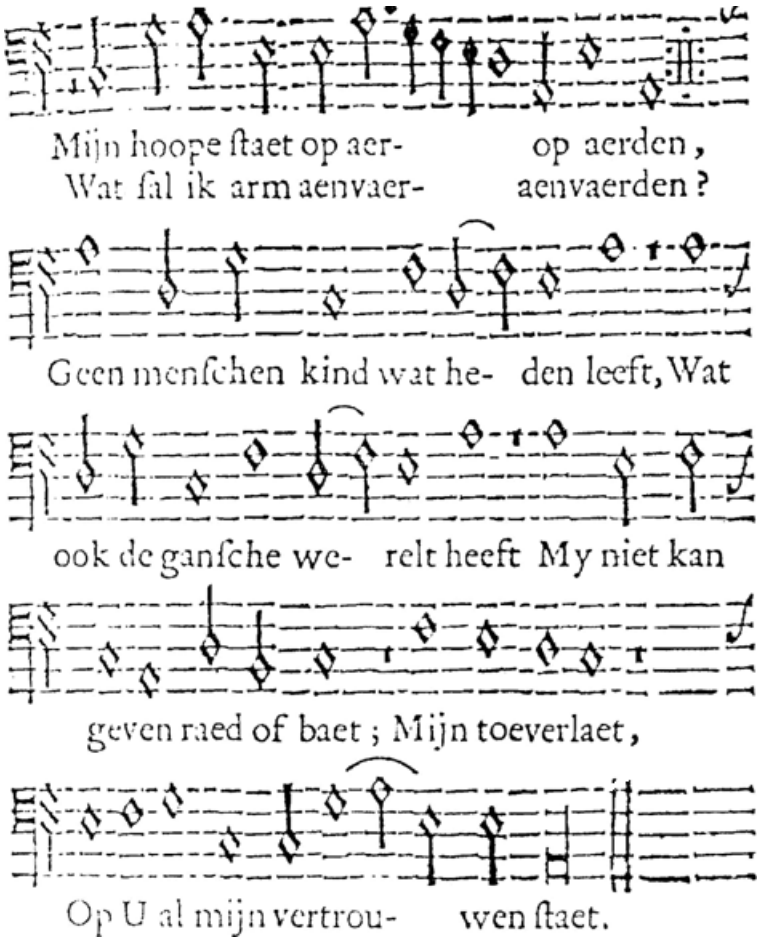
Mijn hoope ſtaet op aer- op aerden,
Wat ſal ik arm aenvaer- aenvaerden?
Geen menſchen kind wat he- den leeft, Wat
ook de ganſche we- relt heeft My niet kan
geven raed of baet; Mijn toeverlaet,
Op U al mijn vertrou- wen ſtaet.

3.

Ook door Uw goedertierenheid
Mijn swak geloof vermeere,
Op dat mijn hoop dus vast geleit
Mach gronden op den Heere;
Voor al dat ik U hert'lik min,
Tot jeder mensch heb goeden sin;
Tot aen het eind Uw hulpe send,
In mijn ellend
Des Sathans list van my afwend.

4.

Lof zy God in den hooghsten Throon
Den Vader aller goede,
En Jesu Christ Sijn lieven Soon,
Die ons altyd behoede,
En ook den Heil'gen Geest zy eer, □

Wan wir in hőchsten nőhten zein.

ALs wy zijn in den hoogh- - sten
nood, En zijn bedroeft tot in der dood,
En weeten ons geen hulp of raed, En
't water aen de lippen staet,
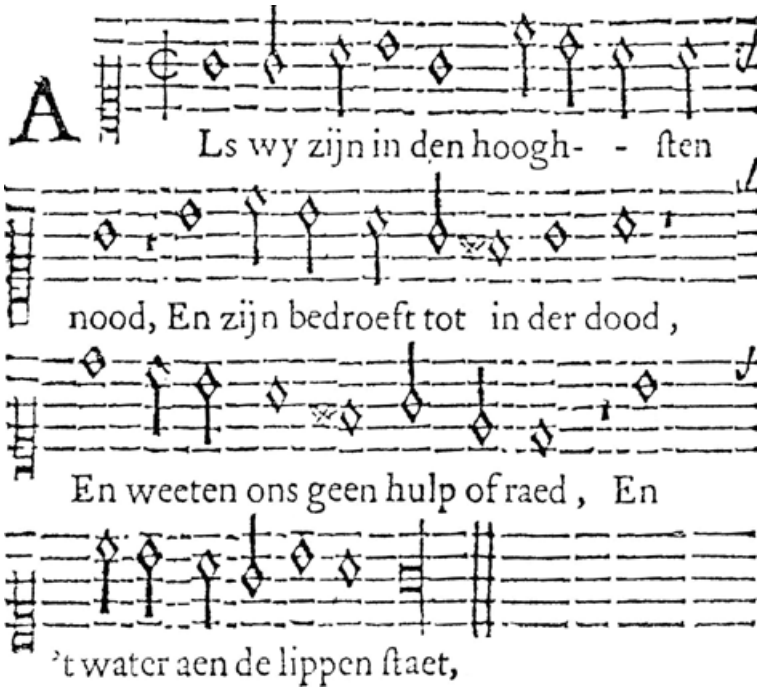
ALs wy zijn in den hoogh- - ſten
nood, En zijn bedroeft tot in der dood,
En weeten ons geen hulp of raed, En
't water aen de lippen ſtaet,

2.

So zyt Gy onse troost alleen,
Dat wy, ô God, U in 't gemeen
Aenroepen in ons' droeve stand,
Dat Gy uitreiken wilt Uw' hand.

3.

Tot U ons ooghen en ons hert
Wy heffen met berouw en smert,
Gy wilt de sond ons nemen af,
En ook vernietigen de straf.

[Allein zu dir Herr Iesu Christ. Vervolg]

 Die ons vernieuwe meer en meer;
Op dat ons ziel mach zijn bereidt
In dees' afscheidt,
En naemaels in der eeuwigheid.

Wan wir in hőchsten nőhten zein. [Vervolg]

ALs wy zijn in den hoogh- - sten
nood, En zijn bedroeft tot in der dood,
En weeten ons geen hulp of raed, En
't water aen de lip- pen staet,
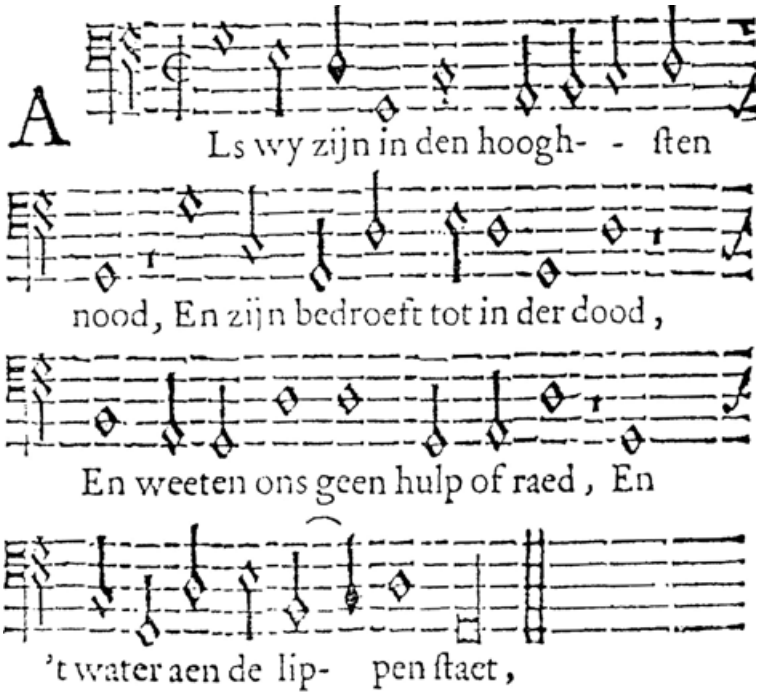
A
Ls wy zijn in den hoogh- - ften
nood, En zijn bedroeft tot in der dood,
En weeten ons geen hulp of raed, En
't water aen de lip- pen ſtaet,

4.

Dit heeft Uw' goedertierenheid
Die zulx begeeren toegeseit;
Uw Soone geeft getuigenis,
Die onse Heil en Voorspraek is.

5.

Dies komen wy voor Uw aenschyn
Die wy nu vol ellenden zijn,
Verlaeten zijn wy nu te gaer,
En staen by-nae in doods gevaer.

6.

Ons swaere sonden siet niet aen,
Wilt ons van onse schult ontslaen,
In ons' ellenden staet ons by,
Van alle plaeghen ons bevry; □

Ach Gott wie manches hertzen leid.

OCh God! hoe veelerley verdriet
My arm tot deser tyd geschiet! De smalle
wegh door bitterheid En kruis de
mensch ten Hemel leidt; Hoe swaerlik
laet sich vleesch en bloed Verbreken tot het
eeuwigh goed.
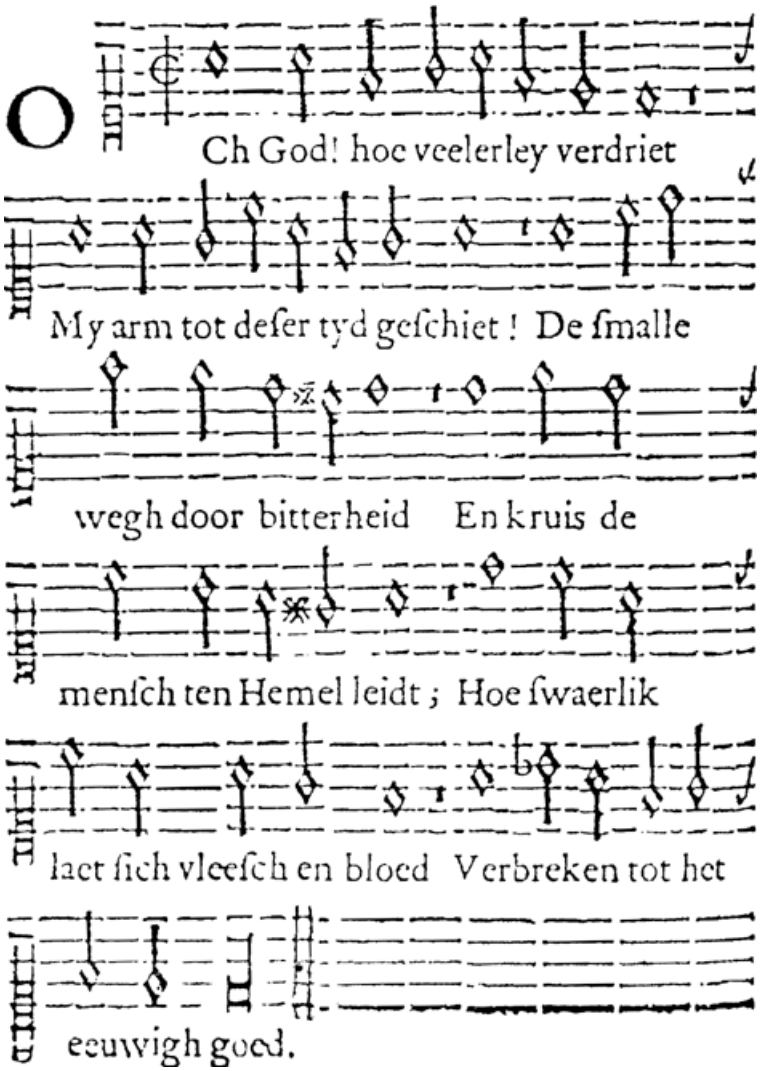
OCh God! hoe veelerley verdriet
My arm tot deſer tyd geſchiet ! De ſmalle
wegh door bitterheid En kruis de
menſch ten Hemel leidt ; Hoe ſwaerlik
laet ſich vleeſch en bloed Verbreken tot het
eeuwigh goed.

[Wann wir in hőchsten nőhten sein. Vervolg]

□ 7.

Op dat wy U van herten grond
Lof singen met een blyde mond,
En nae Uw Woord ter dienst bereidt
U loven in der eeuwigheid.

Ach Gott wie manches hertzen leid. [Vervolg]

OCh God! hoe veelerley verdriet
My arm tot deser tyd geschiet! De smalle
wegh door bitterheid En kruis de
mensch ten He- mel leidt; Hoe swaerlik
laet sich vleesch en bloed Verbreken tot het
eeuwigh goed.
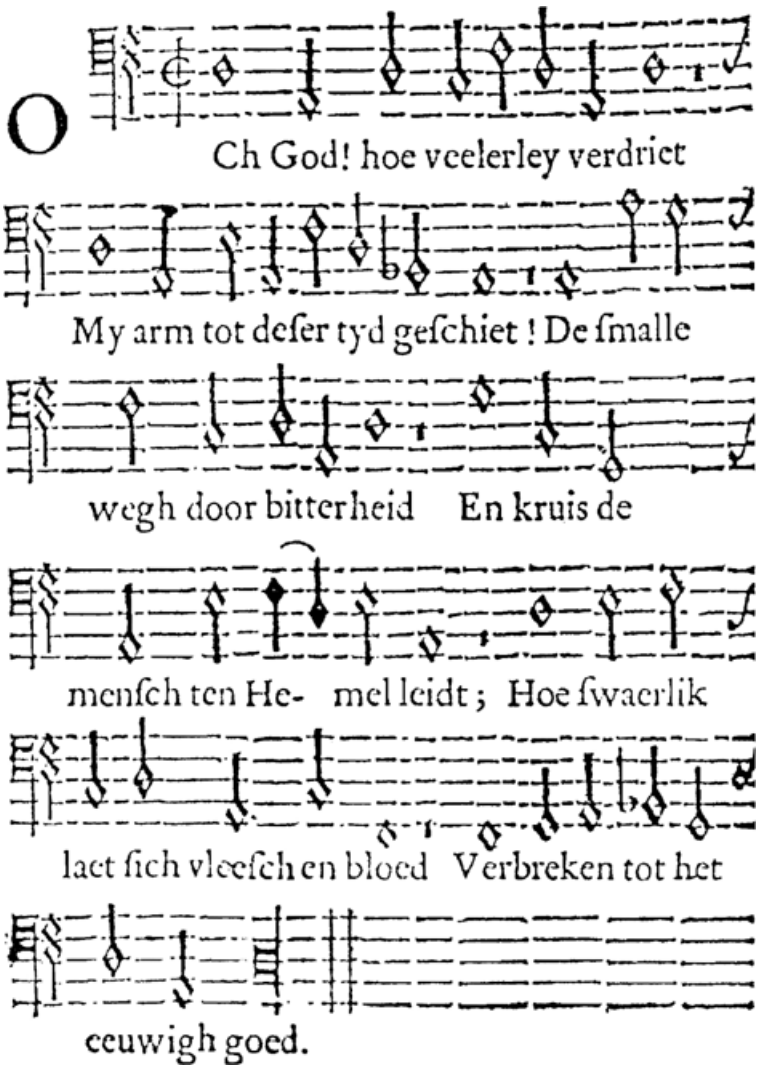
O Ch God! hoe veelerley verdriet
My arm tot deſer tyd geſchiet ! De ſmalle
wegh door bitterheid En kruis de
menſch ten He- mel leidt ; Hoe ſwaerlik
laet ſich vleeſch en bloed Verbreken tot het
eeuwigh goed.

2.

Waer sal ik my dan keeren heen?
Tot U, Heer Jesu, wil ik treên,
By U, mijn hert heeft t' aller tyd
Gevonden hulp en troost in stryd;
Wie trouwt op Christum nooit en is
Verlaeten in sijn droefenis.

3.

Dat Gy kont wonder-daeden doen,
Zulx tuight Uw Ambt en Uw Persoon;
Uw wonder-werk een jeder kent,
Dat Gy een mensch gebooren bent;
En ons verlost door Uwe dood
So wonderlik uit alle nood.

4.

O Jesu Christ, mijn God en Heer,
Uw Naeme my verquikt so seer,
Hoe swaer dat ook mijn droefnis zy,
Uw Naeme maekt my meerder bly;
En schoon mijn straffe bitter is,
Uw soete troost geeft lindernis.

5.

Schoon my ook lyf en bloed versmacht,
So is 't dat ik het niet en acht;
Heer, heb ik U, so heb ik 't al,
Dat eeuwigh by my blyven sal;
Op U sich steunt mijn lyf en ziel,
Noch sond noch dood houdt tegendeel.

6.

In kruis en in bekommernis
Op U het best vertrouwen is,
Ik weet dat Gy my niet verlaet,
Uw waerheid onbeweeghlik staet;
Gy zijt mijn Herder die my weidt,
Die my behoed in eeuwigheid.

7.

Gy, Jesu, zyt mijn vreughd, mijn roem,
Mijn herten schat en mijn rykdoem;
Wie kan met eernst betrachten, Heer,
Hoe ons verheught Uw Naem en eer?
Die vast geloof en liefde heeft
Daer van getuigenisse geeft.

8.

Daerom ik meermaels heb geseit;
So Gy niet waert mijn vroilikheid,
So wenscht' ik liever doods gevaer,
Of dat ik niet gebooren waer;
Want die U niet in 't herte heeft,
Voorwaer is dood ook daer hy leeft.

9.

O Christe, Bruidgom lief en waerd,
Mijn hooghste goed op deser aerd,
Van my gekosen en getrouwt,
Verr boven alle werelts gout;
O Heer, aen Uw gedachtenis
Mijn gansch gemoed bevroilikt is.

10.

Als ik op U mijn hoope stel,
Gevoel ik troost in mijn gequel;
Wanneer ik bid of sing, in nood,
Mijn herten vreughd wert overgroot,
Uw Geest betuight dat zulx voor my
Des eeuw'ghen levens voorsmaeck zy.

11.

Daerom die ik noch leef en gae
Uw kruis wil vroilik draeghen nae;
Heer, Uw genaê hier toe verleen,
Op dat my zulx ten besten dien';
Help, dat ik recht bedryf mijn saek,
En dat mijn loop ten einde raek.

12.

Help my ook dwingen vleesch en bloed,
Voor sond en schande my behoed,
In rein geloof mijn hert behouw, □

Herr Iesu Christ / du hőchstes gut.

HEer Jesu Christ, Gy hooghste goed,
Fonteine der genae- den,
Aensiet hoe swaerlik mijn gemoed
Met smerten zy belae- den;
Hoe
mijn geweeten wert gequelt, Van
scherpe pylen door-gevelt, Die vleesch en
bloed beschae- den.
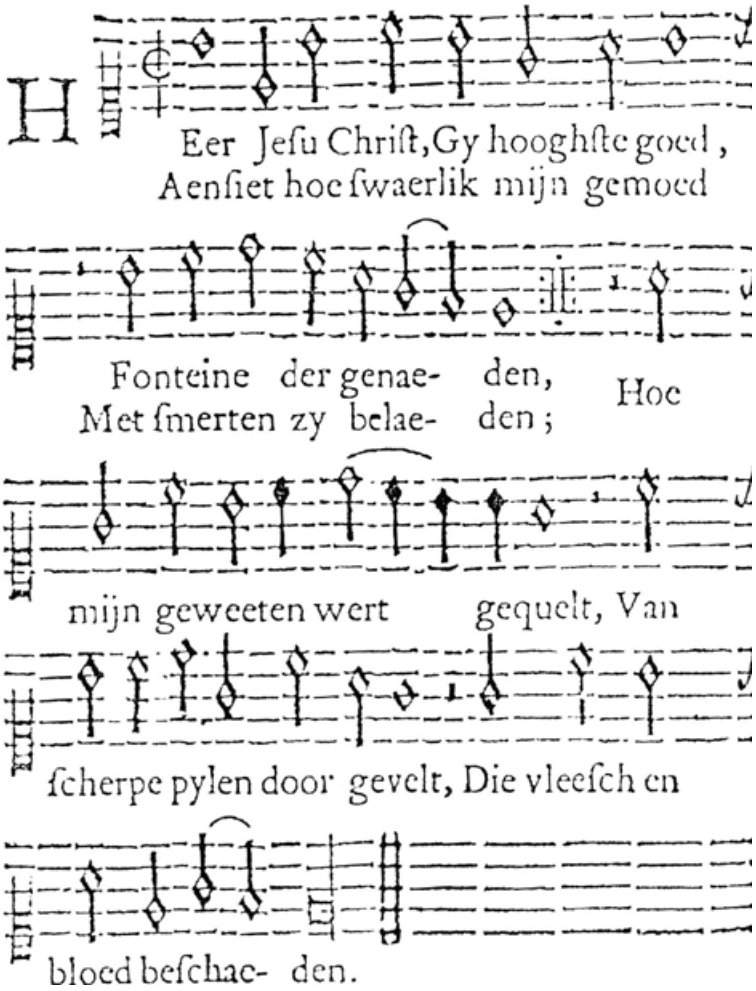
Eer Jeſu Chriſt, Gy hooghſte goed,
Aenſiet hoe ſwaerlik mijn gemoed
Fonteine der genae- den,
Met ſmerten zy belae- den;
Hoe
mijn geweeten wert gequelt, Van
ſcherpe pylen door gevelt, Die vleeſch en
bloed beſchae- den.

2.

Ontfermt U, Heer, in sulken nood,
Keert af van my de plaeghen,
Sy zijn vernietight door Uw dood,

[Ach Gott wie manches hertzen leid. Vervolg]

[12 Vervolg]

 So leef en sterf ik U getrouw;
O Jesu Christ, my wert so bang;
Nae U, mijn Heiland, ik verlang.

Herr Iesu Christ / du hőchstes gut. [Vervolg]

HEer Jesu Christ, Gy hooghste goed,
Fonteine der genae- den,
Aensiet hoe swaerlik mijn gemoed
Met smerten zy belae- den;
Hoe
mijn geweeten wert gequelt, Van
scherpe pylen door-gevelt, Die vleesch en
bloed beschae- den.
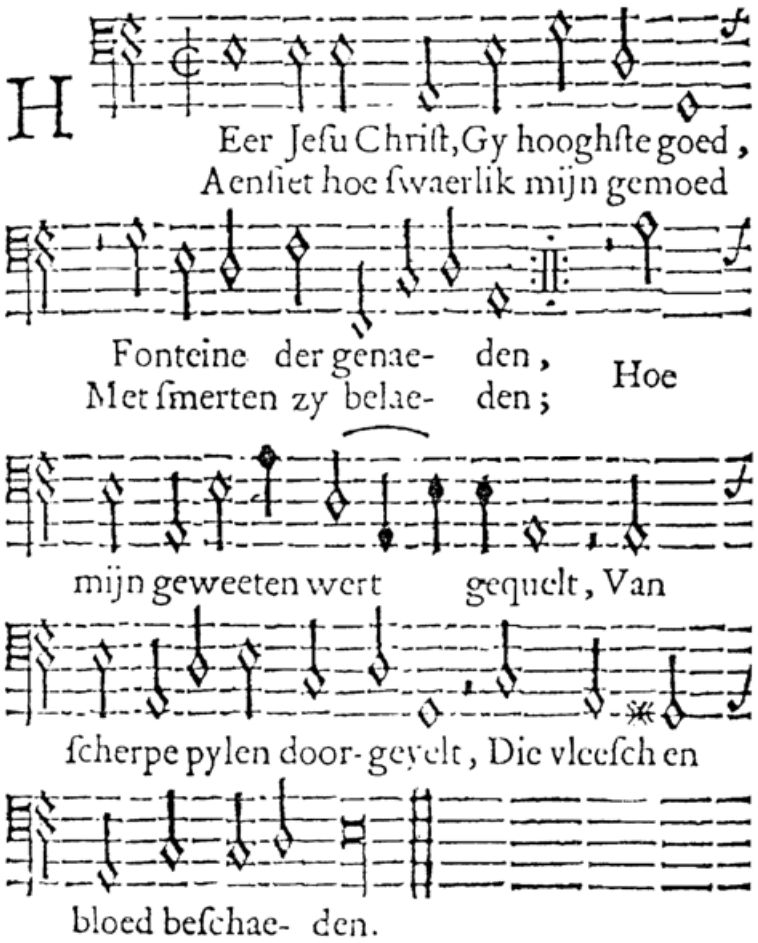
H
Eer Jeſu Chriſt, Gy hooghſte goed,
Aenſiet hoe ſwaerlik mijn gemoed
Fonteine der genae- den,
Met ſmerten zy belae- den;
Hoe
mijn geweeten wert gequelt, Van
ſcherpe pylen door-gevelt, Die vleeſch en
bloed beſchae- den.

[2. Vervolg]

Mijn kruis hebt Gy gedraeghen;
Dat my Uw roede niet en slae

En ik in sonden onder-gae,
En eeuwigh moet vertzaeghen.

3.

Als ik herdenk, wat ik, ô Heer,
Begaen heb van mijn leven,
Een steen my valt op 't herte neêr
En my van vrees doet beven;
Jae my ook dreigd den helsche pyn
Dat ik most gansch verlooren zijn,
Uw Wet was my geschreven.

4.

Nemaer Uw Woords heilsaeme kracht
Maekt door sijn soetigheden,
Dat my mijn hert van binnen lacht,
En springen doet mijn leden;
Dewyl Uw Woord belooft genaed
Die met gebrooken geest om raed
Tot U, Heer Jesu, treden.

5.

O Heer, siet aen mijn bange ziel,
Hoe swaer sy heeft gestreden;
Voor Uwen Throon ik nederkniel
En storte mijn gebeden;
Wilt my doch van mijn schult ontslaen,
Want tegen U heb ik misdaen,
En heb Uw Woord vertreden. □

Verzaege nicht o from□er Christ.

WEest niet mistroostigh in Uw stryd,
Die gy van God geschaepen zyt,

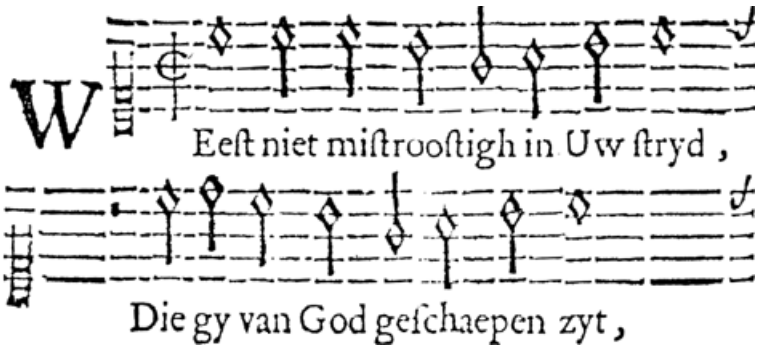

[Herr Iesu Christ / du hőchstes gut. Vervolg]

□ 6.

Dewyl ik dan mijn selven ken,
Gelyk Gy weet mijn klaeghen,
En een bedroefde sondaer ben,
't Geweeten doet my knaeghen;
Hoe geerne was ik uit de pyn,
Dat ik mocht vry gesprooken zijn
Van sonden en van plaeghen.

7.

Vergeeft, Heer, wat ik heb begaen,
Uw Naem mijn vreede maeke,
En help, dat ik van nu voortaen
Het overtreden staeke;
Dat sich mijn hert in ruste geef,
Ook dat ik U ter eeren leef,
En tot Uw kind geraeke.

8.

Door Uwen Geest sterk mijn gemoed,
Genees my door Uw wonden,
Dat ik door Uwes doodes bloed
Mach suiver zijn bevonden;
En neem my uit des werelts pyn,
Als 't U behaeght, dat ik mach zijn
Daer 'k sal Uw lof verkonden.

Verzaege nicht / o fromm□er Christ. [Vervolg]

WEest niet mistroostigh in Uw stryd,
Die gy van God geschaepen zyt,
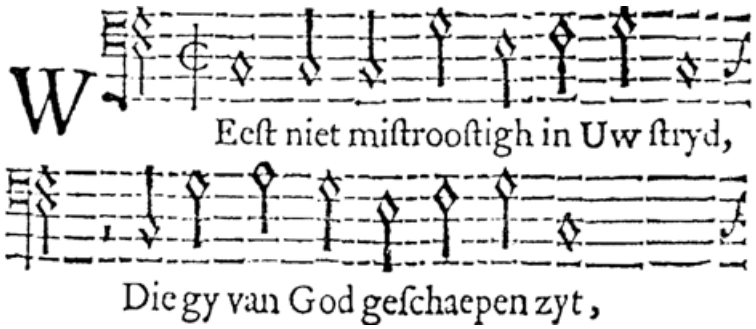
Vertrouwt op God den Heere, Schoon
gy beleeft een swaere tyd, Hy sal u
wel erneeren.

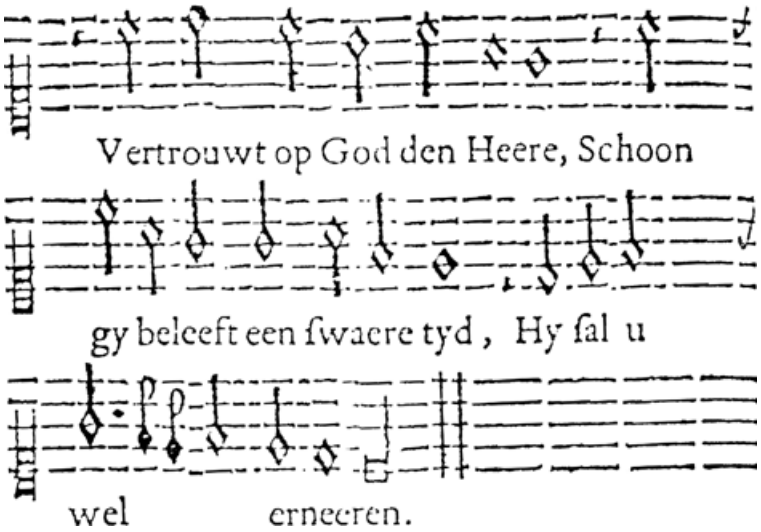

2.

De groote God die is die geen
De welk u lyf en ziel met een
En ook 't natuirlik leven
U heeft met wel-gevormde leên
In moeders lyf gegheven.

3.

Gods schepsel geen gebrek geschiet,
Gelyk men aen de vog'len siet,
Die in de locht omsweeven;
Sy saejen noch sy maejen niet,
Noch geeft God dat sy leeven.

4.

So God noch tydlix onderhoudt
De vog'len van de locht en woudt
Geschaepen om te eeten,
Hoe soude God die hem vertrouwt
Dan konnen ooit vergeeten?

5.

Siet aen de bloemen in het veld,
Die gy met groote menight' telt,
Het voedsel geeft den aerde,

Vertrouwt op God den Heere, Schoon
gy beleeft een swaere tyd, Hy sal u
wel erneeren.

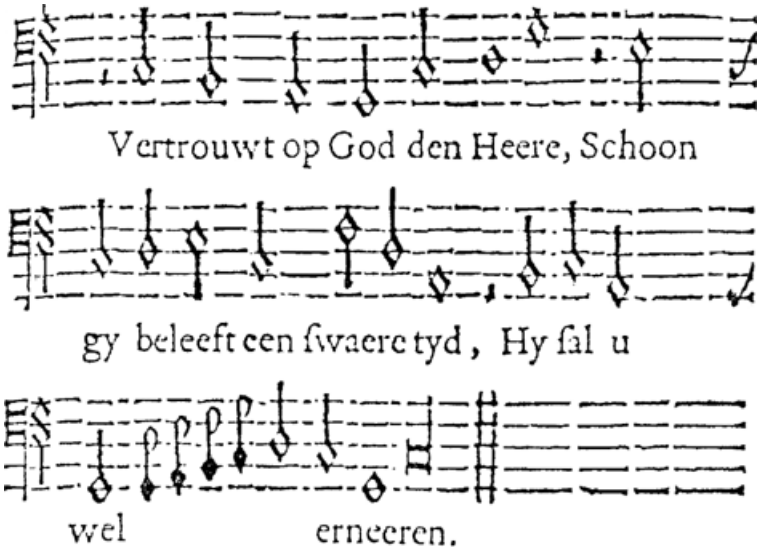

Sy zijn in goeden fleur gestelt;
Maer zijn niet lang in waerde.

6.

Bemerkt eens wat aen hun geschiet,
Hun moeit en arbeid die is niet,
Sy Sijn so schoon in blaeden,
Dat jeder een met wonder siet
De krachten en cieraeden.

7.

De Heer het groene gras bekleedt
En met een soete dauw begiet,
Hoewel het moet versooren;
Veel meer de Heer in kruis en leedt
Bewaert Sijn uitverkooren.

8.

De groote God van d' hooge Throon
Ons Syne kinderen betoon
Sijn liefd en Sijn genaede;
Komt vry tot my, spreekt Godes Soon,
Gy die'er zyt belaeden.

9.

Wat is 't of gy uw lichaem quelt,
En uwen geest onrustigh stelt,
   En zyt vol sorg en smerten;
Wat is 't of gy uw plaeghen telt,
   En zyt benaut van herten.

10.

Laet vaeren sorgen van uw ziel,
Want u is albereits uw deel
   Van d' Heere toegemeeten;
Uw saek sal komen in 't geheel,
   God sal u niet vergeeten.

11.

En spreekt doch niet in uwe nood;
Hoe kryghen wy ons daeghlix brood?
   Wie kan den honger vlieden?
Ons armoed en gebrek is groot,
   Hoe konnen wy ons kleeden?

12.

Aldus niet uw gebeente knaeght,
De Heer voor ons de sorge draeght,
   Hy weet wat wy behoeven:
Daerom gelooft en hem behaeght,
   Hy sal u niet bedroeven.

13.

Gods ryk en Sijn gerechtigheid
Eerst soekt, en weest altyd bereidt
   En vlytigh in uw dingen;
So sullen door een goed beleid
   Uw saeken wel gelingen.

14.

Gebeurt het dat u kruis of druk,
Gebrek of eenigh ongeluk,
   Of angst mocht overkomen;
Blyf vast, en dies u niet verruk,
   Denk, zulx geschiet den vroomen.

15.

So gy u soekt in alle nood
Van dat gy leeft tot in der dood,
Nae Godes wil te schikken;
Al was uw lyden noch so groot
Hy sal u wel verquikken.

16.

Help, Helper, ons uit alle nood,
Versiet ons met ons' daeghlix brood,
Help ons in onse lyden,
Ons' angst en kruis is over-groot;
Hoe swaer zijn onse tyden!

17.

O Jesu Christ, ons niet verlaet,
Gy zyt geweest ook in een staet
Van kommer en ellenden;
Wilt ons bystaen met raed en daed,
Uw troost wilt niet afwenden.

18.

Gy, Heer, en geeft geen gelt en goed
Een jegelyk in overvloed,
Gy geeft slechts om te leven;
De Heer aen ons Sijn wille doet,
Hy sal ons nooit begeven.

19.

Het gelt en goed en geeft gewis
In nood steeds geen behoudenis,
Den menschen in hun lyden;
Veel meer een goed geweeten is,
Het doet 't gemoed verblyden.

20.

Het gelt en goed blyft op der aerd,
Een vast geloof is meerder waerd,
Als wy van hier afscheiden;
Als dan so sal ons Hemelwaert
Een goed geweeten leiden

21.

Daerom vast op den Heere bouwt,
Al zijn uw plaeghen menighfout,
Die u so seer beswaerden;
Die al sijn doen den Heer betrouwt
De rykst' is op der aerden. □

Erhalt uns / Herr / bei deinen wort.

BEhoudt ons, Heere, by Uw Woord,
En weere der vyanden moord, Die Jesum
Christum Uwen Soon Verstooten poogen
van Sijn Throon.
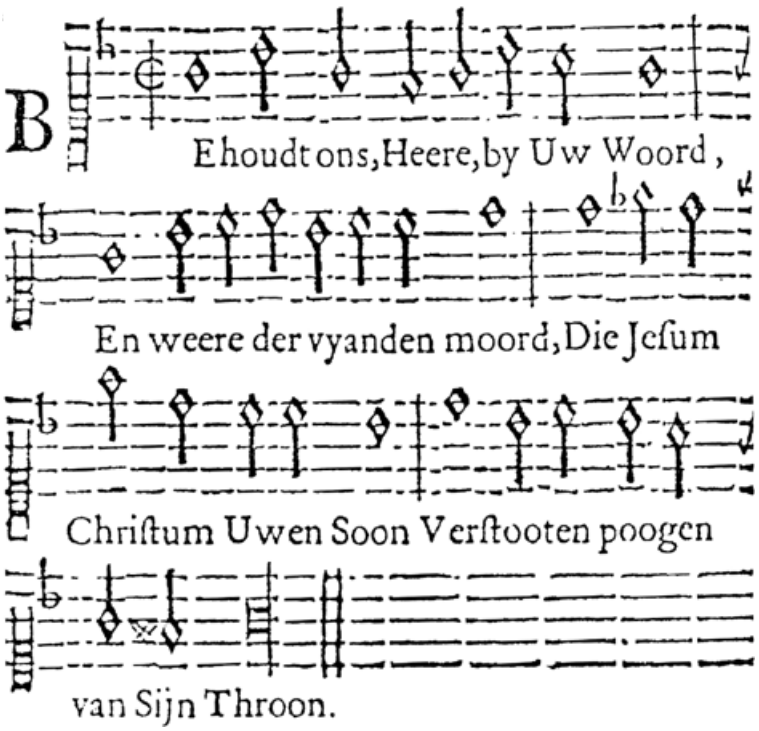
2.

Betoon Uw macht, let op Uw eer,
Dat Gy zyt aller Heeren Heer,
Bescherm Uw arme Christenheid,
Dat sy altyd Uw lof verbreid.

3.

Gy waerde Troost Uw volk stae by,
Dat eendracht in Uw poorten zy;
Verlaet ons niet ter laetster nood,
En zyt ons leidsman in der dood.

[Verzaege nicht 10 From□er Christ. Vervolg]

□ 22.

Heer, als ons overkomt de dood,
En wy zijn in de laetste nood,
So troost Gy ons te saemen;
Dan brengt Gy ons in Abrams schoot,
Door Jesum Christum, Amen.

Grhalt uns / Herr / bei deinen wort. [Vervolg]

BEhoudt ons, Hee- re, by Uw Woord,
En weere der vyanden moord, Die Jesum
Christum Uwen Soon Verstooten poogen
van Sijn Throon.
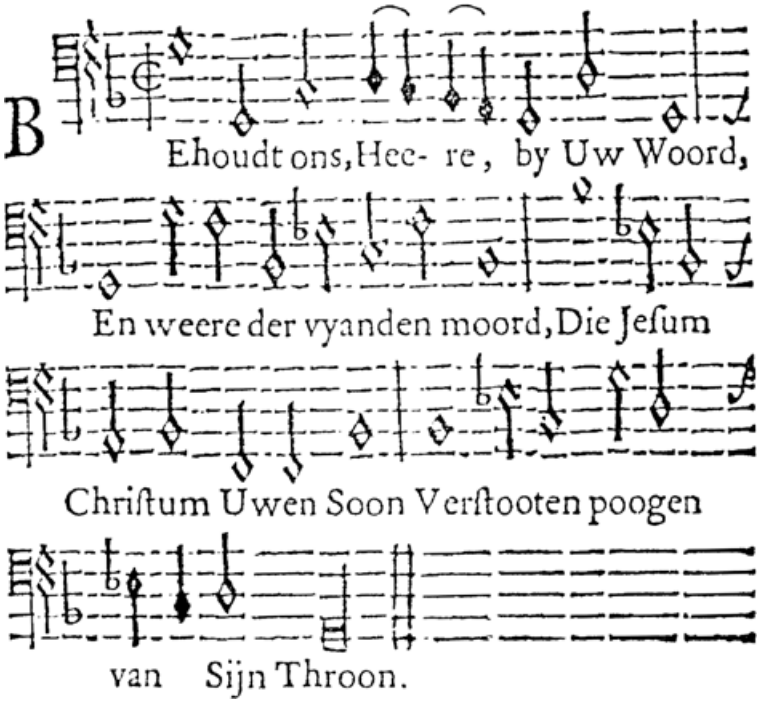
4.

Haer aenslagh, Heer, te niete maek,
Verdersse met haer quaede saek,
Sy hebben ons een kuil bereidt,
Laet sy daer self zijn ingeleidt.

5.

Dit hun een seker kennis geeft,
Dat Gy, ô sterke God, noch leeft;
Dat Gy genaedelik vergaert
Uw schaer, en die te saem bewaert.

Verleih uns frieden gnädichlich.

O Heer, genaedighlik verleen
Ons vreed in onse tyden, Want daer en
is doch anders geen, De welk voor
ons kan stry- den, Als Gy, ô groote
God alleen.
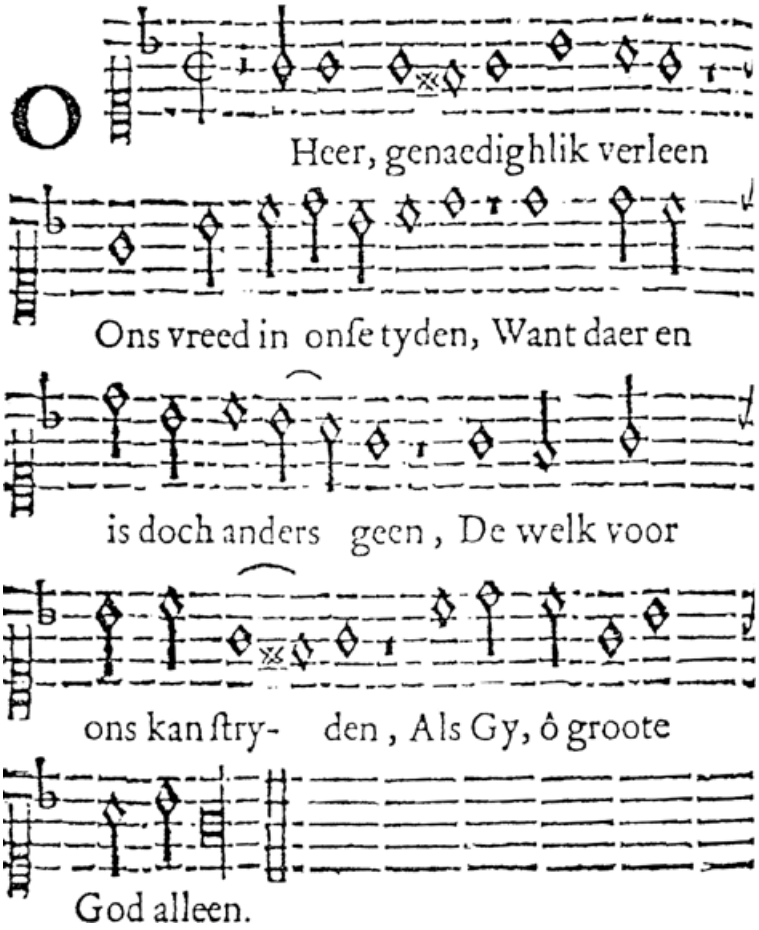
O Heer, genaedighlik verleen
Ons vreed in onſe tyden, Want daer en
is doch anders geen, De welk voor
ons kan ſtry- den, Als Gy, ô groote
God alleen.

Gib frid zu unser zeit/O Herr.

GEeft vreed, ô Heer, in onse tyd,
De vyand sich bereidt ter stryd,

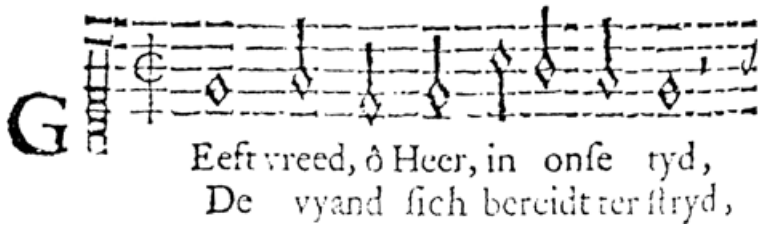

Verleih uns frieden gnädichlich. [Vervolg]

O Heer, genadighlik verleen
Ons vreed in onse tyden, Want daer en
is doch anders geen, De welk voor
ons kan stry- den, Als Gy, ô groote
God alleen.
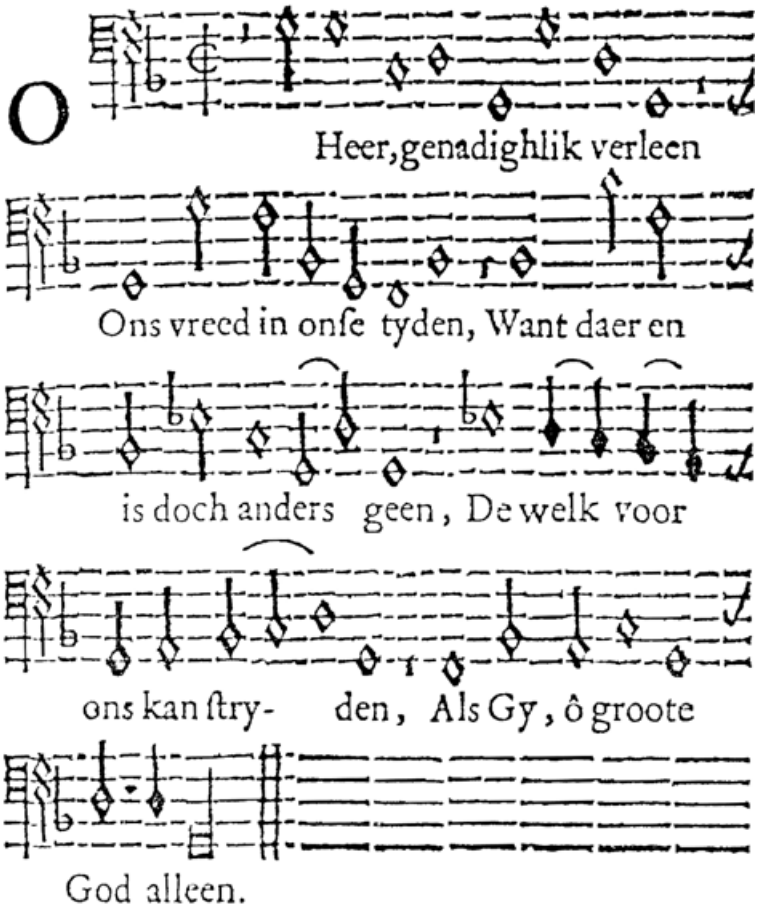
O Heer,genadighlik verleen
Ons vreed in onſe tyden, Want daer en
is doch anders geen, De welk voor
ons kan ſtry- den, Als Gy, ô groote
God alleen.

Gib frid zu unser zeit/O Herr. [Vervolg]

GEeft vreed, ô Heer, in onse tyd,
Nu staet de nood voor han- den, Des
De vyand sich bereidt ter stryd,

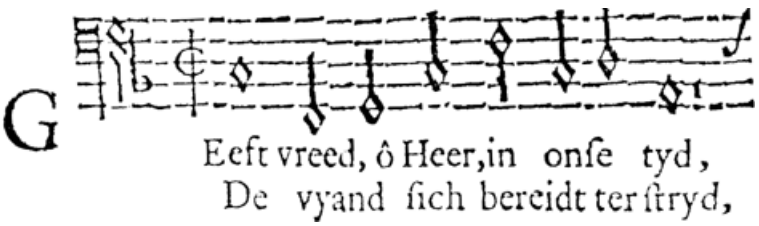

Hy brengen pooght ter schan- den
Des
Heeren Naem, En ons te saem In Godes
dienst te stooren; U Kerk behouw En
sterker bouw, Dat wy niet gaen ver-
loo- - - - ren.
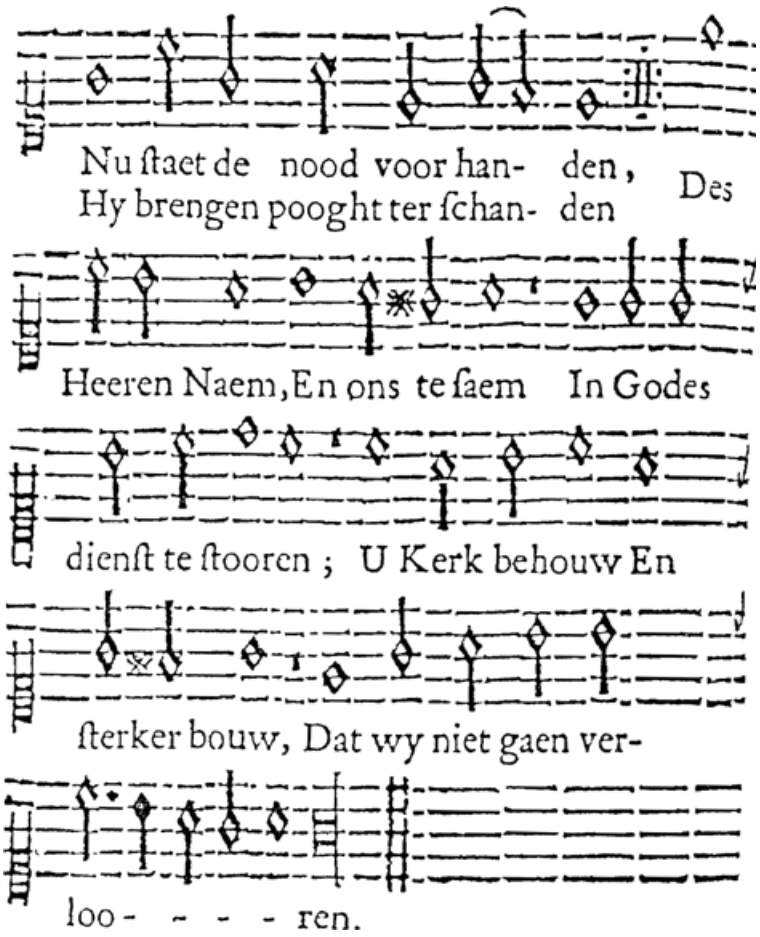
Nu ſtaet de nood voor han- den,
Hy brengen pooght ter ſchan- den
Des
Heeren Naem, En ons te ſaem In Godes
dienſt te ſtooren ; U Kerk behouw En
ſterker bouw, Dat wy niet gaen ver-
loo- - - - ren.

2.

De vreed is van ons uit-gegaen
Van weghen ons' misdaeden,
Uw Woord, dat ons heeft wel geraên,
Dat gingen wy versmaeden;
Dit is de reed,
Den heyl'ge vreed
Ons wreevel heeft verdreven:
Ons eighen mond
Bekent de grond,
Wy zijn niet vroom gebleven.

Nu staet de nood voor han- den,
Hy brengen pooght ter schan- den
Des
Heeren Naem, En ons te saem In Godes
dienst te stooren; U Kerk behouw En
sterker bouw, Dat wy niet gaen ver-
loo- - - - ren.
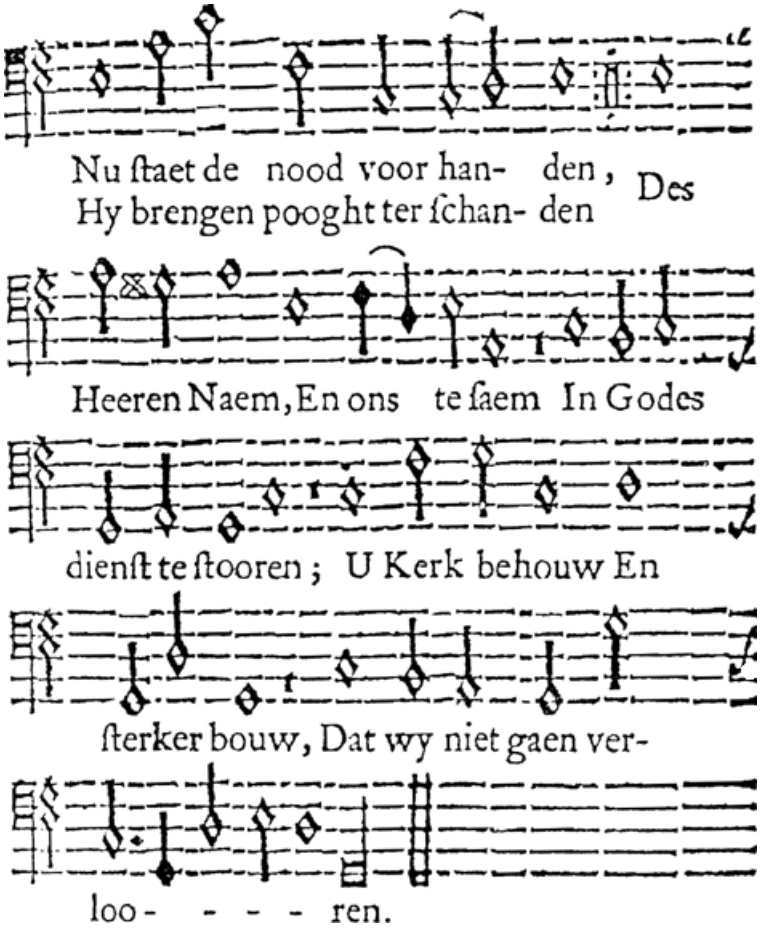
Nu ſtaet de nood voor han- den, Des
Hy brengen pooght ter ſchan- den
Heeren Naem, En ons te ſaem In Godes
dienſt te ſtooren; U Kerk behouw En
ſterker bouw, Dat wy niet gaen ver-
loo- - - - ren.

3.

Geeft vreed, ô Heer, Uw Geest ons send,
Op dat wy recht door-gronden
Ons rouw, ons leet en swaer elend,
Vernieuw ons hert van sonden;
Dat Uw genaed
Den schand en smaed,
En vrees van oorlooghs swaerheid
Van ons af keer;
Waer door Uw eer
Mach glinsteren in klaerheid.

O Herre Gott/dein Göttlich wort.

O God en Heer, Uw Woord en Leer
Ons donker is geble- - ven,
Tot dat ons is Ghetuighenis
Van d'Heil'ge Geest geghe- - ven;
Zulx hebben klaer En openbaer
d'Apostelen beschreven; Dies U, ô Heer,
Zy lof en eer, Dat wy die tyd bele- - ven.
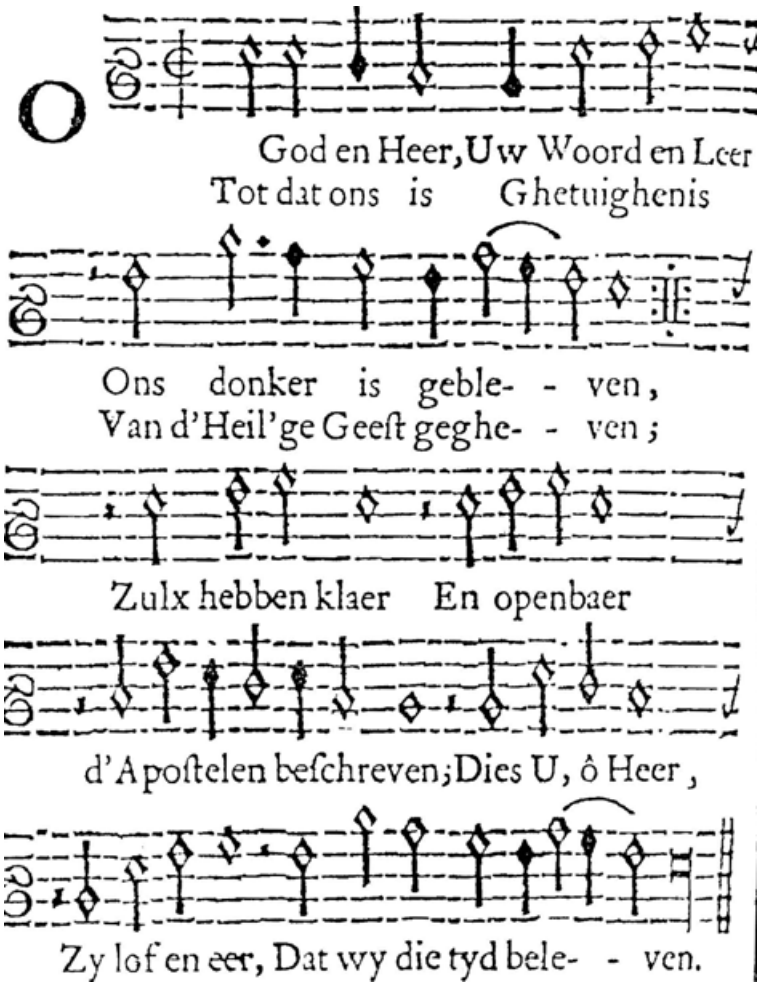
O God en Heer, Uw Woord en Leer
Tot dat ons is Ghetuighenis
Ons donker is geble- - ven,
Van d'Heil'ge Geeſt geghe- - ven;
Zulx hebben klaer En openbaer
d'Apoſtelen beſchreven; Dies U, ô Heer,
Zy lof en eer, Dat wy die tyd bele- - ven.

2.

Het is met macht In 't licht gebracht,
En schiet so klaer Sijn straelen;
Ontfermt U doch, O Heer, die noch
In duisternisse dwaelen,
En volghen meer Der menschen leer
Waer in sy doch verderven;
Laet sy bekoort Zijn door Uw Woord,
Dat sy niet eeuwigh sterven.

O Herre Gott/dein Göttlich wort. [Vervolg]

O God en Heer, Uw Woord en Leer
Ons donker is geble- - ven,
Tot dat ons is Ghetuighenis
Van d'Heil'ge Geest geghe- - ven;
Zulx hebben klaer En openbaer
d'Aposte- len beschreven; Dies U, ô Heer,
Zy lof en eer, Dat wy die tyd bele- - - ven.
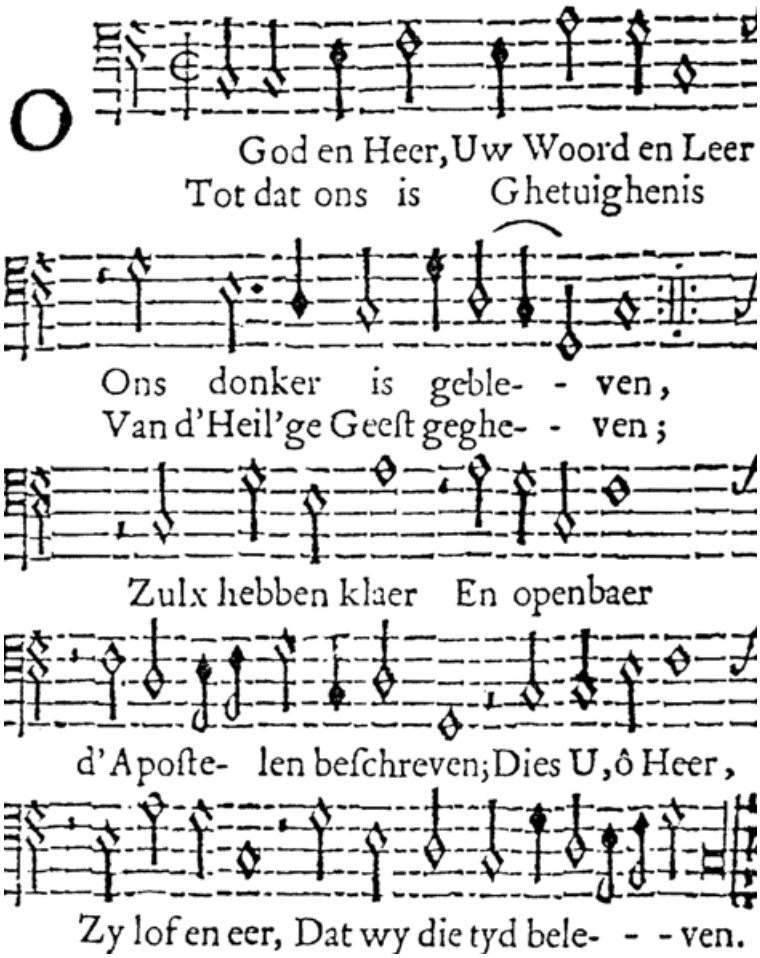
O God en Heer, Uw Woord en Leer
Tot dat ons is Ghetuighenis
Ons donker is geble- - ven,
Van d'Heil'ge Geeſt geghe- - ven;
Zulx hebben klaer En openbaer
d'Apoſte- len beſchreven; Dies U, ô Heer,
Zy lof en eer, Dat wy die tyd bele- - - ven.

3.

Is uwe wensch Een Christen mensch,
Gelooft en wilt vertrouwen
Op God alleen, En anders geen,
En vast Uw hoope bouwen;
Tot lof en eer Van God den Heer
Uw naesten lieft daer neeven,
De mensch-kan niet Een vry geweet
Of suiver herte geven.

4.

Het moet geschiên Van U alleen,
O Heer, door Uw genaede:
Die sijn verbond Op Christo grondt
En vreest geen leet of schaede;
Al quam gelyk All werelts Ryk
En woud Uw Woord verdryven,
Haer gansche macht Wert niet geacht,
Sy moeten 't laeten blyven.

5.

In sulken saek Doch, Heere, maek,
Dat sich het volk bekeere,
't Welk onbedacht Uw Woord verach
En tegenstaet Uw Leere;
Sy luiden staen Op valsche waen,
Sy hebben niet gelesen
Noch ook gehoort Uw eedle Woord,
Verblint sy moeten wesen.

6.

't Is meer als waer En Sonne-klaer
Wat ons d'Apost'len schryven;
De werelt sal Vergaen met al,
Gods Woord sal eeuwigh blyven. □

Ich weis ein bluml' ist hubsch und fein.

EEn Bloemken aengenaem en soet Heb
ik voor my verkoosen, Het
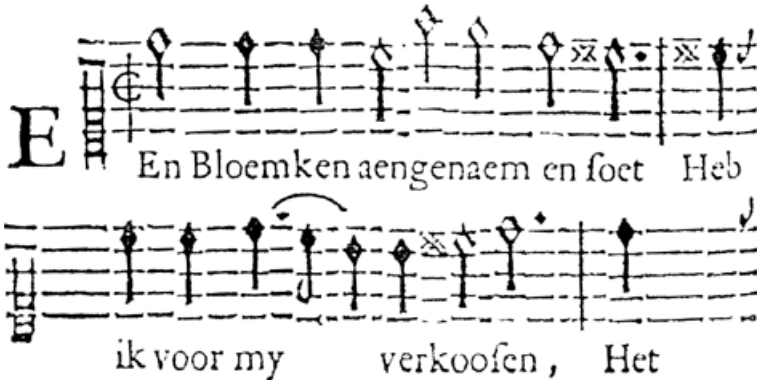
[O Herr gott/dein gottlich wort Vervolg]

[6 Vervolg]

 Al waer het leet En tot verdriet
Van veel verstokte herten;
Gaen sy niet tot De Leer van God
Het sal hun bitter smerten.

7.

O Groote God Mijn Hemels lot,
Gy zyt voor my gestorven;
Gy door Uw bloed Hebt my te goed
Verlossinge verworven.
Ik dank U vry, Zulx hebt Gy my
Nae Uw beloft gegeven;
Wat ghy onthiet Ontseght Gy niet,
In dood noch in het leven.

8.

Gy trouwe Heer, Wilt nimmermeer
In kruis en nood verlaeten
Die t'aller tyd Met trouw en vlyt
Uw Woord in 't herte vaeten.
Gy hebt bereidt Hun d'eeuwigheid,
En laetse niet verderven;
Dit een ik, Heer, Van U begeer,
Dat ik mach saeligh sterven.

Ich weis ein bluml' ist hubsch und fein. [Vervolg]

EEn Bloemken aengenaem en soet Heb
ik voor my verkoosen, Het
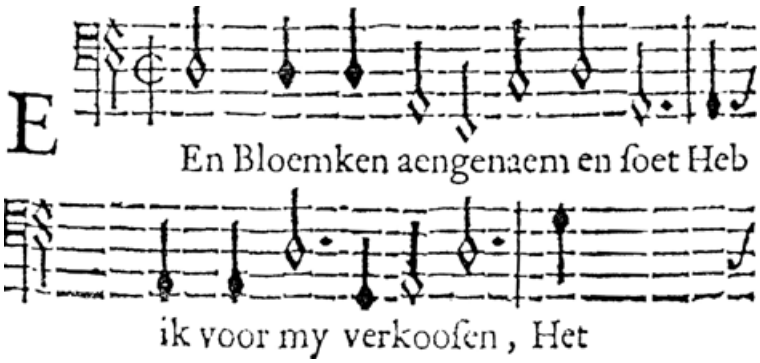
welke my in mijn gemoed Behaegen
doet Meer als all' an - - d're roosen.

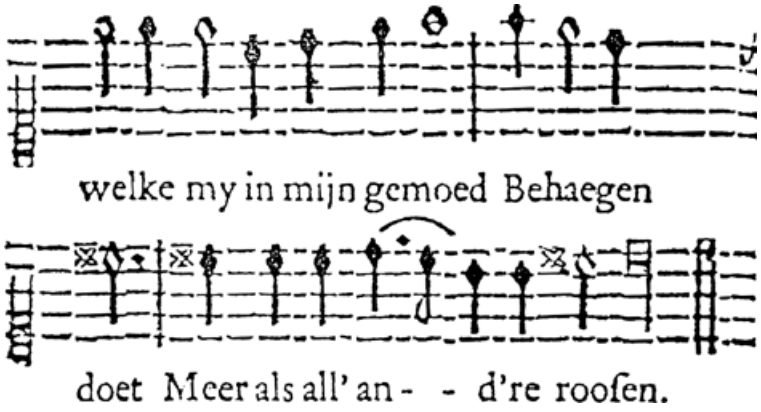

2.

Het Bloemken is het heiligh Woord,
Dat God ons heeft gegeven,
Het lichtet door de nauwe poort,
En leidt ons voort
Tot in het eeuwigh leven.

3.

Het is de wegh die seker gaet,
De waerheid en het leven;
Die om sijn sonden bid genaed
En laet het quaed,
Dien werden sy vergeven.

4.

Het spreekt: Komt onbeschroomt tot My,
Al die gy zyt belaeden,
Ik sal u helpen uit de ly
En maeken vry
Van sonden en van schaeden.

5.

Het spreekt; Neemt Mijn gebroken lyf,
Dat geef Ik u ten eeten,

welke my in mijn gemoed Behaegen
doet Meer als all' an- - d're roosen.

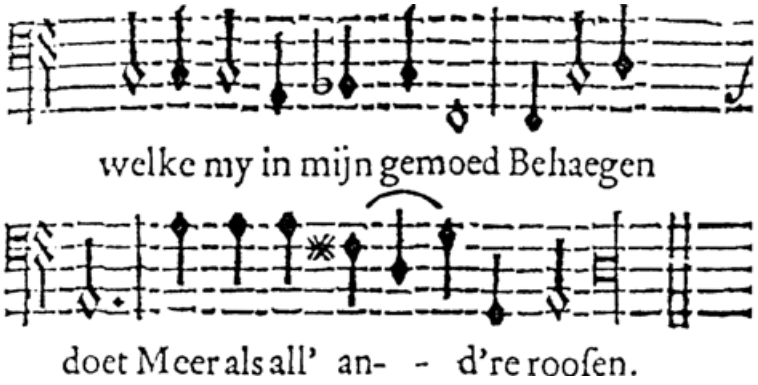

Waer door Ik vastelik beklyf
En in u blyf,
Gy sult My niet vergeeten.

6.

Ook drinkt van Mijn vergooten bloed,
Dat Ik voor u laet schenken;
So menighmael als gy zulx doet,
Uw herte moet
Mijn kruis en dood gedenken.

7.

Wy bidden U ons niet verstoot,
Heer Christ, wilt ons geleiden;
Voor ons hebt Gy in d'hooghste nood
Gesmaekt den dood,
Dies wilt van ons niet scheiden.

8.

Aen-neemt ons voor Uw kind'ren schaer,
Dat wy U loven t' saemen,
Uw Naem bekennen voor en naer
In 't openbaer,
Door Jesum Christum, Amen.

[Von Gott wil ich nicht laßen.

GOds eer niet zy verswegen, Want
Hy van my niet keert,
Hy leidt my op Sijn wegen, Daer
ik schier was verheert;
God reikt tot my Sijn
hand, Den avond en den morgen Doet
Hy my wel versorgen Ter
plaetse daer ik land'.
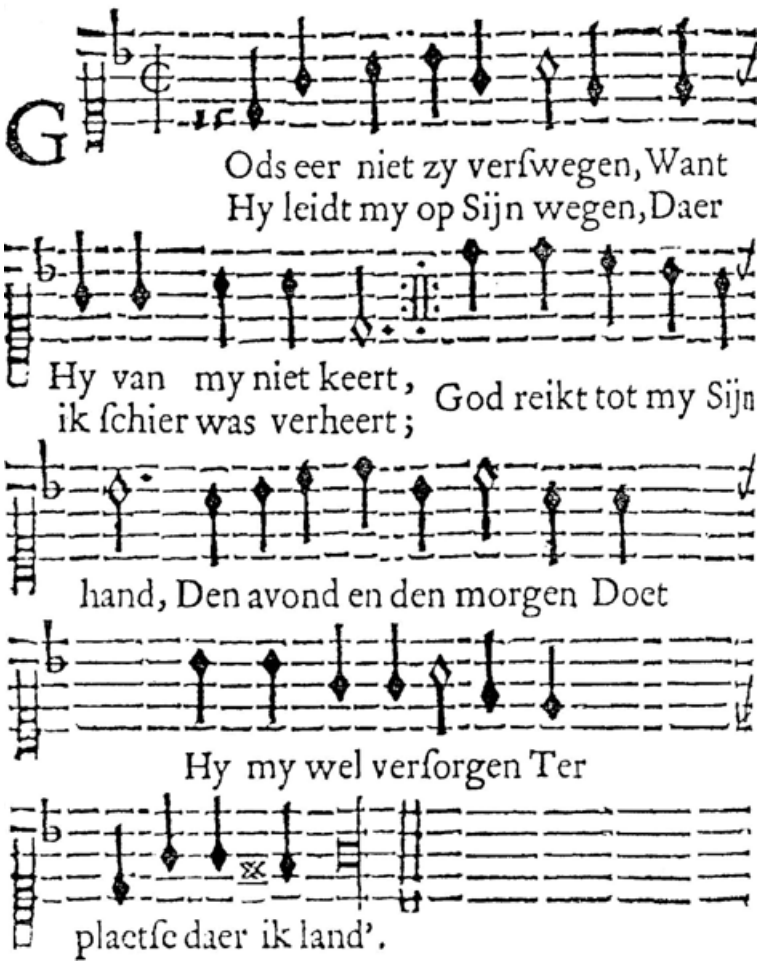
Ods eer niet zy verſwegen, Want
Hy leidt my op Sijn wegen, Daer
Hy van my niet keert,
ik ſchier was verheert;
God reikt tot my Sijn
hand, Den avond en den morgen Doet
Hy my wel verſorgen Ter
plaetſe daer ik land'.

2.

Wanneer de mensch mismoedigh
Op aerd en weet geen raed,
So sent de Heere spoedigh
Sijn macht en Sijn genaed,
My helpt uit alle nood,
Verlost van sond en schanden,
Van ketten en van banden,
Ook voor den helschen dood.

GOds eer niet zy verswegen, Want
Hy van my niet keert,
Hy leidt my op Sijn wegen, Daer
ik schier was verheert;
God reikt tot my Sijn
hand, Den avondt en den morgen Doet
Hy my wel versorgen Ter
plaetse daer ik land'.
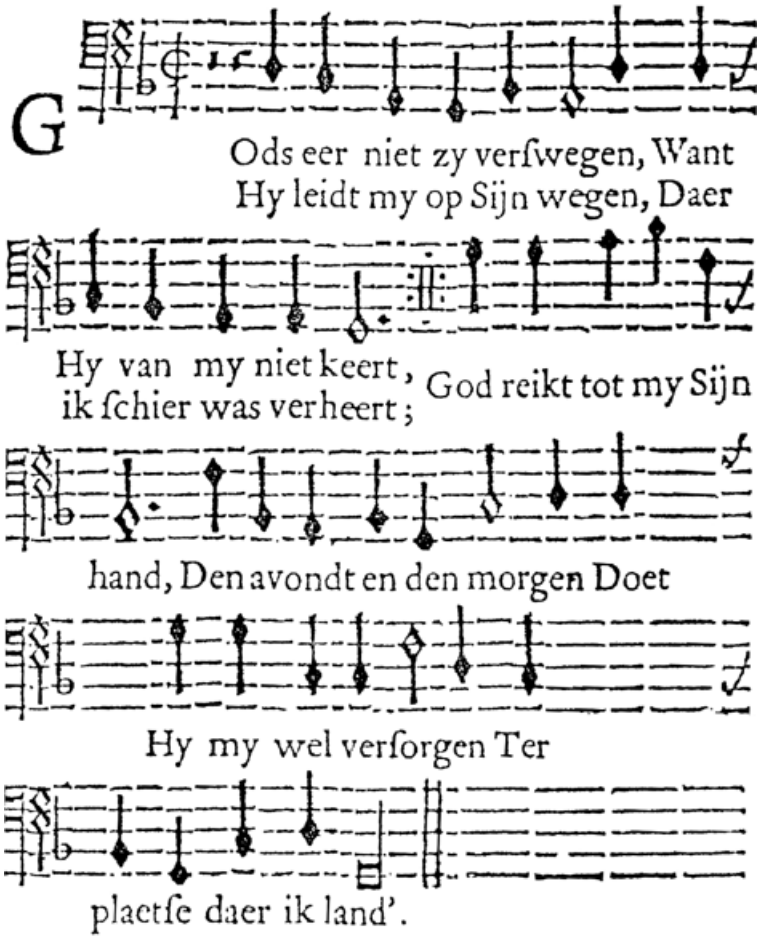
Ods eer niet zy verſwegen, Want
Hy leidt my op Sijn wegen, Daer
Hy van my niet keert,
ik ſchier was verheert;
God reikt tot my Sijn
hand, Den avondt en den morgen Doet
Hy my wel verſorgen Ter
plaetſe daer ik land'.

3.

Op God wil ik vertrouwen
In mijne swaere tyd,
't En sal my niet berouwen,
Hy weeret alle stryd;
De Heer mijn sorge draeght,
Mijn lyf, mijn ziel, mijn leven
Wil ik Hem overgeven,
Hy maek, soo 't Hem behaeght.

4.

Hy geeft nae wel-gevallen
Wat ons ten besten dient,
Hy handelt by ons allen,
So Hy 't wel raedsaem mient;
Hy schenkt Sijn lieven Soon,
En heeft genoegh te leven
Voor lyf en ziel gegheven;
Hem loof in 's Hemels Throon,

5.

En pryst met hert en monde
Die Hy u beide schenkt;
Wel saeligh is de stonde,
Als men aen Hem gedenkt,
Die tyd is uw gewin
Die gy dus gaet besteden;
De Heere sal uw schreden
Ten Hemel leiden in.

6.

Als d'ongestuime werelt
Vergaet met prael en pracht,
All eer en goed heen dwerelt
Te vooren groot geacht;
Als in den aerdsche dal
Begraeven zijn ons beenen,
God salse weêr vereenen,
Met een basuin-geschal. □

Het Gulden A, B, C.

A.

A Lleen op God uw hoope bouwt,

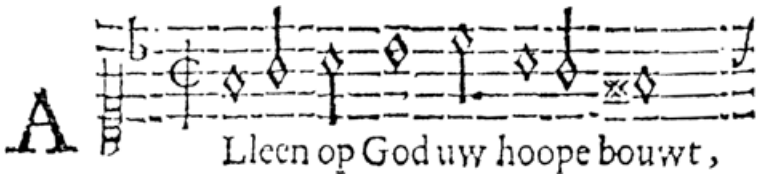

7.

De ziel blyft onverlooren
Gevoert in Abrams schoot,
Het lyf als nieuw-gebooren
Van sond wert los en bloot,
Rein, heiligh, buiten twist;
Wy erven 't ryk des Heeren,
En ons en sal niet deeren
Des Sathans snoode list.

8. Daerom schoon wy hier stryden

In kruis en tegenspoet,
Schoon wy onschuldigh lyden
So sal het hooghste goed
Vervullen ons met vreughd;
Die sonder eind sal wesen,
En sullen die God vreesen
Zijn eeuwighlik verheught.

9. Dit wil die God hier boven,
Die ons geschaepen heeft;
Sijn Soon doet ons geloven,
En ons genaede geeft;
Dit is des Geests begeer,
Die ons met gaeven weidet
En ons ten Hemel leidet,
Die zy lof prys en eer.

Het Gulden A, B, C. [Vervolg]

A.

ALleen op God uw hoope bouwt,

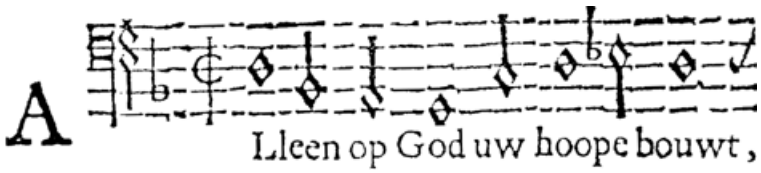

Op losse menschen niet vertrouwt,
In God men sijn gewisheid vindt,
Maer menschen zijn als kaf en wind.
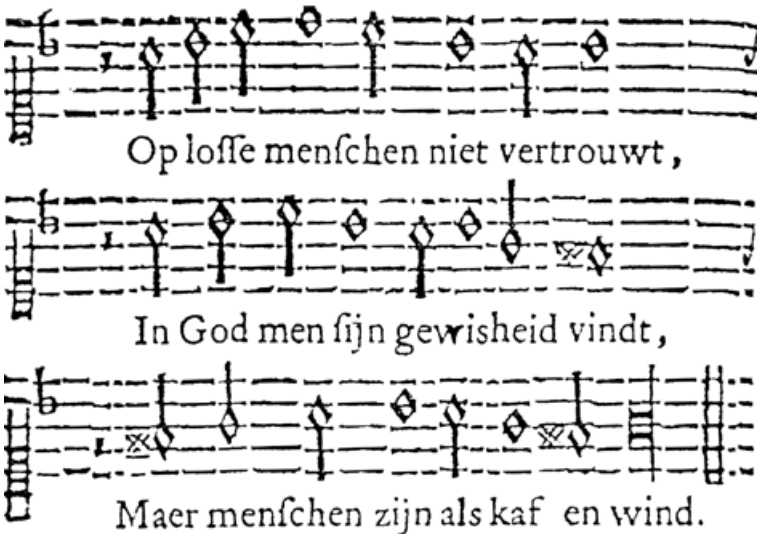
B.

Bewaert uw eer uw beste pand,
Op dat gy niet en raekt te schand;
So eens uw eere wert bevlekt,
De fout blyft ruime tydt ontdekt.

C.

Clapt weinigh maer vry veel aenhoort,
So maekt gy niemant licht verstoort,
Gedenkt en swyght soo wert gy vroed;
Veel spreken dikwils schaede doet.

D.

Den grooten wykt doch over al,
Dat gy niet komt in ongeval;
Den kleenen doet geen schaed of quel,
Gy sult altyd dan leven wel.

E.

En laet niet steigeren uw moed,
Al hebt gy veele gelt en goed;

Op losse menschen niet vertrouwt;
In God men sijn gewisheid vindt,
Maer menschen zijn als kaf en wind.
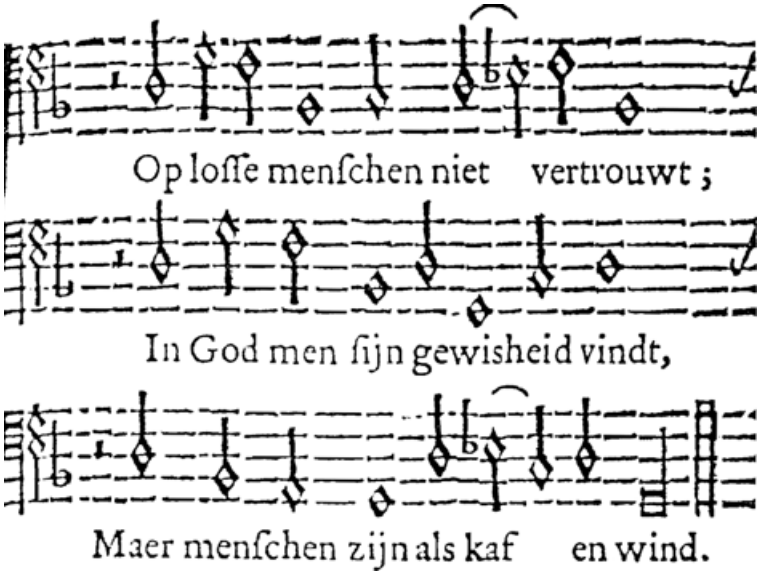
[E. Vervolg]

Een arme kan wel werden ryk,
Een ryk' den slechten wel gelyk.

F.

Fijn ende vroom zijn van gemoed
Is meer dan schoont' of werelts goed,
Als goed en schoonte van u scheidt
So blyft nochtans de vroomigheid.

G.

Gedenkt den armen t' aller tyd,
Gy die van God gesegent zyt;
So gy van die uw hulpe wendt,
Geraekt gy licht in swaer ellend.

H.

Heeft jemant u sijn gonst betoont,
Siet dat gy gonst met gonst beloont;
Wat is doch een ondankbaer mensch?
Veel slimmer als den boosen wensch.

I.

In 't bloejen van uw jeughdigh' tyd
So werkt in uw beroep met vlyt;
Want als gy out wert en bejaert,
Den arbeid u dan seer beswaert.

K.

Komt jemant u sijn dienst aenbiên,
Gy moet voorsichtigh voor u sien;
Gemeenelik wel vleit de mond,
Maer anders meent sijn hert en grond.

L.

Laet u te seer niet moejen druk
Of eenigh werelts ongeluk;
Komt u een quaede buy opstaen,
Die moet gy laeten overgaen.

M.

Met sinnen toornt, vermydt de wraek;
En stryd niet om een kleene saek;
De toorn des menschen hert verblindt,
Dat hy sijn saek niet recht versint.

N.

Nae wysheid tracht, en schaemt u niet
Te leeren wat gy niet en weet;
Dien wert vertrouwt die kennis heeft,
Een slechte niet als schand beleeft.

O.

Of wie voor u als Richter bracht
Sijn twyfel-saek of eenigh klacht,
En gaet niet met het oordeel voort,
Voor dat gy ook den ander hoort.

P.

Pracht, hovaerdy en trotsheid staekt,
Op dat gy niet ten val en raekt;
Want grootse moed en hooghe pracht
Heeft menigh in 't verdriet gebracht.

Q.

Quaed niet en denkt noch jemant laekt;
Want niemant is alhier volmaekt;
So gy beknabbelt alle fout,
Licht hooren sult dat u berouwt.

R.

Roept God in swarigheden aen,
So sult gy niet verlooren gaen;
God helpt de mensch in tegenspoed,
Als hy maer nae Sijn wille doet.

S.

Siet u wel voor, 't bedrogh is groot;
De werelt is nu valsch en snood;
So gy veel aen de werelt kleeft
Gy dikwils schaed en schand beleeft.

T.

Tracht staegh nae recht en reedlikheid,
En acht niet wat een klapper seit;
Wie is 't, die 't aldus treffen kan,
Dat zulx behaeghe jeder man?

V.

Verlaet u niet op gelt of staet,
Wat tydlik is so licht vergaet;
Daerom de mensch is wys en vroed
Die soekt alleen het eeuwigh goed.

W.

Wanneer een fielt krakeelen wil,
Verbreekt u slechts, en houdt u stil;
Een eerlik hert daer op niet past,
Of daer een lasteraer wat bast.

X.

Xerxes verliet sich op sijn macht,
Maer wiert wel haest te niet gebracht;
Die stryden wil op God vertrouw,
En op den self sijn hoeksteen bouw. □

Wie schön leuchtet der Morgen-stern

HOe schoon de Morgen-sterre straek,
In gonst en waerheid tot ons daelt,
Van Jesse voort gesprooten; Lieflik,
Gy Davids Soon uit Jacobs Stam,
Dien ik tot Heer en Bruidgom nam,
Zyt in mijn hert geslooten:
vriendlik, Schoon en eerlik, Groot en
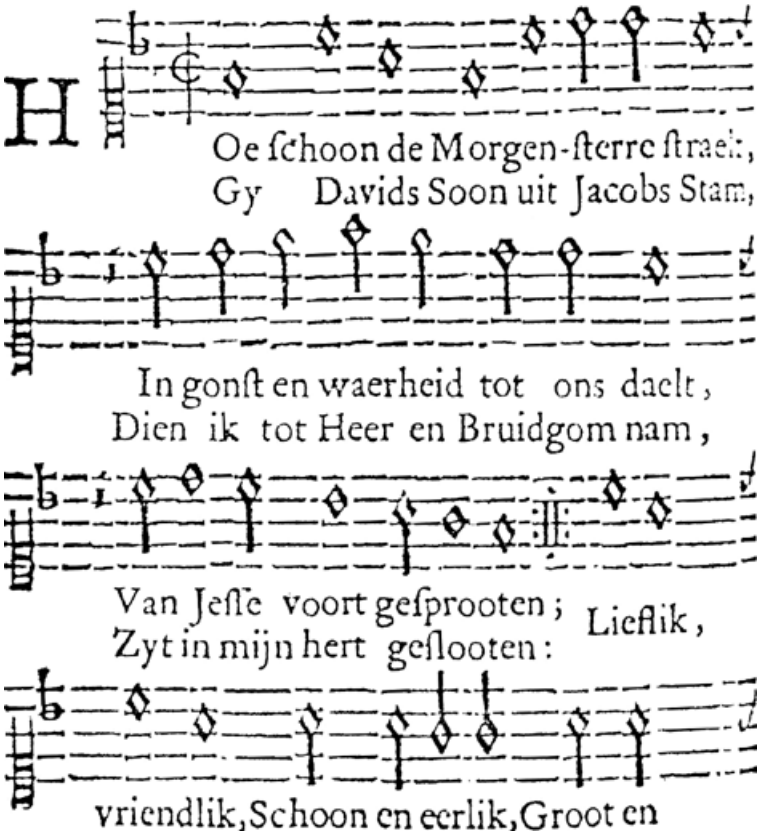
H
Oe ſchoon de Morgen-ſterre ſtraek,
Gy Davids Soon uit Jacobs Stam,
In gonſt en waerheid tot ons daelt,
Dien ik tot Heer en Bruidgom nam,
Van Jeſſe voort geſprooten;
Lieflik,
Zyt in mijn hert geſlooten:
vriendlik, Schoon en eerlik, Groot en

[Het Gulden A, B, C. Vervolg]

Y.

 Ylt nae den Heer, houdt Sijn gebod,
Bekeert u tot den grooten God:
Nae dat een jeder heeft gedaen
Sal van den Heer sijn loon ontfaen.

Z.

Zyt waekende, maekt u bereidt;
Denkt, dat u ziel van 't lichaem scheidt;
Uw hert niet sorgeloos en zy,
Het eind van alles is nae-by.

Wie schőn teuchtet der Morgen-stern. [Vervolg]

HOe schoon de Morgen-sterre straelt,
In gonst en waerheid tot ons daelt,
Van Jesse voort gesprooten;
Gy Davids Soon uit Jacobs Stam,
Dien ik tot Heer en Bruidgom nam,
Zyt in mijn hert geslooten:
Lieflik,
vriendlik, Schoon en eerlik, Groot en
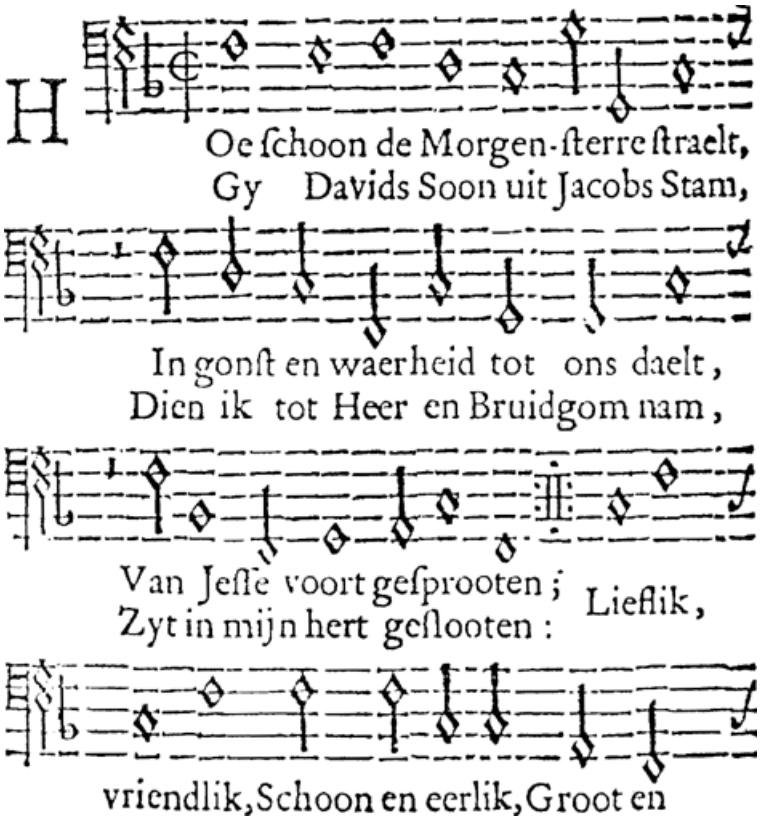
H
Oe ſchoon de Morgen-ſterre ſtraelt,
Gy Davids Soon uit Jacobs Stam,
In gonſt en waerheid tot ons daelt,
Dien ik tot Heer en Bruidgom nam,
Van Jeſſe voort geſprooten;
Zyt in mijn hert geſlooten:
Lieflik,
vriendlik, Schoon en eerlik, Groot en

heerlik, Vol genaeden; Hoogh en machtigh
zijn Uw daeden.

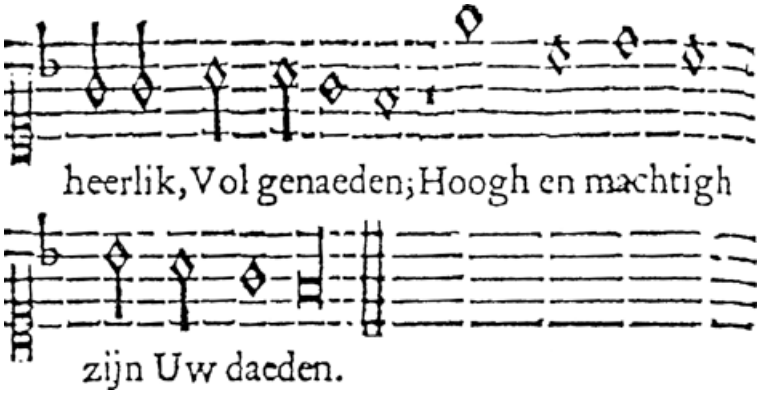

2.

Gy Perel en Gy waerde Kroon,
Gy Godes en Mariën Soon,
O Koningh hoogh gebooren!
Uw heiligh Woord ons vestenis
Als suiver melk en honigh is,
Voor Lely wert verkooren:
Mijn bloem! Mijn roem!
Hosianna, Hemels Manna
Geeft my eeten,
Uwer kan ik niet vergeeten.

3.

Gy geeft mijn hert een helre schyn,
Gelyk een Jaspis of Robyn,
Door Uwer liefdes vlamme;
Doet my de vreughd, dat ik doch blyf
Een rib des levens aen Uw lyf,
Een tak van Uwe Stamme;
Uw Throon Is schoon,
Als de roosen Die 'er bloosen,
Staet Gy pronken,
Ay! Gy doet mijn hert ontfonken.

heerlik, Vol genaeden; Hoogh en machtigh
zijn Uw daeden.

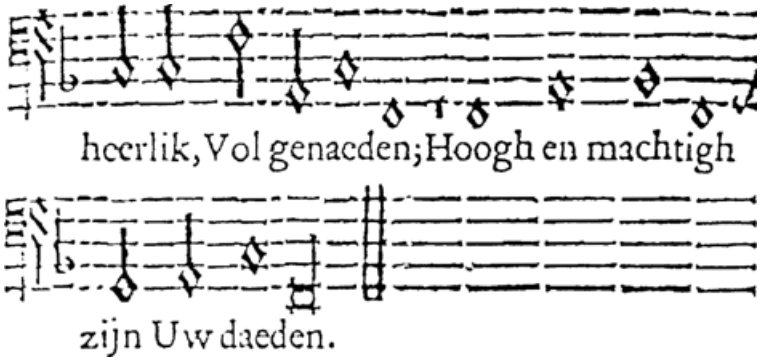

4.

Een vreughden schyn van U ik hael,
Wanneer Gy met U oogh-gestrael
Tot my komt vriendlik blikken;
O Jesu Christ, mijn hooghste goed,
Uw Woord, Uw Geest, Uw lyf en bloed
My innerlik verquikken;
Mijn schilt, Ai! wilt
In Uw armen Met ontfarmen
My behouwen,
Op U wil ik my vertrouwen.

5.

Mijn God, mijn helt tot aller stond,
Gy hebt my voor des werelts grond
Van eeuwigheid geminnet;
Uw Soon wil self getuighe zijn,
Ik ben de Sijn, Hy is de mijn,
Wy zijn noch wel gesinnet:
Mijn God, Mijn Lot,
Wilt my geven Hemels leven,
Gonst bewysen,
Eeuwigh sal mijn geest U prysen.

6.

Laet hooren vry der snaeren klang,
Laet ook der stemmen soet gesang
Mijn hert inwendigh raeken;
Och! dat ik met mijn Bruidgom mocht
Eens haelen een bly herten-tocht,
In liefde my vermaeken!
Singet, Springet,
Rept uw keelen, Wilt nu speelen
Hem ter eeren,
Machtigh is de Heer der Heeren. □

Wachet auf! ruft uns die stimme.

WAeket op, sijn stem laet hoo-
Twaellef heeft de klok gheslae-
ren De Wachter van den hoogen tooren,
gen, Daerom wilt goede sorghe dragen,
Waekt op, gy Stad Je- ru- sa- lem;
Gy wyse Maeghden wachtet Hem;
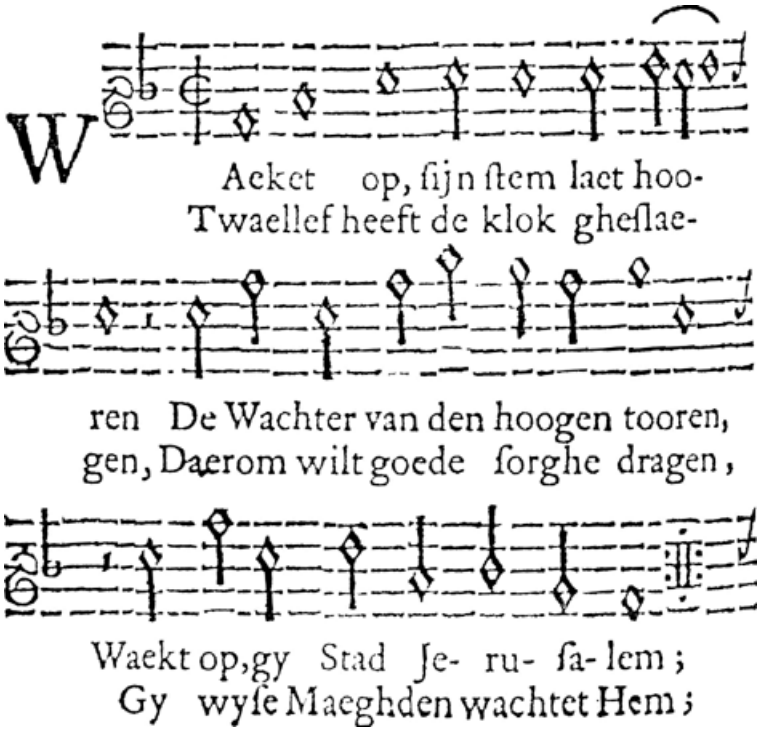
W
Aeket op, ſijn ſtem laet hoo-
Twaellef heeft de klok gheſlae-
ren De Wachter van den hoogen tooren,
gen, Daerom wilt goede ſorghe dragen,
Waekt op, gy Stad Je- ru- ſa- lem;
Gy wyſe Maeghden wachtet Hem;

[Wie schön leuchtet der Morgen-stern. Vervolg]

7.

 Hoe ben ik dus van herten bly?
Dat God het eerst en 't laetste zy,
Hoe groot is Sijn vermoghen!
Hy sal my noch tot Sijnen prys
Op-neemen in het Paradys:
Mijn hert is opgetoghen;
Amen, Amen.
Komt mijn Schoone Vreughden Kroone,
Wilt niet toeven,
Of Gy soudt mijn geest bedroeven.

Wachet auf! ruft uns die stimme. [Vervolg]

WAeket op, sijn stem laet hoo-
Twaellef heeft de klok gheslae-
ren De wachter van den hoogen tooren,
gen, Daerom wilt goede sorghe dragen,
Waekt op, gy Stad Je- ru- sa- lem;
Gy wyse Maeghden wachtet Hem;
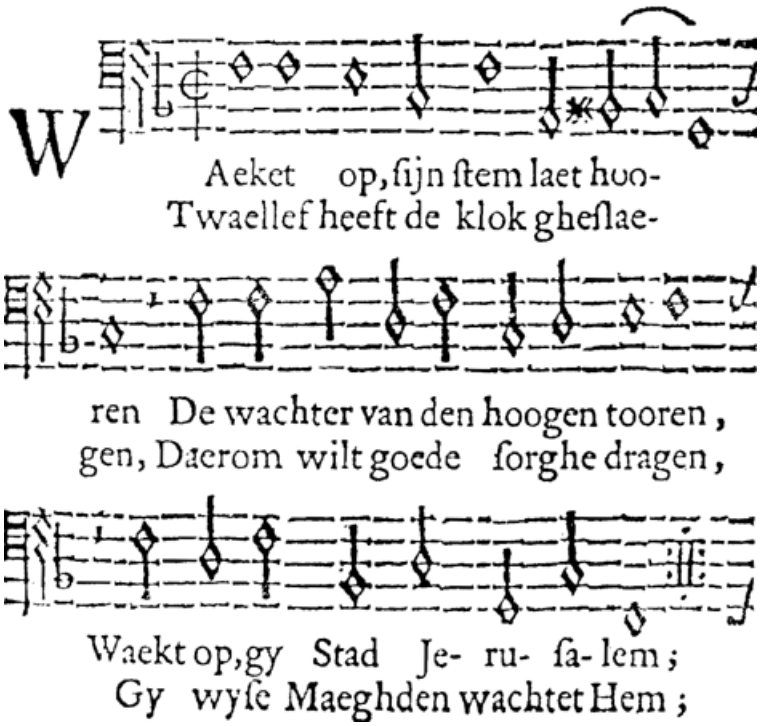
W
Aeket op, ſijn ſtem laet hoo-
Twaellef heeft de klok gheſlae-
ren De wachter van den hoogen tooren ,
gen, Daerom wilt goede ſorghe dragen ,
Waekt op, gy Stad Je- ru- ſa- lem ;
Gy wyſe Maeghden wachtet Hem ;

Uw Bruidgom is op hand, Uw lam-
pen steekt aen brand, *Alleluja*. Bereidt doch
weest Ter bruilofs Feest, Een jeder Hem
ontmoeten gae.
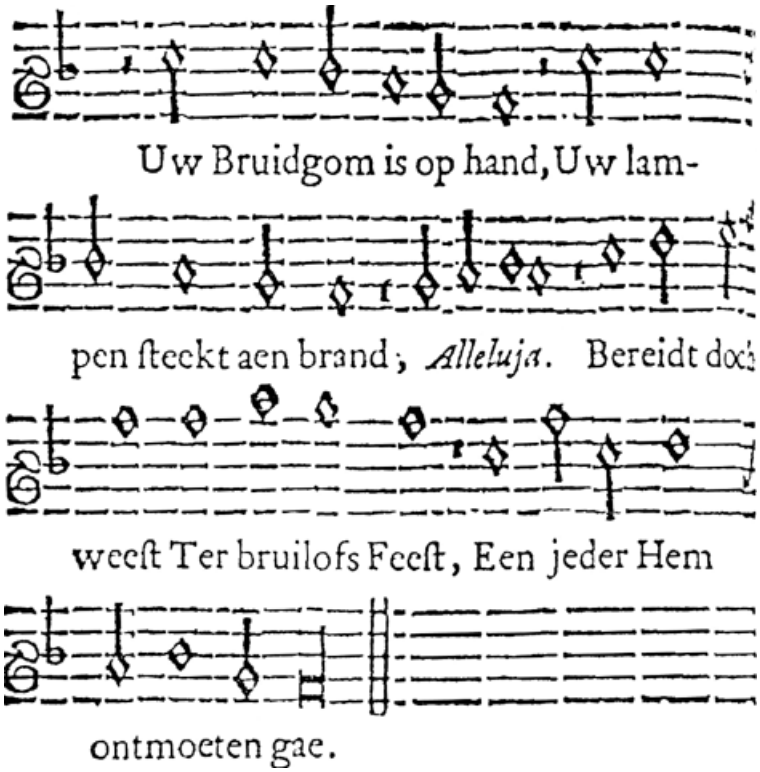
Uw Bruidgom is op hand, Uw lam-
pen ſteekt aen brand; *Alleluja*. Bereidt doch
weeſt Ter bruilofs Feeſt, Een jeder Hem
ontmoeten gae.

2.

Zion hoort de wachter singen,
Het hert doet haer van vreughde springen,
Sy waekt en haestelik op staet,
Haer Vriendt komt van d' Hemel prachtigh
In gonst en waerheid sterk en machtigh,
Haer licht schynt klaer, Haer sterr' op gaet;
Nu komt, Gy waerde Kroon
Heer Jesu Godes Soon,
Ter vreughden Sael,
In Christi Naem
Gaen wy te saem,
Met U wy houden Avondmael.

Uw Bruidgom is op hand, Uw lampen steekt aen brand, *Alleluja*. Bereidt doch weest Ter Bruilofs Feest, Een jeder Hem ontmoeten gae.
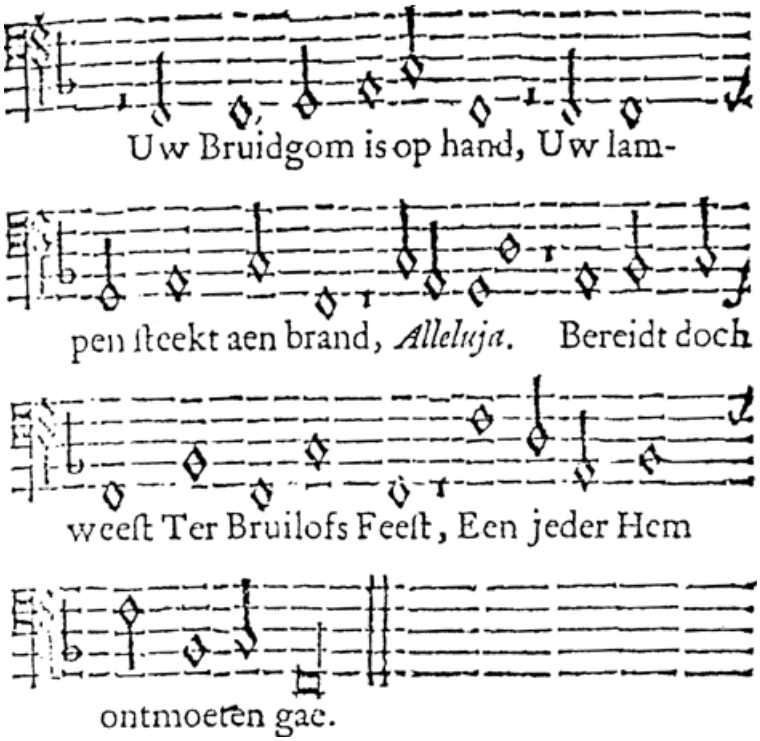
Uw Bruidgom is op hand, Uw lam-
pen ſteekt aen brand, *Alleluja*. Bereidt doch
weeſt Ter Bruilofs Feeſt, Een jeder Hem
ontmoeten gae.

3.

Lof en eer zy U gesongen
Met menschen en met Engels tongen,
Met Harpen en met Cymb'len schoon;
Zions poorten zijn twaelf peerlen,
Die wydt en breedt in klaerheid dweerlen
Tot in den hooghen Hemels Throon;
Noch oogh heeft ooit gesien,
Noch oor gehoort, noch geen
Vernuft verstaen
Die groote vreughd,
Dies wy verheught
Met onse sinnen opwaerts gaen.

Hertzlich lieb hab ich dich/O Herr.

VAn herten liev' ik U, ô Heer,
Ik bid van my doch niet en keer,
Laet zulx U niet ver- drie- ten;
Geensins de werelt my verheught,
Het aerdsche my en geeft geen vreughd,
Als ik U mach ge- nie- ten;
En als ook my mijn herte wricht, So zyt Gy
doch mijn toeversicht, Mijn heil en troost van
mijn gemoed, Die my verlost hebt door Uw
bloed; Heer Jesu Christ mijn God en Heer, Mijn
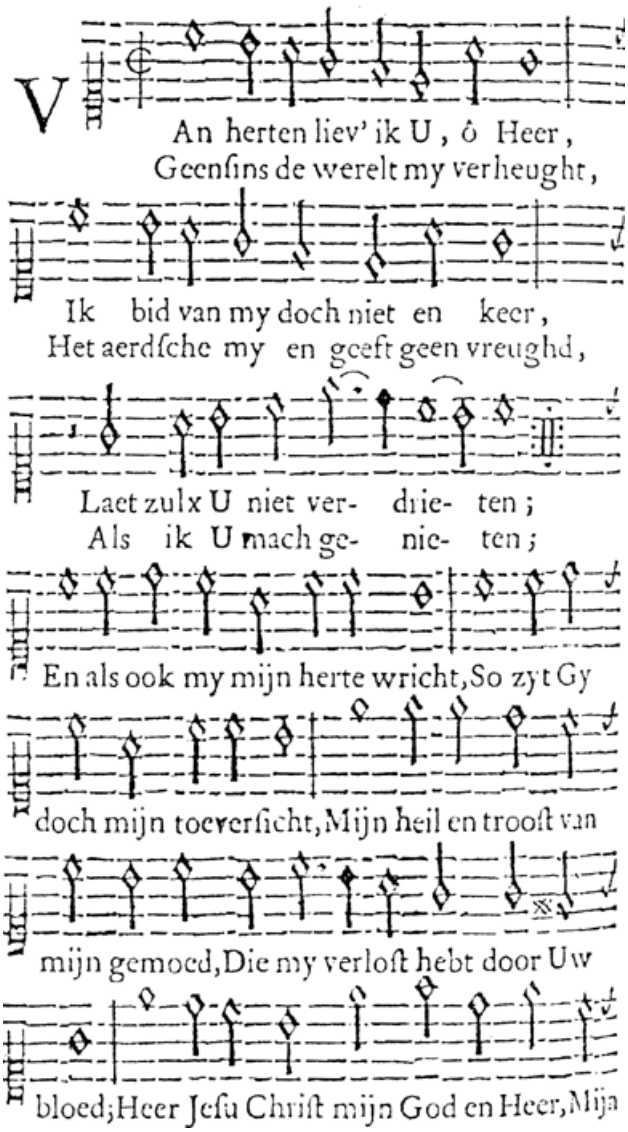
V
An herten liev' ik U, ô Heer,
Geenſins de werelt my verheught,
Ik bid van my doch niet en keer,
Het aerdſche my en geeft geen vreughd,
Laet zulx U niet ver- drie- ten;
Als ik U mach ge- nie- ten;
En als ook my mijn herte wricht, So zyt Gy
doch mijn toeverſicht, Mijn heil en trooſt van
mijn gemoed, Die my verloſt hebt door Uw
bloed; Heer Jeſu Chriſt mijn God en Heer, Mijn

An herten liev' ik U, ô Heer,
Ik bid van my doch niet en keer,
Laet zulx U niet ver- - drieten;
Geensins de werelt my verheught,
Het aerdsche my en geeft geen vreughd,
Als ik U mach ge- - nieten;
En als ook my mijn herte wricht, So zyt Gy
doch mijn toeversicht, Mijn heil en troost van
mijn gemoed, Die my verlost hebt door Uw
bloed; Heer Jesu Christ mijn God en Heer, Mijn
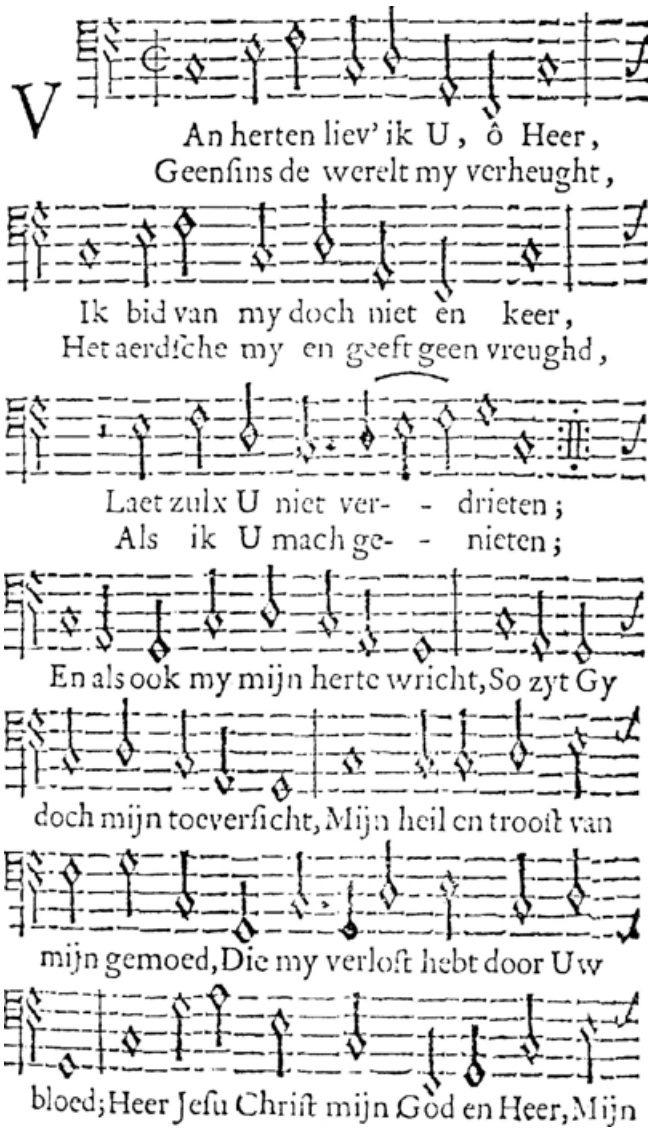
V
An herten liev' ik U, ô Heer,
Geensins de werelt my verheught,
Ik bid van my doch niet en keer,
Het aerdsche my en geeft geen vreughd,
Laet zulx U niet ver- - drieten;
Als ik U mach ge- - nieten;
En als ook my mijn herte wricht, So zyt Gy
doch mijn toeversicht, Mijn heil en troost van
mijn gemoed, Die my verlost hebt door Uw
bloed; Heer Jesu Christ mijn God en Heer, Mijn

God en Heer, In schand en laet my
nimmermeer.

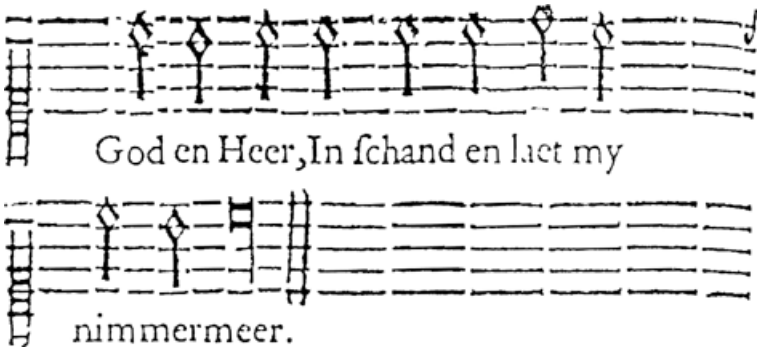

2.

Het is doch, Heer, Uw gift en gaef
Mijn lyf en ziel en al mijn haef
In dit bedroefde leven;
Die ik tot Uwen eer geniet,
Waer van mijn naesten dienst geschiet,
Wilt my Uw segen geven;
Behoede my voor valsche leer,
Des Sathans moord en leughen weer,
In alle kruis my onderschraegh,
Dat ik met lydsaemheid het draegh,
Heer Jesu Christ voor U ik kniel,
Voor U ik kniel,
In doodes-nood vertroost mijn ziel.

3.

Als ik, Heer, uit de werelt scheid,
Uw Engel doe mijn ziel geleid,
In Abrams schoot die draeghe,
En dat mijn lichaem in der aerd
Sijn rust geniet, en zy bewaert
Tot aen den jonghsten daghe;
Als dan my van den dood opwek,
Als ik tot U mijn armen strek,

God en Heer, In schand en laet my
nimmermeer.

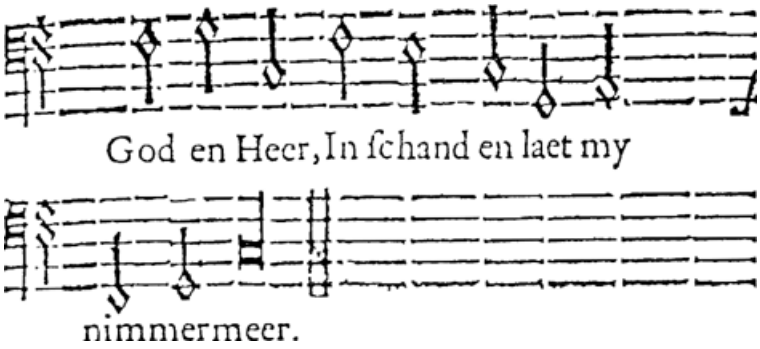

Wanneer mijn ooghen Godes Soon
Herkomen sien uyt 's Hemels Throon.
O Jesu Christ, verhoore my,
Verhoore my,
Uw Naem altoos gepresen zy.

4.

Ik stae alhier voor Uw gericht,
Als ik eens overdenk mijn plicht,
Moet ik my seer bedroeven;
Mijn sonden zijn so veel en groot,
Die my verdoemen totter dood,
En my mijn geest beproeven.
Heer Jesu Christ, alleen Uw bloed
Mijn sonden schult te niete doet,
Nu ik in waere rouw en boet
Aen U geloof en val te voet;
Heer Jesu Christ, mijn God en Heer,
Mijn God en Heer,
Door Uw genaede my bekeer.

Was mein Gott wil/das g'scheh allzeit.

DEs Heeren wil geschiê altyd,
En d'onse gae te bo- - - ven;
Hy helpt die vaerdig uit den stryd,
Die vast aen Hem geloo- - - ven;
Schoon onse nood Zy over-groot, Hy
troost ons boven maeten; Wie God ver-
trouwt En op Hem bouwt Die sal Hy
niet verlae- - - ten.
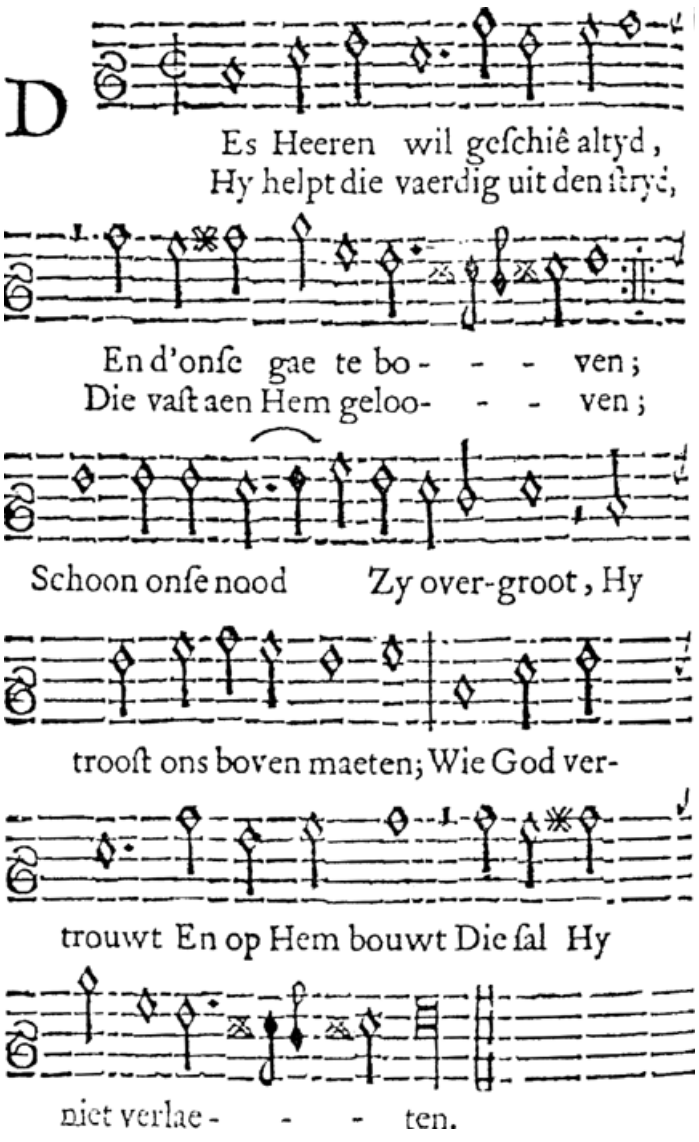
D
Es Heeren wil geſchiê altyd,
Hy helpt die vaerdig uit den ſtryd,
En d'onſe gae te bo- - - ven;
Die vaſt aen Hem geloo- - - ven;
Schoon onſe nood Zy over-groot, Hy
trooſt ons boven maeten; Wie God ver-
trouwt En op Hem bouwt Die ſal Hy
niet verlae- - - ten.

DEs Heeren wil geschiê altyd,
En d'onse gae te bo- - ven;
Hy helpt die vaer- - dig uit dê stryd,
Die vast aen Hem geloo- - ven;
Schoon onse nood Zy over-groot, Hy
troost ons boven maeten; Wie God ver-
trouwt En op Hem bouwt Die sal Hy
niet verla - - ten.
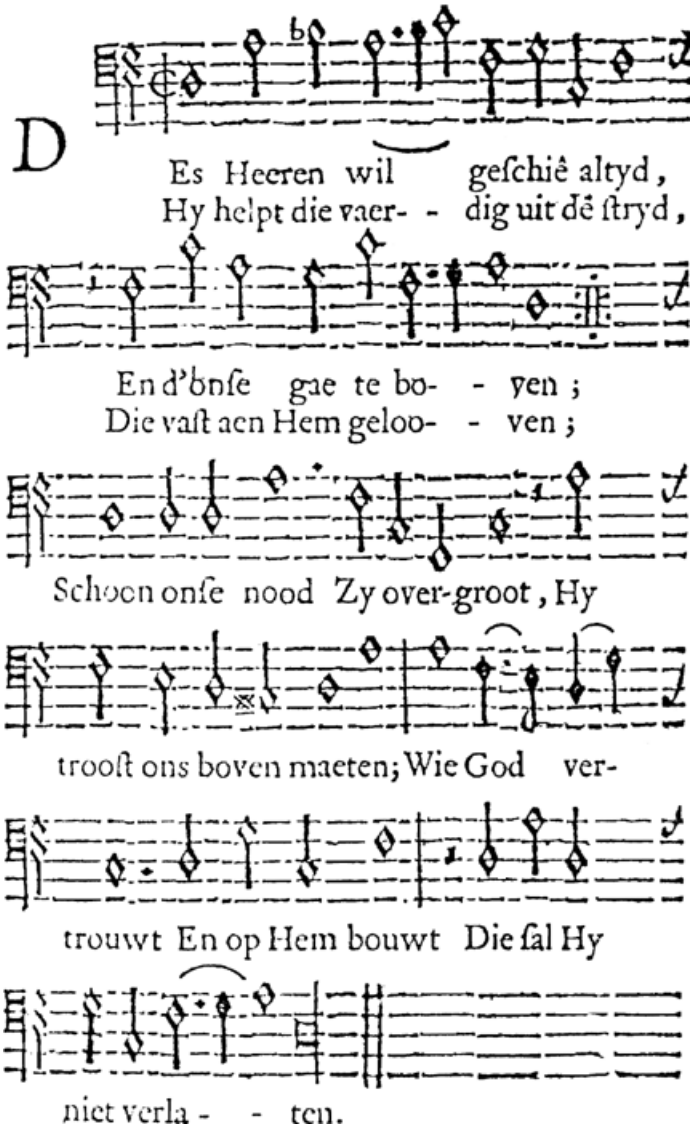
D
Es Heeren wil geſchiê altyd,
Hy helpt die vaer- - dig uit dê ſtryd,
En d'onſe gae te bo- - ven;
Die vaſt aen Hem geloo- - ven;
Schoon onſe nood Zy over-groot, Hy
trooſt ons boven maeten; Wie God ver-
trouwt En op Hem bouwt Die ſal Hy
niet verla - - ten.

2.

God is mijn heil, mijn raed en daed,
Hy is mijn hoop en leven;
Aen God alleen mijn wille staet,
Wie kan Hem tegenstreeven?
Die 't al besiet
Mijn hairen weet
Te tellen net in allen;
Sy zijn in klem,
Dat sonder Hem
Niet een en kan uitvallen.

3.

Nu moet ik uit des werelts kruis
Nae 's Heeren wille scheiden,
En vaeren op nae Godes Huis,
De Heere sal my leiden:
Mijn arme ziel □

Ach liebe Christen zeit getrost.

OCh! lieve Christenen schept
moed, En wilt u niet be- droeven;
De Heer aen u Sijn wille
doet, En gaet u hier be- proeven;
Het kruis is uw verdiende straf, Die komt u
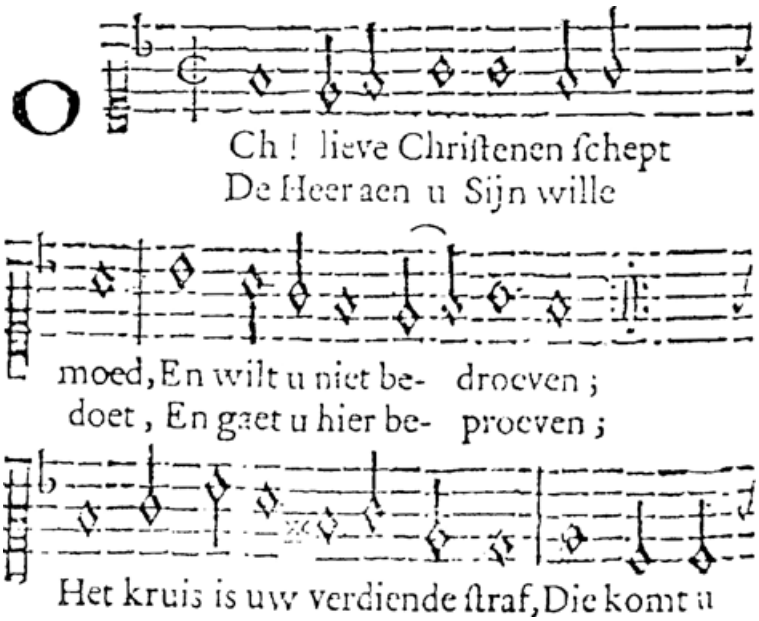
Ch ! lieve Chriſtenen ſchept
De Heer aen u Sijn wille
moed, En wilt u niet be- droeven ;
doet , En gaet u hier be- proeven ;
Het kruis is uw verdiende ſtraf, Die komt u

[Was mein Gott wil/das g'scheh allzeit. Vervolg]

[3. Vervolg]

 Mijn beste deel
Beveel ik in Sijn handen;
Mijn sonden groot,
Den Hel en Dood
Heeft God geleit in banden.

4.

Noch een ik bid, ontseg my niet,
O Heer, van my niet wyke,
Als my de boose stryd aenbiedt,
Dat ik niet en beswyke;
Help my in nood
Ter laetster dood
Ter eere van Uw Naeme;
En nae Uw Woord
My doch verhoort,
Dies spreek ik vrolik, Amen.

Ach liebe Christen zeit getrost. [Vervolg]

OCh! lieve Christenen schept
moed, En wilt u niet be- droeven;
De Heer aen u Sijn wille
doet, En gaet u hier be- proeven;
Het kruis is uw verdiende straf, Die komt u
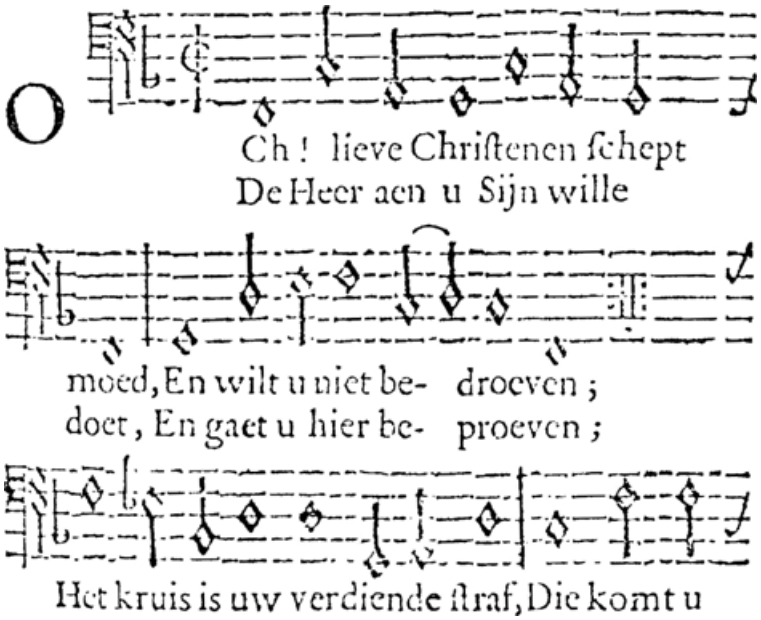
Och! lieve Chriſtenen ſchept
De Heer aen u Sijn wille
moed, En wilt u niet be- droeven;
doet, En gaet u hier be- proeven;
Het kruis is uw verdiende ſtraf, Die komt u

van den Hemel af; En kond niet langer
toeven.

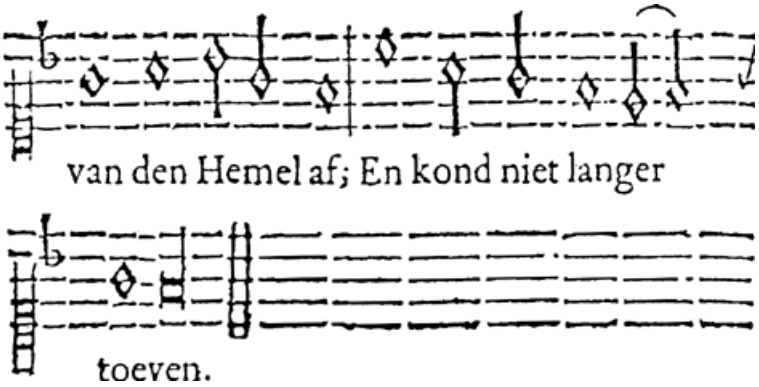

2.

In Uw hand en behoudenis,
O Heer, wy ons begeven,
By U ons doen en wandel is;
Hoe moetmen hier om sweeven!
Terwyl wy in de werelt zijn,
Is 't niet als droefenis en pyn,
By U is 't eeuwigh leven.

3.

Een koorn in d' aerd kryght sijn gewas,
Daer nae staet uitgelesen;
Alsoo moet eerst tot stof en asch
Ons' aerdsche lichaem wesen,
Voor dat het komt tot d' heerlik heid,
Die Gy, Heer Christ, ons hebt bereidt,
Door dien Gy zyt verresen.

4.

Laet ons dan niet so seer de pyn
Des doods op aerden vreesen,
't Moet eenmael doch gestorven zijn;
O! nooit genoegh gepresen,

van den Hemel af; En kond niet langer
toeven.

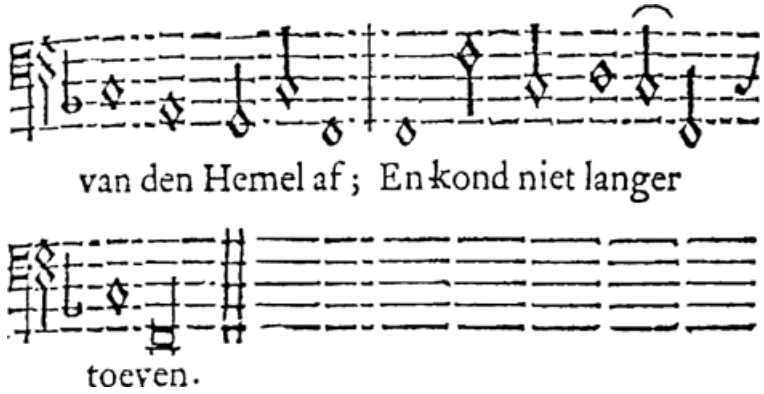

De welk als Simeon ontslaept,
Sijn sond bekent en Christum raept,
Wel saeligh moet hy wesen.

5.

Uw lyf en ziele wel betracht,
God onser sich ontferme,
Sijn Engel houd voor ons de wacht,
Ons voor den Quaê bescherme;
Gelyk een henn haer kiekens trekt
En met haer vleugelen bedekt,
So doet God by ons arme.

6.

Men slaept, of waekt, men staet, of loopt,
Wy eighen zijn den Heere;
In Christo zijn wy al gedoopt,
Den Sathan Hy af-keere:
Door Adams val komt ons de dood,
Maer Christus helpt ons uit de nood,
Hem zy lof, prys en eere.

Ach wie elend ist unsur zeit.

OCh! hoe elen- digh is de
tyd, Hoe broos is 't aerdsche le- ven!
De mensch heeft niet als moeit en
stryd, En haest den geest moet ge- ven;
Wat is 't in desen jammerdal? Verdriet en
arbeid over al, In haet en nyd te
stre- ven.

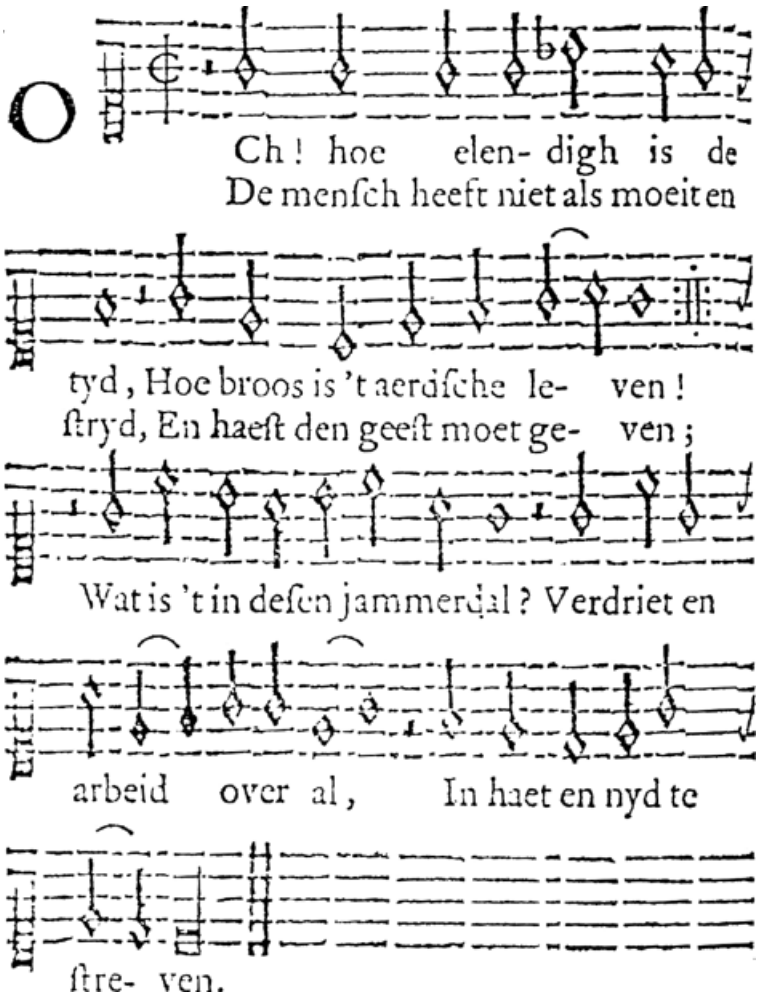
Och! hoe elen- digh is de
De menſch heeft niet als moeit en
tyd, Hoe broos is 't aerdſche le- ven!
ſtryd, En haeſt den geeſt moet ge- ven;
Wat is 't in deſen jammerdal? Verdriet en
arbeid over al, In haet en nyd te
ſtre- ven.

2.

Door Adams val en ons' misdaed
Verlooren zijn wy arme,
O God, verleen uw hulp en raed,
En ons hier in bescharme;
In sulke droefenis en pyn,
O Heer, wilt ons genaedigh zijn,
En onser U erbarme.

OCh! hoe elen- digh is de
De mensch heeft niet als moeit en
tyd, Hoe broos is 't aerdsche le- ven-
stryd, En haest den geest moet ge- ven;
Wat is 't in desen jammerdal? Verdriet en
arbeid over al, In haet en nyd te
stre- ven.
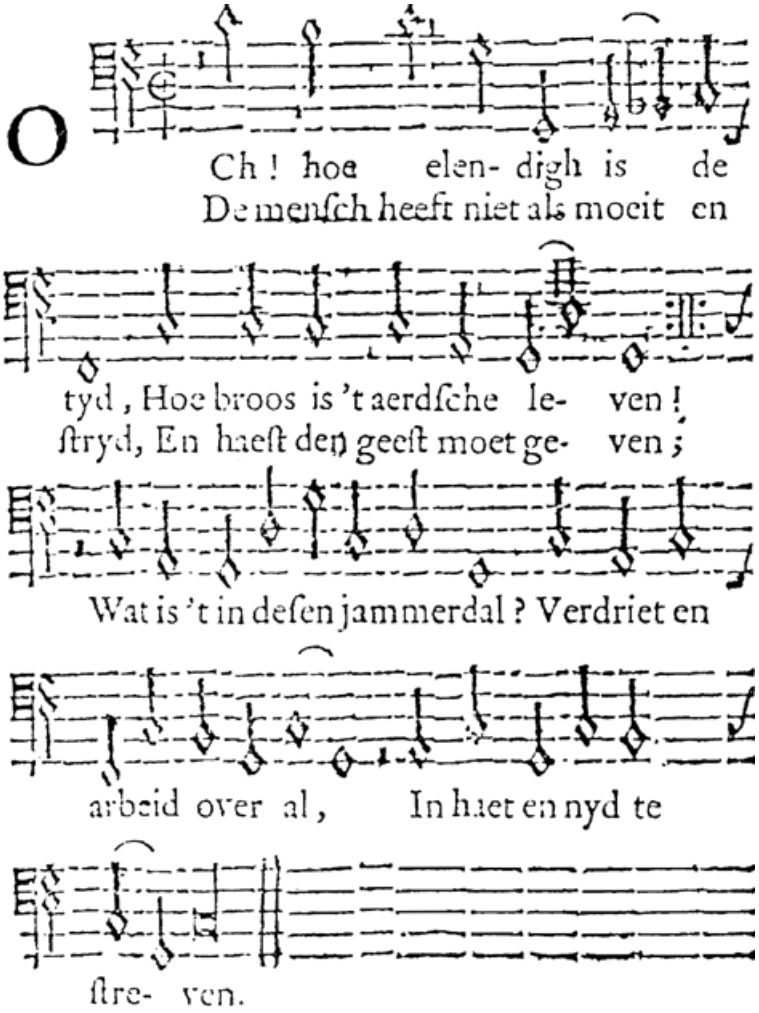
O Ch ! hoe elen- digh is de
De menſch heeft niet als moeit en
tyd , Hoe broos is 't aerdſche le- ven !
ſtryd, En haeſt den geeſt moet ge- ven ;
Wat is 't in deſen jammerdal ? Verdriet en
arbeid over al , In haet en nyd te
ſtre- ven.

3.

Op U alleen ons hoope staet,
Uw hulp send ons te saemen;
Want Gy tot geene tyd verlaet
Die sich tot U bequaemen,
Wilt ons met Uwen Geest bystaen,
Als wy uit dese werelt gaen,
Door Jesum Christum, Amen.

Auf meinen lieben Gott.

IK 't trouw op mynen God, Voor
angst een seker slot, Hy kan mijn droefnis
weeren, All ongeluk af keeren, Bewaren
my voor schandé, 't Staet alles in Sijn handen.
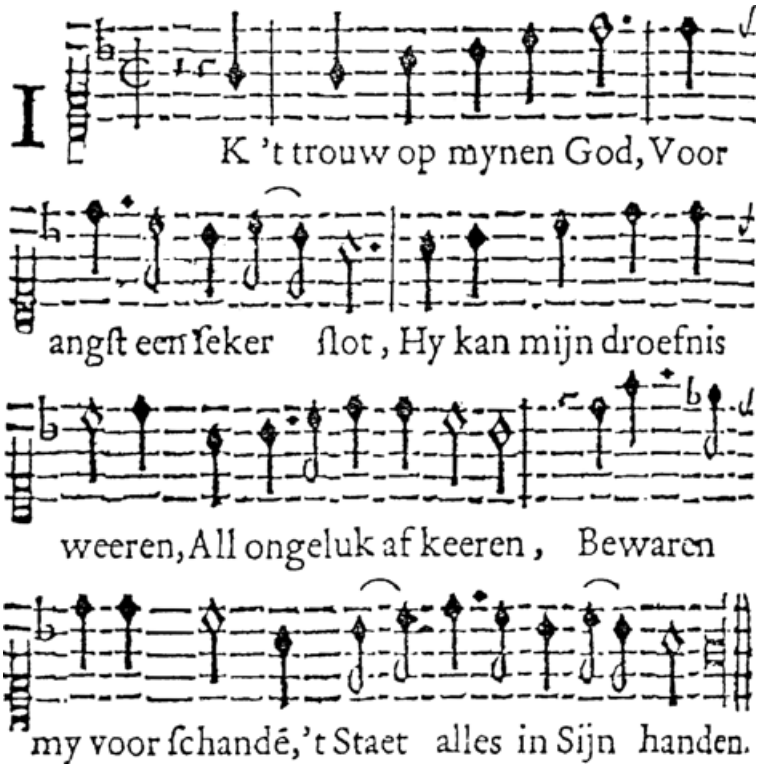
I
K 't trouw op mynen God, Voor
angſt een ſeker ſlot, Hy kan mijn droefnis
weeren, All ongeluk af keeren, Bewaren
my voor ſchandé, 't Staet alles in Sijn handen.

2.

Schoon my mijn sond aensiet,
Ik en beswyke niet;
Op Christum wil ik bouwen,
En Hem alleen vertrouwen,
Aen Hem in dood en leven
Wil ik my overgeven.

3.

De dood is vreughds begin,
En sterven is gewin
Voor die in Christo leven,
Mijn ziel is Hem geheven;
'k Sterf heden ofte morgen,
Hy sal voor my wel sorgen.

IK 't trouw op mijnen God, Voor
angst een seker slot, Hy kan mijn droefnis
weeren, All ongeluk af keeren, Bewaren
my voor schandē, 't Staet alles in Sijn handen.
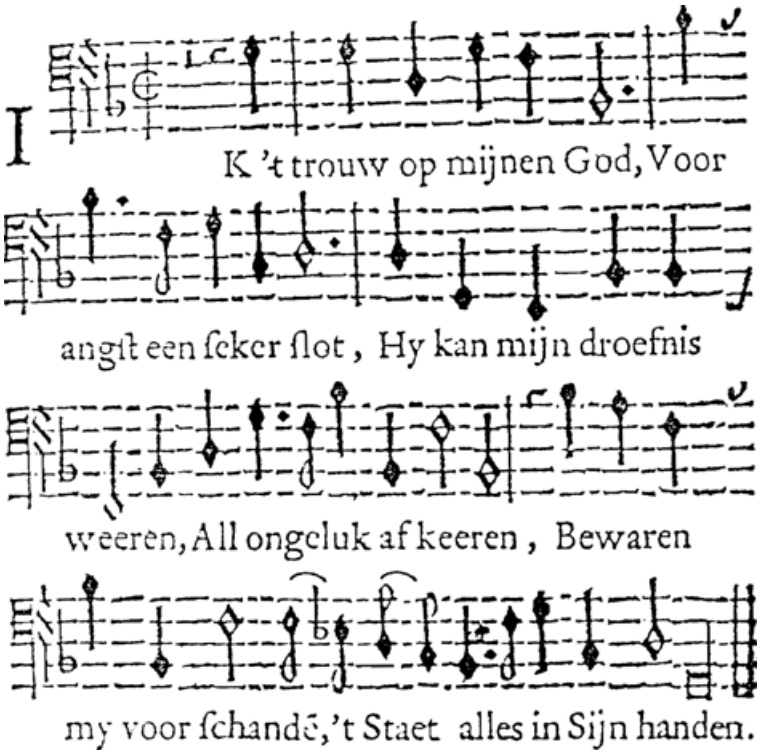
I
K 't trouw op mijnen God, Voor
angſt een ſeker ſlot, Hy kan mijn droefnis
weeren, All ongeluk af keeren, Bewaren
my voor ſchandē, 't Staet alles in Sijn handen.

4.

O Jesu, die Gy zyt
Aen 't kruis in swaere stryd
Geduldighlik gestorven,
Hebt my het heil verworven
En alle die gelooven
Gods Koninkryk hier boven.

5.

Verhoore my, ô Heer,
Van U ik troost begeer,
Help my aen laetsten ende,
Uw aenschyn tot my wende,
Dat ik hier saeligh scheide,
Ten Hemel my geleide.

6.

Mijn wyf en huisgesin
En alles wat ik min
Beveel ik U, ô Heere,
All quaed van hun afweere,
En wiltse t'saem bewaeren
En tot Uw schaer vergaeren.

7.

En als sy sullen zijn
Verlost uit 's werelts pyn,
Gy wiltse met Uw armen
Genaedighlik bescharmen,
Uw hulpe tot hun wenden,
En Uwen troost toe senden. □

Herr Iesu Christ wahr mensch und Gott.

HEer Christe, waere mensch en God,
Die Gy geleên hebt smert en spot, Voor
my ghestorven aen het hout, Waer door des
Vaders hulp gebout, Ik bid door 't lyden van
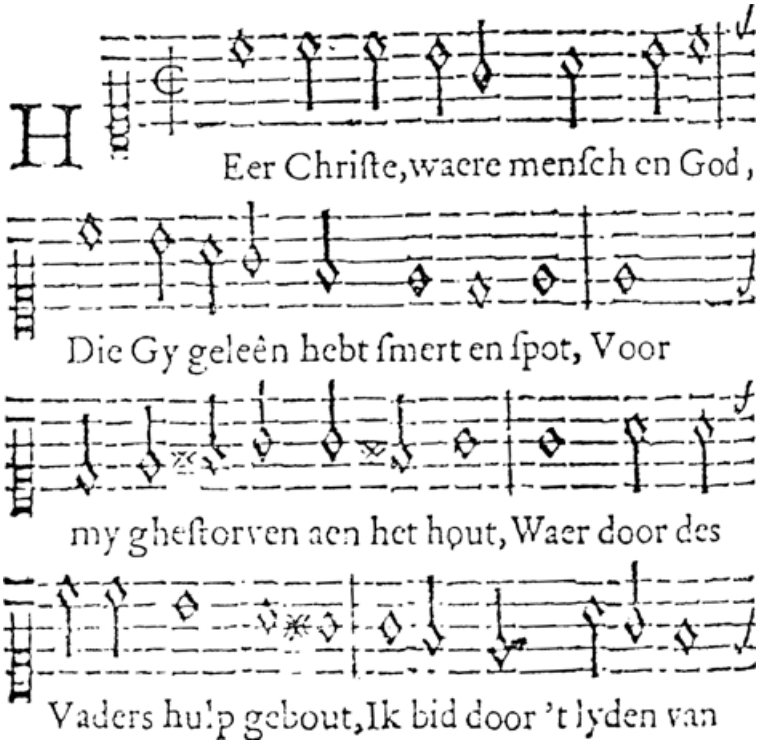
Eer Chriſte,waere menſch en God,
Die Gy geleên hebt ſmert en ſpot, Voor
my gheſtorven aen het hout, Waer door des
Vaders hulp gebout, Ik bid door 't lyden van

[Quf meinen lieben gott. Vervolg]

□ 8.

En als Gods volk verblydt
De volheid van de tyd,
Als alle vleesch sal leven,
Gy, Heere, wilt ons geven
Uw heil, en ons opwekken,
Tot U ten Hemel trekken.

9.

Mijn mond van herten grond
Spreekt *Amen* deser stond,
Gy wilt ons werken leiden
En ons bequaem bereiden,
Op dat wy al te saemen
U eeuwigh prysen, Amen.

Herr Iesu Christ wahr mensch und Gott. [Vervolg]

HEer Christe, waere mensch en God,
Die Gy geleên hebt smert en spot, Voor
my gestorven aen het hout, Waer door des
Vaders hulp gebout, Ik bid door 't lyden van
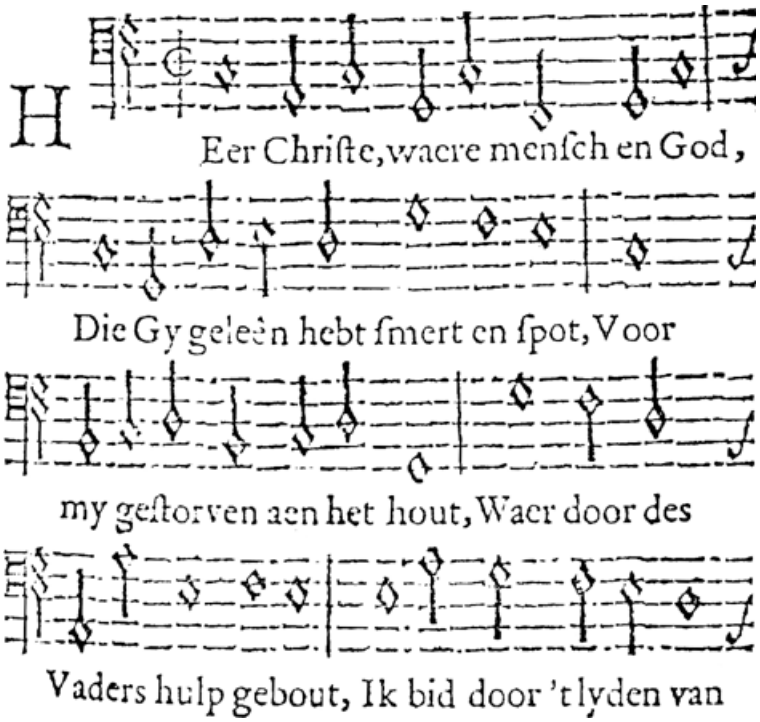
H
Eer Chriſte, waere menſch en God,
Die Gy geleên hebt ſmert en ſpot, Voor
my geſtorven aen het hout, Waer door des
Vaders hulp gebout, Ik bid door 't lyden van

Uw pyn, My sondaer wilt genaedigh zijn.

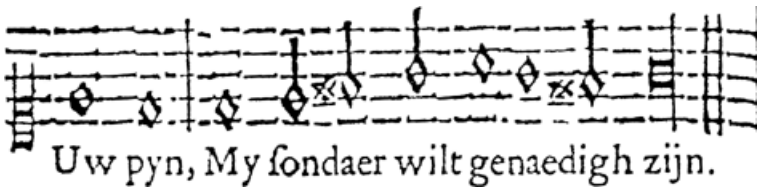

2.

Wanneer ik raek in stervens nood,
En moet dan stryden met de dood;
Als mijn gesichte my vergaet,
En als my mijn gehoor verlaet;
Wanneer mijn tong niet meer en spreekt,
En my van angst mijn herte breekt.

3.

Wanneer 't vernuft niet meer verstaet,
En menschen hulpe my ontgaet:
Uw hulp en troost van my niet wend,
Maer staet my by ter laetster end;
Verlost my uit het jammerdael,
Versachte my des doodes quael.

4.

Den boosen Geest van my verdryf,
Met Uwen Geest by my verblyf;
Wanneer mijn ziel van 't lichaem scheidt,
Mijn ziele neemt in Uw geleid,
Mijn lichaem dat het rusten mach,
Tot dat verschyn den jongste dagh.

5.

Een vroilik opstaen my verleen,
Mijn voorspraek moet Gy zijn alleen,
Mijn sond als dan niet meer gedenk □

Ich hab mein sach Gott heim gestelt.

IK heb aen God gestelt mijn saek,

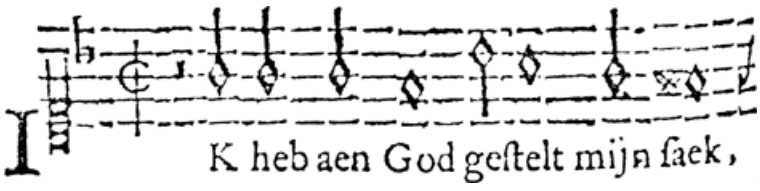

[Herr Iesu Christ wahr mensch und gott. Vervolg]

Uw pyn, My sondaer wilt genae- - digh zijn.

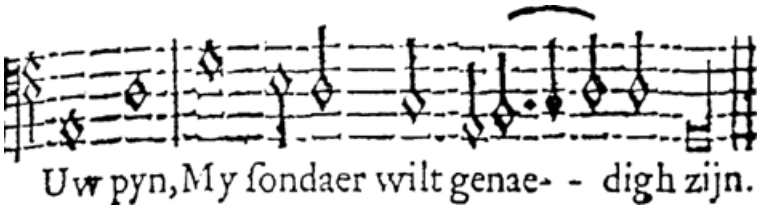

 Maer 't leven uit genaede schenk;
Uw Woord my zulx gelooven doet,
Waer op vertrout sich mijn gemoed.

6.

De Heere spreekt, daerom het hoort:
Soo wie gelooft en houdt Mijn Woord,
In Gods gericht sal wel bestaen,
En onbeschroomt ten oordeel gaen;
En schoon hy hier wel tydlik sterft,
Daerom hy echter niet verderft.

7.

De Heere sal met sterker hand
Hem rukken uit des doodes band,
En tot sich nemen in Sijn Ryk,
Alwaer hy zijn sal eeuwighlyk
In vreughd, die 't al ten boven gaet,
Waer toe ons helpe Gods genaed.

8.

Vergeeft ons, Heer, all onse schult,
Geeft dat wy wachten met gedult,
Tot dat ons' uire zy op hand;
Ook ons geloof doet onderstand,
Dat op Uw Woord wy vaste staen,
En salighlik ontslapen gaen.

Ich hab mein sach Gott heim gestelt. [Vervolg]

IK heb aen God gestelt mijn saek,

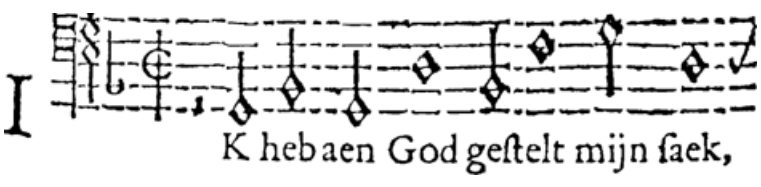

Hoe 't Hem belieft Hy met my maek;
Als ik op aerden langer leef, Niet weder
streef, Aen Hem mijn will ik overgeef.

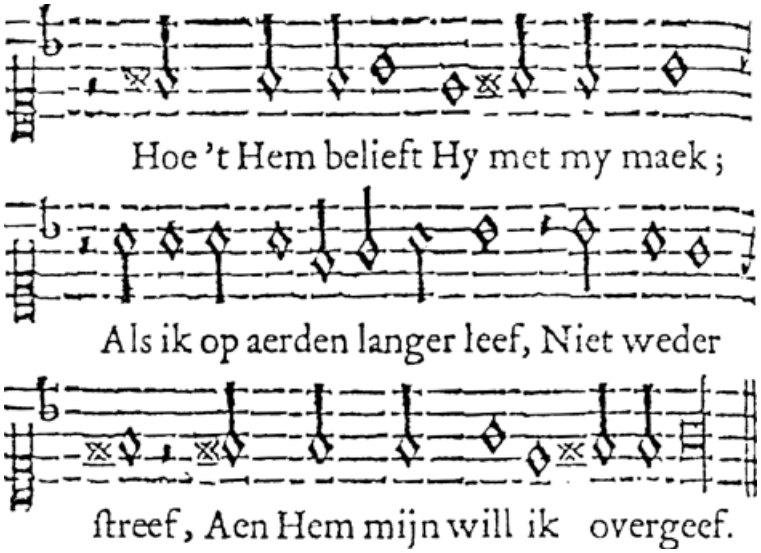

2.

Mijn tyd en uir aen d' Heere staet,
Ik schryf hem voor geen deel noch maet,
Hy weet mijn hairen net getal,
En waeren sal
Dat sonder wil niet een uit vall.

3.

Bemerkt eens wat de werelt is,
Vol droefheid en bekommernis,
Wy leven hier een kleene tyd
In haet en nyd,
En zijn geduirigh in een stryd.

4.

Wat is de mensch? een aerden-klood,
Van moeders lichaem naekt en blood,
Hy brenght niet meê, en altyd woedt,
Sijn gelt en goed
Wanneer hy sterft hy laeten moet.

5.

Geen rykdom helpt noch overvloed,
Geen konst of gonst noch grootse moed,
Geen kruid men voor de dood en heeft,

Hoe 't Hem belieft Hy met my maek;
Als ik op aerden langer leef, Niet werder
streef, Aen Hem mijn will ik overgeef.

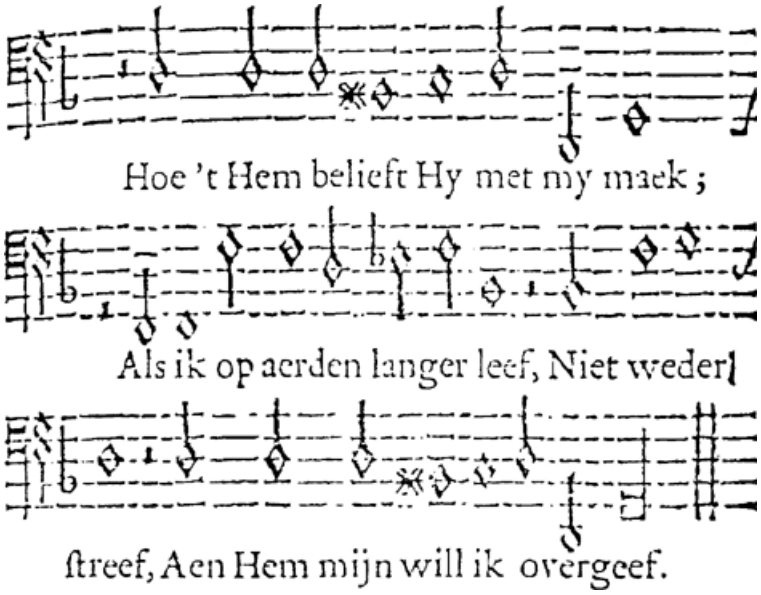

Vergeefs men streeft,
't Moet sterven wat op aerden leeft.

6.

Die heden is gesond en sterk
Is morgen dood en onder serk,
Al bloostmen als een roose rood
Haest komt de dood,
En werpt ons in der aerden schoot.

7.

Den een en d' ander wert gebracht
Ten graeve, schoon men 't weinigh acht,
Wanneer een mensch gestorven is,
Hy sal gewis
Voort raeken uit gedachtenis.

8.

Heer, leert ons denken meer en meer,
Dat wy zijn sterfelik en teer,
Wy blyven niet op deser aerd,
De dood niet spaert,
Alwaer de mensche noch so waerd.

9.

De sond heeft ons gebracht in nood,
Waer door gekomen is de dood,
Die neemt ons all in sijn gewelt,
   En nedervelt,
Schoon zyn wy hoogh in eer gestelt.

10.

Den dagh mijn daeghlix brood my brengt,
En is met klaegh en moeit vermengt;
Als d' Heere wil met hert en sin
   Den dood ik min,
Want sterven is voor my gewin.

11.

Daer toe de sond my stryd aenbiedt,
Nochtans wil ik beswyken niet;
Want mijn getrouwe God noch leeft,
   Hy die'er heeft
Sijn Soon gestiert, die voor my streeft.

12.

Op Hem heb ik geleght mijn grond,
Hy is gestorven voor mijn sond,
En opgestaen ook my te goed,
   Der hellen gloed
Geblust heeft met Sijn dierbaer bloed.

13.

Ik leef of sterf, 'k ben Hem bereidt,
De dood van Hem my niet en scheidt,
Ik leef of sterf, ik ben de Sijn,
   Hy wil ook mijn
Vertrooster en verlosser zijn. □

O Iesu Christ mein lebens licht.

O Jesu Christ, mijn levens licht,

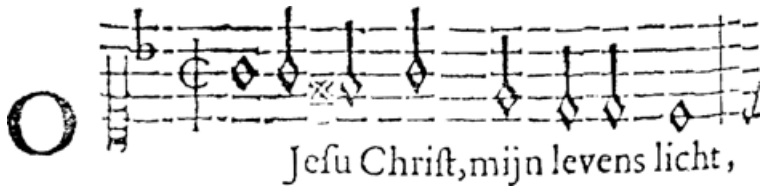

[Ich hab mein sach gott heim gestels. Vervolg]

□ 14.

Hy is 't, die my Sijn hulpe doet
In alle kruis en tegenspoet,
Sic ik mijn swacke lichaem aen,
In 't graf moet gaen,
Maer sal ten jonghsten dagh opstaen.

15.

De Heer al mijn gebeent bewaert,
En houdtse so te saem vergaert,
Dat van mijn lichaem niet een been,
't Zy groot of kleen,
Verlooren gae, maer blyft by een.

16.

Ik twyfle niet, ik ben verlicht,
Ik sal God sien van aengesicht,
Daer eeuw'ghe vreughd en saligheid
My is bereidt,
Hem zy lof prys en eer geseit.

17.

Uw goedheid, Heer, doet Gy verstaen,
Gy hebt voor ons genoegh gedaen,
Den dood gesmaekt, van U alleen
En anders geen
My troost en hulpe moet geschiên.

18.

O goede God ons niet verstoot,
Geeft ons een saligh eind en dood,
Helpt dat wy mogen al gelyk
Het Hemelryk
Beërven nu en eeuwighlyk.

O Iesu Christ mein lebens licht. [Vervolg]

O Jesu Christ, mijn levens licht,

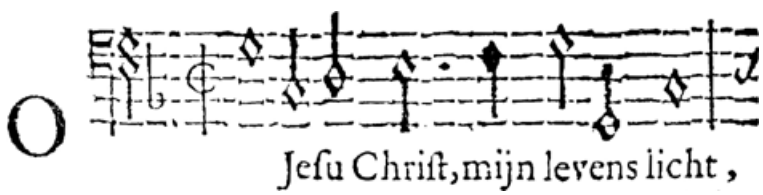

Mijn heil, mijn troost, mijn toeversicht,
Op aerden ben ik maer een gast; My
drukt so seer der sonden last.
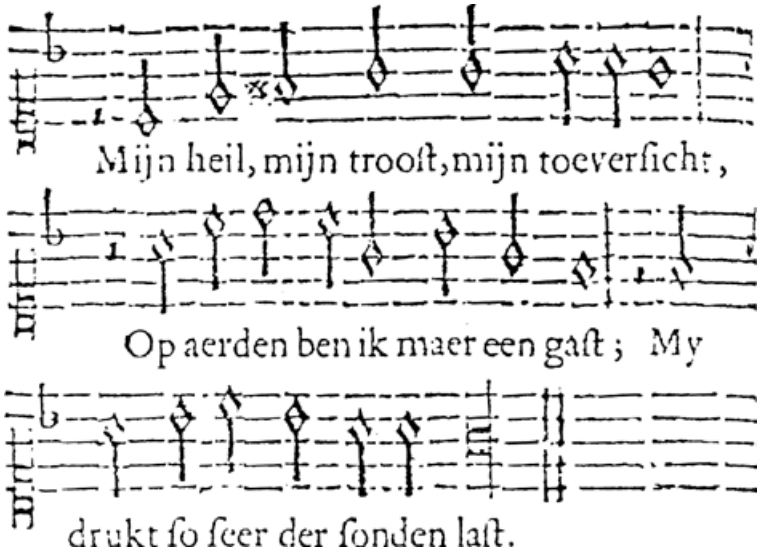
2.

Een swaere reis staet my voor hand,
't Is nae mijn rechte Vaderland,
Het Hemels Paradys sal 't zijn,
Verkreghen door uw bitt're pyn.

3.

Mijn hert wert mat en moedeloos,
Mijn lichaem wert my swak en broos,
Mijn ziel tot U inwendigh schreit;
Heer, neemtse wegh in d'eeuwigheid.

4.

Daeromme door Uw kruis en dood
Versterk my in mijn laetste nood,
My door Uw bloed en sweet verquik,
Bevry my door Uw band en strik.

5.

Uw roede maek mijn lichaem vrisch,
Mijn sonde-strymen ook uitwisch,
Uw doorne-kroon, Uw spot en smaet
Mijn eer en vreughde wesen laet.

6.

Uw dorst en gallen-dronk voor my
Tot lavenis en sterkte zy,

Mijn heil, mijn troost, mijn toeversicht,
Op aerden ben ik maer een gast; My
drukt soo seer der sonden last.
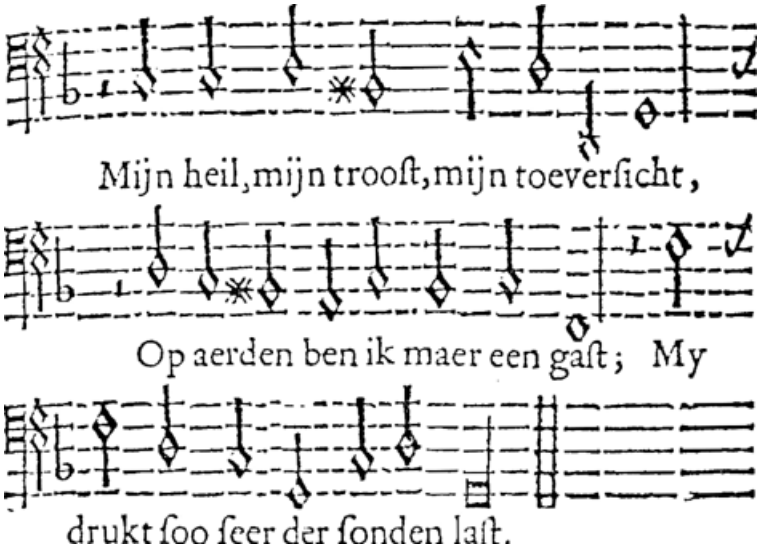
Uw anghst-geschrey kom my te goed,
Bewaer my voor der hellen-gloed.

7.

Die wonden, die Gy hebt tot vyf
Gekregen aen uw swakke lyf,
Die sullen zijn de rots en kuil,
Waer door ik voor den Sathan schuil.

8.

Wanneer mijn mond onspraekbaer wert,
Uw Geest dan schrey in mijnen hert,
En als mijn ooghen werden blind,
Help, dat mijn ziel den Hemel vind.

9.

Met Uw Genade my ontsteekt,
Als my de dood het herte breekt,
Bewaert my, als mijn hooft my neight,
En nae de grond te vallen dreight.

10.

Mijn wandel-stok laet zijn uw kruis,
Uw heilge graf mijn plaets en huys,
De doeken en het linnen-waet
Sterf-klederen my wesen laet.

11.

Uw nagel-steeken laet die zijn
Verlossinge van d' helsche pijn;
Uw uitgespande zyd die is
Genaê voor Sathans hechtenis.

12.

Op Uwen afscheidt, Heer, ik trouw,
En mynen laetsten uitvaert bouw;
Des Hemels deure my ontsluit
Wanneer ik gae ter werelt uit.

13.

Ten jonghsten dagh verwek mijn lyf,
Dat ik in Uw' genaede blyf, □

Bereydinge ter dood.

Wann mein stűndlein fur handen ist.

WAnneer mijn uur voor handen
staet, En ik van d'aerde scheide, Heer Jesu
Christ, my niet verlaet, Uw Geest my dan ge-
leide; Mijn ziel mijn allerdierste pand
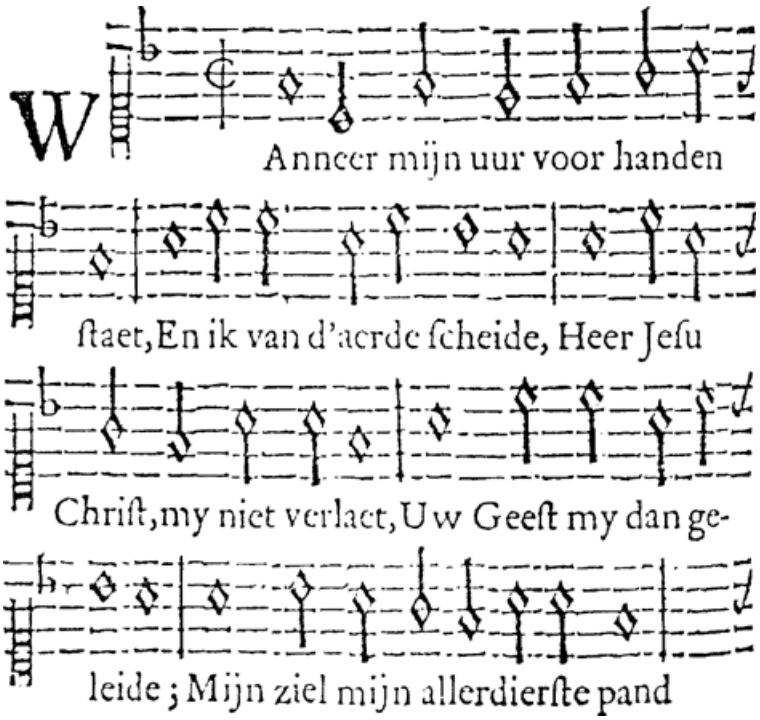
WAnneer mijn uur voor handen
ſtaet, En ik van d'aerde ſcheide, Heer Jeſu
Chriſt, my niet verlaet, Uw Geeſt my dan ge-
leide ; Mijn ziel mijn allerdierſte pand

[O Iesu Christ mein lebens licht. Vervolg]

[13. Vervolg]

 En werd niet in 't gericht gestelt,
Alwaer 't streng' oordeel wert gevelt.

14.

Als dan vernieuw mijn lichaem gansch,
Dat 't lichten mach als Sonnen-glans,
En wesen in het Hemelryk
Uw lieven Engelen gelyk.

15.

Daer sullen wy dan zijn te gaer
Met Uwen uitverkooren schaer,
En in den hoogen zijn verheught
En eeuwigh smaeken 's Hemels vreughd.

Bereydinge ter dood. [Vervolg]

Wann mein stűndlein fur handen ist. [Vervolg]

WAnneer mijn uur voor handen
staet, En ik van d'aerde scheide, Heer Jesu
Christ, my niet verlaet, Uw Geest my dan ge-
leide; Mijn ziel mijn allerdierste pand
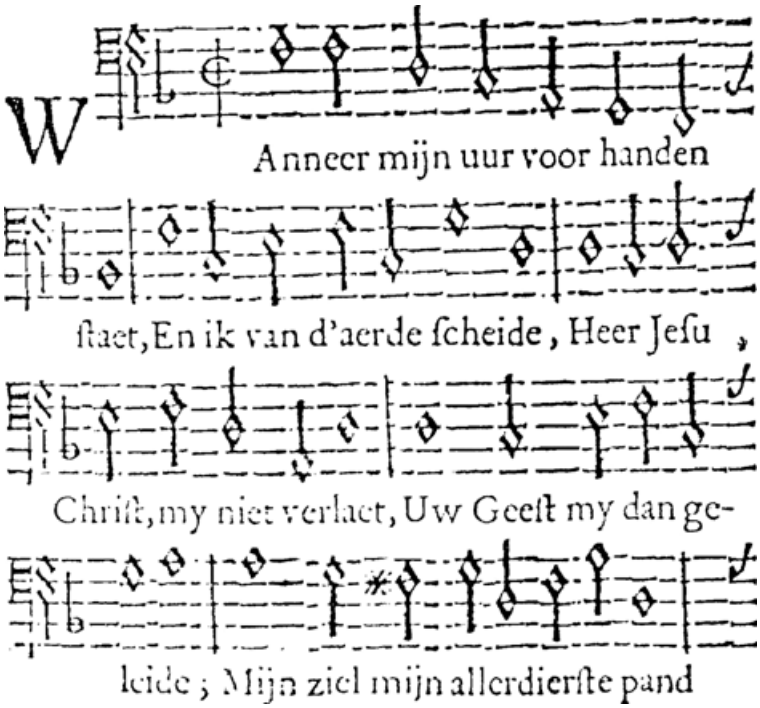
WAnneer mijn uur voor handen
ſtaet, En ik van d'aerde ſcheide, Heer Jeſu
Chriſt, my niet verlaet, Uw Geeſt my dan ge-
leide; Mijn ziel mijn allerdierſte pand

Beveel ik, Heer in Uwen hand, En my ter
dood bereide.
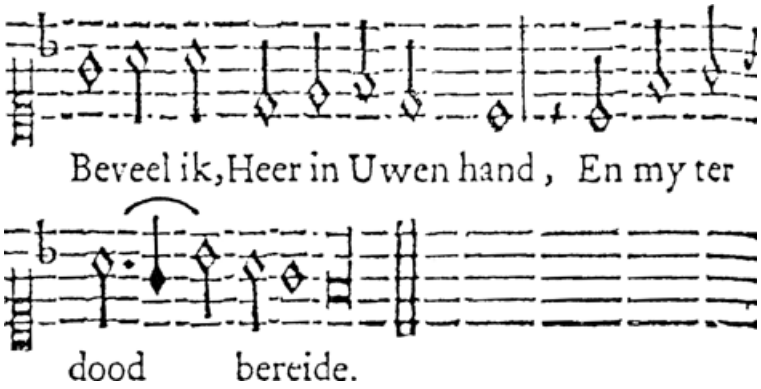
2.

Mijn sonden sullen roepen wee!
't Geweeten sal my knaeghen,
Sy zijn so veel als sand in zee,
'k Wil echter niet vertzaegen;
Schoon zijn mijn sonden over-groot,
Ik wil gedenken aen Uw dood,
Mijn kruis hebt Gy gedraegen.

3.

Ik ben een lidmaet aen Uw lyf,
Hoe sou ik zijn verdorven?
Van U ik ongescheiden blyf,
Ook als ik ben gestorven;
Als ik uit deese werelt scheid,
Gy, Heer, hebt my de saligheid
Door Christi dood verworven.

4.

Gy zyt verresen uit der aerd,
Ik sal in 't graf niet blyven;
Mijn hooghste troost Uw Hemelvaert
Kan doodes vrees verdryven;

Beveeel ik, Heer, in Uwen hand, En my ter
dood bereide.

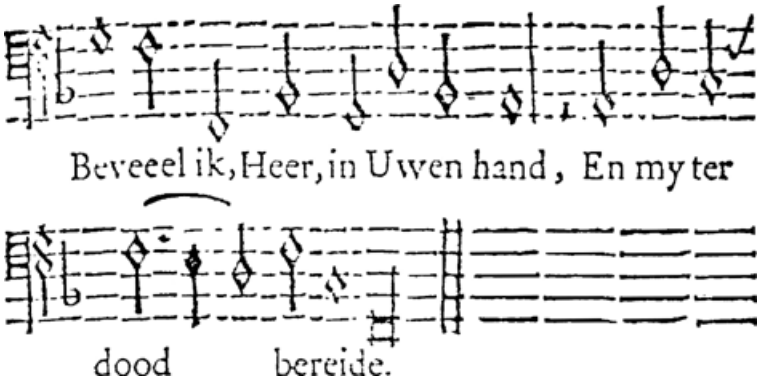

Alwaer Gy zyt ik komen sal,
Ik reike nae den Opper-al,
Ik sal met Hem beklyven.

5.

Mijn vaert nae d' hooght' is aengeleit,
Ik gae mijn arm uitstrekken;
Ik slaep en rust' in sekerheid,
My niemant kan opwekken;
Mijn Heiland sal het doen alleen,
Hy sal afwentelen den steen,
En my ten Hemel trekken.

6.

Is dan mijn uur des doods niet wyt,
Mijn Heiland tot my keere;
Hy maek mijn droeve geest verblydt,
Mijn swak geloof vermeere.
Verlost my, Heer, uit alle nood;
Bewaer my voor den helschen dood,
Door Christum onsen Heere.

Nu willen wir das leib begraben.

HEt doode lyf laet ons besteên
Ter aerd, en daer niet twyflen aen, Het
sal in sijn volmaekte leên Gewis ten
jongsten dagh opstaen.
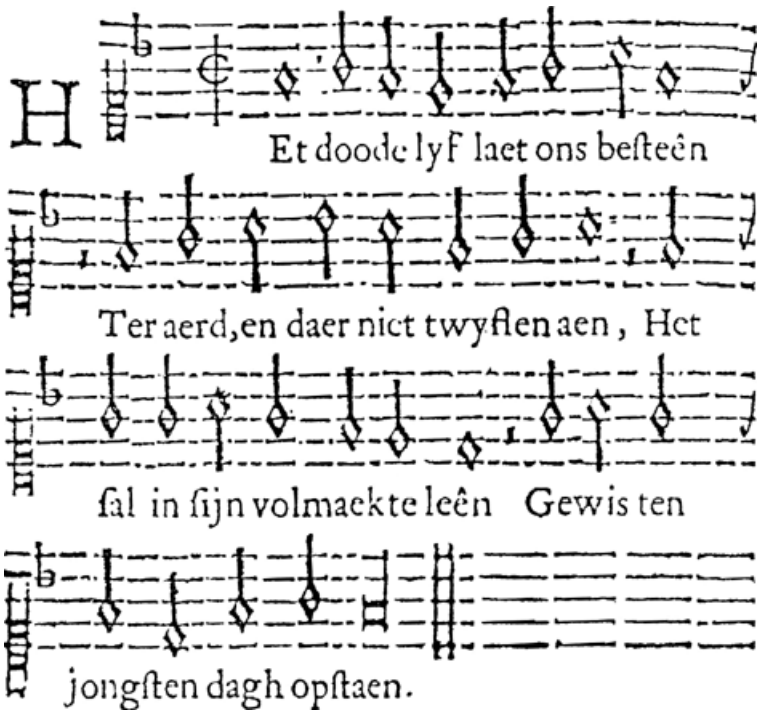
Et doode lyf laet ons besteên
Ter aerd, en daer niet twyflen aen, Het
sal in sijn volmaekte leên Gewis ten
jongsten dagh opstaen.

2.

Het lichaem is gemaekt van aerd
En wederom tot aerde gaet,
't Sal uit der aerd gaen Hemelwaert,
Als Gods basuin sich hooren laet.

3.

De ziel by God door Sijn genaed
Voortaen in d' eeuwigheden leeft,
Den welk van sonden en misdaed
God door Sijn Soon gesuivert heeft.

4.

De mensche scheidet uit het huis
Van droefheid en van swaer ellend,
Hy wert verlost door Christi kruis,
Hy sterft, maer leeft noch sonder end.

5.

De ziel is sonder quel of pyn,
Het lichaem wert in 't graf geleit;

HEt doode lyf laet ons besteên
Ter aerd, en daer niet twyflen aen, Het
sal in sijn volmaekte leên Gewis ten
jongsten dagh opstaen.
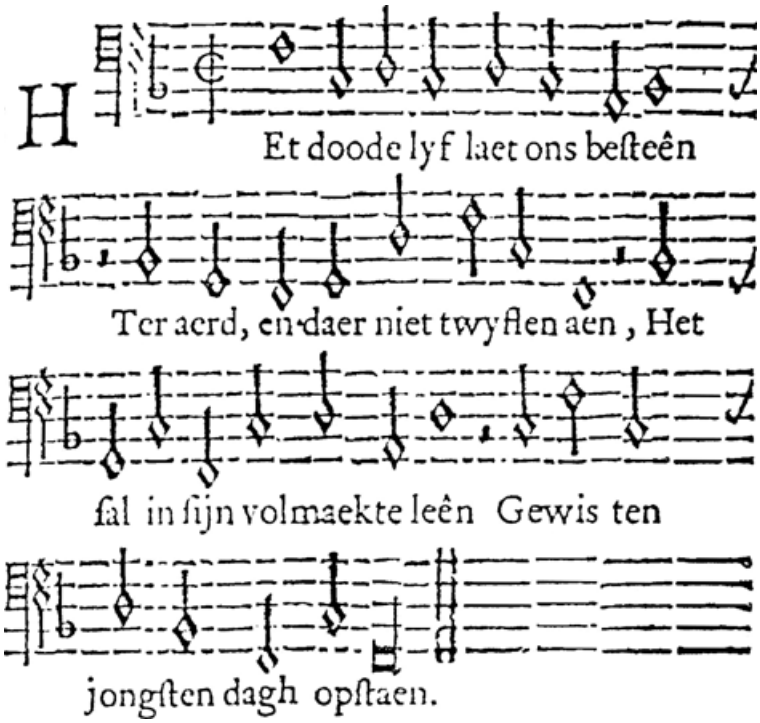
Et doode lyf laet ons beſteên
Ter aerd, en daer niet twyflen aen, Het
ſal in ſijn volmaekte leên Gewis ten
jongſten dagh opſtaen.

Het sal hier nae verheerlikt zyn,
En smaeken vreughd in eeuwigheid.

6.

Op aerden is de mensch altyd
Bedrukt en vol bekommernis:
Maer die'er sterft verlaet de stryd,
En in de rust en blydschap is.

7.

Nu laeten wy hem slaepen vry
En over al ons' wegen gaen,
De waek ons t' saem bevolen zy,
De dood sal ons ook komen aen.

8.

O Heer, wilt ons genaedigh zijn
Om Christi will, en ons bevryd
Voor Sathans macht en helsche pyn:
U zy lof, eer tot aller tyd.

Het laetste Oordeel.

Es ist gewißlich an der zeit.

'T Is hooghe tyd maekt u bereidt,
Gods Soon sal in de wolken
Verschynen in Sijn Heerlikheid,
Te richten alle volken;
Dan sal'er
zijn een groot getruer, Als alles sal ver-
gaen in vuer; Dit schryven Godes Tolken.
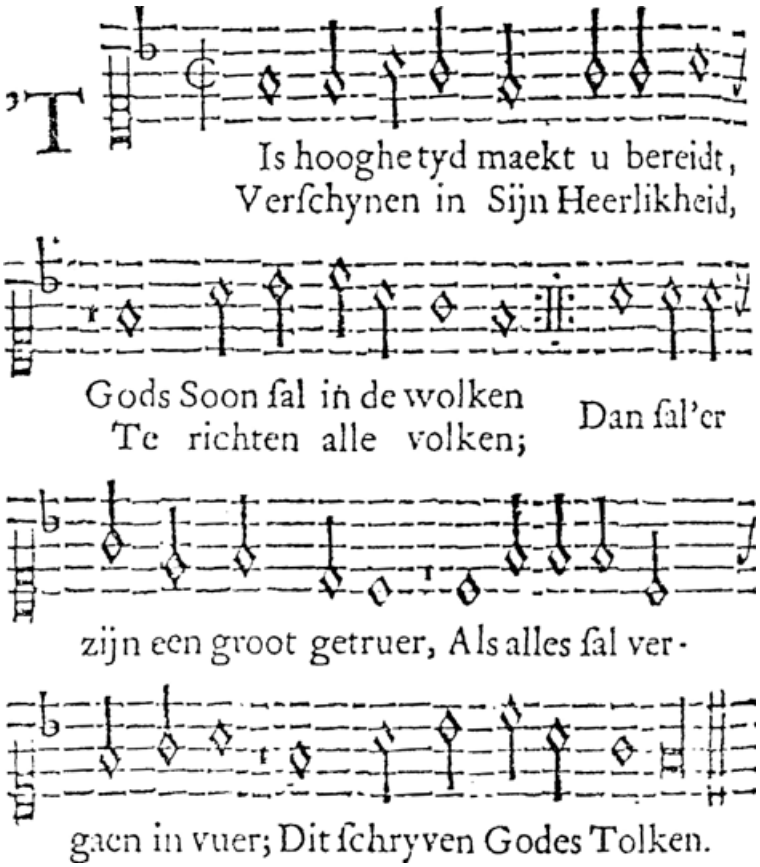
'T Is hooghe tyd maekt u bereidt,
Verſchynen in Sijn Heerlikheid,
Gods Soon ſal in de wolken
Te richten alle volken;
Dan ſal'er
zijn een groot getruer, Als alles ſal ver-
gaen in vuer; Dit ſchryven Godes Tolken.

2.

Geen staet, geen groots' en trotse moed
Sal u dan konnen baeten,
Geen gelt noch alle werelts goed,
Gy moet het al verlaeten;
En schoon Gy sterk en jeughdigh zyt,
De Heere sal in korten tydt
U t' saem verderven laeten.

'T Is hooghe tyd maekt u bereidt,
Gods Soon sal in de wolken
Verschynen in Sijn Heerlikheid,
Te richten alle volken;
Dan sal'er
zijn een groot getruer, Als alles sal ver-
gaen in vuer; Dit schryven Godes Tolken.
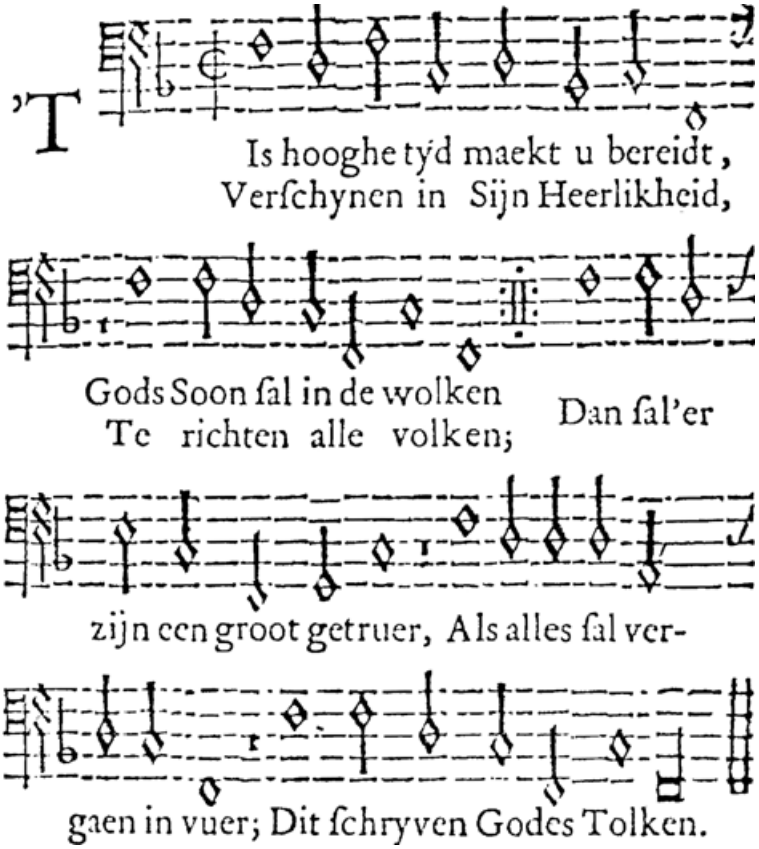
'T Is hooghe tyd maekt u bereidt,
Verſchynen in Sijn Heerlikheid,
Gods Soon ſal in de wolken
Te richten alle volken;
Dan ſal'er
zijn een groot getruer, Als alles ſal ver-
gaen in vuer; Dit ſchryven Godes Tolken.

3.

Waekt op, de werelt kryght een end,
De tydt begint te naeken,
Den dagh en uur is niet bekent,
Gy kont den sluit licht macken;
Gy hooren sult ter laetster eeuw
Van oorloogh en van velt geschreeuw,
Van branden en van blaeken.

4.

De gantschen aerd sal zijn bevreest,
Sal zitteren en beven
Van donder, blixem, swaer tempeest;
O wee! die dan sal leven:
De Son verliesen sal sijn schyn,
De Maene sal verdonkert zyn,
Sulx staet 'er klaer geschreven.

5.

Die Godes Woord dan heeft versmaedt
Die mensche gaet verlooren,
Dan is het voor hem veel te laet,
O was hy nooit gebooren!
Hy kan niet voor den Heer bestaen,
Sijn ziele moet ter hellen gaen,
Dit Oordeel moet hy hooren.

6.

Maer die den Heere heeft gevreest,
Die 't goede heeft bedreven,
En tegens armen mild geweest,
Tot loon wil God hem geven,
Dat hy by Sijn beminde Soon
Sal sitten in des Hemels Throon
In heerlikheid verheven.

7.

Daerom gy gansche Christenheid,
Door nieuwen geest gedreven,
Tot deser uur van sonden scheidt,
Wilt u ter deugd begeven;
Bekeert u tot den Grooten God,
Den Heere vreest, houdt Sijn gebod,
So sult gy eeuwigh leven.

EINDE.